Mario Vargas Llosa

★★★ YÜZBAŞI VE KADINLAR TABURU

Almancadan çeviren: Sargut Şölçün

AYRINTI

MARIO VARGAS LLOSA

Latin Amerikalı yazarların en büyüklerinden olan Llosa, 1936 yılında Peru'nun Arequipa kentinde doğdu. Lima'da San Marcos Üniversitesi'nde edebiyat öğrenimi görürken birçok gazetede çalıştı. İspanya'da Madrid Üniversitesi'nde doktorasını yaptı. 1958'de yayımlanan ilk kitabıyla "Leopoldo Alas" ödülünü kazandı. İlk kitabı **Başkanlar**'da öykülerini bir araya getirdi ve bu kitabıyla "Leopoldo Alas" ödülünü kazandı. İlk romanı **Kent ve Köpekler** daha kitaplaşmadan önce, 1962'de "Premio Biblioteca Breve" ödülünü, yayımlandıktan hemen sonra da, 1963'te "Premio de la Critica" ödülünü aldı. Bu roman kısa zamanda pek çok dile çevrildi ve yazarına büyük ün sağladı. (**Kent ve Köpekler**'in Türkçede iki çevirisi var: Alan Yayıncılık, Sena Volkan, 1984 / Can Yayınları, Roza Hakmen, 1984). **Yeşil Ev** ikinci romanıdır. Bu romanıyla da, 1966'da yine "Premio de la Critica" ödülünü, 1967'de de, son beş yıl içinde yayımlanan İspanyolca yazılmış en iyi romana verilen "Premio Internacional de Literatura Rómulo Callegos" ödülünü aldı. (Türkçesi Can Yayınları'nda Alev Er'in çevirisiyle 1984'te yayımlandı.)

Paris'te Agence-France Presse'de ve Fransız Televizyonu'nun Latin Amerika Bölümü'nde çalıştı. 1978'de Londra Üniversitesi'nde Latin Amerika Edebiyatı konusunda dersler verdi. Son yıllarda bazı -kendi ifadesiyle- zorunluluklar yüzünden edebiyata daha az zaman ayırarak politikaya atılan Llosa, ülkesinde **"yeni-liberal"** bir hareketin oluşmasına önderlik etti ve Peru'nun iki büyük partisiyle **"Demokratik Cephe"** adı altında ittifaka girdi. 1990 seçimlerinde **"başkan"** olacağı söyleniyor.

Los Cachorros, 1966 (Köpek Yavruları); Connercacion en la Catedral, 1970 (Katedralde Konuşma); La Tia Julca y el Escribidor, 1978 (Julia Hala ve Sıradan Memur) diğer kitaplarından bazılarıdır.

AYRINTI: 6
Edebiyat dizisi: 3

YÜZBAŞI VE KADINLAR TABURU
Mario Vargas Llosa

Almanca'dan çeviren
Sargut Şölçün

Kitabın özgün adı
Pantaleón y Las Visitadoras

Çevirinin yapıldığı metin
Der Hauptmann und Sein Frauenbataillon/1974
Tr: Heidrun Adler/Claassen

Kapak
Reha Yalınızcık

Ofset baskıya hazırlık
Renk Yapımevi, Başmusahip Sok. 3/3
Cağaloğlu/İstanbul Tel: 526 91 69

Baskı
Kıral Matbaası 527 39 69

Birinci basım
Ekim 1988

AYRINTI
Yayınevi
Başmusahip Sok. 3/4 Cağaloğlu-İstanbul Tel: 511 70 09

Mario Vargas Llosa

YÜZBAŞI ve KADINLAR TABURU

BİRİNCİ BÖLÜM

"Uyan, Panta", dedi Pochita. "Saat sekiz, Panta. Pantita!" "Sekiz oldu mu? Lanet olsun. Off, daha uykum var." Pantita esnedi: "Yıldızımı diktin mi?"

"Emriniz yerine getirilmiştir, üsteğmenim!" Pochita topuklarını birbirine vurdu: "Ah, affedersiniz, yüzbaşım! Ben alışıncaya kadar, hep benim küçük üsteğmenim kalacaksın, sevgilim. Evet, yıldızını diktim, görünüşü muhteşem. Ama kalk artık! Kaçta buluşacaktın?"

"Saat tam dokuzda." Pantita yüzünü sabunlamaya başladı. "Bizi nereye gönderecekler, Pocha? Bana havluyu uzatsana. Ne diyor, benim kızım?"

"Mutlaka Lima'ya gönderirler." Pochita gözlerini gri gökyüzüne dikti, sonra damları, otomobilleri, yoldan geçen insanları seyre daldı. "Ah, düşündükçe ağzımın suyu akıyor: Lima, Lima, Lima."

"Hayâl kurma, Lima'ya asla göndermezler, neler geliyor aklına!" Panta aynada kendine baktı, kravatını bağladı. "Hiç olmazsa, Trujillo ya da Tacha gibi bir kent olsa, bana yeter."

"*El Comercio*'daki şu haber ne komik!" Pochita yüzünü buruşturdu: "Letitia'da adamın biri, dünyanın sonu geldi diye, kendini çarmıha gerdirmiş. Adamı tımarhaneye kapamışlar, ama insanlar onu, zorla, tekrar dışarı çıkarmışlar. Adamın bir aziz olduğuna inanıyorlarmış. Letitia, Selva'nın Kolombiya'daki bölümü, değil mi?"

"Yüzbaşı üniformasıyla ne hoş bir adam oldun, oğlum!" Bayan Leonor, marmeladı, ekmeği ve sütü masanın üstündeki yerlerine koydu.

"Letitia şimdi Kolombiya toprağı, daha önce Peru'daydı, sonra bizden aldılar." Panta, kızarmış ekmeğine tereyağı sürdü. "Bana biraz

daha kahve versene, anne!"

"Bizi yine Chiclayo'ya yollasalar!" Bayan Leonor, sofradaki ekmek kırıntılarını bir tabağa topladı ve masanın örtüsünü aldı. "Ne olursa olsun, orada keyfimiz yerindeydi, öyle değil mi? Bizi sahilden çok uzaklara tayin etmesinler, benim için önemli olan bu. Hadi, oğlum, şansın bol olsun, dualarım seninle!"

"Baba'nın, Kutsal Ruh'un ve *çarmıhta ölen* Oğul'un adına!" Rahip Francisco, gözlerini geceye kaldırdı ve sonra yeniden meşalelere doğru indirdi. "Ellerim bağlı, bu tahta bir kurban adağıdır, benim aşkıma istavroz çıkarın!"

Yüzbaşı Pantaleón Pantoja, "Albay López López beni bekliyor, bayan" dedi.

"Ve iki de general!" Sekreter kız, ona gözlerini açarak baktı: "Hemen girin içeri, yüzbaşım. Evet, o kapı, kahverengi kapı!"

"İşte, adamımız bu!" Albay López López ayağa kalktı: "Gelin Pantoja, terfinizi kutlarız, şansınız açık olsun!"

"Sınavda en iyi notu aldı ve jüri kararını oybirliğiyle verdi!" General Victoria, yüzbaşıya elini uzattı ve omzuna vurdu: "Bravo, yüzbaşı! İşte insan mesleğinde böyle ilerlemeli ve vatanı için böyle çalışmalı!"

"Oturun, Pantoja!" General Collazos, kanepeyi gösterdi: "Rahatınıza bakın ve şimdi söylenecekleri duyduğunuz zaman sıkı durun!"

"Adamımı korkutma, Kaplan!" General Victoria, bir el hareketi yaptı: "Onu mezbahaya yollamak istediğimizi sanacak!"

"Yeni görevinizi bildirmek üzere Levazım Dairesi'nin en yüksek komutanlarının bizzat gelmeleri, konunun ne zorlu olduğunu, size gösteriyor herhalde!" Albay López López'in yüzü ciddiyetle kırıştı: "Evet, Pantoja, son derece nazik bir durum söz konusu!"

"Komutanlarımın burada bulunması, benim için büyük onur vesilesidir!" Yüzbaşı Pantoja, topuklarını birbirine vurdu: "Beni dehşetli meraklandırıyorsunuz, albayım!"

"Sigara içer misiniz?" Kaplan Collazos, bir sigara tabakası ve bir çakmak çıkardı: "Ama, niye ayaktasınız, oturun. Sigara içmiyor musunuz?"

"Bakın, bu sefer Gizli Servis yanılmamış!" Albay López López, önünde duran belgeyi göstererek: "Aynen: sigara içmez, içki içmez, kadın düşkünü değil!"

General Victoria hayretle, "Günah işlemeyen bir subay" dedi. "Nihayet Ermiş Rosa ile Ermiş Martin von Porres'in yanında, cennette

orduyu temsil edebilecek birini bulduk!"

"Abartıyorsunuz!" Yüzbaşı Pantoja kızardı. "Muhakkak benim de kusurlarım vardır, ama onları bilen yok!"

"Sizi sizden daha iyi tanıyoruz!" Kaplan Collazos, eline aldığı bir dosyayı kaldırdı ve tekrar masanın üstüne bıraktı: "Hayatınızı en ince noktasına kadar araştırmak için, kaç saat harcadığımızı bilseniz şaşarsınız. Ne yaptığınızı, ne yapmadığınızı ve hatta daha ne yapacağınızı biliyoruz, yüzbaşı!"

"Sizinle ilgili evrakı ezberledik artık!" General Victoria, deminki dosyayı açtı: "Subay olarak hiçbir cezanız yok; askeri öğrenciyken de bir düzineyi bile bulmayan önemsiz uyarma almışsınız. İşte bu yüzden siz seçildiniz, Pantoja!"

"Levazım Dairesi'nin aşağı yukarı seksen subayı arasından seçildiniz!" Albay López López, bir kaşını kaldırdı: "Şu anda tavuskuşu gibi kabarabilirsiniz!"

"Hakkımdaki iyi düşüncelerinizden dolayı teşekkür ederim!" Yüzbaşı Pantoja'nın gözleri nemlendi: "Güveninizi sarsmamak için, elimden geleni yapacağım, albayım!"

"Yüzbaşı Pantaleón Pantoja mı?" General Scavino telefonu sarsıyordu: "Seni hiç duyamıyorum. Ne diye yolluyorsun onu bana, Kaplan?"

"Chiclayo'da sizi çok seviyorlar!" General Victoria, elindeki raporun sayfalarını çevirmeye başladı: "Albay Montes, sizi yanında alıkoyabilmek için, nerdeyse keçileri kaçırıyordu. Çabalarınız sayesinde, birliğin bir saat gibi işlediği anlaşılıyor!"

"Doğuştan örgütçü, düzen konusunda matematiksel bir kavrayışı var, azimli ve gayretli, kendini kabul ettirme gücüne sahip!" Kaplan Collazos, elindeki raporu okumayı sürdürdü: " 'Alayın yönetimini başarıyla ve gerçek bir yaratıcılıkla götürmüştür.' Vay canına, bu Montes size âşık olmuş!"

"Bu kadar övgü, başımı döndürüyor!" Yüzbaşı Pantoja başını önüne eğdi: "Ben her zaman görevimi yerine getirmeye çalıştım, fazla bir şey yapmadım!"

"Ne yapacakmış ne? General Scavino, kısa bir kahkaha attı: "Benimle dalga geçmeyin. Ne sen Kaplan, ne de sen Victoria. Ne çetin ceviz olduğumu unuttunuz mu?"

"Güzel, şimdi sadede gelelim!" General Victoria, işaret parmağını dudaklarına götürdü: "Olay, mutlak bir gizlilik gerektiriyor. Size verilecek görevden söz ediyorum, yüzbaşı. Çıkar ağzındaki bak-

layı, Kaplan!"

"Sözün kısası, Selva'daki askerler durmadan kızların başına çöküyorlar!" Kaplan Collazos, nefes aldı ve gözlerini kırpıştırdı: "Tecavüzlerin ardı arkası gelmiyor ve mahkemeler de, bu rezillerin hepsini cezalandırmayı beceremiyor. Bütün Amazon bölgesi isyan halinde!"

"Her gün yeni haberlerle, ihbarlarla bizi topa tutuyorlar!" General Victoria çenesini kaşıdı: "En uzak köylerden bile protesto heyetleri geliyor!"

"Askerleriniz, kadınlarımızın ırzına geçiyor!" Belediye Başkanı Paiva Runhui kasketini ellerinin arasında buruştururken, sesi zor duyuluyordu: "Birkaç ay önce baldızlarımdan birini kirlettiler, geçen hafta da nerdeyse karımın ırzına geçiyorlardı!"

"Bunlar benim değil, ulusun askerleri!" General Victoria, konuşurken yatıştırıcı jestler yapıyordu: "Sakin olun, Sayın Belediye Başkanı. Ordu, baldızınızın uğradığı kazaya bütün içtenliğiyle üzülmektedir ve bunu telafi etmek için, elinden geleni yapacaktır!"

"Irza geçmenin adı şimdi kaza mı oldu?" Peder Beltrán şaşkına dönerek: "Yapılan bal gibi ırza geçmekti!"

"Florcita'yı tarladan dönerken iki üniformalı yakalıyor ve yolun ortasında beceriyorlar!" Belediye Başkanı Teófilo Morey hem tırnaklarını kemiriyor, hem de oturduğu sandalyede huzursuzca sağa kola kayıyordu: "Ve de hedefi öyle bulmuşlar ki, kızcağız şimdi hamile, sayın generalim!"

Albay Peter Cesahuanqui, "Bayan Dorothea, bana bu haydutları göstereceksiniz," diye homurdandı: "Ağlamadan lütfen, ağlamadan. Göreceksiniz, bu işi nasıl bitireceğim!"

"Benim dışarı çıkacağımı mı sanıyorsunuz?" Dorothea, hıçkırarak ağlıyordu: "Ben, bütün askerlerin önünde tek başıma, ha?"

"Onlar, nezarethanenin önünden geçecekler!"

Albay Máximo Dávila, metal parmaklıkların arkasına gizlendi: "Pencereden onlara bakacaksınız ve o çapkın haylazları tanır tanımaz bana göstereceksiniz, Bayan Jesuc!"

"Çapkın haylazlar mı?" Peder Beltrán'ın gözleri kıvılcımlar saçıyordu: "Bunlara ahlaksızlık numuneleri denir, birer alçak, birer lanetlidir onlar!"

"Dona Asunta'ya böyle bir namussuzluk yapmak ha! Ulusun onuru olan üniformayı lekelemek ha!"

"Hizmetçim Luisa Cánepa'ya da önce bir astsubay tecavüz etti,

sonra bir onbaşı, arkasından da basit bir er." Üsteğmen Bacacorzo bu arada gözlüğünü siliyordu:

"Bu olay, anlaşılan kadının hoşuna gitmiş, binbaşım, çünkü, şimdi Pechuga adıyla yosmalığa başlamış; değnekçisi de Milcaras denen bir ibne."

Evet, şimdi bu delikanlılardan hangisiyle evlenmek istediğinizi söyleyin bakalım, Bayan Dorothea." Albay Augusto Valdés, üç acemi erin önünde, bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu: "Rahip de nikâhınızı hemen kıyacak. Birini seçin. Çocuğunuz babası olarak hangisini isterdiniz?"

"Karımı kilisenin ortasında yakalamışlar." Marangoz Adriano Lharque, sandalyenin kenarında kalıp gibi oturuyordu: "Katedralde değil de, Santa Cristo de Bagazán'da, bayım."

"İşte böyle, sevgili dinleyiciler", Sinschi, öfkeyle patladı, "ne Tanrı korkusu ne de Onun Kutsal Evi'ne göstermeleri gereken saygı, bu kâfirleri engelleyebildi. Onlar Loreto'da iki nesil yetiştirmiş olan bu saygıdeğer bayanın soylu beyaz saçlarından da utanmadılar."

"Önce etrafını sardılar, aman Tanrım, beni yere yatırmak istiyorlardı." Bayan Cristina konuşurken ağlıyordu: "Sarhoşluktan yere devriliyorlardı, ağızlarından çıkan pis lafları duymalıydınız. Büyük mihrabın önünde, size yemin ederim ki!"

Peder Beltrán, "Bütün Loreto'nun en yardımsever insanıdır bu kadın, sayın general," diye gürledi: "Bu kadını beş kere kirletmişler!"

"Kızını da, yeğenini de, hatta vaftiz çocuğunu da, biliyorum, Scavino." Kaplan Collazos, apoletlerindeki kepekleri üfledi: "Ama şu papaz Beltrán bizden yana mı, yoksa karşı taraftan mı? Bu adam, orduda görevli bir ruhani mi, yoksa değil mi?"

"Bir rahip ve de aynı zamanda bir asker olarak protesto ediyorum, sayın general." Binbaşı Beltrán, karnını içeri çekti. Göğsünü şişirdi: "Çünkü bu kötü insanlar, kurbanlarına olduğu kadar kuruma da zarar vermekteler."

"Tabii ki, erlerin bu bayana davranışları kötü olmuş." General Victoria, öne doğru eğildi ve gülümsedi. Yan çiziyordu: "Ama bayanın yakınları da, adamları fena dövmüşler, neredeyse öldürüyorlarmış, bunu unutmayın. Elimde tıbbî rapor var: Kaburgaları kırılmış, iç kanama var, birinin kulağı koparılmış. Yani berabere bir durum, doktorcuğum."

"İquitos'a mı?" Pochita, gömleğe şu serpmeyi bıraktı, ütüyü kal-

dırdı: "Amanın, bizi ne kadar uzağa gönderiyorlar, Panta!"

"Tahtayla yemeğini pişirecek ateşi yakarsın. Tahtadan, içinde yaşayacağın evi, uyuyacağın yatağı ve ırmağı geçeceğin kayığı yaparsın!" Rahip Francisco, hareketsiz başlardan, soluğu kesilmiş yüzlerden ve açılmış kollardan oluşan bir ormanın üzerinde sallanmaktadır: "Tahtadan, *Paiche* yakalayan zıpkını, *Ronsoco* avlayan *Pucuna*'yı ve içinde ölülerini gömdüğün tabutu yaparsın. Kız kardeşlerim! Erkek kardeşlerim! Benim için diz çökün!"

"Bu, büyük bir sorun, Pantoja." Albay López López, hafifçe başını salladı: "Contamana'da belediye başkanı talimat vermiş; erat izne çıktığı zaman, herkes karısını, kızını eve kapatacak."

"Üstelik de denizden çok uzak." Bayan Leonor, ipliği sıkıca çektikten sonra, dişleriyle kopardı: "O balta girmemiş ormanda bir sürü sinek vardır. Benim ölümüm demektir onlar, bunu sen de bilirsin."

"Şu listeye bir bakın." Kaplan Collazos, alnını kaşıdı: "Bir yıldan az bir zaman içinde kırk üç kadın hamile kaldı. Peder Beltrán'ın yardımcıları, yirmi otuz nikâh kıydılar; ama tabii bu illet, zorunlu evliliklerden daha radikal yöntemler istiyor. Şimdiye kadar cezalar ve tehditler, durumu değiştiremedi: Asker, Selva'da azgın boğaya dönüyor."

"Ama sevgilim, aramızda en mutsuz olan sensin galiba." Pochita, bavullarını açtı ve içindekileri silkeleyerek temizledi: "Neden, Panta?"

Kaplan Callazos, heyecanla, "İklimden ileri geliyor olmalı, siz ne dersiniz?" diye sordu.

Yüzbaşı Pantoja, kekeleyerek, "Mümkündür, generalim" dedi.

"Bu nemli sıcaklık, bu bereketli doğa." Kaplan Collazos, dudaklarını yalıyordu: "Her zaman bana da böyle olmuştur. Selva'ya geldiğimizde, ateş basmaya başlar her yanımı ve kanımın kaynadığını hissederim."

"Sevgili karın bu söylediklerini bir duyarsa", General Victoria gülüyordu: "Pençelerinden koru kendini, Kaplan."

"Önce, bu iş iaşeyle ilgili diye düşünmüştük." General Collazos, bu sırada karnına vuruyordu: "Çünkü, garnizonda çok baharat kullanılıyordu, bu da eratın seks iştahını kabartıyordu."

"Bu konuda uzmanlara danıştık; hatta bir İsviçreli'ye de sorduk, bu adam, bize bir servete mal oldu." Albay López López, bu sözleri söylerken, iki parmağını birbirine sürtüyordu: "Bin unvanlı bir beslenme uzmanıydı."

"Hiç merak etmeyin," Profesör Bernard Lahoé, küçük bir defetere not aldı! "Bir perhiz uygulayacağız. Bu, gerekli proteinleri azaltmadan, askerlerin libidosunu yüzde 85 oranında düşürecek."

"Boşuna zahmet etmeyin", Kaplan Collazos mırıldandı: "Hadımlardan ibaret bir birlik de istemiyoruz, doktor."

"Horcones, İquitos'u arıyor. Horcones, İquitos'u arıyor." Subay adayı Santana, sabırsızlanıyordu: "Evet, çok acele, acillik derecesi en yüksek bir konu. 'İsviçreli Karavana' harekâtından beklenen sonuçları alamadık. Adamlarım açlıktan ölüyor. Durumları inanılır gibi değil. Bugün yoklama sırasında yine iki kişi yere düştü, komutanım."

"Şaka yapmıyorum, Scavino!" Kaplan Collazos, ahizeyi omuzuyla kulağı arasına sıkıştırarak bir sigara yaktı: "Konuyu uzun uzadıya düşündük. Tek çözüm bu. Şu halde, Pantojita'yı annesiyle ve karısıyla birlikte sana yolluyorum. İyi eğlenceler."

"Pochita'yla ben, bu düşünceye kendimizi alıştırdık, dahası İquitos'a gideceğimiz için mutluyuz. Bayan Leonor, mendilleri katladı, eteklikleri düzenledi, ayakkabıları sardı: "Ama senin yüreğin ağzına gelmiş sanki oğlum!"

"Siz tam bu işin adamısınız, Pantoja!" Albay López López ayağa kalktı ve onu kollarından tuttu: "Bu şamataya, siz son vereceksiniz."

"Ne de olsa, orası bir kent, Panta. Sevimli bir yer de galiba." Pochita, bez parçalarını çöpe atıyor, bohçaları düğümlüyor ve çantaları kapıyordu: "Surat asma; yaylaya gitseydik daha kötü olurdu, değil mi?"

"Yani, albayım, nasıl olacağını tasavvur edemiyorum." Yüzbaşı Pantoja yutkundu: "Ancak, bana verilen emri tabii ki yerine getireceğim."

"Şimdi önce Selva'ya bir gidin." Albay López López, eline bir çubuk aldı ve haritada bir yeri gösterdi: "Harekât merkeziniz İquitos olacak."

"Hastalığın kökünü iniyoruz. Onu kökünden kazıyınız." General Victoria, avucunun içiyle, yumruk yaptığı öteki eline vurdu: "Çünkü, herhalde siz de anlamışsınızdır, Pantoja, sorun sadece, saldırıya uğrayan kadınların sorunu değildir."

"Sorun aynı zamanda, insanı baştan çıkaran bu şiddetli sıcakta masum güvercinler gibi yaşamaya mahkûm edilen acemi erlerin sorunudur." Kaplan Collazos, dilini şaklattı: "Selva'da hizmet acıma-

sızdır, Pantoja, çok acımasızdır."

"Amazonlar'da her kadının bir efendisi vardır." Albay López López, jestlerle konuşuyordu: "Kerhane yoktur, hafif kadın ya da benzeri herhangi bir şey bulamazsın."

General Victoria, "Bütün hafta boyunca erler kapalı kalıyor, dağlarda görev başındalar ve özgür günlerin hayalini kuruyorlar" diye düşüncesini bildirdi: "En yakın köye kilometrelerce yürüdükten sonra varıyorlar. Köye gelince de ne oluyor?"

"Bu lanet olası kadın kıtlığından dolayı, hiçbir şey." Kaplan Collazos omuzlarını kaldırdı: "Kısacası, bir kere bile doğru dürüst boşalmadılar mı, kafayı üşütüyorlar ve bir kadeh anasondan sonra, önlerine çıkan herkesin üstüne çullanıyorlar."

"Eşcinsellerle ilişki kurdukları görüldü, hatta sodomi bile." Albay López López'in sözleri açık ve kesindi: "Düşünün bir kere, Horcones'den bir onbaşı, bu işi bir dişi maymunla yaparken yakalandı."

"Maymun, 'Dördüncü Blok'tan 'Mami' diye saçma bir adla çağrılınca geliyor." Teğmen Santana, gülmemek için dudaklarını ısırdı: "Daha doğrusu, geliyordu. Onu vurdum. O pis herif de şimdi delikte, albayım."

General Victoria, "Velhasıl, perhiz, cinayet sorunlarını da beraberinde getiriyor" dedi. "Ayrıca, ahlak düşkünlüğünü, sinirliliği ve duygusuzluğu da."

"Bu açları doyurmak gerekiyor, Pantoja." Kaplan Collazos, ağırbaşlı bir ifadeyle ona bakıyordu: "İşte bu noktada iş size düşüyor; örgütleyici dehanızla derhal işe girişeceksiniz."

"Neden öyle bezgin ve suskunsun, Panta?" Pochita, bileti el çantasına soktu ve uçağa doğru yürüdü: "Orada koca bir ırmak var, yüzmeye gideriz, yürüyüşler yaparız, yerli halkı ziyaret ederiz. Hadi, sevinsene be budala."

"Sana ne oldu, oğlum, bir tuhaflık var üstünde." Bayan Leonor, gözlerini bulutlardan, pervanelerden, ağaçlardan bir süre ayırmadı: "Bütün yolculuk boyunca ağzını bıçak açmadı. Nedir seni böyle üzen?"

"Bir şey yok, anne, yok bir şey, Pochita." Panta, emniyet kemerini çözdü: "İyiyim, hiçbir şeyim yok. Bakın, geldik bile. Şu, Amazon olmalı, değil mi?"

"Günlerdir sersem gibisin." Pochita, güneş gözlüğünü taktı ve mantosunu çıkardı: "Tek kelime konuşmadın, yalnız ağzın açık dü-

şüncelere daldın. Ay, cehennem gibi bir yer burası! Seni şimdiye kadar hiç böyle görmemiştim, Panta!"

"Yeni görevimden dolayı huzursuzdum biraz, ama şimdi geçti artık!" Panta, cüzdanını çıkardı, şoföre birkaç banknot uzattı: "Evet, buyrun, 549 numara, Lima Oteli. Bekle. anne, inersen sana yardım edeyim!"

"Sen bir asker misin, değil misin?" Pochita, yol çantasını bir sandalyenin üzerine fırlattı, ayakkabılarını çıkardı: "Seni başka bir yere de gönderebilirlerdi biliyorsun, değil mi? Iquitos, kötü bir yer değil, Panta. Öyle düşünmüyor musun? Ne sevimli yer halbuki?"

"Haklısın, akılsızca davrandım!" Şimdi, yumuşak bir Panta vardı. Elbise dolabını açtı ve üniformasını astı: "Belki de Chiclayo'ya fazla alışmıştım. Tamam, geçti. Hadi bakalım, bavulları açalım. Burası çok sıcak, ne dersin, yavrum?"

"Bana göre bütün hayatımızı otelde geçirebiliriz!" Pochita, kendini yatağa attı ve bütün vücuduyla gerinmeye başladı. "Senin hesabına her şeyi yapıyorlar, hiçbir şeyi düşünmene gerek kalmıyor!"

"Askeri öğrenci Pantoja'yı da, küçük bir otelde ağırlamak güzel olacak, ha?" Panta, kravatını ve gömleğini çıkardı.

"Askeri öğrenci Pantoja mı?" Pochita, gözlerini iri iri açtı, bluzunun düğmelerini çözdü, bir dirseğini yastığa dayamıştı: "Sahi mi? Onu şimdi ısmarlayabilir miyiz, Pantita?" "Üçüncü terfimde diye sana söz vermemiş miydim?" Panta, pantolonunu çıkrdı, katladı ve astı: "Loreto'lu olacak, hoşuna gidiyor mu bu?"

"Harika, Panta!" Pochita gülüyor, ellerini çırpıyordu. Yatağın üstünde yuvarlanmaya başladı: "Ah, ne güzel, küçük asker Pantita'cık!"

"Onu tez elden ısmarlamamız gerekiyor!" Panta, ellerini açıp kapadı: "Ki, çabuk gelsin. Hadi, kızım, niye kaçıyorsun?"

"Ah, ne oldu sana!" Pochita, yataktan atladı ve banyoya koştu: "Delirdin mi yoksa?"

"Hadi, gelsene, küçük asker!" Panta'nın ayağı bavula takıldı, sandalyeyi devirdi: "Onu hemen şimdi yapalım! Hadi, Pochita!"

"Ama saat on bir, daha yeni geldik!" Pochita, kaçmayı sürdürdü: Panta'yı itiştiriyordu: "Bırak beni, annen duyabilir, Panta!"

"Iquitos'a ve otele gelişimizi kutlayalım!" Pantita nefes nefese kalmıştı. Mücadeleyi bırakmadı, Pochita'ya sarıldı, ama ayağı kaydı ve düştü: "Hadi, sevgilim, gel!"

"Bitmez tükenmez yakınmalarınızın sonunun nereye vardığını gö-

rün işte!" General Scavino, mühürler ve imzalarla onaylanmış bir belgeyi sert hareketlerle havada sallıyordu: "Bunda sizin de suçunuz var, Binbaşı Beltrán. Bakın, bu adam, İquitos'ta neyi örgütleyecekmiş, burada yazıyor!"

"Eteğimi yırtacaksın!" Pochita, dolabın arkasına saklanıp Panta'ya bir yastık fırlattı. Onu sakinleştirmek için yalvarıyordu: "Seni tanıyamıyorum. Panta, hep ne kadar dikkatlisindir. Ne oldu sana? Bırak, kendim çıkarırım!"

"Ben yeni bir kötülük yaratmak değil, olan kötülüğü yok etmek istemiştim!" Binbaşı Beltrán, kıpkırmızı bir yüzle elindeki kâğıdı tekrar tekrar okudu. "Panzehirin zehirden daha kötü olabileceğini, aklımın ucundan bile geçirmemiştim generalim. İnanılacak gibi değil, dehşet verici! Bu skandala izin verecek misiniz?"

"Sütyen, çoraplar!" Pantita, ter içindeydi. Kendini yatağa attı, kıvranıyor, geriliyordu: "Kaplan çok haklıymış. Bu nemli sıcakta insanın kanı beynine sıçrıyor, her yanı kıvılcım saçıyor. Gel, Pochita. Kulağımı hafif hafif ısır, bayılıyorum o zaman!"

"Gün ışığında utanıyorum, Panta!" Pochito inliyor, sızlanıyordu. Yorganın altına kaydı: "Sonra uyursun ama. Saat üçte komutanlıkta bulunmak zorunda değil misin? Bu işten sonra hep uykuya dalarsın!"

"Bir duş alırım!" Pantita, dizlerinin üzerine çöktü. Döndü. Eğilip bükülüyordu: "Konuşma şimdi. Dikkatimi dağıtıyorsun, kulağımı gıdıkla. Hah, evet, hah, öyle, öyle! Ooh, nasıl geldiğimi duyuyorum. Kız, sen yok musun! Kim olduğumu bile bilmiyorum artık!"

"Sizin kim olduğunuzu ve İquitos'a hangi amaçla geldiğinizi, çok iyi biliyorum!" General Rover Scavino, homurdanarak konuşuyordu: "Ve şunu size hemen söyleyeyim; sizin bu kentte bulunmanız, beni hiç mi hiç sevindirmiyor. Birbirimizle şimdi açık konuşalım, yüzbaşı!"

"Affedersiniz, generalim", Yüzbaşı Pantoja kekeliyordu: "Galiba bir yanlış anlama var!"

"Sizin sunduğunuz hizmeti kesinlikle uygun bulmuyorum!" General Scavino, saçsız başını vantilatörün önüne tuttu ve bir an gözlerini kapadı: "Başından beri buna karşıydım ve hâlâ, bunun bir skandal olacağı görüşündeyim!"

"Öncelikle de tarifi mümkün olmayan bir ahlaksızlık!" Peder Beltrán, büyük bir öfke içinde yelpazeleniyordu.

"Binbaşı ve ben sustuk, çünkü emir başkomutanlıktan geldi!" Ge-

neral Scavino, mendilini açtı, alnında ve boynunda biriken terleri sildi: "Ancak, bizi ikna edemediler, yüzbaşı!"

"Benim, projeyle hiçbir ilgim yok, generalim!" Yüzbaşı Pantoja, durduğu yerde terliyordu: "Bana bildirdikleri zaman, bu, hayatımın en büyük sürprizi oldu, peder!"

Peder Beltrán, "Binbaşı", diye düzeltti. "Rütbeleri tanımıyor musunuz?"

"Özür dilerim, binbaşım!" Yüzbaşı Pantoja, hafifçe topuklarını birbirine vurdu: "Sizi temin ederim ki, benim buna hiçbir katkım olmadı!"

"Levazımda, bu edepsizliği planlayan uyanıklardan biri de siz değil misiniz?" General Scavino, vantilatörü aldı, yüzüne ve başının üstüne tuttu. Hafifçe öksürüp sesini düzeltti: "Her neyse, belli şeylerin saptanması zorunludur. Bu işin burada yaygınlaşmasını engelleyemem, ama silahlı kuvvetlerin mümkün olduğu kadar az lekelenmesi için her şeyi yapacağım. Beşinci bölgenin başına geçtiğimden beri, ordunun Loreto'da kazandığı itibarı kimse kirletemeyecektir!"

"Bunu ben de arzu ediyorum!" Yüzbaşı Pantoja, generalin omuzları üzerinden ırmağın balçıklı suyuna, muzlarla dolu kayığa, mavi gökyüzüne ve ateş saçan güneşe baktı: "Elimden gelen her şeyi yapacağım!"

"Çünkü bu duyulunca, burada ortalık birbirine girer!" General Scavino sesini yükseltti. Ayağa kalktı ve ellerini pencerenin alt kenarına dayadı: "Lima'daki strateji uzmanları, masalarının başına kurulup çirkin planlar yapıyorlar; ama olay duyulduğunda çıkacak fırtına, General Scavino'nun başına patlayacak!"

Yüzbaşı Pantoja, "Sizinle tamamen aynı görüşteyim, bana inanın," diye rica etti. Terliyordu. Üniformasının kollarının ıslandığını gördü: "Böyle bir göreve ne pahasına olursa olsun talip olmazdım. Şimdiye kadar alıştığım işimden öyle farklı bir şey ki, bu görevi yerine getirip getiremeyeceğimi bile bilmiyorum!"

"Annenle baban, seni ortaya çıkarmak için, tahta üstünde birleştiler. Seni doğuran, seni doğurabilmek için, tahtada ağladı ve bacaklarını tahtada açtı!" Rahip Francisco, bağırırken ağlar gibi oluyor ve karanlığın içinde aşağıdakilere doğru gürlüyordu: "Bu tahta dokundu O'nun vücuduna, O'nun kanından kızardı, gözyaşlarını kabul etti, O'nun terinden ıslandı. Tahta kutsaldır, tahta sağaltandır. Kardeşler! Kardeşler! Açın kollarınızı benim için!"

"Bilmem kaç kişi bu kapıda resmigeçit yapacak; bu büro, yakın-

malarla, imza dolu kâğıtlarla, imzasız mektuplarla dolacak!" Peder Beltrán, kollarıyla havada sert hareketler yapıyordu. Birkaç adım attı, geri döndü. Yelpazeyi açtı, sonra kapadı: "Bütün Amazonlar çileden çıkacak ve sanacaklar ki, bu skandalın arkasında General Scavino var!"

"Demagog Sinchi'nin, beni hedef alan hakaretlerini mikrofona kustuğunu şimdiden duyuyor gibiyim!" General Scavino, arkasını döndü. Rengi solmuştu.

"Bana verilen talimata göre, bu görev, son derece büyük bir gizlilik içinde yapılacaktır!" Yüzbaşı Pantoja, kepini çıkarıp alnında ve gözlerinin üstünde biriken terleri mendiliyle silmeye cesaret edemiyordu: "Bu emri, bir an bile aklımdan çıkarmayacağım, generalim!"

General Scavino, "Melun şeytan, bu insanları sakinleştirmek için, ne yaratmalıyım?" diye bağırıyordu. Masasının çevresini dolaştı: "Lima'dakiler burada bana düşen şu altından kalkılmaz rolü düşündüler mi?"

"Arzu ederseniz, hemen bugün tayinimi isteyebilirim!" Yüzbaşı Pantoja'nın yüzü kül gibi olmuştu: "Bu hosteslik hizmetine küçücük bir ilgi bile duymadığımı size göstermek için!"

"Tanrım, bu kahramanlar, bayağılığı örtmek için ne laflar bulmuşlar!" Peder Beltrán, sırtı odadakilere dönük durumda ayağını öfkeyle yere vuruyordu. Gözlerini, parıldayan ırmağa dikti, kulübelerin, ağaçlarla kaplı ovanın üzerinde dolaştırdı: "Hostesler ha, hostesler!"

"Tayin istemek yok, sonra bir hafta içinde bana yeni bir levazımcı gönderirler!" General Scavino tekrar yerine oturdu, yelpazelendi ve kelini sildi: "Ordunun adının lekelenmemesi size bağlı. Omuzlarınızda volkan hacminde bir sorumluluk taşıyorsunuz!"

"Rahat uyuyabilirsiniz, generalim!" Yüzbaşı Pantoja, hazırola geçti, omuzlarını geri çekti. İleriye bakıyordu: "Ordu, hayatta en çok değer verdiğim şeydir!"

"Şimdi orduya hizmet etmenin en iyi yolu, ondan uzak durmaktır!" General Scavino, sesinin tonunu yumuşatmıştı, yüzü dostça bakıyordu: "En azından, bu görevi yürütürken!"

"Efendim?" Yüzbaşı Pantoja, gözlerini kırpıştırıyordu: "Ne demiştiniz?"

"Komutanlığa bir kere bile gelmenizi istemiyorum; İquitos'taki kışlalara da girmeyeceksiniz!" General Scavino, elerinin içini vantilatörün vızıldayan ve görünmeyen kanatlarına doğru tutuyordu.

"Hiçbir resmi toplantıya, geçit törenine ve âyine katılmayacaksınız. Üniforma taşımanız da, geçici olarak durdurulmuştur. Sadece sivil dolaşacaksınız."

"Göreve de sivil kıyafetle mi geleceğim?" Yüzbaşı Pantoja, hâlâ gözlerini kırpıştırıyordu.

"Çalışma yeriniz, komutanlıktan çok uzakta olacak." General Scavino bu sözleri söylerken, sesinin tonuna güvensizlik, şaşkınlık ve belli bir yumuşaklık egemen olmuştu: "Saf olmayın, oğlum. Örgütleyeceğiniz ilişkiler için burada bir büro açabileceğinizi mi sanıyorsunuz? Size, İquitos dışında ırmak kıyısında bir depo tahsis ettim. Her zaman sivil giyinin. Hiç kimse, bu yerin orduyla en küçük ilişkisi dahi olduğunu bilmeyecek. Anlaşıldı mı?"

"Başüstüne, generalim." Ağzı açık kalan Yüzbaşı Pantoja'nın başı bir eğiliyor, bir dikleşiyordu: 'Yalnız, şey, ben, şey, böyle bir şeyi hiç beklemiyordum. Bu tıpkı, nasıl söylesem, kişilik değiştirmek gibi bir şey."

"Sizi bunun için gizli servisten özel olarak gönderdiklerini bilin." Binbaşı Beltrán, pencereden ayrılıp yüzbaşıya doğru yürüdü ve yakınlık dolu bir ifadeyle gülümsedi: "Ayrıca, hayatınızın dikkati çekmeden yaşayabilme yeteneğinize bağlı olduğunu da."

Yüzbaşı Pantoja, "Kendimi buna alıştırmaya çalışacağım," diye kekeledi.

"Askeri bölgede oturmanız da iyi olmaz. Bunun için, kendinize kentte bir ev arayın." General Scavino, mendilini kaşlarının, kulaklarının, dudaklarının ve burnunun üstünde dolaştırıyordu: "Ve sizden rica ediyorum, subaylarla yakın ilişkiler kurmayın."

"Dostça ilişkiler demek istiyorsunuz herhalde, generalim?" Yüzbaşı Pantoja'nın tükürüğü genzine kaçmıştı.

"Aşk ilişkileri olamaz ya!" Peder Beltrán, bunları söylerken gülmek, inlemek ve öksürmek arası bir ses çıkardı.

Genel Scavino, dostça, "Biliyorum, bütün bunlar katı geliyor. Sizin için zor olacak," dedi. "Ama, başka bir imkân yok, Pantoja. Göreviniz sizi, Amazonlar'ın ayaktakımıyla bir araya getirecek. Kuruma bundan bir zarar gelmesini önlemenin tek yolu, kendinizi feda etmenizdir."

"Yani sözün kısası, bir subay olduğumu gizlemek zorundayım." Yüzbaşı Pantoja, uzaklarda, bir ağaca tırmanan çıplak bir çocuk, topallayan pembe renkli bir tepeli balıkçıl kuşu ve alev alev fundalıklardan oluşmuş bir ufuk görüyordu: "Sivil kıyafetle dolaşılacak,

sivillerle birlikte olunacak, bir sivil gibi çalışılacak!"

"Ama, bir asker gibi düşünülecek!" General Scavino, eliyle masaya hafifçe vurdu. "Bir üsteğmeni, irtibat işiyle özel olarak görevlendirdim. Haftada bir kere buluşacaksınız ve faaliyetleriniz hakkında, bana onun aracılığıyla rapor vereceksiniz!"

"Hiç endişelenmeyin, ben bir mezar gibi suskunumdur!" Üsteğmen Bacacorzo, bira bardağını yakaladı ve yüzbaşının sağlığına kaldırdı: "Bana her şey hakkında bilgi verildi, yüzbaşım. Salı günleri buluşsak, sizin için iyi mi? Buluşma yerlerimiz, her zaman küçük barlar ve kerhaneler olmalı, diye düşünüyorum. Artık böyle yerlere daha sık gelmek zorundasınız, öyle değil mi?"

"Kendimi bir mahpus gibi, bir tür cüzzamlı gibi hissetmemi başardı!" Yüzbaşı Pantoja, doldurulmuş maymunları, papağanları ve kuşları, bir de barın yanında dikilen, içki içen adamları seyre dalmıştı: "Lanet olsun, General Scavino bile beni sabote ederse, çalışmaya nasıl başlayacağım? Kendi üstlerim, kıyafetimi değiştirmemi, ortada gözükmememi isteyerek cesaretimi kırdıktan sonra!"

"Komutanlığa giderken hayatından çok memnundun, şimdi bir karış suratla dönüyorsun!" Pochita gerindi ve onu yanağından öptü: "Neler oldu, Panta? Geciktin de, General Scavino seni bir güzel fırçaladı mı?"

"Size, elimden geldiği kadar yardım edeceğim, yüzbaşım!" Üsteğmen Bacacorzo, ona kızarmış çonta* dilimleri uzatıyordu: "Ben uzman değilim, ama bütün imkânlarımı kullanacağım. Şikâyetçi olmayın, nice subay, sizin yerinizde olabilmek için neler vermez. Sahip olduğunuz özgürlüğü düşünün. Çalışma tarzınızı, saatlerinizi hep kendiniz belirleyeceksiniz. Sonra bir de, bütün diğer güzel şeyler, yüzbaşım!"

"Burada, bu çirkin evde mi oturacağız?" Bayan Leonor, sıvaları dökülmüş duvarlara, kir pas içindeki yerlere, tavandaki örümcek ağlarına bakıyordu: "Neden sana o güzel askeri lojmanlardan birini vermediler? Yine senin o yumuşak huyluluğun, Panta!"

"Bozguncu biri olduğumu sanmayın, Bacacorzo; sadece son derece büyük bir şaşkınlık içindeyim!" Yüzbaşı Pantoja, elindeki dilimin tadına baktı, çiğnedi, yuttu ve sonra fısıldar gibi konuştu: "Güzel. Ben, iyi bir yöneticiyimdir, orası öyle. Ama beni, kendi yaşama

* Çonta: Yenebilir meyveleri olan bir tür palmiye (Ç.N.)

alanının dışına çıkardılar ve bu yeni alanda nasıl hareket edeceğimi bilmiyorum.

"Harekât merkezinizi gördünüz mü?" Üsteğmen Bacacorzo, bardakları yeniden doldurdu. "General Scavino, bir tamim yayınlandı. Buna göre İquitos'tan hiçbir subay, İtalya Irmağı'nın kıyısındaki o depoya yaklaşamayacak; kalkışanlara, otuz gün ağır hapis var!"

"Henüz görmedim, yarın gideceğim." Yüzbaşı Pantoja, içkisini içti, ağzını sildi ve geğirtisini bastırdı: "Çünkü, doğrusunu söylemek gerekirse, bu görevi istendiği gibi yerine getirebilmek için, bu konuda bazı deneyimlerimin olması gerekir. Gece hayatını tanımalıyım, biraz sağda solda dolaşmayalım."

"Komutanlığa böyle mi gidiyorsun, Panta?" Pochita ona doğru gitti, kısa kollu gömleğini elledi, mavi pantolonunu ve cokey şapkasını yokladı: "Peki, üniforman?"

"Ne yazık ki, bu benim yapacağım iş değil." Yüzbaşı Pantoja mahzunlaştı. Utanmış bir tavırla, "Hayatımda hiçbir zaman serserilik yapmadım, gençliğimde bile," dedi.

"Subay aileleriyle bir araya gelemeyiz, ha?" Bayan Leonor'un elinde, bazen toz almaya yarayan tüyler, bazen bir süpürge, kimi zaman da bir kova sallanıyordu. Temizliyor, süpürüyor, bu arada vücudu sarsılıyordu. Öfkeliydi: "Siviller gibi yaşayacağız, ha?"

"Biliyor musunuz, ben askeri öğrenciyken, izin günlerinde dışarı çıkmaz, okulda kalırdım, ders çalışırdım." Yüzbaşı Pantoja, içi burkularak geçmişi hatırladı: "Özellikle matematikte iyiydim, en çok sevdiğim hâlâ odur. Eğlencelere hiç gitmezdim. Belki inanmayacaksınız, ama sadece en basit dansları öğrendim, bir boleroyu, bir de valsi."

"Senin yüzbaşı olduğunu, komşular bile bilmeyecek, ha?" Pochita öfkeyle pencereleri parlatıyor, yerleri siliyor, duvarları boyuyordu.

"İşte bunun için, şimdi başıma gelenler korkunç şeyler." Yüzbaşı Pantoja, kaygıyla etrafına bakındı. Üsteğmenin kulağına fısıldar gibi konuşuyordu: "Hayatında hosteslerle hiç ilişki kurmamış biri, birliklere hosteslik hizmeti götürme işini nasıl örgütleyebilir, Bacacorzo?"

"Özel bir görev, ha?" Pochita, kapıları cilalıyordu. Dolapların içine kâğıt yerleştirip tabloları duvara astı: "Gizli servisle birlikte mi çalışıyorsun? Hah, şimdi bütün bu gizlilik oyununu anladım, Panta."

"Bekleyen, bana güvenen binlerce askeri gözümün önüne getiriyorum!" Yüzbaşı Pantoja, dikkatle şişelere baktı. Etkilenmişti, hayale dalmıştı! "Günleri sayan ve düşünen askerler. Şimdi gelecekler, birazdan burada olurlar. Ve benim tüylerim diken diken oluyor, Bacacorzo!"

"Askeri sır mı? Hadi canım!" Bayan Leonor, dolapları yerleştirdi, perdeleri dikti, abajurların tozunu aldı, ampulleri yerlerine taktı. "Anneciğinden mi sır saklayacaksın? Anlat, anlat hadi!"

"Sizleri kandırmak istemiyorum!" Yüzbaşı Pantoja, bir eziklik içindeydi: "Ama, lanet olsun, nasıl anlatacağımı bilemiyorum ki?"

"Bana anlatmazsan, suçlu sensin!" Pochita, yatakları yaptı, örtülerini örttü. Mobilyaları, ispirto ve toz boyayla yapılmış bir maddeyle boyadıktan sonra cilaladı. Bardakları, tabakları, çatal, bıçak ve kaşıkları büfeye yerleştirdi: "O çok hoşlandığın yerini bir daha hiç okşamayacağım, bir daha kulağından hiç ısırmayacağım. Nasıl istersen, hayatım!"

"Başlangıç için, yüzbaşım!" Üsteğmen Bacacorzo, onu keyiflendirmek istiyordu, gülümseyerek kadehini kaldırdı. "Eğer bayanlar, Yüzbaşı Pantoja'nın ayağına gelmezlerse, Yüzbaşı Pantoja onlara gitmek zorundadır. Sanırım, bu, dünyanın en basit işi!"

"Casus olarak mı, Panta?" Pochita, ellerini ovuşturuyordu. Odaya baktı ve mırıldandı: "Bu domuz ahırını nasıl da temizleyip süsledik, değil mi, Bayan Leonor? Filmlerdeki gibi mi? Ah, sevgilim, ne kadar heyecan verici!"

"Bu gece, İquitos'un yosmalar semtinde bir tur atın!" Üsteğmen Bacacorzo, peçeteye birkaç adres yazdı. "Mau Mau', '007', 'Tek Gözlü Kedi', 'Sanjuancito'. Böylece, atmosfere alışırsınız. Size eşlik etmeyi çok isterdim, ama biliyorsunuz ya, Scavino'nun emirleri kesin!"

"Böyle şık kıyafetle nereye gidiyorsun, oğlum?" Bayan Leonor konuşmasını, "Burayı kimse tanıyamayacak, Pochita, ikimiz ödül kazanacağız", diye sürdürdü: "Vay canına, bir de kravat takmış. Bu sıcakta iyi terleyeceksin. Bu, en üst düzeyde bir toplantı mı? Hem de gece? Bir gizli ajan olarak ne komiksin Panta. Tamam, hişşt, sustum, sustum!"

"Bu meyhanelerde Çinli Porfirio'yu sorun!" Üsteğmen Bacacorzo, peçeteyi katladı ve yüzbaşının cebine soktu. "Bu adam, size yardımcı olabilir. Onun bir 'Çamaşırcı Kadınlar Açık Ev Servisi' var. Bunun ne demek olduğunu bilirsiniz, değil mi?"

"Bu yüzden öldü O. Boğulmadı, asılmadı, taşa tutulmadı, derisi yüzülmedi!" Rahip Francisco, meşalelerin çıtırtısı ve duaların mırıltıları üzerinde inliyor ve ağlıyordu: "Bunun için, tahtaya çivilendi O, bunun için haçı aldı O. Duymak isteyen duyar; anlamak isteyen anlar. Kardeşler! Kardeşler! Benim için, üç kere göğsünüze vurun!"

"İyi akşamlar, öhö öhö, hım hım, hapşu!" Pantaleón Pantoja burnunu sildi. Taburelerden birine oturdu ve bara dayandı. "Evet, bir bira lütfen. İquitos'a yeni geldim, kenti yakından tanımaya çalışıyorum. Bu lokalin adı 'Mau Mau', değil mi? Öyle ya, bu oklar, totemler boşuna değil, tabii!"

"İşte biranız, buz gibi!" Garson, birayı getirdi, bardağı kuruladı ve salonu işaret ederek: "Evet, burası 'Mau Mau'. Pazartesi olduğu için, pek kimse yok!"

"Bir şey öğrenmek istiyorum, öhö öhö, öh, hım hım!" Pantaleón Pantoja boğazını temizledi: "Tabii, mümkünse. Sadece bilgim olsun diye!"

"Kızların nerede olduğunu mu?" Garson, bu sırada baş parmağıyla işaret parmağını bir halka oluşturacak biçimde birleştirdi: "Burada, ama bugün yoklar, Rahip Francisco'yu görmeye gittiler, o çarmıhtaki azizi. Dendiğine göre, adam Brezilya'dan yayan gelmiş. Mucize gerçekleştirdiği de söyleniyor. Aa, bakın, kim geliyor. Şuna da bakın, Porfirio, gel hele. Sana bu bayı tanıştırayım, kendisi turistik enformasyonla ilgileniyor!"

"Keğhaneler ve yavğulağla mı?" Çinli Porfirio, yüzbaşıya göz kırptı, eğilerek selamladı ve elini uzattı: "Elbette, bayım. Ne istiyoğsanız, size büyük bir zevkle hemen anlatayım. Bunun kağşılığı, biğ küçük biğa bile etmez. Ucuz, değil mi, hı?"

"Sevindim!" Pantaleón Pantoja, Çinli'ye, yanındaki tabureye oturması anlamında bir işaret yaptı: "Evet, tabii, bir bira. Yanlış anlamayın, konuyla kişisel olarak değil, daha çok teknik açıdan ilgileniyorum!"

"Teknik mi?" Garson yere tükürdü: "Umarım, casus değilsinizdir, bayım!"

"Keğhane sayısı az!" Çinli Porfirio, üç parmağını kaldırdı: "Sağlığınıza ve güzel bir hayat için. Ciddi olan iki tane ve biğ de gağibanlağ için ucuz biğ yeğ var. Bundan başka, biğ de kendi hesaplağına evden eve giden yavğulağ vağ. 'Çamaşığcılağ', biliyoğ musunuz?"

"Öyle mi? Ne kadar ilginç!" Pantaleón Pantoja, gülümseyerek karşısındakini isteklendiriyordu: "Tamamen merak. Ben, böyle yerlere

gitmem. İlişkileriniz var mı? Böyle yerlerle dostluklarınız, bağlantılarınız demek istiyorum?"

"Yosmaların olduğu yerde, Chino da kendini evinde hisseder." Garson gülüyordu: "Ona, Belén'in Fumançusu derler, öyle mi üstat? Belén, yüzen evlerin olduğu semttir, Amazonlar'ın Venedik'idir orası. Gittiniz mi hiç oraya?"

"Hayatta heğ şeyi yaptım; ve bana ağığ gelmiyoğ, bayım." Chino Porfirio, biranın köpüğünü höpürdeterek içine çekti ve bir yudum içti: "Pağa değil, ama deneyimleğ kazandım. Sinemada bilet satıcılığı, kayıkçılık, ihğacat için yılan avcılığı yaptım."

"Her yerde de seni, serseri ve pezevenk diye kapı dışarı ettiler, kardeşim." Garson, adamın sigarasını yaktı: "Annenin kehaneti olan şarkıyı beye bir söylesene."

"DOĞDU ÇİNLİ GAĞİP BİĞ KELP GİBİ
GİDECEK YA LOUİS YA SEFİL GİBİ."

Chino Porfirio, hem şarkı söylüyor hem de gülüyordu.

"Ah, benim güzel anacığım, şimdi yukağda, cennette. İnsan, eninde sonunda dünyaya biğ keğe geliğ, öyleyse doğğu düğüst yaşamalı, değil mi? Bu gece ciğeğleğe biğeğ küçük soğuk daha çekelim mi?"

"Tabii, ama, öhö, eee, hım." Pantaleón Pantoja kızardı. "Benim daha iyi bir fikrim var. Neden dekoru değiştirmiyoruz, dostum?"

"Bay Pantoja mı?" Bayan Chuchupe'nin ağzından bal akıyordu. "Çok sevindim, içeri girsenize, hoş geldiniz. Burada biz herkese güleryüz gösteririz. Yalnız o hep indirim isteyen ordu malı serkeşler hariç. Ne haber, Chinito, sahtekâr."

"Bay Pantoja, Lima'dan biğ aykadaş." Chino Porfirio, önüne gelenin yanağını öpüyor ve kabalarını çimdikliyordu. "Buğada biğ iş kuğmak istiyoğ. Biliğsin işte, lüksü yeğinde biğ dükkân, Chuchpe. Bu cücenin adı Chupito'duğ, lokalin küçük maskotu, bayım."

"Postabaşı, barmen ve korumacı desene, orospu dölü." Chupito, şişeleri uzattı, bardakları aldı, pikabı çalıştırdı; sonra paraları toplayıp kadınları dans pistine sürdü. "demek ki, Chuchupe'ye ilk kez geliyorsunuz, öyle mi? Göreceksiniz, son gelişiniz olmayacak. Şimdi çok az kız var; herkes, Morona Gölü kıyısındaki büyük haçı diken Rahip Francisco'yu görmeye gitti.

"Ben de oğdaydım, ne çok insan vağdı. Yankesicileğ, çok iyi biğ voli vuğmuşlağdığ." Chino Porfirio, herkese eliyle işaret ediyordu: "Bu kağdeş, hağika biğ konuşmacı. Söyledikleğini anlamak pek mümkün değil, ama milleti coştuğup peşinden süğüklüyoğ."

"Tahtaya çivilediğin her şey bir kurban adağıdır, tahtada ölen her şey yukarıya çıkar, *çarmıhta ölmüş olan* O'nun tarafından kabul edilir." Rahip Francisco, vaaz vermeyi sürdürüyordu: "Sabaha sevinç veren renkli kelebek, havayı rayihasıyla dolduran gül, geceleyin fosforluymuş gibi parıldayan gözleriyle yarasa ve hatta tırnakların arasındaki kir bile, kızkardeşlerim! Erkek kardeşlerim! Benim için haçlar dikin!"

"Doğru dürüst bir adama benziyor, ama Çinli'yle arkadaşlık ettiğine göre, herhaldepek değil." Chuchupe, koluyla masayı sildi, eliyle sandalyeleri gösterdi. Abartmalı bir yakınlık gösterisi içindeydi: "Haydi, Chupito, bir bira ve üç bardak. İlk tur müesseseden."

"Chuchupe'nin ne olduğunu biliyoğ musunuz?" Chino Porfirio, çok tatlı bir sesle konuşuyordu. Dilinin ucunu, dudaklarının arasından dışarı kaydırdı. "Bütün Amazonlağ'ın en zehiğli engeğeği demektiğ. Düşünün ağtık, böyle biğ takma adla bu bayan, beşeğiyete neleğ edeğ."

"Kapa çeneni, it herif." Chuchupe, eliyle Çinli'nin ağzını kapadı. Bardakları doldurdu ve sırıtarak, "Sağlığınıza, Bay Pantoja, İquitos'a hoş geldiniz" dedi.

"Çok zehiğli biğ dili vağ." Chino Porfirio, bu arada duvarların çıplak örgüsünü, küçük parçalara ayrılmış aynayı, alacalı abajurları, renkli koltuğun sallanan püsküllerini işaret ediyordu: "Beğeket veğsin, iyi biğ dost. Bu ev de geğci yıllanmıştığ, ama İquitos'un iyisidiğ."

"Elimizdeki malzemelere şöyle bir bakın." Chupito, kızları gösterdi: "Zenciler, beyazlar, Japon malları ve hatta bir de albino* var. Chuchupe, bu işte seçmesini bilir bayım."

"Müzik enfes, insanın ayaklağını kağıncalandığıyoğ." Chino Porfirio, ayağa kalktı, kadınlardan birini kolundan tutarak piste çekti ve dans etmeye başladı. "İzninizle biğaz iskeletleğimizi silkeleyelim. Yaklaş, bebek."

Pantaleón Pantoja, "Size bir bira ısmarlayabilir miyim, Bayan Chuchupe?" diye fısıldadı. Zoraki gülümsüyordu. "Bir mahzuru yoksa, size birkaç ayrıntıyı sormak isterdim."

"Sempatik bir hergele bu Çinli. Cebi hep deliktir, ama hanemize hayat verir." Chuchupe, bir kâğıt parçasını elinde buruşturdu ve Por-

* Albino: Kıllarında, gözlerinde, kimi zaman da derisinde doğuştan boya maddesi bulunmadığı için her yanı ak olan, akşin. (Ç.N.)

firio'nun kafasına fırlattı. Kâğıttan top hedefini buldu. "Onda ne buluyorlar, bilmiyorum. Hepsi deli gibi onun peşinde. Baksanıza, nasıl da eğilip bükülüyor!"

Pantaleón Pantoja ısrarlıydı: "Sizin, öhö öhö, ehe, hım, işinizle ilgili konuları..!"

"Olur, tabii!" Chuchupe ciddileşti, başını salladı. Gözlerini ona dikti: "Ama sizin, buraya iş konuşması yapmaya değil de, başka bir nedenle geldiğinizi düşünmüştüm, Bay Pantoja."

"Başım korkunç ağrıyor!" Pantita kıvrıldı, örtüyü üstüne çekti: "Sanki, bütün vücudum dağılacak gibi. Titreme nöbeti geliyor!"

"Neden ağrımasın ki, neden bütün bunlar başına gelmesin ki, seviniyorum bile ben buna." Pochita, ayağıyla yere vuruyordu: "Saat dörde doğru ancak yatağa giriyorsun, hem de ölü gibisin, kafasız adam!"

"Üç defa çıkardın!" Bayan Leonor, kaplar, leğenler ve havlular arasında koşuşturup duruyordu: "Bütün odayı berbat ettin, oğlum!"

"Bunun anlamı nedir, açıkla bana zahmet olmazsa, Panta." Pochita, yatağa yaklaştı, gözleri kıvılcımlar saçıyordu.

"Söyledim ya sana, sevgilim, benim işimle ilgili bu!" Pantita, başını yastığa gömmüş inliyordu: "Çok iyi biliyorsun ki, ben içmem, sağda solda dolaşmam. Böyle bir şey yapmak, benim için ceza demektir, kızım!"

"Bu işe devam edeceğini mi söylemek istiyorsun yani?" Pochita, konuşurken sürekli kıpırdıyordu, yüzü bir karıştı: "Sabahın köründe yatağa gireceksin, zilzurna sarhoş olacaksın? Olmaz Panta, sana yemin ederim ki, bu olmaz!"

"Bırakın şimdi kavgayı!" Bayan Leonor, bardakla sürahiyi tepside dengeledi. "Gel, oğlum, sana soğuk kompres yapayım. İç şu meyvetuzunu. Çabuk, kabarcıklar kaybolmadan!"

"Bu, benim işim. Bana verdikleri görev." Pantita, ne diyeceğini bilmiyordu, tamamen çökmüştü. Sesi uçup gitmişti: "Bunların hepsinden nefret ediyorum, inan bana. Sana bir şey söyleyemem, beni konuşturma. Konuşursam, bu, mesleğimin sonu olur. Güvensene bana, Pocha!"

"Sen, karılarla beraberdin!" Pochita, hıçkırarak ağlamaya başladı: "Erkekler, yanlarında kadın olmadan, sabaha kadar içmez. Çok iyi biliyorum, sen böyle bir yerdeydin, Panta!"

"Pocha, Pochita, başım çatlayacak gibi, sırtım da ağrıyor!" Pantita, elindeki bezi alnına bastırıyordu. Yatağın altına eğilip eliyle bir

şeyler arandı. Önünde tuttuğu bir tasın içine kustu: "Bırak ağlamayı. Bana caniymişim gibi davranıyorsun. O kadar büyük suç işlemedim. Yemin ederim sana, suçlu değilim!"

"Gözlerini kapat, ağzını aç!" Bayan Leonor, üstünde dumanlar tüten bir fincanla geldi, dudaklarını büzmüştü: "Şimdi de bu güzel sıcak kahveyi iç, oğlum!"

İKİNCİ BÖLÜM

GSKEHH

Rapor No. 1

İlgi : Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti hk.

Konu : Komuta merkezinin kurulması ve kayıt için alan araştırması.

Gizlilik derecesi: Gizli

İquitos, 12 Ağustos 1956

Bütün Amazon bölgesinde Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki erat için Bir Hosteslik Hizmeti (GSKEHH) organize etmekle görevlendirilen, aşağıda imzası bulunan yüzbaşı, PPKV (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler ve Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı General Felipe Collazos'u en derin itaatiyle selamlar ve raporunu sunar:

1. Kendisi, İquitos'a vasıl olduktan hemen sonra, Başkan ve Komutan General Roger Scavino'ya saygılarını sunmak amacıyla, Beşinci Ordu Komutanlığı'na gitmiştir. Komutan, kendisini dostça karşıladıktan sonra, alınan görevin daha etkili bir biçimde yürütülmesi amacıyla aşağıdaki talimatı vermiştir: Bütün Silahlı Kuvvetler'in itibarının korunması için, aşağıda imzası bulunanın Komutanlığa gelmemesi ve kentin kışlalarına uğramaması uygun görülmüştür. Kendisi ne üniforma taşıyacak, ne de askeri lojmanlarda oturacaktır; buradaki subaylarla ilişki kurmayacak, kısacası, bütün durumlarda sivil kalacaktır; çünkü, kendisinin bağlantı kuracağı kimseler ve çalışacağı alan (ayaktakımı, fuhuş mesleği), Silahlı Kuvvetler'e men-

sup bir yüzbaşıdan beklenen ilişkilere ters düşmektedir. Kendisi, bu düzenlemeye eksiksiz olarak uyacaktır; onun için ne kadar üzücü olursa olsun ve bu durumdan doğan ailevi zorluklara rağmen, gurur duyduğu Kara Kuvvetleri'nin bir subayı olduğunu saklayacak ve kardeşleri saydığı silah arkadaşlarından uzak duracaktır. Annesi ve eşi karşısında bile, göreviyle ilgili olarak mutlak gizliliği koruyacaktır. Aile huzurunu ayakta tutmak ve işinde başarılı olabilmek için, gerçeği hiçbir zaman söylememek zorundadır. Kendisi, bu fedakârlığı kabul etmekte ve balta girmemiş ormanın en ücra köşelerinde vatan hizmeti yapan askerlerimizin yararı için, Başkomutanlığın ona havale ettiği harekâtın kaçınılmaz zorunluluklarına baş eğmektedir.

2. Kendisi, Beşinci Ordu Komutanlığı tarafından, Askeri Birlikler İçin Hosteslik Hizmeti'nin komuta merkezi ve ikmal deposu (toplama ve dağıtım) olarak ayrılmış bulunan İtaya Irmağı'nın kıyısındaki bir depoya yerleşmiştir. Özel olarak görevlendirilmiş Sinforoso Caiguas ve Palomino Rioalto adlı erler, kendisinin emrinde bulunmaktadır. Anlaşılır bir nedenle, komutayla yetkili kişi bu erleri, kendilerinin son derece iyi hal ve tavırlarından, itaatli olmalarından ve karşı cinsten kimselere gösterdikleri belli bir kayıtsızlıktan dolayı seçmiştir. Çünkü, aksi durumda, yapmaları gereken işin ve mesleğin özelliği, onlarda yoldan çıkarıcı hevesler uyandıracak ve meslek açısından benzer sorunlar doğuracaktır. Aşağıda imzası bulunan, komuta merkezi ve ikmal deposunun yer aldığı mevkiin, öncelikle genişlik ve bir ulaşım yoluna (İtaya Irmağı) yakınlığı bakımından en iyi koşullar gösterdiğini saptamak ister. Söz konusu mevki, ayrıca, meraklı bakışlardan korunabilmektedir; çünkü, kent hayli uzakta olup meskûn en yakın yer durumundaki çeltik değirmeni Garote, karşı kıyıda bulunmaktadır (herhangi bir köprü mevcut değildir). Öte yandan, küçük bir iskele yapılması açısından, söz konusu mevki uygun topografik imkânlara sahiptir; böylece, Birlikler İçin Hosteslik Hizmeti, kendi dolaşım sistemini yerleştirdikten sonra, bütün giriş ve çıkışlar, doğrudan komuta merkezinin denetimi altında olabilecektir.

3. Aşağıda imzası bulunan, birinci hafta bütün zamanını ve gayretlerini, deponun temizlenmesi ve uygun bir biçimde düzenlenmesine harcamıştır. Burası, dikdörtgen biçiminde, 1323 metrekare büyüklüğünde -alanın dörte birinin üstü oluklu sacla kaplıdır- ahşap duvarlarla çevrili bir yer olup, birisi, İquitos'a giden yola, diğeri de, ırmağa açılan iki kapıya sahiptir. Üstü kapalı bölüm, 327 metrekare

büyüklüğünde olup kaldırım taşıyla döşenmiştir. İki kattan ibarettir. Yukardaki kat, yalnızca parmaklıklı bir asma kattır ve buraya bir yangın merdiveniyle çıkılmaktadır. Aşağıda imzası bulunan, bu asma katı komuta merkezi ve özel bürosu olarak düzenlemiş, kasayla arşivi de buraya koymuştur. Komuta merkezinden bakıldığında tamamı görülebilen alt katta, Sinforos Caiguas ve Palomino Rioalto için hamaklar asılmış; köylü usulü bir ayakyolu yapılmıştır (kanalizasyon, ırmağa bağlanmıştır). Üstü açık olan bölüm, birkaç ağacın bulunduğu bir toprak parçasıdır.

Buranın düzenlenmesi için bir hafta, belki haddinden çok uzun bir zaman olarak görülebilir, bir gevşeklik ve tembellik belirtisi olarak değerlendirilebilir; ne var ki, söz konusu yer, gerçekten hiç kullanılmayacak ve -deyimi mazur görün- iğrenç bir durumda devralınmıştır. Bunun nedenleri şunlardır: Deponun ordu tarafından artık kullanılmamasının sonucu olarak burası, bazı heterojen ve yasadışı icraata hizmet etmiştir. Bu cümleden olmak üzere, burasını Rahip Francisco'nun birkaç müridi ele geçirmiştir. Rahip Francisco, kökü dışarda bir unsur olup, yeni bir dinin kurucusudur ve dendiğine göre mucize yaratmaktadır; Brezilya, Kolombiya, Ekvator ve Peru'daki Amazon bölgelerini yaya olarak ve botla dolaşmakta, köylerde haçlar dikmektedir; bu arada, kendisini çarmıha gerdirmekte ve sonra bu çok garip ve etkileyici durumda, Portekizce, İspanyolca ya da Chuncho dillerinde vaazlar vermektedir. Durmadan, felaketlerin olacağını ilan etmekte ve kendisine inananların sayısı inanmayanlardan -Katolik kilisesinin ve Protestanların bu adama karşı düşmanca tavır almalarına rağmen- bir hayli kabarıktır; bunun nedeni, söz konusu unsurun şüphesiz çok güçlü bir karizmaya sahip olmasıdır; çünkü, verdiği vaazlar, yalnızca basit ve cahil insanları değil, aşağıda imzası bulunanın öz annesi gibi aynı zamanda okumuşları da maalesef etkilemektedir, evet, kendisine inananlardan, bütün dünya mallarından kurtulmalarını, haçlar dikmelerini ve kurbanlar adamalarını istemiştir; çünkü, dediğine göre, çok yakında kıyametin olması kesindir. İquitos'ta, Rahip Francisco'nun bugünlerde dolaştığı bu kentte, çok sayıda "Nuh'un Gemisi" bulunmaktadır. Söz konusu birey tarafından kurulmuş olan tarikatın mensupları, tapınaklarına bu adı vermişlerdir. Komutan münasip gördüğü takdirde, adı geçen bireyle Gizli Servis belki ilgilenmek durumunda kalabilir. Bir grup "erkek kardeş" ve kız kardeş, -söz konusu tarikatın mensupları birbirlerine böyle hitap etmektedirler- şu an-

da elimizde bulunan hangarı, "Nuh'un Gemisi" haline getirmiştir. Burada, o sağlığa aykırı ve vahşi törenleri için bir haç dikmişlerdir. Bu törenler sırasında, her türlü hayvan çarmıha gerilmekte ve aşağıya akan kanla, haçın dibinde diz çökmüş durumda bulunan inananlar yıkanmaktadır. Dolayısıyla, aşağıda imzası bulunan, burada çok sayıda maymun, köpek, puma yavrusu, hatta papağan ve tepeli balıkçıl kuşu leşi bulmuştur. Her tarafta, kan gölleri ve lekelerine rastlanmıştır ve bu arada şüphesiz, sürüler halinde bulaşıcı mikroplar taşıyan mahlukat görülmüştür. Aşağıda imzası bulunanın bu hangara el koyduğu gün, düzeni sağlayan güçler, "Nuh'un Gemisi"'ndeki Kardeşler Topluluğu'nu buradan çaba harcayarak uzaklaştırmak zorunda kalmıştır. Bu sırada, söz konusu topluluk, bir kertenkeleyi çarmıha çivilemek üzereydi; kertenkele, müsadere edilmiş ve Beşinci Ordu'nun erzak deposuna teslim edilmiştir.

Daha önceleri bu uğursuz hangar, bir büyücü hekim tarafından kullanılmış olup, Kardeşler Topluluğu bu adamı, zorlayıcı yöntemlerle dışarı atmıştır. Poncio Usta, burada geceleri, ağaç kabuğundan yapılmış Ayahuasca denen bir karışımla törenler düzenlemiştir. Bu Ayahuasca, görüldüğü kadarıyla hastalıkları iyileştirir ve insanı birtakım hülyalara daldırırmış; ne var ki, çok kısa zamanda, sık sık tükürmek, şiddetli idrar ve ağır diyare gibi bedeni rahatsızlıklardan yakınmalara yolaçarmış. Bu ifrazat; daha sonra kurban edilen hayvanların ve çok sayıda tavukgilin cesediyle ve arkasından bu artıkların ve leşlerin çekmesi sonucu buraya gelen haşaratla birleşince söz konusu yer, görme ve koklama duygusu açısından gerçek bir cehennenneme dönüşmüştür. Aşağıda imzası bulunan, Sinforoso Caiguas'ı ve Palomino Rioalto'yu kazmalar, tırmıklar, süpürgeler ve kovalarla (bkz. 1, 2, ve 3 numaralı belgeler) teçhiz ederek, burasının, denetimi altında özenle temizlenmesini sağlamıştır; artıklar yakılmış, yerler ve duvarlar yıkanmış ve her taraf dezenfekte edilmiştir. Bundan sonra kemiricilerin istilasını durdurmak amacıyla, deliklere zehir yerleştirmek ve buraları tıkamak, ayrıca kapanlar kurmak gerekli olmuştur. Bu hayvanlar, abartmalı gelse bile, aşağıda imzası bulunanın gözleri önünde deliklerinden çıkıp ortalıkta dolaşacak ve hatta onun ayaklarının üzerinden zıplayacak kadar çok sayıda ve cüretkârdılar. Daha sonra, duvarlar kireçlenmiş ve boyanmıştır. Böyle bir çalışma; duvarlardaki hasar, kazınmış yazılar, edep dışı resimler -bu hangar, ayrıca yasak aşklar için gizli bir yuva işlevi de görmüş olsa gerek- ve Kardeşler Topluluğu'nun haçları nedeniyle kesin bir

zorunluluk olmuştur. Bunlardan başka, Belén pazarından komuta merkezi için uygun fiyatlarla masa, sandalye, raf ve dosya dolabı gibi büro mobilyası (4, 5, 6 ve 7 numaralı belgeler) almak dolabı olmuştur. Üstü kapatılmamış arsa konusuna gelince: Burada henüz, bu yerin depo olarak kullanıldığı zamandan kalma ve ordu tarafından bırakılmış çok sayıda malzeme (metal kutular ve motor hurdaları) bulunmaktadır. Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, başka talimat gelir düşüncesiyle bu malzemeyi ortadan kaldırmamıştır. Bu mevki, süpürülmüş ve gayet iyi temizlenmiştir -hatta bir çalılığın altında, ölü bir yılan ele geçmiştir-, öyle ki, aşağıda imzası bulunan; günde kesinlikle on, hatta on iki saat çalışarak, devraldığı bu inanılmaz pislik yığınını, altı gün içinde, oturulabilir, basit, ama düzenli, temiz ve hatta hoş bir yere dönüştürdüğünü bildirmekten onur duyar. Burası -şimdiki durumda olduğu gibi- gizli bir yer bile olsa, artık ordumuzun hizmet binalarına yakışır haldedir.

4. Burasının düzenlenmesinden sonra, aşağıda imzası bulunan, çeşitli kartlar ve organizasyon şemaları çıkarmaya başlamıştır. Bunun amacı, GSKEHH'in kapsadığı bölgeyi, müstakbel kullanıcılarının potansiyel sayısını ve konvoylarının tutacakları rotaları en sağlıklı bir doğrulukla belirlemektir. İlk topografik değerlendirme sonucunda ortaya çıkan sayılar şunlardır: Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, sekiz garnizonu, 26 karakolu ve 25 ordugâhı, muhtemel bakım merkezleri olarak içine alan ortalama 400.000 kilometrekarelik bir bölgeyi besleyecektir. Bazı istisnai durumlarda taşıma, karayolundan (İquitos, Yurimaguas, Contamana ve Pucallpa çevresi) mümkün olsa bile, komuta merkezi ve ikmal deposundan yukarda değinilen bakım noktalarına bağlantı sağlayacak akla gelen ilk ulaşım yolları ırmak ve havayoludur (bkz. 1 numaralı harita). Aşağıda imzası bulunan; Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden yararlanacakların potansiyel sayını çıkarabilmek amacıyla, (Beşinci Ordu Komutanı'nın da onayıyla) bütün garnizonlara, sınır karakollarına ve diğer birliklere aşağıdaki *soru kâğıdını* göndermekte kendini mezun kılmıştır. Söz konusu anket, bölük komutanları ve gerektiğinde birlik amirleri tarafından cevaplandırılmak üzere hazırlanmıştır:

1. Komutanızda ne kadar bekâr *er ve erbaş bulunmaktadır? Cevap vermeden önce, sizi ilgilendiren amaç açısından* soru kâğıdının, *yalnız kilise ve nikâh memurluğu tarafından nikâhları kıyılmış er ve erbaşları değil, birisiyle birlikte meres yaşayanları da, ayrıca, gö-*

rev yaptıkları mahallin civarında yakın ilişkisinin herhangi bir biçimini arasıra ya da düzensizolarak sürdürenleri de evli *kabul ettiğini hesaba katınız.*

NOT: *Bu* soru kâğıdı, *emrinizdeki adamlardan,* ne sürekli ne de arasıra, hiçbir biçimde cinsel ilişkide bulunmayanların *sayısını en sağlıklı bir doğrulukla ortaya çıkarmak amacını gütmektedir.*

2. Emriniz altındaki bekârların (soru kâğıdı*nın kastettiği anlamda) sayısını en sağlıklı bir doğrulukla saptadıktan sonra, bu sayıdan, yakın ilişkileri şu ya da bu nedenle normal bir cinsel ilişki tarzında yürütecek durumda olmayan bütün er ve erbaşların sayısını çıkartınız. Burada, homoseksüeller, kronik mastürbasyon alışkanlığı olanlar, iktidarsızlar ve cinsel açıdan duygusuz olanlar kastedilmektedir.*

NOT: Bu noktada, a) her kişinin başkalarının neler söyleyebileceğinden duyacağı doğal çekingenlik; b) kendilerinin, alay konusu olacak istisnalardan sayılacağını anlayanların insani önyargıları ve kabul edilebilir korkuları gözönüne alınarak, soru kâğıdı *konusunda yetkili subayın, istatistik sayımında yalnızca tek tek her erin ya da erbaşın ifadesine güvenme rizikosunu hesaba katması gerekmektedir. Bu nedenle, yetkili subayın, yukardaki maddeyle ilgili kayıt sırasında, kişisel sorgulamada yapılan bildirimleri, üçüncü kişilerin ifadeleriyle (a- kişinin dost ve arkadaşlarının bildirimleri, b- kendi gözlemleri ve c- herhangi bir uyanık ve zeki astın dedikleriyle) karşılaştırması tavsiye edilir.*

3. Söz konusu grubun çıkarılmasından ve emriniz altındaki bekâr ve cinsel bakımdan iktidarlı *er ve erbaşların sayısını saptadıktan sonra, belli etmeden ve kapalı bir biçimde bunların cinsel bakımdan görev randımanını bulmaya çalışınız. Bu miktarı herkes, kendi erkeklik ihtiyaçlarının tatmin edilmesi açısından aylık olarak hesaplayacak ya da bilecektir.*

NOT: Soru kâğıdı, *azami ve asgari birer tablo belirlemek amacındadır. Örnek:*

X adlı kişi (aylık azami çalışma isteği; 30)
(aylık asgari çalışma isteği: 4)

4. Yukardaki açıklama tamamlandıktan hemen sonra, emrinizdeki benzer cinsel iktidar sahibi bekârlar *grubundan, dolaylı, sondaj, ta-*

mamen rastlantısal sorular vb. gibi bir taktikle, bir cinsel görevin her bir kişinin düşünce ve inanışına göre, kendi durumunda ne kadar zamanda yerine getirildiğini (ön görüşmelerden kesin toplam sonuca kadar) bulmaya çalışın. Yine aynı azami/asgari şemasına göre:

X adlı kişi *(görev başına azami talep: 2 saat)*
(görev başına asgari talep: 10 dakika)

NOT: Soru kâğıdının *3. ve 4. maddelerinden ortalama değeri ayrı ayrı hesaplayarak bu rakamı, elinizdeki bilgiyi bireysel kılmadan kaydedin.* Soru kâğıdının *amacı, emriniz altındaki er ve erbaşların erkeklik güçleriyle aylık olarak belirlenmiş randımanların normal ortalamasını çıkarmak ve bir tek görev için istenilen normal ortalama zamanı belirlemektir.*

Aşağıda imzası bulunan; garnizon, karakol ve ordugâh subaylarının, adı geçen soru kâğıdını doldurmakta gösterdikleri coşkuya ve hıza işaret etmek ister. (Bozuk telsiz bağlantısı, kötü hava koşulları vb. sonucunda belli iletişim zorlukları nedeniyle, sadece on beş civarında karakolun anketi eksik kalmıştır.) Gelen sonuçlar, şöyle bir şemanın çıkmasına elvermektedir:

Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden yararlanacak olanların potansiyel sayısı: 8726 (yazıyla: sekizbinyediyüzyirmialtı).

Aylık görev randımanının sayısı (hizmetten yararlanacak kişi başına talep edilen ortalama): 12 (yazıyla: oniki).

Bireysel randıman zamanı (talep edilen ortalama): 30 dakika (yazıyla: otuz).

Yukardaki şemanın anlamı şudur: Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin, işlevlerini eksiksiz yerine getirebilmesi için, Beşinci Ordu'nun (Amazonlar) bütün garnizonlarına, sınır karakollarına ve diğer birliklerine aylık ortalama 104.712 (yazıyla: yüzdörtbinyediyüzoniki) hizmeti garanti edecek durumda olması gerekmektedir. Bu, şimdiki koşullarda açıktır ki, ulaşılması son derece güç bir tasarımdır. Aşağıda imzası bulunan, mütevazi ve ulaşılabilir hedefler belirleyerek hizmeti başlatmanın zorunlu olduğunun bilincindedir. Kendisi, "Ağır giden, hedefi nasılsa bulur" ve "Erken de kalksan, gün vaktinden önce bitmez" tekerlemelerinde saklı olan gerçekçiliği ve felsefeyi benimsemiştir.

5. Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin potansiyel müşterilerinin arasına, orta derecedeki rütbelerin de (astsubaylar) katılıp ka-

tılmayacağının bilinmesi gerekmektedir. Aşağıda imzası bulunan, bu sorunun kısa sürede açıklığa kavuşturulmasını diler; çünkü, komutanın cevabı olumlu olduğu takdirde, mevcut değerlendirmelerin büyük ölçüde değişmesi kaçınılmazdır. Potansiyel müşterilerin daha şimdiden yüksek olan sayısı ve öne sürülen taleplerin büyük boyutlarda olması hesaba katıldığında, aşağıda imzası bulunan, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin hiç olmazsa başlangıç aşamasında, orta derecedeki rütbeleri buna katılmamasını önermeye kendini mezun sayar.

6. Aynı biçimde, orduya personel alma bakımından da bağlantılar kurulmuştur. Aşağıda imzası bulunanın bir rastlantı sonucu "Mau Mau" adlı gece kulübünde (Pebas Cad. 260) tanıdığı Porfirio Wong (namı diğer Chino) adlı bir kişinin işbirliği sayesinde hafifmeşrep kadınların sık sık geldikleri bir eğlence yerine bir gece ziyareti yapılmıştır. Dona Leonor Curinchila'nın (namı diğer Chuchupe) yönetimi altındaki bu lokal, genel olarak "Casa Chuchupe" olarak tanınmakta olup, Nanay Plajı'na giden karayolunun kenarında bulunmaktadır. Adı geçen Leonor Curinchila, Porfirio Wong'u arkadaşı olduğundan, kendisi, bu kadını aşağıda imzası bulunana tanıştırmıştır. Aşağıda imzası bulunan, kimliğini gizlemek amacıyla kendini tüccar olarak (ithalat/ihracat) tanıtmıştır: çok kısa bir süre önce İquitos'a gelmiş, kendisine eğlence arayan bir tüccar kimliğiyle. Adı geçen Leonor Curinchila, işbirliğine yatkın biri izlenimini vermiş; ve aşağıda imzası bulunan, -tabii, bu arada ister istemez, çok sayıda kadeh boşaltmak zorunda kalarak (8 numaralı belge)- bu işyerindeki personelin çalışma sistemi ve görenekleri hakkında ilginç veriler elde etmeyi başarmıştır. "Casa Chuchupe"de on altı kadar kadın, devamlı personel olarak nitelendirilebilecek grubu oluşturmaktadır; ayrıca on beş-yirmi kadar başka kadın vardır ki, bunlar, düzenli olarak çalışmamakta, bir gün gelip ertesi gün gözükmemektedirler. Onları, belli durumlarda işyerinden uzak tutan nedenler, hizmetin verilişi sırasında edinilen tenasül hastalıklarından (belsoğukluğu ya da frengi çıbanı), geçici olarak birlikte yaşamalara ya da belli bir zaman için yapılan sözleşmelere (bir odun tüccarı, dağlara yapacağı bir haftalık yolculuk sırasında böyle birini yanına almaktadır) kadar uzanmaktadır. Bütün olarak görüldüğünde, "Casa Chuchupe"nin, sabit ya da değişken, personelinin tamamı, aşağı yukarı otuz hayat kadınını bulmaktadır; ancak, efektif (ama yenilenebilir) durumdaki esas kadro, her gece bunun yarısına ulaş-

maktadır. Aşağıda imzası bulunan, kendi ziyarete gittiği gün, orada yalnızca sekiz kadının mevcudiyetini tespit etmiştir; ne var ki, bu durumda olağandışı bir nedenin varlığı söz konusudur: yukarda adı geçen Rahip Francisco, o günlerde İquitos'a gelmiştir. Mevcut sekiz kadının çoğu, 25 yaşın üzerinde göstermektedir. Ancak, bu tahmin yanlış olabilir; çünkü, Amazon bölgesinde kadınlar, zamanından önce yaşlanmaktadır. Öyle ki, sokaklarda, göze batan kalçaları, dolgun göğüsleri ve kırıtarak yürümeleriyle baştan çıkarıcı bir görünüme sahip olan genç bayanlara çok sık rastlanmaktadır; insan, bunların yaşının sahil standartlarına göre yirmi ya da yirmi iki olabileceğini düşünür, oysa gerçekte, on üç ya da on dört yaşındadırlar. Öte yandan, aşağıda imzası bulunan, gözlemlerini yarı karanlıkta yapmıştır; çünkü "Casa Chuchupe", teknik imkânsızlıklar ya da belki de belli bir kurnazlık nedeniyle ,-hayli yetersiz aydınlatılmıştı çünkü-, loşluk, aydınlıktan daha ayartıcı olmaktadır ve -şakamı mazur görürseniz-, "geceleri bütün kediler gri" göründükleri için böyle yapılmıştır. Kısacası, kadınların çoğu, otuza yaklaşmakta ya da otuzun üzerinde bulunmaktadır. Bunları, sadece işlevsel ölçütlere göre ve özel talepler ileri sürmeden değerlendirmek gerekirse, kendilerinin, öncelikle kalçaları ve göğüsleri bakımından cazibeli ve dolgun vücutlara sahip olduğu görülmektedir. Kadın vücudunun adı geçen kesimleri, yurdumuzun bu bölgesinde aşırı bir dolgunluk eğilimi göstermektedirler. Bu arada, daha çok bozukluklara hemen işaret etmek gerekse bile, kadınlar dikkat çekici yüz hatlarına sahiptir. Bozukluklar, doğuştan gelen çirkinlikle ilgili olmayıp, sonradan akne, çiçek hastalığı ve diş dökülmesiyle edinilen türdendir. Bu sonuncusu, zayıf düşüren iklim ve yetersiz beslenme nedeniyle Amazonlar bölgesinde sık rastlanan bir tahribattır. Mevcut sekiz kadın arasında, beyaz ten rengi ve orman yerlilerine özgü görünümler ağır basmaktadır; daha sonra melezler gelmekte ve son olarak da oryantal bir tip bulunmaktadır. Boy ortalaması, uzun olmayıp, daha çok kısada kalmaktadır. Bu bölgeye özgü canlılık ve karakteristik neşe, personelin ortak yanıdır. Aşağıda imzası bulunan, lokalde bulunduğu süre içinde, hayat kadınlarının, hizmet icra etmedikleri durumda, coşkuyla ve şamatayla dans ettiklerini ve şarkı söylediklerini gözlemiştir. Hiçbir yorgunluk ve bıkkınlık belirtisi göstermeyen kadınlar, sık sık edep dışı fıkralar anlatmışlar ve şakalar yapmışlardır ki, bu da, böyle bir lokal için mantık açısından şaşırtıcı değildir. Ancak, genel hava, düzen bozucu mahiyette değildir. Bununla birlikte,

Leonor Curinchila'nın ve Porfirio Wong'un ağızlarından kaçırdıkları hikâyelere bakılırsa, burada zaman zaman bazı aksilikler ve cinayetler meydana gelmektedir. Bunlardan başka, aşağıda imzası bulunan, tarifenin verilen hizmete göre değiştiğini ve bunun yalnızca üçte ikisinin hizmeti verene kaldığını, geri kalan üçte birin lokalin komisyonu olduğunu, adı geçen Chuchupe sayesinde öğrenebilmiştir. Tarifedeki farklılık, hayat kadınının bedenî çekiciliğinin üst ya da alt düzeyde olmasından, bir de, verilen hizmetin aldığı zamandan ileri gelmektedir. Birden fazla iş tutmak ya da kendine servis yapanın yanında uzun süre kalmak isteyen müşteri, çabuk iş bitiren ve sadece fizyolojik bir hizmetle tatmin olan ve de özellikle, hayat kadınının ihtisas ve hoşgörü derecesinden memnun kalan müşteriye göre, tabii ki, daha çok para ödemektedir. Bayan Curinchila'nın aşağıda imzası bulunana yaptığı açıklamaya göre, kendisinin tahmininin aksine, müşterilerinin çoğu değil de, yalnızca küçük bir azınlığı, basit ve normal bir servisten yanadır (fiyatı: 50 sol, süresi: 15-20 dakika). Gelen müşterilerin çoğu, cinsel sapmalar denilen türde bir dizi değişik usuller, ince işler, eklemeler, sapmalar ve karmaşık işler talep etmektedir. Uygulanagelen hizmetlerin derecelendirildiği yelpazede, hayat kadını tarafından gerçekleştirilen basit mastürbasyondan (elle: 50 sol, ağızla ya da "korno çalmak": 200 sol) sodomi ilişkisine (kabaca "dik atış" ya da "kahverengi kafalı": 250 sol) kadar çeşitler bulunmaktadır; ayrıca burada, 69 pozisyonu (200 sol), *Saah* temsilleri ya da "sandviç" de (kişi başına 200 sol) vardır. Bu arada sık sık karşılaşılan durumlar arasında, dayak atmak ya da dayak yemek, kendilerine ya da hayat kadınlarına maske takmak isteyen müşteriler çıkmaktadır; kendisine yalvarılmasını, hakaret edilmesini ve hatta kendisine insan dışkısıyla muamele edilmesini isteyen müşterilere de çok sık rastlanmaktadır. Bu tür sapkınlıkların tarifesi, 300 ile 600 sol arasında değişmektedir.

Ülkede egemen olan cinsel ahlakı ve GSKEHH'nin sınırlı bütçesini hesaba katarak, aşağıda imzası bulunan; mesai arkadaşları bayanlardan talep edeceği ve buna bağlı olarak müşterilerin bekleyeceği hizmetleri, *basit ve normal servislerle* sınırlandırmaya ve bu sırada yukarda sayılan ve birbirine benzeyen yozlukları konu dışı bırakmaya karar vermiştir. Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, bu ilkeye göre personel kaydedecek, işin zamanını ve tarifesini belirleyecektir. Ancak, Hosteslik Hizmeti, talebi nicelik bakımından tamamen karşılayacak duruma geldiğinde, finansman kaynakları arttı-

ğında ve ülkedeki ahlaki parametreler serpildiği zaman, servis görevinin yerine getirilişinde nitelik açısından belli çeşitliliklerin uygun olacağı düşünülebilir. Bu cümleden olarak, (komutanın da aynı görüşte olması ve izin vermesi halinde,) özel durumlara, hayallere ya da bazı zorunluluklara kolaylık göstermek amacıyla, bu mümkündür.

Bir hayat kadınının,

1. aylık gelirleri ve
2. çalışma kapasitesi

Konusunda yaklaşık bir fikir sahibi olabilmek amacıyla, aşağıda imzası bulunan, bu kadının verdiği ya da verebileceği hizmetlerin günlük ortalaması hakkında bir ihtimal değerlendirmesi ve piyasa istatistiği çıkartmaya çalışmış; ancak yeteri derecede kesinlikte bir döküm yapamamıştır. Çünkü, bu sektörde, alışılmışın son derece dışında bir düzensizliğin egemen olduğu açıktır. Bu bağlamda, bir hayat kadını, bazen bir haftada kazandığını, bunu izleyen iki ayda bile bir araya getirememektedir ve bunda, çok çeşitli etkenler rol oynamaktadır. Bunların arasında, iklimin ve yıldızların da etkili olması mümkündür (erkeğin salgı bezlerine ve cinsel açıdan tahrikine yönelik astrolojik etki). Ancak, bu konudaki saptamalar o kadar önem kazanmamaktadır. Aşağıda imzası bulunan, en hoş ve en başarılı olan kadınların, bir iş gecesinde (cumartesi ya da bir tatil gününden önceki gece) aşağı yukarı yirmi kez servis yapabildiklerini ve aşırı derecede de yorgun düşmediklerini, üstü kapalı sorular ve şakalar yoluyla kaynağından öğrenebilmiştir. Bu durum, şöyle bir tahmine yol açmaktadır: En verimli kadınlar arasından seçilecek on hosteslik bir konvoy, tam gün ve nahoş olmayan koşullar altında çalıştıkları takdirde, ayda 4800 adet basit ve normal hizmet verebilecek durumdadır. Bu, şu demektir: Ayda istenen azami 104.712 servisi karşılayabilmek için, aralıksız ve bir kazaya uğramadan çalışacak en kalifiye hosteslerden ibaret 2115 kişilik bir kadronun sürekli hazır bulunması gerekmektedir. Bu da, bugün için, fazla hayalci bir tasarımdır.

Aşağıda imzası bulunan, bir de şu noktayı saptamıştır: Lokallerdeki hayat kadınlarından başka, ("Casa Chuchupe"nin yanı sıra, kentte aynı türde iki yer daha vardır; ancak, görünüşe bakılırsa, bunlar, daha alt düzeydedir.) İquitos'ta, "çamaşırcılar" denilen ve gayri mazbut hayatı seyyar tarzda sürdüren çok sayıda kadın bulunmaktadır. Bunlar, evden eve giderek hizmet sunmakta, tercihan hava ka-

rarırken ya da sabaha karşı, yani, polisin dikkatinin azaldığı saatlerde çalışmaktadırlar. Ayrıca, müşteri bulmak için, 28 Temmuz Meydanı ve mezarlık civarı gibi, çeşitli yerlerde de dolaşmaktadırlar. Bu nedenle, GSKEHH, personel almakta zorluk çekmeyeceğe benzemektedir; çünkü, yerli işgücü, mütevazi bir başlangıç için haddinden fazla mevcuttur. Hem "Casa Chuchupe"deki personelin hem de diğer lokallerdeki görevlilerin ve kendi hesaplarına operasyona girişen "çamaşırcılar"ın erkek koruyucuları vardır (değnekçiler ya da muhabbet tellalları). Bunlar, esas olarak, kötü sabıkaları olan ve bazıları adalete de hesap vermesi gereken kişilerdir. Kadınlar, bu kimselere kazançlarının bir kısmını ya da tümünü vermekle yükümlüdürler (birçoğu, bunu kendi arzusuyla yapmaktadır). Konunun bu yanının, (değnekçiliğin ya da muhabbet tellallığının varlığı,) personel alımı başlar başlamaz, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nce dikkate alınması şarttır; çünkü, bu unsurların sorun kaynağı olabilecekleri şüphesizdir. Ne var ki, aşağıda imzası bulunan, o unutulmaz öğrencilik döneminden çok iyi bilmektedir ki, beraberinde zorluklar getirmeyecek bir görev olmadığı gibi, enerji, irade gücü ve çalışkanlıkla üstesinden gelinemeyecek zorluk da yoktur. Göründüğü kadarıyla, "Casa Chuchupe"nin yönetimi ve ayakta kalışı esas olarak iki kişinin çabalarına bağlıdır: Bunlar, lokalin sahibesi Leonor Crunchila ve neredeyse cüce denebilecek kadar kısa boylu ve tahmin edilemeyecek bir yaşta görünen bir melezdir. Melezin işlevleri, barmenlikten odacılığa kadar uzanmaktadır. Adı Jua Rivera olan bu melezin bir de takma adı vardır: Chupito. Chupito, ağzından çıkan her söze saygıyla kulak veren personelle senlibenli olmakta, şakalaşmakta ve müşteriler tarafından da sevilmektedir. Bu durum, aşağıda imzası bulunanın şöyle düşünmesine yol açmaktadır: Söz konusu örnekten yola çıkılırsa, Hosteslik Hizmeti de, kendisine gerekli bir yapıya kavuşur kavuşmaz, asgari sayıda yönetici personelle işlevini yerine getirebilir. Muhtemel bir personel, kayıt yerinde yaptığı gözlemler, aşağıda imzası bulunana, kendisinin ister istemez çalışmak zorunda kalacağı çevre hakkında genel bir görüş kazanması yolunda yararlı olmuştur. Kendisi, aynı zamanda, bazı acil planlar da geliştirmek zorunda kalmıştır; bunların hazırlığını tamamladığında izin verilmesi, düzeltilmesi ya da reddedilmesi için tümünü Komutana sunacaktır.

7. Saptanan amacı ve buna ulaşma biçimini denetimi altında daha iyi tutabilmesine yarayacak başka bilimsel bilgiler edinmek ama-

cıyla, aşağıda imzası bulunan, çabalarını sürdürmüştür. Bu konudan olmak üzere, kendisi, İquitos'un kitaplık ve kütüphanelerinden, GSKEHH'nin yapmak zorunda olduğu hizmetler konusuyla ilgili bir miktar kitap, makale ve dergi almak girişiminde bulunmuştur. Ne yazık ki, Komutana, bu çabalarının hemen hemen tamamen boşuna olduğunu bildirmek zorundadır. Kendisi, İquitos'un iki kütüphanesinde -Şehir Kütüphanesi'nde ve Augustinli Pedreler Birliği Kütüphanesi'nde- uğraştığı konuya (seks vb.) ayrılmış ne genel ne de özel tek bir metin bile bulamamıştır. Ama bunun yerine, söz konusu durumdan dolayı bazı utandırıcı anlar yaşamıştır; görevlilerin kaba cevaplarını sineye çekmek zorunda kalmıştır. St. Augustin'de bir rahip, kendisini ahlaksız diye nitelendirerek hakaret etmeye bile cesaret etmiştir. Kentteki üç kitabevinde de "Işık", "Rodriguez" ve "Mesia" (bir dördüncüsü olan 7. Gün Perhizkârlarının Kitabevi- ndeyse, bir araştırma girişimi bile gereksiz)- aşağıda imzası bulunan, kaliteli bir malzemeye rastlayamamıştır. Yalnızca ve üstelik de çok pahalı fiyatlarla (9 ve 10 numaralı belgeler) birkaç önemsiz hayal ürünü elkitapları almıştır. Adları *Erkeklik Gücü Nasıl Geliştirilir, Cinsel İçgüdüyü Artırıcı Çareler ve Diğer Aşk Sırları* ve *Yirmi Derste Bütün Seks* olan kitaplarla, aşağıda imzası bulunan, GSKEHH kitaplığını kurmaya mütevazi bir biçimde başlamıştır. Bütün bu nedenlerden dolayı, aşağıda imzası bulunan, uygun görüldüğü takdirde Lima'dan kendisine, -kadında ve erkekte, teoride ve pratikte- cinsel faaliyetle ilgili her konuda özel olarak hazırlanmış eserlerden gönderilmesini, Komutandan rica eder. Öncelikle, tenasül hastalıkları, bunlara karşı önlemler, sapıklıklar vb. gibi temel ilgiyi uyandıran konular hakkında belgelere son derece ihtiyaç vardır; bunlar, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin işine, şüphesiz çok yarayacaktır.

8. Bu mektubun oldukça sorunlu içeriğini biraz hafifletmek için, aşağıda imzası bulunan, satırlarına, biraz komik olan kişisel bir olayı anlatarak son vermeye kendini mezun sayar. Kendisinin "Casa Chuchupe"deki ziyareti, sabahın dördüne kadar uzamış ve ağır bir mide rahatsızlığını da beraberinde getirmiştir. Bu durum, durmadan ve haddinden fazla içki almak zorunda kalmasının bir sonucudur. Kendisi, buna, içkiye eğilim duymaması ve hekimin yasaklaması (bereket versin, daha önce alınmış birkaç basur memesi söz konusudur) nedeniyle, hiç alışkın değildir. Sonunda, verilmiş emirlere uygun olarak, sıhhiye servisini aramamak için, sivil bir hekime gitmek zorunda kalmıştır (11 numaralı belge). Ayrıca, eve böyle geç bir saatte ve

son derece bitkin bir halde dönmesinden doğan ailevi sorunların boyutu da büyük olmuştur.

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja

Suret:
Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı General Roger Scavino'ya
Ekler:
11 adet belge ve 1 adet harita.

16 AĞUSTOS 1956'YI 17'SİNE BAĞLAYAN GECE

Güneşin, parlak ışıkları altında kalk borusu, Chiclayo Kışlası'nda günün akışını başlattı: Bloklarda gürültülü bir hareketlilik, ahırlarda neşeli kişnemeler duyuluyor, mutfağın bacalarından pamuk gibi dumanlar çıkıyordu. Birkaç saniye içinde herkes ve her şey uyanmıştı; her yanda sıcak, iyilik dolu, hayat dolu bir atmosfer, tazelik ve canlılık dolu bir duygu egemendi. Ancak, Üsteğmen Pantoja, çevreyi özenle inceleyen, şaşmaz ve dakik bir tavırla -kaymaklı keçi sütüyle kahvenin ve üstüne lukuma ezmesi sürülmüş peksimetin tadını hâlâ damağında taşıyarak-, bandonun, Fiestas Patrias törenleri için hazırlık yaptığı meydandan geçiyordu. Bandonun çevresinde bir bölüğün kıtaları, cesur ve düzgün adımlarla yürüyordu. Ama Üsteğmen Pantoja, erlere kahvaltı dağıtılışını sıkı bir biçimde denetlemekle meşguldü; içinden sessizce sayıyordu ve müthiş bir şey oldu: yüz yirmiye geldiğinde, seyyar mutfağın ahçısı da, gerçekten son yudum kahveyi, yüz yirmi numaralı somunu ve yüz yirmi numaralı portakalı veriverdi. Sonra Üsteğmen Pantoja, bir heykel gibi hareketsiz kalıp, askerlerin bir kamyondan erzak çuvallarını boşaltmalarını izledi: parmakları, bir orkestra şefinin bir senfoniyi idare etmesi gibi, kamyonu boşaltmanın ritmine uygun olarak hareket ediyordu. Arkasından, tok bir ses duyuldu; bu seste, ancak çok keskin bir kulağın yakalayabileceği, erkekçe bir yumuşaklık gizliydi. Albay Montes, düşüncelerini babaca bir tavırla ifade ediyordu: "Chiclayo'nunkinden daha iyi bir mutfak olur mu? Ne Çin ne de Fransız mutfağının pirinçli ördeğin on yedi çeşitlemesine karşı çıkacak neleri

var?'' Oysa Üsteğmen Pantoja, çoktan mutfaktaydı ve yüzünde en küçük bir kas kıpırtısı olmadan, özenle tencereleri gözden geçiriyordu. Mutfak birliğinin amiri Chanfaina, bakışlarını subaydan ayıramıyordu; alnında biriken terler ve dudaklarının titremesi, içinde bulunduğu korkuyla paniği ele veriyordu. Ama artık Üsteğmen Pantoja, aynı dikkat ve özenle ve aynı ifadesiz tavırla, çamaşırhanenin geri verdiği ve iki erin plastik torbalara doldurduğu çamaşırları inceliyordu. Üsteğmen Pantoja, az sonra da etkili bir rahip havasında, yeni gelenacemi erata çizme dağıtılışına nezaret ediyordu. Evet, Üsteğmen Pantoja, bu kez bir haritanın başına geçmiş, elindeki küçük bayrakçıkları, canlı ve neredeyse şefkat dolu bir ifadeyle yerlerine sokmakta; bir cetveldeki istatistik eğrilerini düzeltmekte ve tabelasındaki organigrama bir rakam eklemektedir. Kışlanın bandosu, neşeli bir denizci marşını hararetle yorumlamaktadır.

Havaya nemli bir özlem karışmıştır. Bu özlem, güneşi bulutlandırmış, borazanların, zillerin ve trampetlerin akordunu bozmuştur. Parmaklardan sızan bir su duygusu, kumun içine çektiği çerçöp duygusu, bir yanağı öperek hastalanan, tutuşup yanan dudakların duygusu, patlamış bir balonun, sona ermiş bir filmin verdiği duygu, birdenbire hedefini bulan bir hüzünlülük: İşte şimdi çalan boru; ''kalk borusu mu? yemek borusu mu? koğuş borusu mu?'' Yine o ılık havayı ''sabahleyin mi? öğleden sonra mı? gece mi?'' yırtmaktadır. Ama sağ kulağında, giderek artan bir karıncalanma başlamıştır; kısa sürede kulak memesinin tümünü kaplayan, boyuna yayılan ve onu saran, sonra da sol kulağa geçen bir karıncalanma: O da, aynı biçimde gizliden gizliye zonklamaya başlamıştır; görünmeyen kılcıklar hareketlenmekte, sayısız gözenek, büyük bir susamışlıkla açılmaktadır -yalvararak-; ve o inatçı özlemi, o öfkeli melankoliyi gizli bir nöbet, darmadağınık bir kavrayış, piramit biçimleri almış bir güvensizlik, eriten bir korku izlemektedir. Ne var ki, Üsteğmen Pantoja'nın yüzü, bunları farketmez. O, sırayla soyunma odasına girmeye hazırlanan erlere araştırıcı gözlerle bakmaktadır. Ancak, yukarıda, ordugâhın çatısının bulunması gereken, oysa bunun yerine Fiestas Patrias'ın tribünlerinin olduğu yerde bekleyenleri, bir şey, tören üniformaları hakkında kurallara uygun bir keyif gösterisine sokmuştur. Albay Montes orada mı! -Evet. Kaplan Collazos?- Evet. Ya General Victoria? -Evet. Albay López López?- Evet. Her türlü saldırganlıktan uzak gülümsemektedirler; ağızlarını, kahverengi deri eldivenlerinin arkasına saklayıp, başlarını hafifçe yana çevirmişlerdir.

Birbirleriyle fısıldaşıyorlar mı? Ama Üsteğmen Pantoja, bunun ne hakkında, neden, nasıl olduğunu bilmektedir. Kendisi, yeni çamaşırları almak, eskilerini teslim etmek üzere harekete geçmek için düdük sesini bekleyen erlere bakmak istemez. Çünkü tahmin etmekte ya da bilmekte veya sezmektedir ki, baktığı zaman, saptayacak ve doğru olarak bilecektir; Bayan Leonor'la Pochita da bileceklerdir. Ancak gözleri, birden öbür yana kaymıştır ve biçimlenmeleri dikkatle incelemektedir: Hah, ha, ne kadar komik, aman Tanrım, ne kadar sıkıntılı. Gözlemini yaptığı sırada, acı derisinin altındaki kan kadar koyu akmaktadır, soğuk bir korkunun kurbanı olmuştur. Duygularını saklamaya çalışır. Bu nasıl olmuştur -acemi erlerin üniformaları, göğüste, omuzlarda, kalçalarda ve baldırlarda yuvarlaklaşmaktadır. Ve keplerden birdenbire saçlar fışkırmaktadır. Hatlar ne kadar yumuşak, sevimli ve güzel olmakta; erkekçe bakışlar şimdi nasıl yumuşamakta, şakacı bir hal almakta ve muzipleşmektedir. Paniğin üstüne, birden yükselen, incitici bir maskaralık duygusu çökmektedir. Her şeyi göze almak gibi katı bir karara varır, göğsünü hafifçe şişirerek emreder: "Gömlekleri açın, miskin yaratıklar!" Artık onun önünden geçmektedirler; düğmeler açık, ilik yerleri boş, gömleklerin bastırılmış kenarları uçuşmaktadır. Birlik, dimdik, oynak meme uçlarıyla geçmektedir; dalga dalga, su mermeri renkli memeler, hastalıklı ve topraklı memeler, yürüyüşün temposuna uyarak sallanmakadır. İşte Üsteğmen Pantoja da, bölüğünün başında, kılıcını çekmiş olarak sert profili, soylu alnı ve berrak gözleriyle yürümektedir; asfalta kararlı adımlarla basmaktadır: bir, iki, bir, iki... Kaderine lanet okuduğunu kimse bilmez. Acısı derindir, aşağılanmışlığı büyüktür, utancı sonsuzdur; çünkü arkasında, savaşçıara yakışmayacak kadar yumuşak adım atan, balçıktaki kısraklar gibi giden yeni toplanmış acemiler yürümektedir. Bunlar, memelerini iyice bastıracak biçimde göğüs kafesine bir şey sarmayı, aldatıcı gömlekler giymeyi, saçlarını yönetmeliğin öngördüğü gibi beş santim uzunluğunda kestirmeyi ve tırnakları iyice törpülemeyi düşünmemişlerdir. Onların arkasından nasıl yürüdüklerini hissetmektedir, erkek gibi görünmeye çalışmadıklarını da anlamıştır; dişiliklerini saldırganca ortaya koymaktadırlar. Memelerini ileri doğru uzatmakta, kalçalarını kıvırmakta, kabalarını sallamakta ve uzun yelelerini uçuşturmaktadırlar. (Bir ürperti: Neredeyse donuna yapacaktı. Bayan Leonor, üniformayı ütülerken fark ederdi; Pochita da, yeni yıldızı dikerken gülerdi.) Ama şimdi, panik içinde dikkatini geçit töreninde

yoğunlaştırmalı; çünkü tribünün önünden geçiyorlar. Kaplan Collazos, ciddiyetini bozmuyor, General Victoria, esneme belirtileri gösteriyor, Albay López López, bir uzman gibi ve neredeyse neşeli bir tavırla başını sallıyor. Ve orada bir köşede, General Scavino'nun, kendisini üzüntüyle, öfkeyle ve horlayarak uyaran gri gözleri olmasa, bu sıkıntı o kadar da acılı olmayacaktı.

Şimdi artık pek umursamıyordu: Kulaklardaki karıncalanma çok şiddetlendi ve her şeyi göze almaya hazır olarak bölüğe emrediyor: "Adi adım, marş!", arkasından kendi emrini hemen uyguluyor. Hızlı ve uyumlu bir biçimde yürüyor; yumuşak, sıcak ve davetkâr adımlar, kendisini izliyor. Bu sırada, bütün vücudunda, ateşten yeni alınmış bir tencere ördekli pilavın buğusunu andıran bir sıcaklığın yükseldiğini duyuyor. Ancak Üsteğmen Pantoja, birden duruyor, ardındaki şaşırtıcı bölüğü de duruyor. Yanakları hafifçe pembeleşmiş Pantoja, pek belirgin olmayan bir hareket yapıyor, ama bunu herkes anlıyor. Mekanizma boşalıyor, istenen tören başlıyor. İlk birlik, önünden geçiyor; yakında subay olacak Başçavuş Porfirio Wang'ın üniformasını böylesine sallapati giymesi can sıkıcı. Çok doğru düşündü: "Bu adamı, üniformanın kullanılışıyla ilgili olarak gerekli biçimde azaramak ve bilgilendirmek şart." Ama birlik, hiç kıpırdamadan ve ifadesiz bir yüzle orada duran Pantoja'nın önünden geçerken, herkes gömleklerinin düğmelerini çözmeye ve ateşli göğüslerini göstermeye başlıyor. Eller, onun boynunu, kulak memelerini ve kulaklarının yukarı kısmını sevgiyle okşamak üzere uzanıyor. Sonra ilerliyorlar: Birbiri ardından gelip başını okşamaya -bu arada üsteğmen de öne doğru eğilerek operasyonu kolaylaştırıyordu- ve kulaklarının kenarlarını çok hafif hareketlerle ısırmaya başlıyorlar. Acemiler, Üsteğmen Pantoja'yı sevip okşarken, kulaklarını dişlerken; önü alınmaz bir zevk duygusu, hayvani bir doyum, ölçüsüz bir haz, korkuyu, özlemi ve maskaralığı bastırıyor. Ne var ki, birliğin elemanları arasında birkaç tanıdık çehre, bu derin mutluluk anını buz gibi bir nöbete dönüştürüyor; bütün vücudunu bir huzursuzluk sarıyor. Üniforması içinde bitap ve grotesk görünüşüyle Leonor Curinchila geliyor. Sonra, erzak subayı pazubentiyle Chupito, elindeki flamayı dalgalandırarak geçiyor. Ve şimdi de, en son grubun arkasında -acı, topraktan çıkan petrol gibi fışkırıyor ve Üsteğmen Pantoja'nın bedeniyle ruhunun üstüne iniyor- darmadağınık görünen bir acemi geliyor: Ancak Pantoja biliyor ki, -bunaltıcı korku, taşkın maskaralık ve uyuşturucu melankoli işte yine ortaya çıkıyor- armalı kepin altında,

çarpık çurpuk bir pantalonla buruşuk eğitim gömleğinin içinde anlatılmaz derecede üzgün Pochita, hıçkırarak ağlıyor. Borazan, rezilcesine yanlış çalıyor. Bayan Leonor fısıldıyor: "Ördekli pilavın hazır, Pantita."

GSKEHH

Rapor No. 2

İlgi : Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti hk.

Konu : 1. Değerlendirmelerin düzeltilmesi.
2. İlk kayıtlar
3. GSKEHH'nin alameti farikası

Gizlilik derecesi: Gizli

İquitos, 22 Ağustos 1956

Aşağıda imzası bulunan Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleön Pantoja, GSKEHH'den sorumlu subay olarak, Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı General Felipe Collazos'u en derin itaatiyle selamlar ve raporunu sunar:

1. 12 Ağustos tarihli 1 numaralı raporda, aşağıda imzası bulunan, aylık 104.712 servis talebini karşılayabilmek amacıyla GSKEHH'nin ihtiyacı olacak hosteslerin sayısıyla ilgili paragrafta, 2115 kişilik sabit bir kadronun gerektiğini bildirmişti. Adı geçen servis miktarı, ilk pazar araştırmasının -Komutanın izniyle, bu teknik deyim kullanılabilir- toptan sonucu olarak ortaya çıkmıştı; söz konusu sabit kadro ise, en iyi kaliteye sahip (günde yirmi servis veren) elemanlardan oluşacak olup, *tam gün* ve olaysız çalışmaları şartıyla, başlangıç için esas alınmıştı. Bu hesapta, sorumluluğunu yalnızca aşağıda imzası bulunanın taşıdığı ciddi bir yanlışlık yapılmıştır. Bunun nedeni, kendisinin, insan emeğini erkeklere özgü bir gözle değerlendirmesidir. Bu bakış açısı, onu hoş görülmeyecek kadar yanıltmış ve ona kadın cinsinin belli nemlenme koşullarını unutturmuştur. Öyle ki, bu durumda daha önce yapılmış olan değerlendirme, ne yazık ki, GSKEHH için olumsuz açıdan, büyük ölçüde düzeltilmelidir. Aşağıda imzası bulunan, hosteslerin çalışma günlerinden beş ya da altı günü düşmeyi unutmuştur; çünkü bu günlerde, kadınların ka-

namaları olup (âdet görme ya da periyod durumları), kendileri hizmet dışı kalmaktadırlar. Servis açısından bu elverişsizliğin birinci nedeni, erkekler arasında, aybaşılı kadınlarla cinsel ilişkiye girmeme doğrultusunda yaygın bir alışkanlığın olmasıdır; ikinci neden, güzel yurdumuzun bu bölgesinde yerleşmiş olan bir boş inanç, bir yasak ya da bilimsel bir yanılgıdır. Buna göre, kanamalı kadınlarla yakın ilişkiye girmek, erkekleri iktidarsız yaparmış. Bu durum, tabii ki, daha önceki değerlendirmeyi geçersiz kılmaktadır. Bu etken göz önüne alındığı takdirde ve kabaca hostes başına, ayda ortalama 22 hizmete elverişli gün olduğu hesaplanırsa, (burada, beş kanamalı günü ve yalnızca bir pazarı düşmek gerekiyor, çünkü, her ay bir pazarın periyodik kanamaya rastlayacağını tahmin etmek, akılsızca olmayacaktır), GSKEHH'nin esas olarak en iyilerinden 2271 adet hostese ihtiyacı vardır; tabii, bunların da aralıksız ve olaysız çalışmaları gerekmektedir. Bu durumda, daha önce hatalı olarak hesaplanmış plandakinden başka 156 hostesin daha istihdam edilmesi söz konusudur.

2. Birlikte çalışmak üzere, daha önce 1 numaralı raporda adları geçen aşağıdaki kişiler, ilk sivil personel olarak alınmışlardır: Porfirio Wong (namı diğer Chino), Leonor Crunchila (namı diğer Chuchupe) ve Juan Rivera (namı diğer Chupito). Bunlardan birincisi, asıl aylık olarak 2000 (yazıyla: ikibin) sol ve seferi görev zammı olarak da 300 (yazıyla: üçyüz) sol alacaktır. Kendisi, toplama ve kayıt işlerini yürütecektir. Kendisi, hem yerleşik düzende, hem de "çamaşırcı" olarak mazbut olmayan bir hayat süren kadın çevresiyle çeşitli ilişkileri nedeniyle, bu iş için son derece uygundur. Bu kişi ayrıca, konvoy amiri olarak da görev yapacaktır; bu durumda, işi, bakım noktalarına gönderilecek hosteslerin korunması ve denetlenmesi olacaktır. Leonor Crunchila'nın ve hayat arkadaşının -ki, kendisini Chupito'yla bağlayan ilişki bu türdendir- söz konusu hizmette görevlendirilmesi, aşağıda imzası bulunanın tahmin ettiğinden çok daha kolay olmuştur. Aşağıda imzası bulunan, kendilerine, şu anki işlerinden arta kalan zaman için GSKEHH'de çalışmalarını önermiştir. Aşağıda imzası bulunanın "Casa Chuchupe"ye yaptığı ikinci ziyaret sırasında, samimi bir güven havası doğmuş ve adı geçen Leonor Crunchila içini dökerek rahatça konuşmuştur. Bayan Crunchila'nın aşağıda imzası bulunana anlattığına göre, kendisi her an batabilirmiş ve uzun süredir işletmesini satmayı düşünmekteymiş. Ancak bunun nedeni, müşterinin azlığı olmayıp (çünkü, lokale gelen ziyaretçi sayısı,

günden güne artmaktaymış), polis ve destek kıtaları baskısıyla yerine getirilen çok çeşitli türde rahatsız edici yükümlülüklerdir. Örneğin Leonor Curinchila, Guardia Civil Komutanlığı'ndan alınan ruhsatın yıllık yenilenmesi sırasında, yasal vergilerin yanı sıra, ilgili şubenin amirleri olan Lenocinios ve Bares'e işlemlerin tamamlanması amacıyla verdiği hediyeler için hayli kabarık meblağlar ödemek zorundadır. Bundan başka, kentin Emniyet Müdürlüğü'nde İkinci Şube'ye (Kripo) mensup memurlarla -ki, bunların sayısı otuzu geçmektedir- *Guardia Civil*'den birçok subay, "Casa Chuchupe"nin hizmetlerinden bedava yararlanmak gibi bir alışkanlık edinmişlerdir. Hem alkollü içkiler hem de verilen servis konusunda aynı tavrı gösteren bu kişiler, lokali kamu ahlakına aykırı bir yer olarak ihbar etmekle tehdit etmektedirler; bu da, bu işyerinin derhal kapatılmasına yol açacak bir nedendir. Ekonomik anlamdaki bu sürekli kan emicilikten başka, Leonor Crunchila, kapı dışarı edilmekle korkutulup lokalin kirasının geometrik bir şekilde durmadan artırılmasına da katlanmak zorundadır (mal sahibi meğerse validen başkası değilmiş). Ve son olarak da, Leonor Crunchila, işlerinin yoğunluğundan, çok gergin ve düzensiz gidişinden yorgun düşmüştür. Huzursuz geçen geceler, ahlakdışı bir atmosfer, kavga tehditleri, sahtekârlıklar, buna karşılık bir tatil dahi yapamama ya da sıcak bir yuvanın vereceği rahatlıktan uzak yaşama, kendisini perişan etmiştir. Kaldı ki, bütün bu fedakârlıklar, ona uygun bir gelir de sağlamamıştır. İşte bu nedenlerden dolayı, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nde çalışması yolunda kendisine yapılan öneriyi sevinçle kabul etmiştir. Hatta kendisi, zaman zaman çalışmanın ötesinde, bu hizmette sürekli ve tam gün çalışmayı önermiş; GSKEHH hakkında bilgi edinmek konusunda büyük ilgi göstermiştir: Daha önceden Punchana Eyaleti'nde bir genelev sahibi olan Humberto Sipa'yla (namı diğer Moquitos), "Casa Chuchupe"nin devri konusunda anlaşmış olan Leonor Crunchila, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nde aşağıdaki şartlarla çalışacaktır: 4000 (yazıyla: dörtbin) sol aylık, ayrıca 300 (yazıyla: üçyüz) sol seferi görev zammı alacak; aracılık edip bulduğu hosteslerin gelirlerinden yüzde üçü geçmemek şartıyla belli bir miktarı tahsil etme hakkı, yalnızca bir yıl geçerli olacaktır. Kendisi, personel toplama, çalışma planını yapma, konvoyların rotaları ve bunların kâğıda dökülmesi, operasyonların denetlenmesi ve bayan personelin genel gözetimiyle uğraşacaktır. Buna göre, Leonor Curinchila'nın işlevi, GSKEHH'nin personel müdürününkine eş düş-

mektedir. Chupito, esas olarak 2.000 (yazıyla: ikibin) sol aylık, buna ek olarak da 300 (yazıyla: üçyüz) sol seferi görev zammı alacaktır. İki yaveriyle birlikte (Sinforoso Caiguas ve Palomino Rioalto) ikmal deposunun yönetiminden sorumlu olacak ve konvoylar amiri olarak da çalışacaktır. Adı geçen üç mesai arkadaşımız, 20 Ağustos günü saat öğleden önce 8'de GSKEHH'ne girmişlerdir.

Aşağıda imzası bulunan, GSKEHH'ne kendine özgü bir çehre ve onu, onuruna uygun bir biçimde temsil edecek özellikler kazandırabilmek amacıyla çalışmalar yapmıştır. Söz konusu belirtiler, bu kuruluşun faaliyetlerini dışardan anlaşılır kılmadan, en azından kendi bünyesinde çalışanlara birbirlerini tanıma, üyelerini, lokallerini, araçlarını ve ilgili diğer kurumları ayırt etme imkânı sağlamalıdır. Bu bağlamda, aşağıda imzası bulunan, yeşil ve kırmızı renkleri, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin sınıf renkleri olarak belirlemiştir. Bunlar, aşağıdaki sembolik anlamlarından dolayı seçilmiştir:

a) Yeşil, hizmetimizin kendi kaderini çizeceği yer olan Amazonlar bölgesinin bereketli ve harika doğasını temsil etmektedir;

b) Kırmızı ise, hizmetimizin, tatmin etmek üzere yola çıktığı er ve erbaşlarımızın erkeklik ateşini simgelemektedir.

Bu arada, hem komuta merkezinin hem de Askeri Hizmetler Hosteslik Hizmeti'nin taşıma araçlarının sınıf renklerinde boyanması için emirler verilmiştir. "Teneke Cenneti" adlı madeni levha ve sac fabrikasına 185 sollük bir tutar (belge ektedir) karşılığında iki düzine küçük yeşil-kırmızı (elbette üstünde yazı olmayan) rozet ısmarlanmıştır. Erkekler, bu rozetleri, ceketlerinin sol üst köşesindeki düğme deliğinde, kadınlar da, bluzlarında ya da elbiselerinde taşıyacaklardır. Bu işaretler, GSKEHH'e konan gizliliği bozmaksızın, bu hizmette çalışmak onuruna erişmiş ya da erişecek kimseler için bir tür üniforma ve kimlik kartı yerine geçecektir.

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja

Suret:
Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı
General Roger Scavino'ya

Ek:
1 adet belge.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İquitos, 26 Ağustos 1956

Sevgili Chichi,

Sana uzun süre yazamadığım için, beni bağışla. Seni çok seven kardeşciğini, eline geçse şimdi parçalayacaksın ve belki de öfkeyle şöyle düşüneceksin: Bu akılsız Pocha, orada keyfinin yerinde olup olmadığını, Amazonlar'ın nasıl olduğunu neden bana yazmaz? Ama Chichita, buraya geldiğimden beri seni çok düşündüğüm ve de müthiş özlediğim halde, sana yazacak zaman bulamadım, bir de canım istemedi (kızma, olur mu?). Şimdi nedenini anlatacağım. İquitos, senin kız kardeşini öyle çok iyi karşılamadı, Chichi. Bu yer değiştirme, beni pek mutlu etmedi. Burada her şey ters gidiyor ve de son derece garip. Bu kentin, Chiclayo'dan daha berbat olduğunu ileri sürecek değilim, hayır, aksine. Küçük de olsa, neşeli ve sempatik bir yer burası. Tabii, en güzeli de, o el değmemiş ormanla büyük Amazon. Amazon'la ilgili olarak, bir deniz gibi uçsuz bucaksız olduğu, insanın diğer kıyıyı göremediği ve daha binlerce şey anlatılır. Ama gerçekte, onu bizzat görmeden, tasavvur etmen mümkün değil: Öylesine enfes bir şey Amazon. Amazon'da salla (burada, botları böyle adlandırıyorlar) birkaç gezinti yaptığımızı sana yazayım. Bir pazar, ırmağın yukarı kısmına doğru, küçük bir köy olan Tamshiyaco'ya, başka bir pazar, San Juan de Munichi gibi çok komik bir adı olan başka bir köye, daha sonraki hafta ırmağın aşağısına doğru Indiana'ya kadar gittik. Bu Indiana, gerçekten tamamen Kanadalı keşişler ve rahibeler tarafından kurulmuş bir köy; harika, değil mi? Ta oralardan kalkıp bu cehennem sıcağına, orman yerlilerini uygarlaştırmaya gelmişler. Bu gezileri, kayınvalidemle birlikte yapmıştık, ama bir daha onu bir sal yolculuğuna almayacağız. Tam üç defa,

neredeyse korkudan ölecekti, Panta'ya yapıştı ve ağlamaya başladı: "Devriliyoruz, siz yüzme biliyorsunuz, ben bilmiyorum, dibi boylayacağım, piranhalara yem olacağım," diye yaygara yaptı (keşke olsaydı, Chichita, ama zavallı küçük piranhalar sonra zehirlenirdi). Sonra da, eve geldiğimizde, sivrisinek sokmalarından sızlanmaya başladı. Sana bir şey diyeyim mi Chichita, burada en kötüsü bu sinekler ve izangolar (yer sinekleri). Bunlar, otların arasında saklanıyorlar ve insanı bir günde davul gibi şişiriyorlar. Onları kovalıyorsun, ama sonunda kaşınmaktan başka çare kalmıyor. İşte görüyorsun ya, böylesine berrak bir cilde ve soylu bir kana sahip olmak, ne kadar başa bela; böylece, hayvanları, seni soksun diye tahrik ediyorsun (hah hah hah). Aslında İquitos, benim için pek öyle büyüleyici bir kent değil, ama kaynanam için tam anlamıyla bıkkınlık verici bir yer. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin; sosyal hayatı sever, her gün öğleden sonra subay lojmanlarındaki kocakarılarla kanasta oynayan, radyodaki piyesleri dinleyince tövbekâr kadınlar gibi gözyaşı döken ve küçük çay davetleri veren biridir. Ama burada, çok sevdiği o hayatı (ki biz küçümseyerek buna "minik manastır hayatı" derdik) bulamıyor -ah Chichi, Chiclayo'yu düşünüyorum da, kederimden ölüyorum-, evet, eski hayatını bulamadığı için, kendini dinle, daha doğrusu, büyücülükle avutmaya verdi. Evet, yanlış okumadın. Çünkü (duy da bayıl; bu, benim için buradaki ilk soğuk duş oldu), burada askeri lojmanlarda oturmuyoruz ve subay aileleriyle bir araya gelmemiz de yasak. Ne fazla ne eksik, aynen böyle. Tabii bu da, Bayan Leonor için dehşet verici bir şey. Halbuki, "burada Beşinci Ordu Komutanı'nın karısıyla içlidışlı bir arkadaşlığa gireceğim," diye ne kadar sevinmişti. Albay Montes'in karısıyla çok yakın dostluk kurduğu Chiclayo'daki gibi, burada da hava atmaya hazırlanıyordu. O zamanlar, bu iki ihtiyarın bir tek birlikte yatmadıkları kalmıştı (yorganın altında fısıldaşmak ve dedikodu yapmak için. Düşündüğün gibi değil). Baksana, şu fıkrayı biliyor musun? Pepito, Carlito'ya demiş ki: "Büyükannem, kurt gibi ulusun mu?" "Evet!" "Sen ne kadar zamandır büyükbabayla bir şeyler yapmıyorsun, büyükanne?" "Uuhhh, uuuhhh!"

Gerçek olan şu ki, bu emirle bizi tamamen çökerttiler Chichi. Neden, dersen: İquitos'taki evlerin içinde modern ve rahat olanlar, yalnızca askeri lojmanlar, denizcilerin ve Deniz Kuvvetleri'ne bağlı pilotların evleri. Kenttekiler, çok eski, dökülüyorlar, ayrıca çirkin görünüşlü ve kullanışsızlar. Kentte Sargento Lores Caddesi'nde bir ev

bulduk; yüzyılın başında, o kauçuk yıllarında yapılmış olanlardan. Bunlar, birer tablo gibidir, cephesi Portekiz çinileriyle kaplı, oymalı balkonları var; koskoca bir ev, bir penceresinden ırmağı görmek mümkün. Ancak, her şeye rağmen, askeri lojmanların en fakir eviyle bile karşılaştırılamaz. Benim kafamı en çok bozan da, lojmanların yüzme havuzunu bile kullanamamamız; havacıların ve denizci pilotların yüzme havuzları da bize yasak. İquitos'ta da yalnızca bir tane yüzme havuzu var, belediyeninki. Önüne gelenin girdiği berbat bir yer! Bir kere gittim, belki bin kişi vardı. İğrenç bir yığın herif, açgözlü bakışlarla, kadınların suya girmelerini bekliyorlardı, sonra kalabalığı bahane ederek, neyse, bilirsin işte. Bir daha gider miyim, Chichi, evde kalır duş yaparım, daha iyi! Herhangi bir küçük teğmenin karısı, şimdi askeriyenin havuzuna girebiliyor, orada güneşleniyor, radyo dinliyor, serinliyor da, ben burada vantilatörün yanında pişiyorum. Bunlar aklıma geldikçe deli olacağım. Sana yemin ederim, şu General Scavino'nun bilmemnesini, anladın ya, kesebilirim (hah hah hah). Olacak iş mi, bütün bunlardan başka, fiyatların yarı yarıya indirimli olduğu ordu pazarından da alışveriş edemiyorum. Bunu bile yapmamıza izin verilmiyor. Herhangi biri gibi, kentteki dükkânlardan alışveriş etmek zorundayım. Sanki Panta bir sivrilmiş gibi yaşamak zorundayız. Maaşına ek olarak 2.000 sol tazminat veriyorlar; ama bu, hiçbir sorunu çözmüyor, Chichi. Panta terfi etmiş olsa da, Pochita aldatıldı sonunda (baksana, kafiyeli oldu, en azından nüktedanlığımı kaybetmemişim). Düşünsene, Panta, gece gündüz sivil giyinmek zorunda; üniforması da bavulda çürüyor. Giymesine hiç izin vermiyorlar. Ve üniforma giymeyi o kadar çok seven birine yapılıyor bu! Herkesi, Panta'nın iş icabı İquitos'a gelmiş bir tüccar olduğuna inandırmak zorundayız. Kaynanamla benim, komşuların yanında ne hikâyeler uydurduğumuzu bir bilsen, öyle komik ki. Bazen şunu, bazen bunu uyduruyoruz; birden ağzımızdan Chiclayo'yla ilgili askeri hatıralar kaçıyor, o zaman çok meraklanıyor olmalılar. Artık bütün çevrede, tuhaf ve oldukça şüpheli bir aile diye ünümüz var. Şimdi senin, yatağında nasıl havalara zıpladığın gözümün önüne geliyor; "bu salak karı, bütün bu gizlilik oyununun nereden çıktığını niye bir türlü yazmıyor," diye geçiyordur kafandan. Ne var ki, sana bu konuda bir şey yazamam, Chichi. Bu, askeri bir sırdır ve öylesine gizlidir ki, Panta'nın bundan söz ettiğini bir duyarlarsa, onu vatana ihanetten mahkûm ederler. Düşünsene, Chichita, Panta'nın Gizli Servis'te çok önemli bir görevi var. Aynı za-

manda, çok tehlikeli bir iş, bu nedenle, onun yüzbaşı olduğunu kimse bilmemeli. Amanın, ne kadar budalayım, sana sırrı şu anda açıkladım. Artık mektubu da yırtıp yeniden başlayamam. Chichita, kimseye bundan bir kelime söylemeyeceğine dair yemin et, yoksa seni öldürürüm. Ayrıca, eniştenin kodese girmesini ve senin yüzünden kurşuna dizilmesini herhalde istemezsin, değil mi? Öyleyse, dilini tut, şimdi hemen koşup her şeyi senin çenebaz Santanalı dostlarına anlatma. Tam da Panta'nın gizli ajan olması, komik değil mi? Sana diyorum. Bayan Leonor ve ben, meraktan öleceğiz, acaba bu işin aslı ne olabilir, Panta'nın, İquitos'ta gizlice ortaya çıkarması gereken şey nedir, diye. Onu soru yağmuruna tutuyoruz, ağzından bir şeyler almaya çalışıyoruz; ama, Panta'yı tanırsın, öldürseler bir şey söylemez. Ama, kız kardeşinde de eşek inadı vardır, görelim bakalım, kim kazanacak. Ama sana şunu söyleyeyim, Panta'nın ne işlere daldığını bir öğrenirsem, meraktan altına da yapsan, ağzımdan bir kelime alamazsın. Tamam, ordunun Gizli Servis'ten ona bu görevi vermiş olması, heyecan verici, Chichita. Ve bu iş, belki de kariyeri açısından ona çok yardımcı olacak. Fakat kendi adıma konuşmam gerekirse, ben bu durumdan hiç de memnun değilim. Birincisi, onu hemen hemen hiç görmüyorum. Panta'nın görevine ne kadar düşkün olduğunu, kendini deli gibi işine verdiğini bilirsin. Kendisine havale edilen her şeyi öyle ciddiye alır ki, iş bitinceye kadar, ne uyur ne yemek yer, yaşamaz sanki. Ama Chiclayo'dayken, en azından nöbet saatleri önceden belliydi. Ne zaman gelecek, ne zaman gidecek, bunu bilirdim. Oysa burada hep işte, ne zaman geleceği hiç belli değil, hatta -şimdi sıkı dur!- nasıl geleceği de meçhul. Sana söyleyeyim, onu siviller içinde görmeye hiç alışamayacağım; spor gömlek, blucin ve şimdi başından eksik etmediği cokey kepiyle dolaşıyor. Sanki bir başka adamla evliymişim gibi bir duyguya kapılıyorum; yalnız kıyafetten dolayı değil (ah, ne kadar sıkıntılı bir durum, ama bunu sana gerçekten anlatamam). Yalnız gündüzleri çalışsa, iyi; ama geceleri de çalışması gerekiyor; bazen çok geç saatlere kadar dışarda kalıyor. Eve üç defa sarhoş geldi. Kendi başına soyunamayacak durumdaydı, ona yardım ettim; ertesi gün annesi alnına kompresler yaptı, çaylar pişirdi. Evet, Chichi, şaşırmış halini şimdi görür gibiyim; inanmayacaksın ama, alkole karşı olan Panta, hemoroidleri olduğundan beri sadece süt içen bu adam, eve artık zil zurna geliyor, dili kayıyor. Aklıma geldikçe, gülmeden edemiyorum; her yere göbeğiyle yaslanması ne kadar gülünçtü. Bir de inliyordu ki, ama o

anda o kadar çok öfkelendim ki, şeyini, anlarsın işte, kesmeyi çok istedim. (Gerçi, öyle bir şey olsaydı, kendimi cezalandırmış olurdum, hah hah hah). Bana durmadan yeminler etti; aldığı görevden dolayı geceleri çıkmak zorundaymış, birkaç herifi görmek zorundaymış, bunlar yalnız barlarda bulunurmuş ve yanıltmak için hep barlarda randevu verirlermiş. Belki doğrudur da. (Casus filmlerinde de böyle şeyler olur, öyle mi?) Ama sen, kocan gecelerini barlarda geçirecek olsa, buna sessiz sedasız katlanır mısın? Hayır, yavrum. Ve ben de, barlarda Panta'nın yalnızca erkekleri gördüğüne inanacak kadar aptal değilim. Oralarda, yanına yaklaşıp onunla konuşan ve Tanrı bilir, daha neler yapan kadınlar vardır. Onu fena halde sıkıştırdım ve bana, ölüm kalım durumu dışında, geceleri artık çıkmayacağına dair söz verdi. Bütün ceplerine, gömleklerine ve iç çamaşırlarına büyüteçle baktım. Şunu bil ki, kadınlarla birlikte olduğunu gösterecek küçük bir delil bile bulsaydım, işte o zaman vah zavallı Panta! En azından bu konuda, annesi bana yardım ediyor. Kibar oğlunun geceleri çıkmasından, kafayı çekmesinden dehşete kapılıyor; onu şimdiye kadar hep bir evliya gibi görmüştü ve birden artık hiç de öyle biri olmadığını anlıyor (ah, Chichi, sana bir anlatsam, ölürsün). Ayrıca, görevi dolayısıyla öyle tiplerle bir araya geliyor ki, insanın saçları korkudan diken diken olur. Bak şimdi; geçenlerde bir öğleden sonra, arkadaş olduğum bir komşu kadınla sokağa çıkmıştım. Adı Alici ve Banco Amazónico'da çalışan bir gençle evli; sempatik bir Loretolu, bize taşınmamızda çok yardım etmişti. Rock Hudson'un (beni tut, başım dönüyor) bir filmini seyretmek için Excelsior Sineması'na gittik. Dışarı çıktıktan sonra, biraz hava alalım dedik. "Camu Camu" adlı bir barın önünden geçerken, köşedeki masada Panta'yı gördüm. Nasıl bir çiftle beraberdi dersin, Chichi, insanın kalbine iner. Baykuş gibi bir kadın; boya küpüne batmış gibi, kulaklarında bile makyajsız yer yok. Kadında bir göğüs var! Bir popo var, oturduğu yerden taşıyor. Herif dersen, yarım bir adamcık; öylesine ufak tefek ki, ayakları yere değmiyor ve üstelik de, inanılmaz bir intikamcı edasıyla oturuyor. Penta da bunların arasında, sanki en iyi dostlarıymış gibi, kendinden geçmiş, sohbet ediyor. Alicia'ya, "bak," dedim, "kocam." O da, heyecanla kolumdan tutup, "gel Pocha, gidelim, şimdi burada yanlarına gidemezsin" dedi. Biz de, oradan ayrıldık. Kimdi bunlar biliyor musun? O baykuş, bütün İquitos'un en kötü şöhrete sahip kadını; her yuvanın baş düşmanı, kendisine Chuchupe diyorlar. Nanay'a giden karayolunun kenarında, belli iş için

bir evi var. Cüce herif de sevgilisi. İnsan katıla katıla güler; kendini beğenmiş o ahmakla nasıl yaptığını bir düşünsene, sefil bir karı, herif daha beter. Ne diyorsun buna? Daha sonra, Panta'ya bundan söz ettim, yüzünün nasıl bir hal alacağını görmek istedim. Tabii, öyle korktu ki, başladı kekelemeye. Ama inkâra cesaret edemedi, o ikisinin gece hayatıyla ilgili olduğunu itiraf etti. Onlarla, görevi dolayısıyla buluşmak zorundaymış, gördüğüm zaman hiç yanlarına gitmemeliymişim, hele annesi asla. Ona, "kiminle buluşursan buluş, benim için fark etmez, ama o baykuşun Nanay'daki evine gittiğin kulağıma gelirse, evliliğin tehlikeye düşer, Panta", dedim. Olmaz, yavrum; Panta, sokaklarda böyle insanlarla görülürse, adımız neye çıkacak, düşünsene! Buluştuğu bir başka kimse daha var, bir Çinli. Bütün Çinlilerin kibar insanlar olduğunu sanırdım hep. Bu adam, tam bir Frankenştayn. Buna rağmen, Alicia, onu çok seksi buluyor; bu Loretolu kadınların tuhaf bir zevki var, kardeşim. Bir gün Panta'yı, onunla birlikteyken yakaladım. Süslü balıkları görmek için, Moronacocha akvaryumuna gidecektim -harika yaratıklar, Chichi. Ama aklıma, bir yılan balığını tutmak gibi olmayacak bir şey geldi; bana kuyruğuyla öyle elektrikli bir darbe indirdi ki, az daha yere yuvarlanıyordum-, Bayan Leonor da Panta'yı küçük bir meyhanede Çinli'yle otururken gördü. Alicia onları plaza de Armas'da yürürlerken yakalamış. Alicia'dan öğrendiğime göre, bu Çinli oldukça ahlaksız biri olarak bilinirmiş. Kadınları sömüren, eğlence düşkünü bir serseriymiş. Sevgili eniştenin bu arkadaşlıklarını tasavvur et bakalım. Onun yüzüne söyledim. Tabii, benden önce Bayan Leonor; çünkü, oğulcuğunun bu kötü ilişkileri, onu benden çok daha hasta ediyor, hele dünyanın sonu geldiğine inandığı bu günlerde. Panta, baykuşla, cüceyle ya da Çinli'yle bir daha açıkta görünmeyeceğine annesine söz verdi. Ancak görevi nedeniyle, onlarla gizli gizli buluşmayı sürdürecek. Böylesine tanışıklıklar varken, bu görevin nerede biteceğini bilmiyorum, Chichita. Sinirlerimin ne kadar bozuk olduğunu anlıyorsunuzdur. Bununla birlikte, pek bir nedenim de yok aslında, canım, boynuzlanma gibi demek istiyorum. Anlatayım mı acaba bunu sana, kardeşim? Bu konularla ilgili olarak, -çok yakın ilişkileri kastediyorum- Panta'nın ne kadar değiştiğini tahmin edemezsin. Evli olduğumuz sürece, nasıl hep kuralcı kaldığını bilirsin. Hatta sen hep dalga geçerdin ve, "eminim, Panta'yla tam bir perhiz içinde yaşıyorsun Pocha," derdin. Oysa artık eniştenle bir daha alay edemeyeceksin, dedikoducu kadın, bu açıdan artık asla. Çünkü, İqu-

itos'a geldiğimizden beri, vahşi bir hayvandan farkı kalmadı. Çok korkunç, Chichi, bazen korkuyorum ve bu, bir hastalık herhalde, diye düşünüyorum. Düşünsene bir kere, bunu sana anlatmıştım ya, eskiden on günde ya da iki haftada bir kere yapmak isterken, (sana bu konuyu açmaktan utanıyorum, Chichi) şimdi iki üç günde bir canı istiyor ve ben, onun sonu gelmez arzularını frenlemek zorunda kalıyorum, belki de bu kadarı zarar verebilir, değil mi? Bu sıcakta ve bu yapışkan nemlilikte! Sonra, bunun ona da zarar verebileceği aklıma geldi, bildiğim kadarıyla, beyinle çok yakın ilgisi var. Herkes, Pulpito Carrasco'nun kocasının, onunla çok yaptığı için, sonunda kafayı üşüttüğünü söylemez miydi? Panta'ya göre, bunda iklimin suçu var; Lima'daki generallerden biri ona, Selva'nın, erkekleri küçük birer puroya çevirdiğini söylermiş.

Sana bir şey söyleyeyim mi, bazen enişteni böylesine ateşli görünce, gerçekten çok gülüyorum; hatta bazen gündüz gözüyle, öğle yemeğinden sonra yapmak istiyor ve öğle uykusunu bahane ediyor, ama tabii, izin vermiyorum o zaman. Bazen de beni, sırf bu saçmalık uğruna, karga pisliğini yemeden uyandırıyor. Şu işe bak, geçen gece onu, tam biz iş üstündeyken, bir kronometreyle saat tutarken yakaladım. Kendisine bunu söyledim, eli ayağı birbirine dolaştı, ne yapacağını şaşırdı. Sonra bana itiraf etti; normal bir çiftte bu işin ne kadar sürdüğünü bilmesi lazımmış. Şimdi bu bir sapıklık değil mi yani? Böylesine kıytırık bir ayrıntıyı, aldığı görev açısından bilmesi gerektiğine kim inanır. "Seni artık tanıyamıyorum," dedim ona; "ne kadar iyi terbiye görmüş biriydin, şimdi seni sanki bir başka Panta'yla boynuzluyorum gibi geliyor bana," dedim. İşte böyle kızım; ama artık, bu edepsizlikleri burada keseyim; çünkü sen, hâlâ bir bâkiresin. Bak, sana yemin ederim, bu konu hakkında birisiyle konuşmaya kalkarsan, seninle bir daha barışmamak üzere küserim; özellikle senin o et kafalı Santana'larına bahsetme bundan.

Öte yandan, Panta'nın bu konuda böylesine cömert oluşu, tabii beni rahatlatıyor; yani, bu demektir ki, karısını beğeniyor (ılım ılım) ve sokakta macera aramak durumunda değil. Buna rağmen, her şey buraya kadar ve ötesi olamaz, Chichi! Çünkü, bu İquitos'ta kadınlar, son derece ciddi bir olgu. Senin sevgili enişten, istediği zaman bu işi yapabilsin diye hangi bahaneyi bulmuş, biliyor musun? Küçük Pantita! Evet, Chichi, yanlış duymadın; nihayet, bir çocuğumuz olmasını istiyor. Üçüncü terfiini alır almaz tamam, diye bana söz vermişti ve sözünü tutuyor. Ama, şimdi bu değişik iklimde bu-

nu, beni gerçekten sevindirmek için mi söylüyor, yoksa sabahları ve akşamları yapabilmek için mi, bilmiyorum. Diyorum işte, insan gülmekten ölür, elektriğe tutulmuş bir fare gibi içeri dalıyor ve etrafımda dolaşıyor, bir daha dolaşıyor, kendine güven gelinceye kadar; sonra, "bu gece, küçük askeri yapabilir miyiz, Pocha;" diyor. Hah hah hah, tatlı değil mi? Ona tapıyorum. Chichi (baksana, sana bütün bu zırvalıkları bilmem ne diye anlatıyorum, sen daha bekârsın). Şimdilik bütün çabalara rağmen hiçbir şey yok, dün yine normal âdetimi gördüm, yavrucuğum. Ne kadar öfkeliyim! "Bu ay muhakkak olacak;" diyorum. Ablacığının karnı şişerse, gelip ona bakar mısın, Chichi? Ah, ne kadar istiyorum, yarın oluverse de, sen de burada olsan! Seni yanımda görmeyi o kadar özledim ki, gelsen de, yine gönlümüzün dilediği gibi hoş vakit geçirsek. Her şey bir yana, Loretolu erkekler seni çok hayal kırıklığına uğratacaktır, doğru dürüst bir adam bulmak için büyüteçle dolaşmak gerekiyor; buraya geldiğinde canın sıkılmasın diye, sana birini bulmak için etrafa biraz bakacağım. (Farkında mısın, bu mektup kilometrelerce uzuyor? Sen de bana bu kadar uzun yazacaksın. Okey?) Ya çocuğum olmazsa, Chichi? Öyle korkuyorum ki, her gün Tanrı'ya yalvarıyorum, istediği her cezayı versin, yeter ki böyle bir ceza olmasın. Bir oğlum ya da bir kızım olmazsa, derdimden ölürüm. Doktorun dediğine göre, tamamen normal bir bünyeye sahibim; bu durumda, gelecek ay hamile kalmayı bekleyeceğim. Erkek yaptığı zaman, milyonlarca sperm dışarı çıkıyor, ama yalnızca bir tanesi kadının yumurtasının içine giriyormuş, bebek de o zaman oluyormuş, bunu biliyor muydun? Doktorun bana verdiği bir kitapta okudum, çok güzel anlatıyor her şeyi. Hayatın mucizesi karşısında, hayretten gözlerin görmez olur. İstersen, bu kitabı sana gönderebilirim; mantıklı olup da evlenmeye kalktığın zaman okur, bilgi edinirsin. Bekâretini kaybedip de, artık işin girdisini çıktısını anladığın zaman gerekli, kızım. İnşallah, çok çirkinleşmem, Chichi, bu gebelik bazı kadınları korkunç bir hale sokuyor, mayalı hamur gibi kabarıyorlar, bacaklarında varisler çıkıyor, berbat bir durum! O zaman, senin o ateşli eniştenin hoşuna gitmem, o da mutluluğu sokakta arayacaktır. Ben de ona neler yaparım, artık orasını bilmem, diyorum işte sana. Bu cehennem sıcağında ve nemli havada, gebeliğin feci bir şey olacağını sanıyorum. Hele askeri lojmanlarda değil de, burada oturuyoruz ya, biz kısmetliler! Dedim ya, beni son derece üzen bir durum da bu: Çocuğum olursa, mutlu olacağım; ama ya şu mutsuz Panta, çok şişmanladığını ba-

hanesiyle tutup da bir Loretolu kadınla ilişki kurarsa? Hem de tam, bu işi uykuda bile yapmaya kalkıştığı bir dönemde. Açlıktan ölüyorum, Chichi, saatlerdir sana mektup yazıyorum. Bayan Leonor, öğle yemeğini çoktan masaya koydu. Kayınvalidemin, torun sahibi olmayı düşündükçe ne kadar mutlu olduğunu tahmin edebiliyor musun? Şimdi geliyorum, yemeğimi yedikten sonra, mektuba devam edeceğim. Yani, hemen kıyma canına, henüz veda etmedim, sevgili kız kardeşim, sadece birkaç dakikalığına eyvallah.

İşte yine geldim, Chichi, bir hayli uzun sürdü, saat neredeyse altı oluyor. Biraz uzanmıştım, çünkü bir boa gibi yedim. Düşünsene, Alicia bize buranın tipik yemeği Tacachodan getirdi, ne hoş, değil mi? İquitos'ta, hiç olmazsa, yakın bir dost buldum. Bu meşhur Tacachonun adını çok duymuştum, domuz eti ve muzla yapılıyor. Belén pazarında "Aladino Panduro'nun Lambası" adlı bir restorant var, ahçısı mükemmel; Tacacho yemek için, oraya gitmek artık şart olmuştu. Panta'ya o kadar ısrar ettim ki, sonunda bir gün bizi aldı, oraya götürdü. Çok erkenden yola çıktık; çünkü, pazar, sabah karanlığında başlıyor ve yine erkenden bitiyor. Belén, buranın en renkli yeri, gelince göreceksin zaten. Mahalle, ırmağın üstünde yüzen tahta kulübelerden oluşuyor. Küçük kayıklarla ulaşım sağlanıyor, çok orijinal olduğunu söyleyebilirim. Belén'e, Amazonlar'ın Venedik'i diyorlar, ama burada, anlatılamayacak bir sefaletle karşı karşıya insan. Pazarın seyri çok hoş ve meyve, balık ya da yerlilerin yaptığı bilezik ve kolyeleri satın alabilmek için çok iyi, bunlar çok güzel şeyler, ama yemeğini orada yemeyeceksin, Chichi. "Aladino Panduro"ya girdiğimizde ölüyoruz sandık. Pisliğini ve haşarat bulutunu tasavvur edemezsin. Tabaklar, sineklerden kapkara gözüküyordu, kovalıyorsun, yine geliyorlar; insanın gözüne, ağzına giriyorlar. Ne ben ne de Bayan Leonor, yemeğin tadına bakabildik, midemiz bulandı. Ama bu Panta barbarı, üç tabak bitirdi ve arkasından da kurutulmuş et yedi. Bay Aladino'nun iddia ettiğine göre, Tacachodan sonra bunu yemek gerekirmiş.

Alicia'ya başımıza gelenleri anlattım; "sana bir Tacacho yapayım da, ne kadar güzel bir şey olduğunu gör," dedi ve bugün bize bir tepsi dolusu getirdi. Enfes bir şey, sevgili kardeşim, aynısı olmasa bile, kuzeyin Chifles'ine benziyor, buradaki muzların tadı bir başka. Yalnız, kurşun gibi ağır bir yemek, uzanıp bir hazım uykusuna yatmak zorunda kaldım. Kaynanam da, karın ağrısı ve gazdan iki kat oldu, hele kendini tutamayıp benim yanımda pırt pırt yaptıkça, utancın-

dan mosmor kesildi. Şimdi birden patlayacak ve sonunda göğe uçacak! Olamaz, çok kötüyüm ben, yazık Bayan Leonor'a. Aslında, gerçekten iyi bir insan; beni kızdıran tek yanı, sevgili oğluna sanki bir bebekmiş, küçük bir azizmiş gibi davranması. İhtiyar keçi, ne olacak!..

İhtiyarcık şimdi de kendini boş inançlara verdi, sana anlatmış mıydım? Bütün evi, bir gübre yığınına çevirdi. Sana yazayım: Buraya geleli birkaç gün olmuştu, İquitos'a Rahip Francisco uğradı ve bu, kentte büyük bir kalabalığın toplanmasına neden oldu. Herhalde bu adamdan söz edildiğini duymuşsundur; ben, buraya gelince öğrendim. Amazon bölgesinde, Marlon Brando'dan daha ünlü. Bir din kurmuş, adına "Nuh'un Gemisi Kardeşler Topluluğu" deniyor. Rahip Francisco, yaya olarak bütün bölgeyi dolaşıyor, geldiği yerde çok büyük bir haç dikiyor ve durmadan "Nuh'un Gemisi" açıyor, kiliselerine böyle diyorlar. Özellikle halkın arasında çok sayıda müridi var ve belki de rahipler, kendileriyle rekabete girdiği için, adama son derece öfkeleniyorlar. Ama şimdiye kadar, hiçbiri ağzını açmadı. Neyse, kayınvalidem ve ben, adamı dinlemek için, Moronacocha'ya gittik. Tahmin edemeyeceğin kadar çok insan gelmişti. En etkileyici olanı da, adamın çarmıha gerilmiş durumda vaaz vermesiydi; tıpkı İsa gibi, ne eksiği ne de fazlası var. Dünyanın batacağını haber verdi ve insanlardan, Kıyamet Günü için kurban sunmalarını rica etti. Söyledikleri pek anlaşılmıyordu, çok kötü bir İspanyolcası vardı, ama millet, onu hipnotize olmuş gibi dinledi, kadınlar diz çöküp ağlamaya başladılar. Bu kaynaşma, bana bile bulaştı, sahte gözyaşları döktüm. Ya kayınvalidem! İmkânı yok tasavvur edemezsin, hıçkırarak ağlaması öyle yürek paralayıcıydı ki... Kadını sakinleştiremedik bir türlü. Büyücüler kralı onu iyi büyüledi Chichi. Sonra evde, Rahip Francisco hakkında inanılmayacak şeyler anlattı. Ertesi gün, Moronacocha'daki "Nuh'un Gemisi"ne yine gitti, "kardeşler"iyle konuşmak istiyordu. Ve ihtiyar da şimdi artık bir "kız kardeş" oldu çıktı. Bombanın nereye düştüğünü görüyorsun: Şimdiye kadar gerçek dini hiç ciddiye almayan bu kadın, imanlı bir dinsiz oluyor. Düşünsene, odası, küçük tahta haçlarla ağzına kadar dolu; yalnız bununla kalsa iyi, kendini meşgul edecek bir şey bulmuş olur! Ama bu dinin, hayvanları çarmıha germek gibi bir kaçıklığı var, kepazelik burada zaten. Bu, benim hiç hoşuma gitmiyor; her sabah küçük haçlarında, hamam böcekleri, kelebekler, örümcekler buluyorum, geçen gün de bir fare gördüm. Diyorum sana, tiksinti verici. Ne za-

man böyle bir pisliğe rastlasam, alıp hemen çöpe atıyorum, bu yüzden de, evde birkaz kez iyi pandomima koptu. Tam tiyatroluk bir hâl; bir fırtına çıkar çıkmaz, -ki buralarda her an oluyor- ihtiyar başlıyor titremeye; dünyanın sonu geldi sanıyor. Panta'ya her gün, hole büyük bir haç yaptırsın diye rica ediyor. Görüyorsun, bu kadar kısa zamanda, bu kadar çok şey değişti.

Yemek için mektuba ara verdiğimde, sana anlatmak istediğim bir şey vardı, neydi? Halı, tamam, Loretolu kadınlar. Ah, Chichi, söylenen her şey doğruymuş, hatta fazlasıyla. Her gün yeni bir şey keşfediyorum, başım dönüyor, gözlerim kararıyor. Acaba, bu işin hikmeti nedir, diye düşünüyorum. İquitos, Peru'nun en ahlaksız kenti olmalı, hatta Lima'dan bile beter. İklimin bununla ilgisi olduğu doğru galiba; kadınların bu kadar mühtiş olmalarından söz ediyorum. Gördün işte, Panta, Selva'ya daha yeni gelmişti ki, bir volkan kesildi. En kötüsü de, yavru keçilerin pek hoş olmaları. Horozlar ne kadar çirkin ve çekicilikten uzaksa, bunlar da aksine o kadar güzel. Abartmıyorum, Chichita, bana kalırsa, Peru'nun en güzel kadınları İquitos'lu (bu mektubun yazarıyla onun kız kardeşi dışındakiler tabii). Edebi terbiyesi yerinde olanlar, halktan olanlar, hepsi öyle; sana bir şey diyeyim mi, yerlileri belki de en güzel olanları. Vücutlarındaki o kıvrımlar yok mu, yavrum! Bir yürüyüşleri var, öylesine koket ve utanmazca! Kıçlarını görülmemiş bir oynaklıkla kıvırıyorlar; omuzlarını geri atıyorlar ve böylece göğüsleri hepten dışarı çıkıyor. Öyle de pervasızlar ki! Giydikleri pantolonlar, vücutlarına bir eldiven gibi oturuyor. Erkekler kendilerine laf attıkları zaman, onların sessiz kalacağına inanıyor musun? Nereden bileceksin! Üstüne üstüne gidiyorlar ve gözlerinin içine öyle pervasızca bakıyorlar ki, insan saçlarından yakalamak istiyor onları. Aman, dün "Rekor" adlı büyük mağazada (ha bak, bu mağazada 3 × 4 sistemi var, üç tane mal alırsan dördüncüyü sana hediye ediyorlar. Gaddarca, değil mi?) iki genç kızın konuşmalarını duydum, onu sana yazmam lazım. Biri diğerine, "Ordudan biriyle öpüştün mü?" diye soruyordu. Diğeri: "Yoo, neden sordun?" "Harika öpüşüyorlar, anlatamam!" Gülmeden edemedim, Loreto aksanıyla ve bağıra bağıra konuşuyorlardı, çevredekilerin kendilerini duyması umurlarında değildi. İşte böyle buranın kadınları, Chichi, görülmemiş derecede utanmaz bunlar. Bunların öpüşmeyle kaldıklarını sanıyor musun? Sakın yanılıp da böyle düşünme! Alicia'nın bana anlattığına göre, bu küçük şeytanlar, daha okuldayken oldukça büyük işlere girişiyorlar ve vü-

cutlarına bakmayı filan öğreniyorlarmış. Sonra da evlenince, koca-
ları kendilerinin el değmemiş olduklarına inansınlar diye büyük olay-
lar çıkarıyorlarmış bu namussuz karılar. Bazıları, kendilerini güzel-
leştirmek ve yenilemek için, Ayahuasqueralara (Ayahuasca yapan bü-
yücülere böyle deniyor. Duymuşsundur herhalde, belki de duyma-
dın? Ayahuasca, insana garip hayaller veren bir karışım) gidiyorlar-
mış. Bir düşün! Bir düşün ne olursun! Sana yemin ederim, Alicia'-
yla ne zaman sinemaya gitsem ya da alışverişe çıksam, anlattığı hi-
kâyelerden dolayı utancımdan kıpkırmızı bir yüzle dönüyorum eve.
Örneğin, yolda bir kadınla selamlaşıyor, "kim bu", diye soruyorum.
Anlatıyor, "çok müthiş biri," diye. Düşün, en azından bir sürü sev-
gilisi var kadının. Bütün evli kadınların, kara kuvvetlerinden, hava-
cılardan ya da denizcilerden biriyle bir ilişkisi muhakkak olmuş; ama
öncelikle karacılarla, kızım, bunlar burada kadınlar arasında hayli
şöhret sahibi. İyi ki, Panta'nın üniforma giymesine izin yok. Koca-
larının en küçük bir dikkatsizliğini kullanıyor bu azgın karılar; ve
hoop, bir de bakmışsın, adamın boynuzları çıkmış. Korkulmayacak
gibi değil bunlar, kardeşim. Ayrıca, kadınların bu işi doğru dürüst
bir yatakta falan yaptıklarını mı zannediyorsun? Alicia, "istersen
Moronacocha'ya doğru bir gezinti yapalım, yan yana bir sürü ara-
ba göreceksin," diyor; içlerinde kadınlar bu işi yapıyor (gerçekten!),
sanki gayet olağanmış gibi. Düşünsene, geçenlerde bir kadını yaka-
ladılar, Guardia Civil'den bir üsteğmenle Bolognesi Sineması'nın en
arka sırasında iş tutmuş. Söylendiğine göre, film kopunca bütün ışık-
lar yanmış ve bunları enselemişler. Zavallılar, ortalık birden aydın-
lanınca yaşadıkları şoku düşün artık, hele kadının geçirdiği şok? Ar-
kada koltuklar yok, bunun yerine sıralar var, en son sıra boşmuş,
oraya yatmışlar. Korkunç bir skandal. Tahmin ederim, üsteğmenin
karısı, kadının canını çıkarmıştır; çünkü, Amazon Radyosu'nun bir
spikeri, bütün hikâyeyi en ince ayrıntılarıyla verdi. Bu spiker çok
korkunç, her şeyi olduğu gibi anlatıyor. Üsteğmeni İquitos'tan baş-
ka bir yere tayin ettiler. Böyle bir şeye önce inanmak istemedim, ama
Alicia kadını yolda bana gösterdi. Melek yüzlü harika bir esmer gü-
zeli. Kadına baktım ve dedim ki: "Alicia, deli olma, bunlar bu işi
film oynarken gerçekten, *böyle tam anlamıyla* yaptılar mı yani, o ra-
hatsız durumda ve yakalanma korkusu içinde?" Gerçekten öyle ol-
muş; çünkü, yakalandıklarında kadının külotu yokmuş ve üsteğ-
menin malı mülkü de dışardaymış. Bu ahlaksız İquitos, Paris'in he-
men arkasından geliyor, küçüğüm. İnanma, Alicia'nın yaptığı sa-

dece dedikodu, bunları onun ağzından koparark alıyorum, biraz meraktan, biraz da dikkat kaygısından. Çocuğum, burada insanın dört gözü, sekiz de eli olmalı ki, kendini bu Loretolu karılara karşı koruyabilsin; yoksa, başını çevirsen, kocan uçup gitmiş. Alicia, buralı olmasına ve arasıra o tene yapışan pantolonlardan giymesine rağmen çok terbiyeli. Tahrik edici biçimde yürümüyor, erkeklere hemşerileri gibi arsız arsız bakmıyor.

Daha ne yazacaktım, bu reziller, Loretolu kadınlar! Ne kadar aptalım, neredeyse en komik olanını ve en esaslısını (daha doğrusu, en kötüsünü) sana anlatmayı unutacaktım. İquitos'a yeni taşındığımızda yaşadığımız mahcubiyeti tahmin edemezsin. İquitos'un ünlü "çamaşırcılar"ını duymuş muydun? Herkes bana, "nerede yaşadın, Pocha, başka dünyadan mı geliyorsun;" dedi. Meğerse, İquitos'un bu ünlü "çamaşırcılar"ını dünyada tanımayan yokmuş. Demek ki, ya ben çok budalayım, ya da başka âlemde yaşamışım hep, sevgili kardeşim; ama ne Chiclayo'da ne İca'da ne de Lima'da, bu "çamaşırcılar"dan söz edildiğini hiç duymadım. Bak şimdi, buraya geleli birkaç gün olmuştu, yatak odamız alt kattadır ve penceresi sokağa bakar. O zamanlar daha temizliğe gelen bir kızımız yoktu, -ama şimdi var, benim için canını verir, bir pırlanta-; ve en tuhaf saatlerde pencereye vurulur ve bir kadın sesi, "Çamaşırcı geldi! Yıkanacak çamaşırlarınız var mı?" derdi. Ben de, pencereyi bile açmadan, "hayır, teşekkürler;" diye bağırırdım içerden. "İquitos sokaklarında bu kadar çamaşırcı var da, temizlik için bir kız bulmak niye böyle zor;" diye düşünmek, bu terslik hiç aklıma gelmemişti. Dışarıya da "yardımcı kız aranıyor" diye bir tabela asmıştım, arada sırada biri çıkıp gelirdi. Neyse, bir gün, çok erken bir saatti, daha yataktaydık, yine pencereye vuruldu: "Çamaşırcı, çamaşırlarınız var mı?" Bu arada, evde de kirli çamaşır, dağ gibi birikmişti; onun da nedenini söyleyeyim, bu korkunç sıcakta müthiş terliyorsun, iki üç günde bir çamaşır değiştirmezsen olmuyor. Bu nedenle, "çok para istemezse, gelsin çamaşırlarımı yıkasın;" diye düşündüm. "Bir dakika bekle;" diye bağırdım, kalktım kapıyı açtım, üstümde gecelik vardı. Aslında, daha o zaman farketmeliydim, bu işte bir terslik vardı. Kapıdaki kız, bir çamaşırcıdan başka her şeye benziyordu; ama salak ben, sanki aydan yeni gelmiş gibiydim. Karşımda enfes bir yerli güzeli duruyordu, girintilerini ve çıkıntılarını gösteren çok dar bir elbise giymişti, tırnaklar cilalı, oldukça da makyajlıydı. Afallamış bir halde, beni tepeden tırnağa süzmeye başladı; "nesi var bunun", diye düşündüm,

"gözlerini dikmiş ne diye bana hayretle bakıyor?" "İçeri buyrun," dedim. Girdi, daha kendisine bir şey söylemeden, yatak odasının kapısına gözü takıldı ve yatakta yatan Panta'yı gördü, bir anda odaya daldı, öyle fazla bir seremoniye gerek duymadan enistenin önünde dikildi. Bir poz aldı, gözlerim kaydı; bir elini kalçasına dayamış, bacaklarını açmış, sanki kavgacı horozlar gibiydi. Panta, yattığı yerden bir hamleyle sıçradı ve yatağın içinde oturdu, korkudan neredeyse gözleri yuvalarından fırlayacaktı. Ve biz ağzımızı açıp, "lütfen dışarıda bekleyin, yatak odasında ne arıyorsunuz," demeye kalmadan karı ne yapsa beğenirsin? Başladı ücret hakkında konuşmaya: "Bana iki misli fiyat ödemeniz gerekiyor"; dediğine göre, kadınlarla yapmaya alışkın değilmiş. Ve bu arada da beni göstermez mi, Chichiciğim, gel de düşüp ölme. "Madem böyle oyunlar istiyorsunuz, öyleyse paraları bayılmak zorundasınız," ve bunun gibi adi sözler. Birden, olup biteni çaktım ve başladı dizlerim titremeye. Evet, Chichi, bu, onlardan biriymiş! İquitos'un "çamaşırcılar"ı, İquitos'taki o malum tiplermiş; bunlar evden eve dolaşır ve bildiğimiz çamaşır hikâyesiyle hizmet verirlermiş. Söyle şimdi bana bakayım, İquitos dünyanın en bozuk ahlaklı kenti mi, değil mi? Söyle, sevgili kardeşim. Panta da, olayı kavradı ve bağırmaya başladı: "defol git buradan, pis karı, kim istedi senden bunu, şimdi içeri tıktırırım seni!" Karının ödü kopmuştu, yanlışlığı anladı ve şimşek gibi kendini dışarı attı. Rezaleti düşünebiliyor musun, küçüğüm? Herhalde, bizler sapığız ve üçlü yapalım diye onu içeri aldım sandı. Arkasından Panta, "kimbilir, belki de denemeye değerdi," diye soğuk bir espri patlatmaz mı? Panta'nın değiştiğini sana söylemiştim ya! Artık olayın üzerinden belli bir süre geçtiği için, buna gülebiliyorum, şakasını yapabiliyorum; ancak, şunu da söyleyeyim, çok rezil bir durumdu. Bütün gün, o sahne gözümün önüne geldikçe, utancımdan bayılacaktım. Görüyorsun işte, kardeşim, nasıl bir yer burası; bu kentte insan, o tiplerden değilse bile, öyle olmaya kalkışacak durumlara giriyor. Dikkatin bir saniye bile dağılsa, kocan kayıp demektir. Nasıl bir ahlaksızlık yuvasına düştüm!

Artık elim uyuştu, Chichi, karanlık da bastı, herhalde çok geç olmalı. Sana bu mektubu bir bavulla yollamak zorunda kalacağım, çünkü başka şeye sığmaz. Cevabını hemen yazıyorsun, değil mi, seninki de böyle uzun ve neşeli şeylerle dolu olsun. Hâlâ Roberto'ya âşık mısın, yoksa şimdi yeni biri mi var? Her şeyi yaz bana. Ben de söz veriyorum, hiç bekletmeden cevap vereceğim.

Chichi, seni çok özleyen ve çok seven ablandan binlerce öpücük.
Pochita.

29 AĞUSTOS 1956'YI 30'UNA BAĞLAYAN GECE

Onur kırıcı sahneler: Francisco Bolognesi Anıtı önünde, Chorillos Askeri Okulu'nun son sınıf öğrencisi Pantaleón Pantoja, Sancaklar Günü'nün sert ve mükemmel düzeni içinde, istekli kaz adımlarıyla geçerken, birden bütün varlığıyla kendini cehennemde bulur. Makatı ve kalın bağırsağı bir eşek arısı yuvasına dönmüştür: yüzlerce mızrak darbesi, bu nemli ve saklı yaraya azap vermekte ve bu arada o, dişlerini kırarcasına sıkmaktadır. Vücudundan buz gibi terler boşanır, ama adımlarını bozmadan yürümeye devam eder. Chorillos Askeri Okulu Komutanı Albay Marcial Gumucio tarafından verilen Alfonso Ugarte moral eğlencesinde, gece çok neşeli ve pırıltılı geçmektedir. Valsin ilk notaları çalmaya henüz başlamıştı; yeni kabul edilen subay namzedi Pantaleón Pantoja birden, ayak tırnaklarının buz kestiğini hisseder. Albay Gumucio'nun yaşlanmaya başlamış sayın eşi, kollarının arasında kor gibi yanmaktadır. Dans da aksi gibi, kendisi ve cüsseli damı tarafından açılmıştır. Yakıcı bir kaşıntı, girdap gibi dönen bir karıncalanma; kalın bağırsağının endotel hücreleriyle anüsünü genişleten ve şişiren çok çeşitli ve hepsi aynı anda gelen, çelik sertliğinde uyarılardan ibaret bir işkence başlamıştı. Levazım Dairesi'nin subay namzedi Pantaleón Pantoja, gözleri yaşla dolmuş bir durumda, ama Albay Gubucio'nun sayın eşinin beli ve eli üstündeki baskıyı ne artırarak ne de azaltarak nefes almadan ve konuşmadan dansına devam etti. Teğmen Pantaleón Pantoja, şimdi Chiclayo'daki 17. Alay'ın kurmay çadırındadır. Otobüslerin gökgürültüsünü andıran gürlemeleri yakından gelmektedir; o sırada yıl sonu tatbikatlarına başlamış olan birliğin makineli tarakalarıyla topların kuru atışları duyulmaktadır. Bir tahtanın ve haritanın önünde durup mühimmat, dağıtım sistemi, ordugâh ve malzeme teslimat planlaması hakkında subay heyetine donuk ve metal bir sesle bilgi veren Teğmen Pantoja, birden kendisinin, görünmeden, yerden ve o andaki gerçeklikten yukarı doğru kaldırıldığını hissetmektedir. Onu yukarı kaldıran ürkütücü, ateşli, yakıcı, yağlı ve gıcırtılı akım; kalın bağırsağının dehlizini tutuşturmuştur, orasını bir yandan ezmekte, öte yandan alabildiğine germekte, çoğaltmakta, azap vermekte, isyan ettirmekte ve kaba etlerinin arasında bir örümcek gibi yayılmaktadır. Ama aniden külrengi kesilen, vücudu birden ter içinde kalan teğ-

men, kıçını kimseye belli etmeden bitkisel bir inatla sıkıp, sesinin titremesine hemen hiç izin vermeden sayıları bildirmeye devam etti, formüller gösterdi, toplamalar ve çıkarmalar yaptı. "Ameliyat olmalısın, Pantita" diye fısıldadı Bayan Leonor bir anne şefkatiyle. Pochita hafifçe, "Ameliyat ol, sevgilim" diye tekrarladı. "Bırak alsınlar, tamamen kurtul şunlardan kardeşim," Üsteğmen Luis Rengifo Flores'in sesi yankılanıyordu, "bu iş, bir fimozis ameliyatından daha kolaydır ve erkeklik açısından da çok daha az tehlikelidir." Sıhhiye bölüğünden Binbaşı Antipa Negrón, yüksek sesle güldü: "Sevgili dostum Pantoja, bu üç hemoroidi, tereyağından yapılmış çocuk kafaları gibi, bir vuruşta uçuracağım."

Ameliyat masasının çevresinde, bir dizi karışık ve alışılmadık değişiklikler olmaktadır; bunlar ona, beyaz terlikleriyle dolaşan hemşirelerin ve doktorların sessiz hareketlerinden ve tavandaki reflektörlerin kendisine gönderdiği ışık şelalelerinden daha çok acı vermektedir. Kaplan Collazos ona, "Hiç canınız acımayacaktır, Bay Pantoja," diye cesaret vermekte ve o sırada yüzünde, sesinden başka, Çinli Porfirio'nun eğri gözlerini, damarlı ellerini ve yapışkan bal tatlısı gülümseyişini taşımaktadır. Bayan Leonor, "Bir diş çektirmekten daha çabuk, daha basit ve sonuçları da daha katlanılabilir", diye garanti verirken, kalçaları, çift çenesi ve göğüsleri aşırı derecede gelişmiş ve güçlü kuvvetliydi; Leonor Curinchila'nınkilere son derece benziyordu. Yine de, kendisini jinekolojik bir konumda yerleştirdikleri ameliyat masasının üzerine eğilmiş olarak duran iki kadın çarptı gözüne (Birbirinden uzak noktalarda bulunan dizlerinin arasında da Doktor Antipa Negrón, elinde neşterler, pamuklar, makaslar ve çanaklarla faaliyet halindeydi.) Bu iki kadın, öylesine birbirinden ayrılmaz, ama aynı zamanda düşmanca bir görünüme sahipti ki, tıpkı şimdi kafasından geçen ve onu çocukluğuna, gençliğinin ilk yıllarına götüren o malum ikililer (Laurel ile Hardy, Mandrake ile Lotario, Tarzan ile Jane) gibiydiler. Biri, bir İspanyol atkısına sarınmış bir yağ tulumu, diğeri de, blucinli, tepesinde Katolik papazlarınınki gibi kesilmiş yuvarlak saçı ve yüzünde çiçek bozuğu olan yaşlı bir kız. Onların kim olduğunu ve burada ne aradıklarını bilmeksizin (yine de içinden, çok uzaklardan gelen bir duygu ona, bunlara bir kalabalıkta rastlamış olduğunu söylüyordu), yüreğini ölçüsüz bir keder kapladı; bunu bastırmaya kalkışmadı ve ağlamaya başladı: Yüksek sesle ve derinden gelen kendi hıçkırıklarını duyuyordu. "Bu kadınlardan korkmayın, onlar, Askeri Birlikler Hosteslik

Hizmeti'ne kaydedilen ilk elemanlar. Pechuga'yla Sandra'yı tanımadınız mı? Onları size geçen gece, Casa Chuchupe'de tanıştırmıştım." Chupito adıyla popüler olan Juan Rivera, ona bu sözlerle teselli veriyordu. Chupito, daha da küçülmüş ve kederli Pochita'nın yuvarlak, çıplak, zayıf omuzlarında bir maymun gibi oturuyordu. Pantoja, utançtan, öfkeden , hayâl kırıklığından ve yüreğindeki acıdan ölebileceğini hissetti. Bağırmak istiyordu: "Annemin, Pocha'mn yanında boşboğazlık edip bu sırrı açığa vurmaya nasıl cesaret edebiliyorsun cüce herif, hilkat garibesi, gelişmemiş döl! Karımın ve ölmüş babamın dul eşinin önünde hosteslerden söz etmeye nasıl cesaret edersin?" Ancak, ağzını açamadı, yalnızca terledi ve acı çekti. Doktor Negrón işini bitirmişti, doğruldu, ellerinden kanlı birkaç küçük yumru sarkıyordu. Bunları Patnoja sadece bir anda gördü, çünkü, gözlerini tam zamanında kapayabilmişti. Her geçen an, daha yaralı, daha hakarete uğramış ve daha korkmuş oluyordu. Kaplan Collazos, gırtlağının bütün gücüyle güldü: "İnsan, gerçeklikten kaçmamalı, ekmeğe ekmek, şaraba şarap demek lazım: Askerler tık tık yapmak zorunda, siz de, yapacakları malzemeyi bulacaksınız; yoksa sizi, spermlerle kurşuna dizeriz!" General Victoria, gizlemeye gerek görmeden, "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin kıta denemesi için, Horcones'deki birliği pilot bölge olarak seçtik, Pantoja" diye bildirdi. Kendisi, gözleriyle Bayan Leonor'u ve narin ve hassas Pochita'yı işaret edip komutanından, konunun kapalı kalması, konuşulmaması, sonraya bırakılması, unutulması için ricalarda bulunmasına rağmen, General Victoria ısrar ediyordu: "Sandra ve Pechuga'dan başka, İris'le Lalita'yı da servise aldığınızı öğrendik. Yaşasın bu dört silahşörler!" Pantoja, nasıl kurtulacağını bilemediği bir çaresizlikle, yeniden ağlamaya başladı. Oysa Bayan Leonor ile Pochita, şimdi, ameliyattan hemen sonra, yatağının kenarında, yüzüne sevgi ve şefkatle bakıyorlardı; en küçük bir kötülük izi bile yoktu yüzlerinde. Gözlerinden de gerçek, mükemmel ve iyilik dolu bir bilgisizlik okunuyordu, evet, hiçbir şeyden haberleri yoktu. İçinden alaycı bir sevincin yükseldiğini duydu, kendi haline gülmeye başladı: Daha ortada hiçbir şey yokken, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden nasıl haberdar olacaklardı ki? Daha ben üsteğmenim ve mutluyum, Chiclayo'dan da daha ayrılmamışız. Ama işte tam bu sırada, Doktor Negrón, yanında genç ve gülümseyen bir hemşire olduğu halde içeri girdi (hemşireyi hemen tanımıştı, kıpkırmızı oldu: Pochita'nın arkadaşı Alicia!); hemşire, lavman şırıngasını, yeni doğmuş

bir çocuk gibi kucağında tutuyordu. Pocha ve Bayan Leonor odadan ayrılırlarken, kapıdan kendisine hüzünle ve trajik denebilecek bir havayla el salladılar. Doktor Antipa Negrón, "Dizlerimizi ayırıyoruz, ağzımızı şilteye yapıştırıyoruz, kıçımızı yukarı kaldırıyoruz", diye emirler yağdırmaya başladı. "24 saat geçti, şimdi işkembenin temizlenmesi gerekiyor. Bu iki litre tuzlu su, hayatınızın hem ölümcül, hem de önemsiz bütün günahlarını dışarı atmanızı sağlayacak, üsteğmen." Doktorun açıklamalarından sonra, borunun ağız kısmının kalın bağırsağa girmesiyle birlikte, üsteğmen bir çığlık attı; vazelin tabakası ve doktorun elinin hafifliği bile bu çığlığı önleyememişti. Oysa şimdi, sıvı içine, artık acıtmayan ve hatta hoş gelen bir ılıklıkla akıyordu. Bir dakika kadar bir zaman geçti, su içine boşalıyor, kaynayıp gövdesini kabartıyor, şişiriyordu. Bu sırada Üsteğmen Pantoja, gözlerini kapatarak düşünceye daldı: "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti mi? Hiç acımayacak, hiç acımayacak!" Yine kısa bir çığlık: Doktor Negrón, borunun ağzını dışarı çekmişti; bacaklarının arasına, bir parça pamuk sokuşturdu. Hemşire, elinde boş lavman şırıngası, dışarı çıktı. Doktor, "Şimdiye kadar hiç ameliyat sonrası acıları tatmamıştınız, değil mi?" diye sordu. Üsteğmen Pantoja, zorlukla doğrularak, "Hayır, Binbaşım" diye cevap verdi; yatağında oturdu, sonra ayağa kalktı. Bir eliyle, kaba etlerini kaşındıran pamuğu tutuyordu, belden aşağısı, çıplaklığı ve dik duruşuyla bir karnaval figürünü andırıyordu. Kendisini şefkat ve merhametle süzen doktorun koluna tutunarak tuvalete doğru yöneldi. Bağırsaklarında hafif bir yanma başlamıştı; fil hastalığına tutulmuş izlenimi veren gövdesini, şimdi başlayan dayanılmaz ağrılar parça parça ediyordu. Arka arkaya gelen kramplardan sonra, birden başlayan nöbet, omurgasını elektriğe tutulmuş gibi sarstı. Doktor, tuvalete oturmasına yardım ettikten sonra, omuzuna vurarak onu kendi felsefesiyle teselli etti: "Bana inanın, bu deneyimden sonra, *hayatınızda karşılaşacağınız her şey, sadece daha iyi olacaktır.*" Doktor, yavaşça kapıyı kapayarak gitti. Üsteğmen Pantoja, bütün gücüyle ağzındaki havluyu ısırıyordu. Gözlerini yummuş, ellerini dizlerine dayamıştı; vücudun üzerinde iki milyon gözenek, ter ve buz kusmak için, birer pencere gibi açılmıştı. Olanca umutsuzluğuyla, kendi kendine tekrar ediyordu: "Bu kazulet hostesler olmayacak, bu kazulet hostesler olmayacak." Oysa, iki litre su, dışarı akmaya, kaymaya, dökülmeye, fışkırmaya başlamıştı bile; bu akış, yakıcıydı, şeytanca, sinsice, canice, haince oluyor, kesif alev bloklarını beraberinde sürük-

liyordu. Dayanıp zorlayan, yakıp tutuşturan, göz kamaştıran bıçaklar ve dikenler geliyordu. Ağzından havluyu düşürdüğü anda, bir aslan gibi kükremeye, bir domuz gibi hırıltılar çıkarmaya ve bir sırtlan gibi gülmeye başladı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tuğamiral Pedro G. Carillo
Amazon Bölgesi Irmak Koruma Kuvvetleri Komutanı
Peru Donanması Bakım Gemisi *Pachitea*'nın özel olarak görevlendirilmesi hk.
GE
Dağıtım için: 1. Peru Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanlığı.
2. Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanlığı
3. Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanlığı.

Konu:

1. Yurdun ücra köşelerinde vatan hizmeti yapan erbaş ve erlerin yaygın bir biyolojik-psikolojik sorununu çözmek amacıyla Kara Kuvvetleri tarafından kısa bir süre önce kurulan garnizonlar, sınır karakolları ve diğer kıtalardaki erat için hosteslik hizmetinin (GSKEHH) Komutanı Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, yardım talebiyle komutanlığımıza başvurmuştur. Kendisi, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin komuta merkezi ve ikmal deposuyla (orduya alma ve dağıtım) ilgili bakım merkezleri arasındaki taşıma sisteminin organizasyonun da, komutanlığımızdan destek talebinde bulunmuştur.

2. Adı geçenin başvurusu, Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanlığı'yla (General Felipe Collazos), Beşinci Ordu Komutanlığı'nca da (General Roger Scavino) onaylanmıştır.

3. Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanlığı bünyesindeki yönetim da-

iresi amirliği, bu başvuruyu benimsemiş olup, GSKEHH hizmetlerinin, Amazon bölgesinin uzak köşelerinde bulunan donanma üslerini de içine alacak biçimde genişletilmesinin yararına işaret etmiştir. Kara Kuvvetleri'nin erbaş ve erleri gibi bahriyemize mensup erler de, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin kurulmasının temelinde yatan aynı zorunluluk ve ihtiyaçlardan yakınmaktadırlar;

4. Konuyla ilgili olarak Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja'ya sorulmuş olup alınan cevapta, GSKEHH'nin bu öneriyi benimsediği bildirilmiştir. Bu cümleden olarak, Amazonlar'daki Irmak Koruma Kuvvetleri'nin; Peru Donanması'nın (PDo) GSKEHH'den yararlanacak mensuplarının potansiyel sayısını saptamak amacıyla, Selva'daki üslerinde bir test uygulanmasının gerektiği belirtilmiştir. Bu test, yetkili subaylar tarafından gereken ivedilik ve özenle tamamlanmıştır; buna göre, *hizmetten yararlanacakların potansiyel sayısı 327'dir,* ayrıca, *her ay ve bir kişi için istenen ortalama hizmet sayısı on olup, servis başına arzu edilen ortalama zaman 35 dakika* olarak belirlenmiştir.

Karar:

1. Eski bakım gemisi *Pachitea,* ikmal deposuyla bakım merkezleri arasındaki taşıma işlemleri için, Amazon ovasındaki ırmaklarda kullanılmak üzere, geçici olarak Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin emrine verilmiştir. Gemi, kıdemli Astsubay Çavuş Carlos Rodríguez Saravina'nın komutasında olup, dört kişilik sürekli mürettebata sahiptir.

2. PDoBG *Pachitea,* donanmada yarım yüzyıl aralıksız görev yaptıktan sonra (ki bu, 1910'daki Kolombiya çatışmasında gösterdiği ve her türlü takdirin üstünde olan yararlılıkla başlayan bir tarihtir), hizmet dışı kalmış durumda, Santa Clotilde Üssü'nde bulunmaktadır. Gemi üssü terketmeden önce, üstünde taşıdığı Peru Deniz Kuvvetleri'yle ilgili bütün flama, işaret ve diğer belirtiler çıkarılacaktır; ayrıca, Peru Donanması'nın renkleri olan çelik grisi ve bulut beyazı dışında, Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja tarafından saptanacak bir renge boyanacak ve geminin baş tarafıyla komuta köprüsünde yazılı bulunan eski adı *Pachitea* silinerek bunun yerine, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin bulduğu yeni adı, *Eva* yazılacaktır.

3. Kıdemli Astsubay Çavuş Carlos Rodríguez Saravia ve emrindeki mürettebata, yeni görevlerine başlamadan önce, ifa edecekleri

son derece nazik hizmet hakkında, amirleri tarafından ayrıntılı bilgi verilecektir. Kendilerine, görevleri sırasında sadece sivil giyinmelerinin ve donanma mensubu olduklarını saklamalarının zorunluluğu anlatılacaktır. Bu kişiler, atanmalarıyla ilgili olarak duyacakları ve görecekleri her şeyi son derece gizli tutacaklar ve genel olarak, görevlendirildikleri hizmetin tarzı hakkında her türlü açıklamadan kaçınacaklar, kimseyle samimi olmayacaklardır.

4. Eski donanma gemisi *Pachitea*'nın, yeni işlevi sırasında kullanacağı yakıt, donanma ve kara kuvvetleri tarafından, orantılı olarak sağlanacaktır. Bu orantı, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden yararlanma durumuna göre kurulacak ve karacılarla denizcilere yapılacak aylık servis miktarına ya da geminin, GSKEHH amacıyla askeri garnizonlarla ırmak kıyısındaki üslere yapacağı sefer sayısına göre hesaplanacaktır.

5. Konuyla ilgili evrak gizlilik (GE) taşıdığı için, ne günlük emirler çerçevesinde okunacak, ne de üslere asılacaktır; yalnızca emrin uygulanmasıyla görevli kılınan subaylara bildirilecektir.

İmza:
Tuğamiral Pedro G. Carillo
Amazon Bölgesi Irmak Koruma Kuvvetleri Komutanı
Santa Clotilde Üssü,
16 Ağustos 1956

GSKEHH

Rapor No. 3

İlgi : Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti hk.

Konu : 1. Bufeo içyağının, Chuchuhuasi'nin, Cocobolo'nun, Clabohuasca'nın, Huacapuruna'nın, İpururo'nun ve Viborachado'nun özellikleri ve GSKEHH'ne olan etkileri;
2. Aşağıda imzası bulunanın kendinde yaptığı denemeler;
3. Aşağıda imzası bulunanın önerileri.

Gizlilik derecesi : Gizli

İquitos, 8 Eylül 1956

GSKEHH'nin komutanı aşağıda imzası bulunan Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı General Felipe Collazos'a en derin itaatıyla selamlarını ve raporunu sunar:

1. Bütün Amazon bölgesinde şöyle bir inanış vardır: Bufeo'nun kırmızı türü (Amazon ırmaklarındaki yunus balığı) üst düzeyde seks gücüne sahip bir hayvandır; bu güç onu, şeytanın ya da kötü ruhların da yardımıyla, içgüdülerini tatmin için yapabildiğince çok sayıda dişiye tecavüz etmesi için baştan çıkartır. Hayvan, bu sırada, hiçbir dişi varlığın karşı koyamayacağı bir insan ve erkek görünümüne girer. Bundan bir başka boş inanç daha doğmuştur: Bufeo'nun içyağı, erkeklik gücünü artırır ve erkeği, dişi için dayanılmaz kılar; öyle ki, bu ürün, dükkânlarda ve pazar yerlerinde, olağandışı denecek kadar çok aranmaktadır. Aşağıda imzası bulunan, bu halk inanışının (boş inanç ya da bilimsel bir gerçek), Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin kurulmasını gerekli kılan sorunları hangi biçimde etkilediğini bulmak amacıyla, kendi üstünde bir deney yapmaya karar vermiştir. Zaman kaybetmeden bu işe girişmek için, kendisi, hekim tavsiyesi gibi bir bahaneyle, validesiyle eşinden, bir hafta boyunca bütün yemekleri Bufeo içyağıyla hazırlamalarını rica etmiştir. Alınan sonuç aşağıdadır:

2. Aşağıda imzası bulunan, ikinci günden itibaren, cinsel iştahında ani bir artış olduğunu fark etmiştir. Bunu izleyen günlerde, söz konusu kuraldışılığın yükselişi öyle bir noktaya varmıştır ki, bu kötü tutku ve erkeklik faaliyeti, hafta sonunda onun bütün bilincine egemen olmuştur. Gündüzleri olduğu kadar geceleri de (rüyalar, kâbuslar) süren bu egemenlik, kendisinin dikkatini toplama gücüne büyük ölçüde zarar verdiği gibi, genel olarak sinir sistemini ve çalışma verimliliğini de olumsuz yönde etkilemiştir. Öyle ki, aşağıda imzası bulunan, söz konusu hafta süresince, kendisiyle günde ortalama iki kere ilişkiye girmesi için, eşine ısrar etmek zorunda kalmış; bu durum, eşinin ilgili konuda son derece yorulmasına ve hayrete düşmesine yol açmıştır. Bunun nedeni, aşağıda imzası bulunanın, İquitos'a gelmeden önce, karı-koca ilişkisini on günde bir olan bir ritm dahilinde uygulamaya alışkın olmasıdır; bu durum, kendisinin buraya gelmesinden sonra, üç günde bir biçiminde değişmiştir. Çünkü, şüphesiz bizzat komutanının da daha önce saptadığı etkenler (aşırı sıcak ve nemlilik) nedeniyle, aşağıda imzası bulunan, Amazon topra-

ğına ayak bastığı günden itibaren, spermlerle ilgili güdülerinde bir artış gözlemiştir. Kendisi, aynı zamanda, Bufeo içyağının şehveti artıran işlevinin, yalnızca erkeklerde kaydedildiğini saptamıştır; ne var ki, eşinin, söz konusu uyarıcının etkilerini, hanımefendi niteliğini haketmiş her kadının (aşağıda imzası bulunan, eşinin böyle biri olmasından gurur duymaktadır) sahip olduğu doğal utanma duygusu ve terbiye nedeniyle, ahlaki yeteneğiyle bastırdığını da, gözden uzak tutamaz.

3. Komutanının kendisine verdiği görevi en iyi biçimde yerine getirebilmek için hiçbir çabadan kaçınmama arzusuyla, aşağıda imzası bulunan, kendi fiziksel sağlığını ve evlilik düzenini de tehlikeye atarak, bazı reçeteleri kendi vücudunda denemeye karar vermiştir. Loretaniya halkının bilgeliğinin ve seks düşkünlüğünün sonucu olan bu reçeteler, erkekliğin yeniden kazanılması ya da daha güçlendirilmesi yönünde bazı öneriler içermektedir. Bunlar, (ifademi bağışlayın) kabaca, "ölü uyandırıcı" ya da daha kötüsü, "düdük sertleştirici" diye adlandırılmaktadır. Söz konusu reçetelerden yalnızca birkaç tanesi denenmiştir; çünkü, yurdumuzun bu köşesinde, cinsellik konusunda ne varsa, bunlara duyulan ilgi son derece ön planda ve çok yönlüdür. Nitekim, bu tür karışımların sayısı gerçekten milyarları bulmaktadır; dolayısıyla, bütün iyi niyetine ve hayatını bu deneye vakfetmeye tümüyle hazır olmasına rağmen, tek bir kişinin, söz konusu listeyi uygulayarak bitirebilmesi elbette imkânsızdır. Aşağıda imzası bulunan, burada bir boş inancın değil, halka özgü bir bilginin söz konusu olduğunu işaret etmekle kendini yükümlü sayar. Belli bitki kökleri kaynatılıp alkolle (Chuchuhuasi, Cocobolo, Clabohuasca ve Huacapuruna gibi) karışımlar yapılıp içilince, bir anda ve ölçüsüz denebilecek bir şiddetle uyarıcı etki doğurmakta ve bu etki, ancak erkeğin boşalmasıyla giderilebilmektedir. Üreme merkezini, neredeyse uçuş hızı denebilecek bir çabuklukla etkilemesinden dolayı, İpururo adlı karışım hemen sonuç veriyor; sert bir içkiyle birlikte alındığında anında etkisini gösteriyor. Aşağıda imzası bulunan, söz konusu karışımı denediği zaman, ateşli ve bastırılması mümkün olmayan bir duygu yaşamıştır. Ne var ki kendisi bu heyecanı, bir şanssızlık eseri olarak kendi evinde değil de, Nanay plaj kentinde "Las Tinieblas" adlı gece kulübünde tatmak zorunda kaldığı için, bir hayli utanç verici bir durum ortaya çıkmıştır. Viborachado adı verilen karışım, öncekinden çok daha beter olup, gerçekten şeytanca ve önü alınması mümkün olmayan bir etki do-

ğurmaktadır. Özellikle, içinde zehirli bir yılan bekletilerek hazırlanan Jergón adlı sert içkiyle yapılan bu karışım, bu satırların yazarı tarafından tesadüfen yine bir gece kulübünde denendi. İquitos'ta "La Selva" adlı lokalde kendisine sunulan bu karışımı içtikten sonra, öyle şiddetli bir yanma ve sertleşmeyle karşılaştı ki; bu son derece acil baskıdan kurtulmak amacıyla, çocukluğundan sonra terk ettiği o kötü alışkanlığı uygulamak için, lokalin rahatsız tuvaletine girmek zorunda kaldı. Yaptığı işin üzüntüsünü bugün bile çekmektedir; ancak, kendi dengesini yeniden bulmak ve kendisiyle barışmak için, böyle bir işlem kaçınılmazdı.

4. Yukarıda anlatılan nedenlerden dolayı, aşağıda imzası bulunan, komutanına şu öneriyi yapmakta kendisinin izinli sayılmasını diler: Bütün garnizonlara, sınır karakollarına ve diğer birliklere gönderilecek yazılı emirle, erbaş ve erler için hazırlanan yemeklerde Bufeo içyağının kullanılması kesin olarak yasaklanmalıdır; bu yasak, kişisel kullanımlar için de geçerli olmalıdır. Aynı biçimde, Chuchuhuasi, Cocobolo, Clabohuasca, Huacapuruna, İpururo ve Viborachado'nunkarışım içinde ya da saf olarak alınmasının derhal men edildiği, buna uymayanların ağır cezalara çarptırılacağı, açık ve anlaşılır bir dille bildirilmelidir. Aksi takdirde, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, şimdikinden çok daha büyük boyutlarda bir talep bombardımanına uğrayacaktır; kaldı ki, servisimiz daha şimdiden dev boyutlarda bir taleple karşı karşıya bulunmaktadır.

5. Aşağıda imzası bulunan, bu raporun çok gizli tutulmasını (ve mümkünse, okunduktan sonra derhal imha edilmesini) diler; çünkü söz konusu rapor, aşağıda imzası bulunanın aile hayatıyla ilgili çok mahrem bilgileri içermektedir. Ordunun, kendisine güvenerek verdiği karmaşık görevi dikkate alması nedeniyle, bu mahrem durumların söz konusu olmasında sakınca görmemiştir; ancak öte yandan, bunların ortalıkta konuşulması halinde, subay arkadaşları tarafından kendisine yöneltileceği kesin olan şakaların ve alayların doğal idraki içinde olup, son derece huzursuzdur.

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja

Suret:
Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı General Roger Scavino'ya.
DÜŞÜNCELER:

a. Yüzbaşı Pantoja'nın önerileri, birer talimname olarak kabul edilip, Beşinci Ordu'nun (Amazonlar) bütün kıta, ordugâh ve birlik komutanlarına, raporda adı geçen karışım maddelerinin, içeceklerin ve baharatın kullanılmasının bugünden itibaren kesin olarak yasaklandığı bildirilecektir.
b. GSKEHH'nin üç numaralı bu raporu, Yüzbaşı Pantoja'nın özel hayatı ve ailesiyle ilgili edepdışı açıklamalar içerdiği için, adı geçenin dileği uygun görülerek yakılmak suretiyle imha edilecektir.

İmza
General Felipe Collazos
Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler
Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı
Lima, 18 Eylül 1956

Albay Andrés Sarmiento Segovia
Peru Hava Kuvvetleri
Amazonlar 42. Deniz Uçuş Filosu Komutanı

Peru Hava Kuvvetleri'nden (PHvK) 37 No.lu
Hidro Catalina'nın ("Requena") özel olarak görevlendirilmesi

Gizlilik derecesi: Çok Gizli
Dağıtım için: 1. Peru Hava Kuvvetleri Kurmay Başkanlığı Yönetim Dairesi Amirliği.
2. Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanlığı.
3. Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanlığı.

Konu:

1. Kara Kuvvetleri'nin yüksek makamlarınca yetkili kılınan ve desteklenen Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, 42. Deniz Uçuş Filosu Komutanlığı'na başvurarak kısa bir süre önce ku-

rulmuş olan Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti personelinin sevki konusunda yardım talebinde bulunmuştur.Bu personel, adı geçen hizmetin İtaya kıyısındaki ikmal deposundan (orduya alma ve dağıtım) bakım merkezlerine taşınacaktır. Bakım merkezleri birbirinden çok uzak noktalarda bulunmakta olup, özellikle yağmur mevsiminde imkân dahilindeki tek ulaşım bağlantısı hava yoluyla sağlanabilmektedir.

2. Peru Hava Kuvvetleri Kurmay Başkanlığı bünyesindeki Yönetim Dairesi Amirliği, Kara Kuvvetleri'ne kolaylık gösterebilmek amacıyla, yukarıdaki başvuruyu uygun görmüştür. Bununla birlikte, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti gibi bir harekât karşısında duyduğu kuşkuları dile getirmek ister. Böyle bir hizmet, Silahlı Kuvvetler'in doğal görevleriyle bağdaşmadığı gibi, daha çok, ordunun şanlı adını ve prestijini tehlikeye düşürecek mahiyettedir. Ne var ki, bu yazılanlar, yalnızca düşünce bildirmekten öteye bir anlam taşımayıp, kardeş bir kuruluşun içişlerine karışma girişimi olarak kesinlikle görülmemelidir.

Karar:

1. Peru Hava Kuvvetleri, 37 No.lu Hidro Catalina *Raquena*'yı, yukarıda adı geçen taşıma işlemleri için, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin emrine ödünç olarak verecektir. Ancak daha önce, bu uçağın, Amazonlar 42. Deniz Uçuş Filosu Komutanlığı'nın teknik servisi tarafından uçuşa hazır hale getirilmesi gerekmektedir.

2. PHvK 37 No.lu Hidro Catalina, Moronacocha hava üssünden ayrılmadan önce, uygun biçimde kamufle edilecektir; böylece, GSKEHH'nin emrinde kullanıldığı sürece, uçağın Peru Silahlı Kuvvetleri'ne ait olduğu asla anlaşılmayacaktır. Bu anlamda, uçağın gövdesi ve kanatlarının rengi (maviden kırmızı çizgili yeşile) ve adı *(Requena,* Yüzbaşı Pantoja'nın isteğiyle *Dalila* olarak) değiştirilecektir.

3. 42. Deniz Uçuş Filosu'ndan, içinde bulunduğumuz yılla ilgili sicil dosyasında en yüksek ceza puanı almış bir astsubay, PHvK Hidro Catalina No.37'yi kullanmak üzere özel olarak görevlendirilecektir;

4. PHvK Hidro Catalino No.37, uzun yıllar uçmasının sonucu olarak teknik açıdan çok kötü bir durumda bulunduğu için, haftada bir kere, Amazonlar 42. Deniz Uçuş Filosu'ndan bir teknisyen tarafından bakıma alınacaktır. Bu teknisyen, GSKEHH'nin ikmal deposuna gizli olarak ve sivil kıyafetle gelecektir.

5. Hidro Catalina No.37'nin, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nde kullanılışı sırasında, büyük bir özen ve dikkat gösterilmesi, Yüzbaşı Pantoja'dan önemle rica edilir. Bu uçak, Peru Hava Kuvvetleri İçin, gerçekten tarihi bir anlam taşıyan kutsal bir emanettir; Üsteğmen Luis Pedraza Romero, 3 Mart 1929 tarihinde ilk kez bu soylu uçakla, İquitos ve Yurimaguas kentleri arasında direkt olarak uçmuştur.

6. Peru Hava Kuvvetleri'nin 37 No.lu Hidro Catalina'sının kullanımı ve bakımıyla ilgili yakıt ve diğer masrafları, tamamen GSKEHH tarafından karşılanacaktır.

7. Bu emir çok gizli mahiyette olup yalnızca ilgili kişilere ulaştırılacaktır. Bu emrin içeriğini yayanlar ya da adı geçen istisnalar dışında ima edenler, 60 günlük ağır hapisle cezalandırılacaklardır.

İmza:
Albay Andrés Sarmiento Segovia
Peru Hava Kuvvetleri
Moronacocha Hava Üssü
7 Ağustos 1956

Vargas Guerra Ordugâhı Sıhhiye Servisi'nin İç Düzenlemeleri
Gizlilik derecesi: Gizli
Dağıtım için: 1. Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanlığı.
2. Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Kurulan Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti (GSKEHH) Komutanı Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja.

Vargas Guerra Ordugâhı Sıhhiye Birliği Komutanı Binbaşı PKKv (Sıhhiye Servisi) Roberto Quispe Salas, Beşinci Ordu (Amazonlar) Genel Komutanlığı'nın gizli emirlerini aldıktan sonra, aşağıdaki önlemleri işleme sokmuştur:

1. Binbaşı PKKv (Sıhhiye Servisi) Antipa Negrón Azpilcueta, "Bulaşıcı Hastalıklar" bölümünün hastabakıcı ve sıhhiye çavuşları kadrosundan belli bir kişiyi seçecektir; bu kişi, Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat İçin Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin (GSKEHH) gelecekteki sıhhiye çavuşu olarak üstlene-

ceği görevi için, Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanlığı'nın direktiflerine uygun en iyi bilimsel ve ahlaki koşullara sahip olacaktır.

2. Binbaşı Negrón Azpilcueta, gelecek hafta boyunca, seçilmiş olan hastabakıcı ya da sıhhiye çavuşuna, pratik ve teorik bakımdan hızlandırılmış bir kurs verecektir. Bu kurs, çavuşun GSKEHH'de yerine getireceği görevlere göre düzenlenecek ve şu çalışmalara hazırlık mahiyetinde olacaktır: Konvoylara alınacak hostesler, GSKEHH'nin bakım noktalarına hareket etmeden önce, genel olarak bit, tahtakurusu, kasık biti, uyuz ve bit yumurtası muayenelerinden geçirilecek; ayrıca, özel olarak zührevi hastalıklar ve bulaşıcı vulva-vajinal rahatsızlıklar açısından yoklanacaklardır.

3. Binbaşı Negrón Azpilcueta, sıhhiye çavuşuna aşağıdaki araç ve gereçleri sağlayacaktır: İlkyardım çantası, vajinal muayeneler için sonda, spatül ve lastik parmaklık, iki kutu beyaz pudra, iki çift lastik eldiven ve gerekli sayıda not defteri. Çavuş, bu defterlere her hafta Vargas Guerra Ordugâhı Sıhhiye Servisi'ne verilmek üzere, GSKEHH sıhhiye hizmetinin nicelik bakımından harekâtı hakkında raporunu yazacaktır.

İmza:
Binbaşı PKKv (Sıhhiye Servisi)
Roberto Quispe Salas
Vargas Guerra Ordugâhı

1 Eylül 1956

Teğmen Alberto Santana'nın komutası altında bulunan Horcones karakolundaki GSKEHH pilot bölge denemesi hakkında, Beşinci Ordu (Amazonlar) Genel Komutanlığı'na yazdığı rapor.

Teğmen Alberto Santana, gelen emirlere uygun olarak, komutasında bulunan Napo Irmağı kenarındaki karakolda cereyan eden olaylar hakkında, Beşinci Ordu (Amazonlar) Genel Komutanlığı'na aşağıdaki raporu göndermekten onur duyar:

Kendisi, Horcones Karakolu'nun Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti'nin ilk denemesi için pilot alan olarak seçildiğini öğrenir öğrenmez, harekâtın başarıyla sonuçlanması için, bütün imkânlarını seferber etmiştir. Yüz-

başı Pantaleón Pantoja'dan, bu kıta denemesi nedeniyle Horcones'te hangi hazırlıkların yapılması gerektiği, telsiz aracılığıyla sorulmuş; alınan cevaptan, kendisinin kıta denemesiyle ilgili olarak hazırlıkları ve düzenlemeleri yerinde denetlemek üzere Napo Irmağı'na geleceği, dolayısıyla hiçbir şey yapılmaması gerektiği anlaşılmıştır.

Gerçekten 12 Eylül pazartesi günü, saat sabah 10.30 civarında, Napo üstüne, karakolun tam karşısına gelen yere, gövdesinde kırmızı harflerle *Dalila* yazılı olan yeşil bir deniz uçağı inmiştir; uçak, Loco adlı biri tarafından kullanılmış olup, yolcular, sivil giyinmiş olan Yüzbaşı Pantoja ve Chuchupe adlı bir bayandır. Bayan Chuchupe, baygın halde olduğu için, uçaktan sedye ile alınmıştır. Baygınlığının nedeni, kendisinin, İtaya Irmağı'ndan Napo'ya yapılan uçuş sırasında maruz kaldığı büyük korkudur; çünkü, rüzgâr uçağı durmadan sallamış ve ayrıca pilot, bayanın korkusunu arttırmak ve kendini eğlendirmek amacıyla, yukarıda adı geçenlerin bildirdiğine göre, durmadan cüretli ve gereksiz akrobasi hareketlerine girişmiştir. Bu akrobasiye, bayanın sinirleri dayanamamıştır. Adı geçen bayan, kendine gelir gelmez, pilota, aşağılayıcı sözler ve müstehcen el hareketleriyle saldırmaya kalkışmış, bu durumda, Yüzbaşı Pantoja, olayı yatıştırmak amacıyla araya girmek zorunda kalmıştır. Sinirler gevşedikten ve alelacele bir şeyler yenip içildikten sonra, Yüzbaşı Pantoja ve çalışma arkadaşı bayan, ertesi gün, yani 13 Eylül Salı günü yapılacak olan deneyin gerçekleştirilmesiyle ilgili hazırlıklara giriştiler. Hazırlıklar, arazi ve katılanlar olmak üzere iki alanda sürdü:

Katılacak personelle ilgili olarak, Yüzbaşı Pantoja, aşağıda imzası bulunanın da yardımıyla, hizmetten yararlanacakları içeren bir *liste* hazırladı. Yüzbaşı bu sırada, karakolda bulunan yirmi bir er ve erbaşa (astsubaylar konu dışında tutuldu) teker teker Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin karakteri hakkında açıklamalar yapıp bu hizmetten yararlanmak isteyip istemediklerini sordu. Birliğin gösterdiği ilk tepki, inanmamazlık ve güvensizlik olarak belirdi; kimse deneye katılmak istemedi. Sanki "Gönüllüler İquitos'a gidecek!" deniliyormuş gibi; bir adım ileri çıkanlar hela temizliğine gönderilecekmiş gibi burada bir taktik kullanıldığını düşündüler. Bu durumda, adı geçen Chuchupe'nin adamlarla kötü ifadelerle konuşması gerekti; öyle ki, bütün kuşkular ve güvensizlik, yerini önce büyük bir neşeye, sonra da büyük ölçüde bir azgınlığa bıraktı. Bu heyecan, öyle büyük boyutlar aldı ki, astsubaylarla aşağıda imzası bulunan, erleri sakinleştirmek için büyük çaba harcadılar. Yirmi iki er ve erbaş-

tan yirmi bir tanesi, hizmetten yararlanmaya aday olarak yazıldı; tek istisna, avcı eri Segundo Pachas'tı. Bu er, harekât, ayın 13'üne rastlayan bir salı günü yapılacağı için, kendisinin buna katılmak istemediğini bildirdi. Söylediğine göre, kendisinin boş inançları varmış ve böyle bir günde bu organizasyona katılırsa, bunun kendisine bela getireceğinden eminmiş. Horcones'deki sıhhiye çavuşunun verdiği bilgelere uygun olarak Onbaşı Urondino Chcote de, hizmet verilecek adaylar listesinden çıkarıldı. Onbaşı, cerahatli bir uyuz hastalığına tutulduğu için, kendisine servis verecek hostes aracılığıyla bu hastalığın bütün birliği taşınmasından korkuldu. Böylece, yirmi kişilik bir alıcı listesi kesin olarak belirlendi. Bu kişiler, kendilerinden sorulması üzerine, GSKEHH tarafından saptanmış miktarın, verilen hizmetin karşılığı olarak, kadro durumlarına göre ücretlerinden kesilmesini kabul ettiler.

Topografik hazırlıklara gelince: Bunlar, esas olarak GSKEHH'nin ilk konvoyundaki hostesler için dört adet yatak yerinin kurulmasıyla ilgili olup, Chuchupe adlı bayanın tam yetkili yönetimi altında yerine getirilmiştir. Bayanın belirttiğine göre, yağmurun yağabileceği de düşünülerek, bu yerlerin üstünün kapalı olması ve birbirlerinden mümkün olduğu kadar uzakta bulunması gereklidir. Böylece, gürültü ve seslerin karşılıklı olarak duyulmasının ve gereksiz kıskançlıkların önüne geçilmek istendi; ancak, bundan tam olarak başarı kazanıldığı söylenemez. Karakolun çok az olan üstü kapalı yerlerinin (ki bunu, komutan da yakından bilmektedir) gözden geçirilmesinden sonra, iaşe deposu, radyo istasyonu ve revir, uygun bölümler olarak görüldü. Büyüklüğünden dolayı iaşe deposu, orada mevcut erzak sandıklarının yardımıyla örülen duvarla ikiye ayrıldı. Adı geçen Chuchupe, daha sonra, ayrılan her bölmeye bir somya ve buna uygun saman ya da kauçuk bir şilte getirilmesini, bunlar yoksa, birer hamak asılmasını istedi. Ayrıca, her yatağa birer naylon örtü serilirse, malzemenin ıslanıp bozulmasının engellenebileceği bildirildi. Birliğin yatakhanesinden (kura usulüyle belirlenen) dört yatak, derhal ayrılmış bölmelere taşındı. Ancak istenen naylon ya da lastik altlıkları bulmak imkânsız olduğu için, bunların yerine, arazide kullandığımız aletlerle silahları yağmurdan korumak için elimizde bulunan muşamba örtülerden yararlanıldı. Şiltelere muşambalar serildikten sonra, yine her yatak için birer cibinlik kuruldu; çünkü, bu mevsimde bir hayli çok olan sivrisineklerin, hizmet sırasında işlemi engelleyebilecekleri düşünüldü. Her bölmeye -Bayan

Chuchupe'nin isteği üzerine- birer leğen konulması imkânsız olduğu için (karakolda, böyle bir nesne zaten hiç yoktu), bunun yerine dört adet yem kovası kullanıldı. Bu su kapları için yeterli miktarda su sağlamak ise zor olmadı. Aynı biçimde, her bölmeye, çıkarılan elbiseleri koymak için birer iskemle ya da sandık veya sıra yerleştirildi; ikişer rulo tuvalet kâğıdı verildi. (Yeri gelmişken aşağıda imzası bulunan, komutandan, tuvalet kâğıdı konusundaki ihtiyacımızı mümkün olduğu kadar kısa sürede karşılamak üzere Levazım Dairesi'ne gerekli emirleri vermesini diler. Bu alandaki stoklarımız son derece azalmıştır; ayrıca, bu ücra bölgede, tuvalet kâğıdı yerine geçebilecek gazete ya da ambalaj kâğıdı gibi malzemeler hiç bulunmamaktadır. Bundan başka, ihtiyaç durumunda ağaç yapraklarının kullanılması, deri hastalıklarına ve ciltte büyük tahrişlere yol açmaktadır.) Aynı biçimde, adı geçen Chuchupe, bölmelerin pencerelerine muhakkak perde asılması gerektiğini söyledi; bu perdeler, odaları tamamen karartmayacak, ancak güneş ışığını zayıflatarak bir alacakaranlığa dönüştürecektir. Bayanın aktardığı deneyimlerine göre, bu da, söz konusu hizmetin verilmesi sırasında en uygun atmosferin yaratılmasını sağlayacaktır. Bayan Chuchupe'nin önerdiği gibi, çiçekli perdeler bulmak imkân dahilinde değildi; ne var ki bu, hazırlıklara bir engel teşkil etmedi. Üstçavuş Esteban Sandora, dahice buluşuyla birliğin gocuklarından ve battaniyelerinden bir dizi perde yaptı; bu perdeler, istenen amacı sağladılar ve yataklı bölmeleri arzu edilen alacakaranlık durumuna getirdiler. Bunun yanı sıra, harekâtın devamı sırasında havanın kararabileceği de düşünülerek, Bayan Chuchupe, bölmelerdeki lambaların üstüne kırmızı bezler örtülmesini istedi. Kendisinin kesinlikle söylediğine göre, kırmızı ışığın egemen olduğu bir atmosferin, söz konusu işlemlere en uygun havayı yaratacağı tartışılmazdır. Son olarak, adı geçen bayan, hazırlanan yerlerin kadınsı bir *iz* taşıması gerektiği konusunda ısrar etti. Bu cümleden olarak, bizzat bu bayan, iki erin yardımıyla topladığı çiçekler, yapraklar ve dallardan birkaç buket yaparak bunları her yatağın başucuna sanatsal bir beceriyle yerleştirdi. Böylece hazırlıklar sona ermiş oldu ve bütün iş, konvoyun gelmesini beklemeye kaldı.

Ertesi gün, yani 13 Eylül Salı günü, saat 14.15 civarında, GSKEHH'nin ilk konvoyu Horcones Karakolu'nun iskelesine yanaştı. Taşıma gemisi uzaktan daha yeni görünmüştü ki (gemi yeşile henüz boyanmış ve bordasında kalın kırmızı harflerle *Eva* yazılıydı),

günlük çalışmalarına o anda ara vermiş olan askerler, kendilerinden geçip coşkulu bir sevinç gösterisine başladılar ve selamlama işareti olarak keplerini havaya fırlattılar. Yüzbaşı Pantoja'nın emirlerine uyularak, o anda bir nöbet sistemi işleme sokuldu. Bunun amacı, operasyon sırasında herhangi bir sivil unsurun karakola yaklaşmasını engellemekti. Horcones'e en yakın yerleşim merkezinin, Napo Irmağı üzerinde yukarı doğru iki günlük bir uzaklıkta bulunan Quechua yerlilerinin köyü olduğu düşünülürse, bunun gerçekten son derece ihtimal dışı bir tehlike olduğu görülecektir. Askerlerin kararlı işbirliği sayesinde, geminin yanaşması ve tahliyesi gayet normal olarak gerçekleştirildi. Taşıma gemisi *Eva,* Carlos Rodriguez Saravia'nın (deniz astsubayı, ancak sivil giyinmiş) komutasındaydı ve dört kişilik mürettebatı vardı; bunlar, Yüzbaşı Pantoja'nın direktifleri uyarınca, *Eva*'nın Horcones'de beklediği sürece, gemiyi terk etmediler. Konvoyu, Yüzbaşı Pantoja'nın iki sivil yardımcısı yönetiyordu: Porfirio Wong ve Chupito takma adlı biri. Küçük iskelede görünür görünmez birlik tarafından alkış salvolarıyla selamlanan dört hostesin adları şöyle bildirildi: Lalita, İris, Pechuga ve Sandra (dördü de, soyadlarını vermekten kaçındı). Hosteslerin dördü de, adı geçen Chuchupe ve Chupito tarafından, dinlenmeleri ve gerekli talimatı almaları amacıyla iaşe deposuna götürüldü; bu arada, yukarıda adı geçen Porfirio Wong da, kapıyı bekledi. Hosteslerin karakola gelişlerinin erler arasında yarattığı huzursuzluk nedeniyle, bunları, harekâtın başlayacağı saate kadar (öğleden sonra saat beşte) kapalı tutmak son derece yerinde oldu. Ancak bu durum, GSKEHH içinde küçük bir olayın çıkmasına yol açtı. Çünkü, adı geçen hostesler, yolculuk yorgunluğunu üstlerinden attıktan sonra, bulundukları yerden ayrılıp çevreyi tanımak ve karakol arazisi içinde gezinmek istediler. Bu isteğin yerine getirilmesine başlarındaki sorumlular tarafından izin verilmediği için, kendileri bu durumu, çığlıklar ve küfürlerle gürültülü bir biçimde protesto ettiler, hatta zorla kapıdan çıkmaya kalkıştılar. Hostesleri bir arada tutmak için, bizzat Yüzbaşı Pantoja'nın iaşe deposuna gitmesi gerekli oldu. Bu arada sırası gelmişken, aşağıda imzası bulunan, şu küçük olayı da aktarmak ister: Konvoyun gelişinden hemen sonra, avcı eri Segundo Pachas, kendisinin de hizmetten yararlanacakların listesine yazılmasını istedi; başına gelecek felakete göğüs germeye hazır olduğunu bildirdi. Ancak, liste kesin olarak kapandığı için, kendisinin bu isteği reddedildi.

Saat beşe beş kala Yüzbaşı Pantoja, hosteslere, hazırlanmış bölmelerde yerlerini almalarını emretti. Bu yerler, kura çekmek yoluyla şöyle paylaştırıldı: Lalita ve Pechuga, iaşe deposunda; Sandra, radyo istasyonunda; İris, revirde. Denetleyici olarak da Yüzbaşı Pantoja, iaşe deposunun kapısına; aşağıda imzası bulunan, radyo istasyonunun ve Astsubay Marcos Maravilla Ramos da revirin önüne dikildi; herkesin elinde birer kronometre bulunuyordu. Saat tam 17.00'de, yani birliğin günlük görev süresi (nöbetçilerin dışında) bitmişken, listede bulunan yirmi er ve erbaş içtimaya çağrıldı ve kendilerinden, seçtikleri hostesleri bildirmeleri istendi. İşte ilk ciddi sorun da bu sırada çıktı; çünkü, yirmi kişiden on sekizi, yukarıda adı geçen Pechuga'yı, geri kalan iki kişi de, İris'i seçtiklerini söylediler. Bu durumda, kadınlardan diğer ikisinin hizmet vereceği aday kalmamış oluyordu. Alınması gereken önlem konusunda görüşü sorulduğunda, Yüzbaşı Pantoja, aşağıdaki çözümün uygulanmasını emretti ve aşağıda imzası bulunan da, bunu derhal yerine getirdi: Bu ayın sicil dosyalarına göre en iyi hal ve gidişi göstermiş olan beş kişi, çok rağbet gören Pechuga için ayrıldı; en çok ceza ve uyarı almış beş kişi de, dış görünüş bakımından dört kadın içinde en çok tahribata uğramış olan (çok sayıda çiçek bozuğu var) Sandra'ya verildi. Geriye kalanlar (yine kura çekilerek), iki gruba ayrıldı ve bazıları İris'in, diğerleri de Lalita'nın yataklı bölmesine gönderildi. Personel, beşer kişilik dört gruba ayrıldıktan hemen sonra, kendilerine, bölmelerde en çok kalma süresi olan yirmi dakikayı geçirmemeleri gerektiği bildirildi; bu yirmi dakika, GSKEHH'nin yönetmeliğine göre, normal bir servis için düşünülmüş olan azami süredir. Ayrıca, hizmetten yararlanacak olanlara, sıralarını beklerken harekât içinde olan silah arkadaşlarını rahatsız etmemeleri için, son derece sessiz ve sakin olmaları emredildi. İkinci ciddi zorluk da, bu sırada başgösterdi; çünkü, gruplarda herkes, hostesin vereceği hizmetten, önce kendisi yararlanmak istediğinden, sıra kavgası başladı. Bu arada, itiş kakışlar ve sözlü tehditler kaydedildi. Sükunet bir kez daha sağlanarak, giriş sırasını belirlemek amacıyla kura çekme sistemine bir kere daha başvuruldu. Bütün bunlar, harekâtın on beş dakika geç başlamasına yol açtı.

Saat 17.15'te "başla" emri verildi. Kıtadaki pilot denemenin, bir bütün olarak çok başarılı olduğunu, fazlası ve eksiğiyle öngörülen çerçeve içinde kaldığını ve çıkan vukuatın asgari düzeyi geçmediğini hemen burada belirtmek yerinde olacaktır. Hosteslerin yanında

kalma süresine gelince: Yüzbaşı Pantoja, erlere verilen azami yirmi dakikanın, tatmin edici ve randımanlı bir servis açısından çok az olduğu endişesini taşıyordu. Sonunda anlaşıldı ki, bu süre, abartmalı bir biçimde uzun düşünülmüştür. Örneğin, Sandra grubundaki beş erin içerde geçirdiği süreler, aşağıda imzası bulunan tarafından, ayrı ayrı olarak şu biçimde kaydedilmiştir: Birinci er 8 dakika, ikinci 12, üçüncü 16, dördüncü 10 ve beşinci er (ki bu, bir rekordur) 3 dakika. Diğer gruplardaki personel de, hosteslerin yanında yaklaşık bu kadar kalmışlardır. Yüzbaşı Pantoja'nın belirttiğine göre, saptanan süreler, genel olarak düşünüldüğü takdirde, sadece görece değerler olmaktan öteye gitmemektedir. Yine bu durum, Horcones'in çok ücra bir yer olmasından dolayı, hizmet verilen eratın, çok uzun bir süredir (bazılarında altı ay) bastırılmış cinsel huzursuzlukları olmasından kaynaklanmaktadır; dolayısıyla erler, servisin icrası sırasında olağanüstü hızlı hareket etmek zorunda kalmışlardır. Verilen hizmetler sırasında, adı geçen Chuchupe'yle Chupito'nun her bölmenin kabındaki suyu değiştirmelerinden ileri gelen birkaç dakikalık beklemeler de hesaba katılırsa, ortaya çıkmaktadır ki, harekâtın tümü, başlangıcından bitişine kadar iki saatten az sürmüştür.

Birlikteki deneme sürerken, bazı başka olayar da yaşanmıştır. Ancak bunlar, ciddi bir önem taşımamış, hata bazıları komik durumlar yaratmış ve sırada bekleyen erlerin gergin sinirlerinin gevşemesine bile yardım etmiştir. Örneğin, bunlardan biri, İquitos'tan yayın yapan Amazon Radyosu'nu her gün dinlemekte olan telsizcinin ihmalinden ileri gelmiştir. Bu radyodaki "SİNCHİ'NİN SESİ" programı, her gün dinlenir ve program sırasında bu yayın, hoparlörlerle bütün karakola verilir. Telsiz açık kaldığından ve dalga otomatiğe ayarlı bulunduğundan, saat 18.00 civarında adı geçen spikerin sesi, hiç beklenmedik bir anda bütün Horcones'te çın çın ötmeye başladı. Bu durum, erler arasında neşe yarattığı gibi, onların kahkahalarla gülmelerine de yol açtı. Bu sırada, hizmetin görülmesi nedeniyle radyo istasyonunda bulunan hostes Sandra ve Birinci Çavuş Esteban Sandora'nın, birden patlayan gürültüyle çok korkup kendilerinden geçerek iç çamaşırlarıyla dışarı fırlamaları, neşeli atmosferin ve gülüşmelerin daha da uzamasını sağladı. Bir başka küçük olay, avcı-eri Amelio yüzünden ortaya çıktı. Bu er, iaşe deposunda Pechuga'yla Lalita'nın komşu bölmelerde harekât halinde bulunmasından yararlanıp, Pechuga'nın yatak bölmesine sızmayı denedi. Komutanın da fark etmiş olacağı gibi, Horcones'teki erler arasında en

çok sempati toplayan Pechuga'ydı; ancak avcı-eri Sifuentes, bu kurnaz ve cesaretli girişimi sırasında Yüzbaşı Pantoja tarafından yakalandı ve sert biçimde azarlandı. İaşe deposunda bir başka aksilik daha oldu. Ancak bu, GSKEHH konvoyunun gidişinden sonra, aşağıda imzası bulunan tarafından ortaya çıkarıldı. Anlaşıldığına göre, hizmetle ilgili harekât sırasında ya da daha önce, hostesler burada toplanmışken, biri, fırsatı kaçırmayıp bir erzak sandığını açarak içinden yedi adet ton balığı konservesi, dört paket bisküvi ve iki şişe gazoz almıştır. Suçluyu ya da suçluları bulmak, şimdiye kadar mümkün olmamıştır. Genel olarak ve yalnızca bu küçük çaptaki olaylar hariç tutulursa, harekât akşam saat yedi civarında başarıyla sonuçlandırılmıştır; bunun sonucu olarak, karakoldaki erbaş ve erler arasında bir tatmin, neşe ve barış havası kendini yoğun biçimde gösterdi. Aşağıda imzası bulunan, şu noktaya değinmeyi unutmuştu: Çok sayıda er ve erbaş, kendilerine sunulan servisin bitiminden sonra, bir kere daha sıraya (aynı ya da başka bir düzende) girmelerinin mümkün olup olmadığını sormuştur. Bu ikinci hizmet talebi, Yüzbaşı Pantoja tarafından reddedilmiştir. Yüzbaşının bu sırada yaptığı açıklamaya göre, GSKEHH, maksimal operasyon hacmine erişir erişmez, verilen servisin tekrarını mümkün kılacak yollar araştırılacaktır.

Birlikteki deneme bittikten hemen sonra, dört hostes ve sivil yardımcılar olan Chuchupe, Chupito ve Porfirio Wong, İtaya kıyısındaki ikmal deposuna dönmek üzere, tekrar *Eva*'ya bindiler; Yüzbaşı Pantoja da *Dalila* ile uçtu. Pilot, Chuchupe'ye, uçağı bu kez doğru dürüst kullanacağına ve gündüz olanları tekrarlamayacağına dair arka arkaya sözler vermesine rağmen, adı geçen bayan, dönüşte hava yolunu kullanmayı reddetti. Yüzbaşı Pantoja, Horcones'i terk etmeden önce, erbaş ve erlerin alkışları ve şükran gösterileri arasında, aşağıda imzası bulunana, GSKEHH'nin kıta harekâtı sırasında gösterdiği destek ve katkılardan dolayı teşekkür etti. Yüzbaşının dediğine göre, kendisi için çok yararlı olan bu deneyim sayesinde, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin çalışma sistemi, denetlenmesi ve kaydırılması konuları, bütün ayrıntılarıyla mükemmelleştirilip programlanacaktır.

Son olarak, yararlı olacağı umuduyla hazırlanan bu raporun yanı sıra, Horcones karakolunun dört astsubayı tarafından imzalanan bir dilekçe de komutanın dikkatine sunulur. Bu dilekçede, ilerde orta rütbedeki personele de GSKEHH'den yararlanma konusunda izin

verilmesi istenmektedir. Bu istek, operasyonun erbaş ve erlerde yarattığı olumlu psikolojik ve fiziksel etki dolayısiyle, aşağıda imzası bulunan tarafından da onaylanıp tavsiye edilmektedir.

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Teğmen Alberto Santana
Napo Irmağı Horcones Karakolu Komutanı
16 Eylül 1956

KARA KUVVETLERİ GERİ HİZMETLER, LEVAZIM DAİRESİ VE İŞLETME KOMUTANLIĞI

Maliye ve Hesap Şubesi
İntibak Masası
Gizli genelge No. 069

Levazım subayları ve âmirleri ya da Beşinci Ordu (Amazonlar) bünyesindeki kışlaların, kıtaların ve karakolların bu işlevi yerine getirmekle görevli astsubayları, bugün 14 Eylül 1956'dan itibaren, GSKEHH tarafından ifa edilen her hizmetin karşılığı olarak belli bir ödemeyi, kadro durumuna göre erlerin ve erbaşların ücret ve aylıklarından kesmekte yetkili kılınmışlardır. Bu kesintilerin uygulanmasında, aşağıdaki talimata harfiyyen uyulacaktır:

1. Her durum için geçerli olmak üzere, komutanın onayı ile GSKEHH tarafından saptanmış yalnızca iki tür odenti bulunmaktadır. Bunlar:

Erler için: hizmet başına 20 (yirmi) sol;

(Onbaşıdan birinci çavuşa kadar) erbaşlar için: hizmet başına 30 (otuz) soldür.

2. Aylık olarak azami 8 (sekiz) adet servis hakkı tanınmakta olup asgari miktar belirlenmemiştir.

3. Kesilen ödenti, levazım subayı ya da görevli astsubay tarafından hizmeti sağlayan daireye, yani GSKEHH'e gönderilecektir. Bu daire, verdikleri servise uygun olarak hosteslere ödeme yapacaktır.

4. Söz konusu sistemin geçerliliği ve denetlenmesi açısından, aşağıdaki uygulmamanın dışına çıkılmaması gerekmektedir: Levazım

subayı ya da görevli astsubay, bu genelgeyle birlikte belli bir miktarda karton kupon alacaktır. GSKEHH'nin sembolik renklerine göre iki tür olacak bu kuponların üstünde yazı bulunmayacaktır. Buna göre, kırmızı kuponlar erler için olup her biri 20 (yirmi) sol; yeşil kuponlar da erbaşlar için olup her biri 30 (otuz) sol değerindedir. Her ayın birinci günü, azami hizmet sayısına göre belirlenmiş miktarda, yani her askerin hakkı olan 8 (sekiz) adet kupon, birliğin er ve erbaşlarına dağıtılacaktır. Servisten yararlanan asker, hizmet başına hostese bir kupon verecektir. Her ayın son günü, her er ve erbaş kullanılmayan kuponları iade edecek, geri verilmeyen kupon sayısı üzerinden yapılacak hesaba göre kesinti belirlenecektir. (Kuponun kaydedilmesi durumunda, doğacak zarar GSKEHH tarafından değil, hostesin kendisi tarafından karşılanacaktır.)

5. Ahlak ve edeple ilgili nedenler dolayısıyla, bu kesinti işlemlerinin son derece gizli tutulması zorunlu olduğu için, GSKEHH'nin her servisi için yapılacak ödemeler, kışlaların, kıtaların ve karakolların defterlerinde, parolalar aracılığıyla, şifreli olarak gösterilecektir. Bunun için, levazım subay ve astsubayları, aşağıdaki formüllerden herbirini kullanabilir:

a) Kıyafet eskitme ücreti,

b) Silahlarda, teçhizat ve araçlarda ihmal sonucu doğan zararlar ve kayıplar için kesinti,

c) Ailenin taşınması için avans,

d) Spor faaliyetlerine katkı,

e) Birliğin iaşe imkânlarını aşan talepler.

069 numaralı bu genelge, birliklerde açığa asılmayacak ve günlük emirler listesinde bildirilmeyecektir. Levazım subay ya da astsubayı, er ve erbaşlara bu genelgenin içeriğini sözlü olarak aktaracak ve aynı zamanda, böyle bir malzemenin Silahlı Kuvvetler'in bütününe gölge düşürebileceği ve kötü niyetli eleştirilere yol açabileceği düşüncesiyle, kendilerinden son derece ihtiyatlı davranmalarını isteyecektir.

İmza:
Albay Ezequiel López López
Maliye ve Hesap Şubesi Amiri
İntibak Masası

Bu genelgeye harfiyen uyulması ve gerekli yerlere ulaştırılması emredilmiştir!'

İmza:
General Felipe Collazos
Lima, 14 Eylül 1956

CONTAMANA'DAKİ ALFONSO UGARTE 7. SÜVARİ BİRLİĞİ RAHİBİ YÜZBAŞI (ORB) AVENCİO P. ROJAS'IN BEŞİNCİ ORDU (AMAZONLAR) DİYANET İŞLERİ KOMUTANI'NA YAZDIĞI MEKTUP

Binbaşı (ORB) Godofredo Beltrán Calila
İquitos, Loreto.

Contamana, 23 Kasım 1956

Binbaşı, Vefalı Dost,

Birliğimin, bu ay iki kez arka arkaya hayat kadınları takımı tarafından ziyaret edildiğini size bildirerek görevimi yerine getiriyorum. İquitos'tan bu takım, gemiyle gelmiş ve kışlada kalmıştır. Ayrıca, subayların gözleri önünde ve onların onayıyla cinsel ticaret yapılmıştır. Bildiğim kadarıyla, her iki seferde de fahişelerin başında, çok biçimsiz ve çirkin bir görünüşü olan cüce bir malıluk bulunmuştur; söylendiğine göre kendisi, İquitos'ta genelev işletmeciliği alanında Chupo ya da Pupo olarak tanınmaktadır.

Bu olayla ilgili olarak size daha ayrıntılı bir rapor verme imkânım yok; çünkü, her iki ziyaret sırasında da, Binbaşı Zagarra Avalos tarafından buradan özenle uzaklaştırıldığını için, konuyu yalnızca, yayılan söylentilerden biliyorum. Birinci ziyaret sırasında binbaşı, bildiğiniz gibi, (organizmama büyük zararlar vermiş olan karaciğer iltihabından yeni yeni kurtulmakta olduğumu hiç düşünmeden) beni, sözde ölmekte olan bir balıkçının yanına göndermiştir. Orduya mal getiren bu balıkçının bulunduğu yer, buraya sekiz saatlik uzaklıkta olup, yol, çok pis kokan bir bataklıktan geçmektedir. Kendisine, ölüm döşeğinde son telkini yapmakla gönderilmişken, ada-

mı sarhoş durumda buldum; sadece kolunda, bir maymunun (Shimbillo) ısırması sonucu önemsiz bir yara vardı. İkinci ziyaret öncesinde de, Huallaga'nın yukarısına doğru, on dört saatlik bir yere gönderildim. Görevim, kâşiflere barınak yeri olan bir çadırı kutsamaktı; sizin de kabul edeceğiniz gibi, tamamen saçma bir misyon. Neden derseniz, ordu, tarihinde şimdiye kadar böyle tuhaf tesisleri asla onurlandırmamıştır. Besbelli ki, her iki görev de, benim, 7. Süvari Birliği'nin bir geneleve dönüşürülmesine şahit olmamam için bulunmuş birer bahaneydi. Ama size şunu kesinlikle söyleyebilirim ki, bu gösteri benim için ne kadar acı verici olursa olsun, o iki gereksiz yolculuğumun neden olduğu fiziksel yorgunluk ve psikolojik tahribatı yaratamazdı.

Bir kez daha, siz sevdiğim ve saydığım Binbaşımdan, verdiğiniz hizmetlere uygun olarak yüksek saygınlığınızın getirdiği ağırlıkla, tayin dilekçemi desteklemenizi dilemeye cesaret ediyorum. Tanrı'nın görevlisi ve diyanet işlerine bakan biri olarak, misyonumu daha büyük bir manevi yararlılıkla yerine getirebileceğim, daha tahammül edilebilir bir birliğe atanmak istiyorum. Sizi usandırmak tehlikesini de göze alarak tekrarlamak durumundayım ki, burada subayların ve diğer personelin beni hedef alan bitmez tükenmez şakalarına ve sürekli alaylarına dayanabilecek bir ahlak gücü ya da bir sinir sistemi yeryüzünde mevcut değildir. Burada herkes, rahibin, birliğin eğlencesi ve soytarısı olduğuna inanmış gibidir. Beni herhangi bir âdiliğin kurbanı durumuna sokmadıkları tek gün yoktur. Bazen öyle rezilliklerle kaşılıyorum ki, ayinin ortasında bakıyorum, ayin çanağının içinde, fodla yerine bir fare yatıyor; ben fark etmeden, üstünde terbiyesiz resimler yapılmış bir kâğıdı sırtıma takıyorlar ve böyle bir olay herkesi keyiflendiriyor; ya da beni bira içmeye çağırıyorlar, bardağın içinde idrar oluyor. Bunun gibi ve daha utandırıcı ve aşağılayıcı, en azından sağlığım açısından zararlı şeyler yapıyorlar. Bana karşı bu kötülüklerin, bizzat Binbaşı Zegarra Avalos tarafından düzenlendiği ve teşvik edildiği konusundaki şüphelerim, kesinlik kazanmıştır.

Bu gerçekleri sizin bilginize sunuyorum ve fahişelerin gelişiyle ilgili olarak Beşinci Ordu Komutanlığı'na şikâyette bulunmalı mıyım, yoksa olaya bizzat el koymanız mı daha iyi olur ya da bu durumu dindarlara yakışır bir tevekkülle karşılamak mı yüksek çıkarlara daha uygun düşer, bana bilgi verin.

Aydınlatıcı tavsiyenizi beklerken sağlığınıza duacıyım. Sizi bütün kalbimle selamlıyorum.

Daima emrinizi bekleyen ve dostunuz
Yüzbaşı (ORB) Avencio P. Rojas Contamana
Alfonso Ugarte 7. Süvari Birliği Rahibi
Beşinci Ordu (Amazonlar)

BEŞİNCİ ORDU (AMAZONLAR) DİYANET İŞLERİ KOMUTANI BİNBAŞI (ORB) GODOFREDO BELTRAN CALİLA'NIN CONTAMANA'DAKİ ALFONSO UGARTE 7. SÜVARİ BİRLİĞİ RAHİBİ YÜZBAŞI (ORB) AVENCİO P. ROJAS'A YAZDIĞI MEKTUP

Yüzbaşı (ORB) Avencio P. Rojas,
Contamana, Loreto.

İquitos, 2 Aralık 1956

Yüzbaşı,

Bir kere daha, ayda yaşadığınız için teessüf etmek durumundayım. Alfonso Ugarte 7. Süvari Birliğini ziyaret eden bayan delegeler, garnizonlar, sınır karakolları ve diğer birliklerdeki erat için hosteslik hizmetine (GSKEHH) mensupturlar. Kara Kuvvetleri'nin emir ve komutası altındaki bu hizmet örgütü hakkında aylarca önce, size ve emrim altındaki bütün rahiplere, 04606 numaralı bir genelge (ORB) ile tarafımdan bilgi verilmişti. GSKEHH'nin varlığı, Askeri Diyanet Dairesi'nin hoşuna gitmediği gibi, beni daha çok üzmektedir. Ancak size şunu hatırlatmalıyım ki, içinde bulunduğumuz kurumda tayfa değil, kaptan emir verir. Bundan dolayı bize, gözlerimizi kapamaktan ve Tanrı'ya yalvarmaktan başka yapacak bir şey kalmıyor; Tanrı, komutanlarımızın yollarını aydınlatsın ve onlar da, Katolik dininin ve askeri ahlakın ışığında sadece büyük bir yanılgı olan bu durumu tekrar düzeltebilsinler.

Mektubunuzun geri kalan kısmında yer alan şikâyetlerinizle ilgili olarak, size en kesin biçimde şu ihtarı yapmak zorunda kalıyorum: Binbaşı Zegarra Avalos, sizin komutanınızdır; ve yerine getirmeniz için verilen görevlerin anlamı ya da anlamsızlığı konusunda karar

vermek, sizin değil, onun işidir. Sizin işiniz, verilen görevleri, mümkün olduğu kadar kısa sürede ve başarıyla yapmaktır.

Sizi hedef alan alaylara gelince: Elbette, ben de bunları uygun bulmuyorum; ancak, bu durumun sorumluluğunu, bakalarının kötü içgüdülerinden çok, sizdeki kişilik yetersizliğine bağlıyorum. Bir rahip ve bir asker olarak sahip olduğunuz iki makamın icap ettirdiği yüksek saygıyı görmeniz için, herkesten önce sizin çaba göstermeniz gerektiğini hatırlatmak zorunda mıyım? On beş yıllık bir din adamı olarak bana, hayatımda yalnızca bir kez saygısızlıkta bulunulmuştur. Ve sizi temin ederim ki, bu utanmaz adam, benden yediği tokatın acısını bugün hâlâ unutmamıştır. Cüppe giymek, etek giymeye benzemez Yüzbaşı Rojas. Orduda kadınsı eğilimleri olan din adamlarına katlanamayız. Çok üzgünüm; İncil'deki yumuşak huyluluk kavramını yanlış anlayışınız ve korkaklığınızla bir cesaretsizlik örneği göstererek, nefret uyandıran düşüncenin canlı kalmasına katkıda bulundunuz. Buna göre, biz din adamlarının güçlü ve kararlı erkekler olmadığımızı, dolayısıyla, tapınağı kirleten tüccarları sille tokat dışarı atan İsa'ya benzemediğimizi iddia eden o melun düşüncenin canlı kalmasına katkıda bulundunuz.

Daha çok onur ve daha çok cesaret, Yüzbaşı Rojas!

Dostunuz
Binbaşı (ORB) Godofredo Beltrán Calila
Beşinci Ordu Diyanet İşleri Komutanı

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Uyan, Panta" dedi Pochita. "Pantita, saat altı oldu!"

"Küçük askeğ hağeket etti mi?" Panta gözlerini ovuşturuyordu. "Bığak da, kağıncığına biğ dokunayım!"

"Üşütükler gibi konuşma, Çinlileri taklit etmek de nereden çıktı?" Pochita, kızdığını belirten bir hareket yaptı. "Yok, hayır, hareket etmedi. Dinle bak, bir şeyler duyuyor musun?"

"Şu çılgın 'Kardeşler', artık ciddi bir sorun haline geldi!" Bacacorzo, elindeki *El Oriente* gazetesini sallıyordu. "Moronacocha'da ne yaptıklarını gördünüz mü? Bunları teker teker vurup temizlemeli, lanet olsun. Neyse, hiç olmazsa polis, artık bunlara karşı bir sürek avı başlatmış!"

"Uyansana, öğğenci Pantojita!" Panta, kulağını Pochita'nın göbeğine dayadı. "Boğulağın çaldığını duymadı mı? Daha ne bekliyoğ? Uyan, uyan!"

"Böyle konuşmanı hiç sevmiyorum; Moronacocha'daki çocukcağızın başına gelenlerin sinirlerimi nasıl bozduğunu görmüyor musun?" Pochita öfkeyle söyleniyordu: "Karnıma öyle bastırıp durma, bebeğin canını acıtacaksın!"

"Ama sevgilim, biraz şaka yaptım sadece." Panta, parmaklarıyla gözlerini ovuşturmaya devam etti: "Bu konuşma biçimine, yaverlerimin birinden alıştım. Böyle maskaralıklara hemen kızmayacaksın, değil mi? Gel, bana bir öpücük ver!"

"Küçük asker öldü diye korkuyorum!" Pochita, karnını ovuşturuyordu. "Dün gece, hiç hareket etmedi, bu sabah da hiç oynamıyor. Ona bir şey oldu, Panta!"

"Şimdiye kadar hiç böyle normal bir hamilelik görmedim, Ba-

yan Pantoja!" Doktor Arizmendi onu sakinleştirmeye çalışıyordu. "Her şey mükemmel gidiyor, hiç üzülmeyin. Tek önemli nokta şu: sakin olmanız gerek. Bunun için de, bildiğiniz gibi, Moronacocha'daki trajediyi aklınızdan çıkarmanız gerek. Artık bu konuda konuşmayın bile.

"Haydi bakalım, fığla yataktan, sabah spoğu yapılacak, Bay Pantoja!" Panta, yataktan fırladı. "Koş, koş, ha babam koş!"

"Senden nefret ediyorum, geber emi! Senden rica etmiştim, değil mi?" Pochita, Panta'nın arkasından bir yastık fırlatır. "Çinli gibi konuşma, Panta!"

"Sadece çok keyifliyim, yavrucuğum, işler tıkırında gidiyor!" Panta, kollarını iyice yanlara açtı, sonra onları havada sallayarak tekrar birleştirdi; çömelme hareketlerine başladı. "Kara Kuvvetleri'nin bana verdiği görevin üstesinden gelebileceğime önceden hiç inanamamıştım. Ve sonra sadece altı ay içinde öyle bir noktaya geldim ki, buna ben bile şaşıyorum!"

"Başlangıçta, casusluk sana hayli eziyet verdi. Kâbuslar gördün, uykunda ağladın, çığlıklar attın!" Pochita, ona dilini çıkardı. "Ama şimdi görüyorum ki, gizli ajanlık hoşuna gidiyor!"

"Tabii duydum o tüyler ürpertici olayı!" Yüzbaşı Pantoja, başını salladı. "Düşünsenize, hatta zavallı anneciğim o salıneyi gözleriyle gördü, Bacacorzo. Tabii, etkisinden bayılmış hemen. Üç gün klinikte yattı, sinirleri tamamen harap olduğu için, tıbbi tedavi gördü!"

"Altı buçukta evden çıkman gerekmiyor muydu, oğlum?" Bayan Leonor, başını içeri uzattı. "Kahvaltın hazır!"

"Duş alacağım, biğ, ki, üç, anacığım!" Panta, bu arada gövde hareketleriyle bölge boksu yapıyor ve ip atlıyordu. "İyi sabahlağ, Bayan Leonoğ!"

"Kocana neler oldu?" Bayan Leonor, şaşkınlık içindeydi!" Bu kentte olanlardan dolayı ikimizin de canı pamuk ipliğine bağlı, kocansa, bir kanaryadan daha neşeli görünüyor!"

"Sebep, Bğezilyalı!" Chino Porfirio mırıldanıyordu. "Sana yemin edeğim, Chuchupe. Bizimki onu dün Aladino Pandulo'da göğdü ve kadına vuğuldu. Gizlemeyi de beceğemiyoğ, gözleği hayğanlıktan teğs döndü. Bu sefeğ iyi kaptığdı paçayı, Chuchupe!"

"Hâlâ o kadar hoş mu, yoksa biraz yıpranmış mı?" diye sordu Chuchupe. "Onu Manaos'a gittiğinden beri hiç görmedim. Eskiden adı Brezilyalı değil, sadece Olguita'ydı!"

"Öyle nefis biğ pağça ki, insanı mahvedeğ. Sonğa o gözleğ, o me-

meleğ, heğ zaman açık duğan o bacaklağ. Bu ağada, poposu da hağika!" Chino Porfirio, eliyle havada virajlar çiziyordu. "Bu kadın yüzünden iki kişinin hayatlağına kıyması gayet noğmal!"

"İki mi?" Chuchupe başını salladı. "Benim bildiğim, yalnız o gringo misyoner var!"

"Üniversiteliyi unuttun mu, Mami?" Chupito burnunu karıştırıyordu. "Şu valinin oğlu, Moronacocha'da boğulan. O da bu kadın yüzünden intihar etmişti!"

"Hayır, o bir kazaydı!" Chuchupe, Chupito'nun elini burnundan çekti, ona bir mendil uzattı. "O sümüklü oğlan teselli bulmuştu, yeniden Casa Chuchupe'ye geldi ve kızların anasını ağlattı!"

"Ama, onun için kızların hepsi Olguita'ydı!" Chupito, burnunu sildi ve mendili geri verdi. "Hatırlamıyor musun Mami, onu gizlice dinlediğimiz zaman ne kadar gülmüştük? Yere diz çöküp kızların ayaklarını öpüyor, hepsinin birer Olguita olduğunu hayâl ediyordu. O, kendini aşktan öldürdü; öyle değilse eğer, süpürgeyi yerim!"

"Buna neden inanmadığını biliyoğum, soğuk kadın!" Chino Porfirio, eliyle göğsüne vurdu. "Çünkü, Chupito'yla benim şuğamızda öyle zengin biğ şey vağ ki, sende ondan eseğ yok, yüğek taşıyoğuz yani biz!"

"Zavallı siz, size acıyorum, Bayan Leonor", Pochita dehşet içindeydi. "Küçük askeri çarmıha geriyorlar diye, cinayeti sadece duyup okumuş biri olarak kâbuslarla uyanıyorsam, siz nasıl olur da deliye dönmezsiniz; siz çocukcağızı gözlerinizle gördünüz. Ah, Bayan Leonor, sözünü ettiğim zaman bile bütün vücuduma kramp giriyor!"

"Hayret, bu Olguita, hayatında geçtiği her yerde geriye yıkıntı bırakmıştır!" Chuchupe düşünceli düşünceli konuşuyordu. "Manaos'tan döner dönmez de Guardian Civil'den bir teğmenle, daha kahvaltı saatinde iş tutarken yakalandı. Kim bilir Brezilya'da neler becermiştir?"

"Müthiş bir karı, çok isterim ona sahip olmayı!" Chupito, dudaklarını ısırıyordu. "Orası burası ne güzel, selvi boylu, hatta görünüşe bakılırsa akıllı da!"

"Seni şimdi nehirde boğayım mı, pis hilkat garibesi?" Chuchupe onu hızla itti.

"Sadece bir şakaydı Mami, seni kızdırmak istedim!" Chupito, zıplamaya başladı, kadını öptü, kahkahalarla gülüyordu. "Benim küçücük kalbimde bir tek sen varsın. Başka kadınlara hep profesyonel

gözle bakıyorum."

Chuchupe, Bay Pantoja bu kızı hizmete aldı mı?" diye sordu. "Onu sonunda bir kadının ağında görmek ne güzel: Âşıklar tereyağı gibi yumuşar. Adam çok sert, ona iyi gelecek."

"İstiyoğ, ama mangığ yetmiyoğ." Chino Porfirio, esniyordu. "Aah, çok yoğgunum. Bu seğvis işinde beni açmayan tek nokta, kağga pisliğini yemeden yataktan kalkmamız. İşte kızlağ geliyoğ, Chuchupe."

"Taksiden iner inmez farkettim," Bayan Leonor'un dişleri birbirine vuruyordu. "Nuh'un Gemisi, her zamankinden çok doluydu, ama anlayamadım. Herkes, bilmem ki nasıl söylesem Pochita, yarı isteri halindeydi. Dua ediyorlar, bağıra bağıra ağlıyorlardı. Hava elektriklenmiş gibiydi. Üstelik de, bu arada gök gürlüyor, şimşekler çakıyordu."

"İyi günler, memnun ve mesut hostesler." Chupito, şarkı söyler gibi konuştu. "Hadi bakalım, muayene için dizilin. Buraya geldiğiniz sırayla. Kavga yok. Aynen kışlada olduğu gibi, Pan-Pan nasıl istiyorsa öyle."

"Bu ne uykulu gözleğ böyle, Pichuza", Chino Porfirio, kadının yanağından bir makas alarak konuştu. "Seğvis sana yetmiyoğ anlaşılan."

"Kendi hesabına çalışmaya devam edersen, burada fazla kalamazsın", diye Chuchupe uyardı. "Bunu, bin kez duydun Pan-Pan'dan."

"Hosteslik ve orospuluk, ifadeyi bağışlayın, birbiriyle uyuşmaz", diye kararını bildirdi Bay Pantoja. "Sizler, ordunun sivil fonksiyonerlerisiniz, seks satıcıları değilsiniz."

"Ama ben hiçbir şey yapmadım ki, Chuchupe." Pichuza, Porfirio'ya tırnaklarını gösterdi. Bu arada, kendi poposuna vuruyor ve tepiniyordu. "Gribim. Ondan böyle kötü görünüyorum, gece hiç uyumadım."

"Artık bundan söz etmeyin, Bayan Leonor." Pochita, yaşlı kadına sarıldı. "Doktor size de, bana da, bu çocuğu düşünmemizi söyledi, unutmayın. Tanrım, zavallı yavrucak! Siz gördüğünüzde, gerçekten çoktan ölmüş müydü? Yoksa daha can mı çekişiyordu?"

"Bir daha muayeneye gelmeyeceğim diye yemin ettim. Olmayacağım, Chuchupe." Pechuga, konuşurken, yumruk yaptığı ellerini, kalçalarına dayamıştı. "Bu sıhhiye çavuşu domuzun biri, bana bir daha elini süremez o."

Chupito, çatlak sesiyle, "Öyleyse, o işi ben yaparım," diye güldü.

"Bu levhayı okumadın mı? Oku, oku! Lanet olsun, ne yazıyor orada?"

Chuchupe okudu: "EMİRLER, MIRILDANMADAN YERİNE GETİRİLİR!"

"Heğhalde, diğeğini de okumamışsındığ?" diye bağırdı Chino Porfirio. "Biğ aydan fazla biğ zamandığ buğada asılı!"

Chupito okudu: "EMİRLERE, ANCAK YERİNE GETİRİLDİKTEN SONRA KARŞI ÇIKILIR!"

Pechuga gülüyordu. "Okumadım, çünkü, okumam yazmam yok!"

Peludita, öne çıktı. "Pechuga haklı, Chuchupe. O çavuş tam bir domuz. Muayeneyi fırsat bilip başlıyor yararlanmaya. Bize, hastalık aradığını söylüyor. Elini insanın beynine kadar sokuyor!"

"Geçen sefer, ona bir tane patlatmak zorunda kaldım!" Coca, sırtını kaşıdı. "Beni buramdan ısırdı, tam işte o krampların girdiği yerden, siz biliyorsunuz zaten!"

"Dizilin, dizilin, şikâyet etmek yok, sıhhiye çavuşunun da canı var!" Chuchupe, ellerini birbirine vurdu; alaycı bir edayla gülümseyerek kızları hizaya soktu. "Nankör olmayın, daha ne istiyorsunuz? Servis sayesinde muayene oluyor, güzelliğinizi koruyorsunuz!"

"Sıraya geçilip bir hizada yürünecek, kardeşler!" Chupito emir veriyordu. "Pan-Pan, geldiğinde konvoyların harekete hazır olmasını istiyor!"

"Evet, galiba ölmüştü. Tam sağanak boşandığında onu çivilemiş olmalılar, değil mi?" Bayan Leonor'un sesi titriyordu. "Her neyse, onu gördüğüm zaman, kıpırdamıyordu, ağlamıyordu da. Ve biliyor musun, onu çok çok yakından gördüm!"

"General Scavino'ya dileğimi ilettiniz mi?" Yüzbaşı Pantoja, bir ağacın dalı üstünde güneşlenen balıkçıl kuşuna nişan aldı, ateş etti. Iska geçti. "Beni kabul edecek mi?"

"Sizi yarın saat onda Komutanlıkta bekliyor!" Üsteğmen Bacacorzo, hayvanın kanatlarını hızla çırparak ağaçların üzerinde uzaklaşmasına bakıyordu. "Ama dişlerini gıcırdatarak 'peki' dedi. Biliyorsunuz ya, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ni hiç benimsemedi!"

"Bunu, fazlasıyla biliyorum. Yedi ay içinde yüzünü yalnızca bir defa görebildim!" Yüzbaşı Pantoja, tüfeğini tekrar kaldırdı ve boş bir kaplumbağa zırhına ateş etti; kabuk, tozlar arasında havaya fırladı. "Bana haksızlık ediyor, değil mi, Bacacorzo? Üstelik, söz konusu olan çok zor bir görev. Scavino, bana dargın. Beni, şüpheli biri sanıyor. Bu hizmet işini ben icat etmişim gibi!.."

"Siz icat etmediniz, ama bu işte mucize yarattınız, yüzbaşı!" Üsteğmen Bacacorzo, iki eliyle kulaklarını kapattı. "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, şimdi bir gerçek olmuştur. Garnizonlarda kabul görmekle kalmadı, büyük destek de sağladı. Aslında eserinizle övünmelisiniz!"

"Aman Tanrım, yok, henüz değil!" Yüzbaşı Pantoja, boş fişek kovanlarını attı. Alnındaki teri silerek tüfeği yeniden doldurdu ve üsteğmene uzattı. "Farkında değil misiniz? Durum hem acıklı, hem de komik. Büyük masraf ve çabalarla haftada ancak 500 servis sağlayabiliyoruz. Canımızı dişimize takıyoruz, soluksuz kalıyoruz. Ama karşılamak zorunda olduğumuz talebin sayısı ne, biliyor musunuz? Tam onbin, Bacacorzo!"

"Zamanı gelince, çaresi bulunur!" Üsteğmen Bacacorzo, bir çalılığa nişan aldı, ateş etti ve bir güvercini öldürdü. "Sizde bu inat ve çalışma sistemi varken, bu onbin atlayışın üstesinden gelirsiniz. Bundan hiç şüphem yok!"

"Haftada onbin", derken General Scavino'nun alnı kırıştı. "Bu, müthiş bir palavra, Pantoja."

"Hiç de değil, generalim!" Pantoja'nın yanakları kızardı. "Bilimsel bir istatistik. Şu organigrama bir bakın. Burada göreceğiniz gibi, haftada onbin servis, 'temel psikolojik-biyolojik zorunluluğa' uygun düşmektedir. Erbaş ve erlerin 'erkekliklerinin tam karşılığı'nı vermeye kalkarsak, o zaman rakam haftada 53.200'e çıkacaktır."

"Zavallı yavrucağın ellerinden, ayaklarından kan geldiği gerçekten doğru mu?" Pochita, kekeleyerek birbiri ardına soruyordu; gözlerini de faltaşı gibi açmıştı. "Bütün o 'erkek ve kız kardeşler' üstlerine başlarına çocukcağızın vücudundan akan kanı sürmüşler, öyle mi?"

Peder Beltrán, nefesi tıkanacak gibi konuşuyordu: "Kan beynime hücum etti. Kim bu saçmalığı soktu kafanıza? 'Erkekliğin tam karşılığı'nın yataktan geçtiğini size kim söyledi?"

"En tanınmış seksologlar, psikologlar ve biyologlar, peder." Yüzbaşı Pantoja, gözlerini yere indirmişti.

Peder Beltrán gürledi: "Size kaç defa söyleyeceğim, bana binbaşı diyeceksiniz, lanet olsun!"

"Özür dilerim, binbaşım." Yüzbaşı Pantoja, topuklarını birbirine vurdu. Şaşkınlık içinde, küçük bir bavulu andıran çantasını açarak içinden bazı kâğıtlar çıkardı. "İzninizle, size bu raporları getirdim. Bunlar, Freud'un, Havelock Ellis'in ve Wilhelm Steckel'in ça-

lışmalarından özetler; ayrıca, *Seçmeler* ile yurttaşımız Doktor Alberto Seguínden de alıntılar var. Ama eserleri kendiniz okumayı tercih ederseniz, bu kitaplar, ikmal deposunun kütüphanesinde vardır."

"Kadınlar yetmiyormuş gibi, bir de yayın dağıtıyorsunuz kışlalarda, neden?" Peder Beltrán masaya vurdu. "Çok iyi biliyorum, Yüzbaşı Pantoja. Borja Garnizonu'nda sizin bücür yaveriniz dağıttı şu iğrenç yayınları: ŞEVHET DOLU İKİ GECE ve MARİA LA TARANTULA'NIN HAYATI TUTKUSU VE AŞKI!"

"Amacımız, erlerin ereksiyona çabuk ulaşmalarını sağlamak ve böylece zaman kazanmaktı" diye açıklamada bulundu Yüzbaşı Pantoja. "Şimdi bu, düzenli olarak yapılıyor. Tek sorunumuz, yeteri kadar malzemenin olmaması. Eldeki kitaplar, çok eski, daha ilk karıştırmada dökülüyorlar."

"Minicik gözlerini kapamıştı, kafacığı yüreğinin üzerine doğru sarkıyordu. Tıpkı küçük bir İsa gibiydi." Bayan Leonor ellerini kavuşturdu. "Uzaktan bakınca, bir maymun gibi duruyordu, ama beyaz vücudu dikkatimi çekti. Yaklaştım, haçın dibine kadar geldim, işte o zaman çocuğu fark ettim. Ah, Pochita, ölüp gideceğim, zavallı yavrucak hep gözümün önünde olacak."

"Yani, demek ki, bu iş bir kereye mahsus değil ve o iblis cücenin başının altından çıkmıyor yalnız." Peder Beltrán, konuşurken zor nefes alıyordu. Terledi. Bunalmıştı. "Bu yayınları erlere, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti bizzat armağan ediyor."

"Onları ödünç veriyoruz, armağanlar için bir bütçemiz yok." Yüzbaşı Pantoja, açıklamalarına devam etti: "Üç dört hostesten ibaret bir konvoy, günde elli, altmış, bazen seksen müşterinin işini görmek zorunda. Bu yayınlar iyi sonuç verdi. Bu yüzden kullanıyoruz. Sırasını beklerken bu kitapçıkları okuyan er, kendisine verilen servisi, kitabı okumayana göre, iki üç dakika daha erken bitiriyor. Bu onu, servisimizin raporlarında izah edilmiştir, Binbaşım."

"Ölmeden bunları da mı duyacaktım! Tanrım!" Peder Beltrán, gardrobun askısıyla oynuyordu. Kepini alıp başına geçirdi, hazırola geçti. "Vatanımın silahlı kuvvetlerinin böylesine iflas edeceği hiç aklıma gelmezdi. Bu görüşme, benim için çok acı verici. İzninizle, huzurunuzdan ayrılmak istiyorum, Generalim."

"Gidebilirsiniz, Binbaşı." General Scavino, saygıyla eğildi. "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin, Peder Beltrán'ı ne hale soktuğunu görüyorsunuz işte, Pantoja. Haklı tabii, anlaşılır bir durum.

Sizden rica ediyorum, bundan sonra görevinizin edep dışı ayrıntılarını bize aktarmasanız iyi olur!"

"Kayınvaldenin durumu beni ne kadar üzüyor, Pochita!" Alicia, tencerenin kapağını kaldırdı, kaşığın ucuyla yemeğin tadına baktı, gülümseyerek ocağı söndürdü. "Böyle bir şeyi seyretmesi, onun için çok korkunç olmuştur. Hâlâ 'kız kardeş'liği devam ediyor mu? Onu arayıp rahatsız etmediler mi? Galiba, suçluları bulmak için polis, Nuh'un Gemisi'nden herkesi tutukluyormuş!"

"Ne diye huzura kabul edilmeyi istediniz? Sizi burada görmek istemediğimi biliyorsunuz!" General Scavino, saatine baktı. "Ne kadar açık ve kısa olursa, o kadar iyi olur!"

"Yükümüz, kaldıramayacağımız kadar arttı!" Yüzbaşı Pantoja, keder içindeydi. "Yükümlülüklerimizi yerine getirebilmek için, insanüstü gayret sarfediyoruz. Ama mümkün değil. Telsiz, telefon ve mektuplarla gelen istekler öyle yığıldı ki, bunları yerine getirecek durumda değiliz!"

"Hay lanet olsun, ne var! Üç haftadır Borja'ya bir defa bile hostes konvoyu uğramadı!" Albay Peter Casahuanqui kızmıştı. Alnizeyi sallıyor ve durmadan bağırıyordu. "Adamlarımı, melankoliye sürükleyeceksiniz Yüzbaşı Pantoja! Başkomutana şikâyet edeceğim!"

"Bir konvoy rica etmiştim, bana mostralık yolluyolar!" Albay Máximo Dávila, küçük parmağının tırnağını kemiriyordu. Tükürdü. Öfkeliydi. "İki hostes; 130 erle 18 erbaşın işini görebileceğini mi sanıyorsunuz?"

"Peki, ne yapmamı istiyorsun, elimde verecek hiç kız kalmadıysa?" Chuchupe, elleriyle havada hareketler yapıyordu; yedikleri ağzından telsiz cihazının üstüne fırladı. "Kuluçka çıkarır gibi, orospu mu çıkarayım?" Ayrıca sana iki kız gönderdik ve bunlardan biri Pechuga'ydı. On kadına bedeldir. Bir şey daha diyeceğim, ne zamandan beri sizli bizli olduk, timsah suratlı!"

"Fark gözetme ve kayırma nedeniyle, Beşinci Ordu Komutanlığı nezdinde şikâyette bulunacağım, nokta." Albay Augusto Valdés, mesajını yazdırıyordu. "Santiago Irmağı Garnizonu'na konvoy haftada bir uğrarken, bana ayda bir kere gelmektedir. Topçuların piyadeden daha az erkek olduğunu düşünüyorsanız, virgül, size bunun tersini göstermeye hazırım, virgül, Yüzbaşı Pantoja, nokta!"

"Hayır, kayınvalideni rahatsız etmediler, ama Panta karakola kadar gidip Bayan Leonor'un cinayetle bir ilgisi olmadığını anlatmak

zorunda kaldı." Pochita da çorbanın tadına bakıp, "Nefis yapmışsın, Alicia!" diye bağırdı. "Ve buraya bir polis memuru geldi, ona gördüğü her şey hakkında sorular sordu. Hâlâ 'kız kardeş' olup olmdığını filan. Kaynanam, artık Nuh'un Gemisi'nin adını bile duymak istemiyor. Rahip Francisco'yu da -başına gelen bunca şeyden sonraçarmıha gerecekmiş."

"Bütün bunları çok iyi biliyorum, çok da üzülüyorum bu yüzden." General Scavino başını eğdi. "Fakat, ateşle oynayan kendini yakar. Millet, bu illetin üzerine çok düştü, şimdi tabii giderek daha çok istiyor. Aslında bunu baştan kabul etmek yanlıştı. Artık bu çığın önünü almak mümkün değil. İstekler, günden güne artacak."

"Ve günden güne, daha az hizmet verecek durumda oluyorum, generalim." Yüzbaşı Pantoja, mahzun görünüyordu. "Beraber çalıştığımız bayanlar, yorgunluktan ayakta duramaz haldeler, artık onlardan daha çok iş yapmalarını bekleyemem. Bu kadınları tamamen kaybetme riskine giriyorum. Hizmetin genişletilmesi kaçınılmaz oldu. Sizden, birliğin onbeş hostese çıkarılması için izin diliyorum."

"Ben, reddederim." General Scavino homurdanırken, yüzüne çok ciddi bir anlam verdi. Saçsız başını ovuşturarak konuştu: "Ne talihsizlik ki, son sözü Lima'daki strateji uzmanları söylüyor. Dileğinizi ileteceğim, ama muhalefet şerhi koyarak. Ordudan maaş alan gereğinden fazla on hayat kadını var zaten.

"Hizmetin genişletilmesiyle ilgili olarak size bu raporları, maliyet hesaplarını ve organigramları hazırladım." Yüzbaşı Pantoja, haritaları açıyor, bazı yerleri gösteriyor, bazı yerlerin altını çiziyordu; büyük bir çaba içindeydi. "Çok özenle hazırlanmış bir incelemedir, kaç gece hiç uyumadan çalıştım. Bakın, Generalim: Tahmini yüzde 22'lik bir büyümeyle, harekât hacmini yüzde 60 oranında dinamikleştireceğiz, haftada beş yüz servisten sekiz yüze çıkacağız."

"Kabul edilmiştir, Scavino", diye Kaplan Collazos kararını bildirdi. "Bu yatırımın başarısı çekilen zahmete değmiştir. Yemeklere brom katmaktan daha ucuza malolduğu gibi, daha da etkili. Brom hiçbir sonuç vermemişti. Raporlar meydanda: GSKEHH çalışmaya başladığından beri, köylerdeki olayların sayısında düşme olmuştur. Ayrıca birlikler de memnun. Bu beş hostes de alınsın orduya."

"İyi ama Hava Kuvvetleri ne olacak, Kaplan?" General Scavino, oturduğu koltukta huzursuz biçimde kımıldıyordu, ayağa kalktı, yeniden oturdu. "Bütün havacıların bize karşı olduğunu görmüyor musun? Bu hosteslik hizmetini onaylamadıklarını, bize birçok kez be-

lirttiler. Kara Kuvvetleri'yle Donanma'da, bu hizmetin Silahlı Kuvvetler'in ruhuna ters düştüğünü söyleyen subaylar var."

"Benim zavallı yaşlı annem, Nuh'un Gemisi'ndeki o delilerle dost olmuş, Komiser Bey." Yüzbaşı Pantoja, utanarak başını iki yana sallıyordu. "Onları ziyaret etmek ve çocuklarına giyecek öteberi vermek için, ara sıra Moronacocha'ya gitti. Biliyor musunuz, çok garip bir durum. Vaktiyle hiç dindar değildi. Ama bu başına gelenler onu yola getirdi, emin olun."

"Ver şu çocuğa para, bozguncu; kendini de böyle yiyip bitirme." Kaplan Collazos gülüyordu. "Pantoja, görevini iyi yapıyor, ona yardım edilmeli. Bir de sen söyle ona, birkaç tatlı hostes ayırsın. Unutma ha!"

"Verdiğiniz bu haberle, beni sevince boğdunuz, Bacacorzo!" Yüzbaşı Pantoja, derin bir nefes aldı. "Bu takviye ile servisimiz büyük bir güçlüğün üstesinden gelecektir. Aşırı çalışmaktan dolayı, neredeyse çökmek üzereydik."

"Görüyorsunuz ya, tamamen sizin istediğiniz gibi yürüdü işler. Artık beş kişi daha alabilirsiniz." Üsteğmen Bacacorzo, ona yazılı haberi verdi ve bir makbuz imzalattı. "Scavino'yla Beltrán'ın size karşı olması neyi değiştirir ki? Collazos ve Victoria gibi, Lima'daki büyük patronlar sizi destekliyor."

"Valideniz hanımefendiyi elbette rahatsız etmeyeceğiz, Yüzbaşım." Komiser, Pantoja'nın koluna girdi ve onu kapıya kadar geçirdi. Vedalaşmak için elini uzatırken şöyle diyordu: "Biliyorum, çarmıha gerenleri bulmak çok zor olacak. 150 'kız kardeş'le 76 'erkek kardeş'i tutukladık. Hepsi aynı şeyi söylüyor: 'Çocuğu çivileyenin kim olduğunu biliyor musun?' - 'Evet.' - 'Kim?' - 'Ben.' - Biri hepsi, hepsi biri için, tıpkı *Üç Silahşörler* gibi. Cantinflas'ın bu filmini görmüş müydünüz?"

"Ayrıca, servisin nitelik bakımından değiştirilmesi için de bana izin vermiş." Yüzbaşı Pantoja, yazılı emri bir kere daha okudu ve kâğıdı parmaklarının ucuyla okşamaya başladı. Burun deliklerinin kanatları kabardı. "Şimdiye kadar, personeli sadece işlevsel faktörleri gözönünde tutarak seçmiştim. Sorun, sadece rantabl olmaktı. Ama artık ilk defa, estetik ve sanatsal etken de işin içine girecek."

"Harika!" Üsteğmen Bacacorzo alkışlıyordu. "Yani, İquitos'ta bir Milo Venüsü mü buldunuz?"

"Ama bunun kolları sağlam ve yüzü de ölüleri bile diriltir." Yüzbaşı Pantoja öksürdü ve göz kırptı. Elini birden kulağına götürdü.

"Özür dilerim, hemen gitmeliyim. Karım, jinekoloğa muayene olacaktı. Doktorun onu nasıl bulduğunu merak ediyorum. İki ayımız kaldı, küçük asker iki ay sonra geliyor!"

"Peki, küçük asker yerine küçük bir hostes doğarsa ne olacak, yüzbaşım?" Chuchupe katıla katıla güldü. Hemen sustu, korkmuştu. "Hemen kızmayın canım, bana öyle kötü bakmayın. Aman, bir şakaya bile izin yok. Yaşınıza göre, çok ciddisiniz!"

"Bu talimatı okumadın mı sen, burada örnek olması gereken sen?" Bay Pantoja, parmağıyla duvarı gösteriyordu.

"HİZMET SIRASINDA ŞAKA YAPMAK VE OYUN OYNAMAK YASAKTIR. MAMİ!" Chupito, yüksek sesle okumuştu.

"Birlik teftiş için niye hazır değil?" Bay Pantoja, sağa sola baktı, dilini şaklattı. "Muayene bitti mi? Daha ne bekliyorsunuz? İçtima ve sayım yapılacak!"

"Hostesler içtimaya!" Chupito, ellerini boru gibi yaparak ağzına dayadı ve bağırmaya başladı. Chino Porfirio da buna, "Hop, hop, hop, hop, haydi yavğulağ!" diye katılıyordu.

"Sırayla sayılıp ad verilecek!" Chupito, hosteslerin arasında dolaşıyor ve durmadan söyleniyordu. "Haydi başlayın, ne duruyorsunuz!"

"Bir, Rita!"

"İki, Penélope!"

"Üç, Coca!"

"Dört, Pichuza!"

"Beş, Pechuga!"

"Altı, Lalita!"

"Yedi, Sandra!"

"Sekiz, Maclovia!"

"Dokuz, İris!"

"On, Peludita!"

"Son kişiye kadağ eksiksiz emiğ ve teftişleğinize hazığdığ, Bay Pantoja!" Chino Porfirio, saygıyla eğildi.

"Boş inançlar, onun huzurunu kaçırmıştı, ama şimdi imana kavuşacak, Panta!" Pochita, havada bir haç çizdi. "Annenin bizi meraktan kudurtan aşırılıkları sonunda nereye vardı, biliyor musun? San Aguistín Kilisesi'ne."

Pantaleó Pantoja emretti: "Sıhhiye servisinin raporu!"

"Muayene hizmeti yerine getirilmiştir. Bütün hostesler, harekâta hazır bir kondisyona sahiptir." Chupito, heceleyerek okuyordu. "Yal-

nız Coca adlı hostesin sırtında ve kollarında bazı hematomlar saptanmış olup, bunların, görev sırasında randımanı düşürebileceği bildirilir.

İmza:
GSKEHH Sıhhiye Çavuşu

"Yalan! Bu adi herif, kendisine attığım tokat nedeniyle benden nefret ediyor, şimdi de intikam almak istiyor!" Coca, fermuarını açtı, omuzunu ve kollarını gösterdi. Revire doğru öfkeyle bakıyordu. "sadece, birkaç kedi tırmığının izi var, Bay Pantoja!"

"Güzel, böyle olması herhalde daha iyidir, kızım!" Pantaleón Pantoja, yorganın altında kıvrıldı. "Yaşı ilerledikçe dine düşecekse, doğru dürüst dinle uğraşsın, o barbarca boş inançla değil!"

Pechuga, Rita'nın kulağına fısıldadı: "Adı Juanito Marcano olup Jorge Mistral da denen, bir erkek kedi galiba!"

"Onu uzun süredir elde etmek istiyordun, hiç olmazsa Fiestas Patrias için, değil mi?" Coca, bir engerek gibi döndü. "Ajan domuz!"

"İçtimada konuştukları için, Coca ve Pechuga'ya onar sol ceza!" Pantoja, sükuneti bozmadı. Bir kurşun kalemle bir defter çıkardı. "Konvoya katılabilirim diyorsan, git tabii, Coca. Sıhhiye servisi sana izin veriyor, hemen cadılaşma. Evet, şimdi bugünkü çalışma planına bakalım!"

Chuchupe bir adım öne çıktı: "Üç konvoy var: ikisi 48 saatliğine gidiyor, biri bu gece geri dönecek!"

"İyice düşünüp zar attım, Bay Pantoja. Üç kızın bulunduğu konvoy, Marona Irmağı kenarındaki Puerto América üssüne gidecek!"

"Kim komuta ediyor ona? Kimler var konvoyda?" Pantaleó Pantoja, kurşun kalemin ucunu diliyle ıslatarak not alıyordu.

"Bu Hıristiyan şahsen komuta edecek. Benimle birlikte, Coca, Pichuza ve Sandra geliyor!" Chupito, kızları teker teker gösterdi. "Loco, *Dalila*'yı emziriyor. On dakika içinde hareket edebiliriz!"

"Loco'ya söyleyin, adam gibi kullansın, öyle saçmalıklar yapmasın, Bay Pan-Pan!" Sandra, bunları söylerken parmağıyla da, ırmağın üstünde hafif hafif sallanmakta olan deniz uçağını ve uçağın üstünde oturan ufak tefek adamı gösteriyordu. "Bilin ki, ben ölürsem, siz zarara girersiniz. Kızlarımı size vasiyet ettim, altı kızım var!"

"Aynı nedenden Sandra'ya da on sol ceza!" Pantaleón Pantoja, işaret parmağını kaldırdı ve not aldı. "Konvoyunuzu iskeleye götü-

rün, Chupito. İyi yolculuklar! İçtenlikle ve heyecanla hizmet verin, kızlar!"

"Puerto América konvoyu: marş!" Chupito, emir vermeyi sürdürdü. "Çantalarınızı alın, istikamet *Dalila!* Bir ki, bir ki, kız kardeşlerim!"

Chuchupe, "İkinci ve üçüncü konvoylar, bir saat içinde *Eva*'yla hareket edecekler" diye haber verdi. "İkincide Bárbara, Peludita, Penélope bulunacak. Mazán Irmağı kıyısındaki Bolognesi Garnizonu'na gidecek konvoy benim komutamda olacak."

"Peki, ya küçük asker, kurban edilen çocuk korkusuyla bir hilkat garibesi olarak dünyaya gelirse?" Pochita, sızlanıyordu. "Ne korkunç bir trajedi olur bu, Panta!"

"Üçüncü konvoy da benimle gelecek, Campo Yavalí'ye kadağ ığmağın yukağı tağafına gideceğiz." Chino Porfirio, eliyle havada işaretler yapıyordu. "Geği dönüş peğşembe öğleyin, Bay Pantoja."

"Güzel. Gemiye marş! Kurallara göre davranılacak, tamam mı?" Pantaleón Pantoja, hosteslere işaret çaktı. "Chino ve Chuchupe, siz bir dakka büroma gelir misiniz? Sizinle konuşmam lazım."

"Beş kız daha, ha? Ne güzel bir haber, Bay Pantoja." Chuchupe, ellerini ovuşturuyordu. "Bu konvoy döner dönmez bulurum size onları. Hiç zorluk çıkmaz. İstekliler akın akın geliyor. Ünlü olacağımızı söylemiştim zaten."

"Bu, hiç iyi değil. Gizliliği elden bırakamayız." Pantaleón Pantoja, bir levhayı gösterdi. Burada, "KAPALI AĞIZA SİNEK KAÇMAZ" yazılıydı. "En iyisi, sen bana on kadar aday getir, arasından en kaliteli beşini seçeyim. Aslında dört olacak; biri, düşündüm ki..."

"Olguita, Bğezilyalı!" Chino, elleriyle göğüsler, kalçalar, baldırlar çiziyordu. "Çok pağlak biğ fikiğ, Bay Pan-Pan. O heykel, bizi iyice meşhuğ edecek. Yolculuktan döneğ dönmez, onu size getiğeceğim."

"Onu şimdi bul ve hemen onu bana, buraya getir!" Pantaleón Pantoja kızardı, sesini değiştirdi. "Moquitos, onu kendi genelevi için ayarlamadan. Bir saat zamanın var, Chino."

"Aman, ne kadar acelecisiniz, Bay Pantoja!" Chuchupe, heyecanla coşuyor, ağzından bal akıyordu: "Aman ne büyük zevk duyuyorum, güzel Olguita'yı yeniden göreceğim."

"Sakin ol sevgilim, bunu düşünme artık." Panta dertliydi. Bir parça karton kesti, fırçayla üstüne bir şeyler yazdı ve astı. "Şu andan iti-

baren, bu evde çarmıha gerilen çocuktan ve Nuh'un Gemisi'ndeki kaçıklardan söz etmek kesinlikle yasaktır. Sen de anne, unutmayasın diye, bir levha asıyorum!"

"Sizi tekrar gördüğüme sevindim, Bay Pantoja," dedi Brezilyalı, şarkı söyler gibi. Gözleriyle her şeyi yutacakmış gibi bakıyor, hafifçe sallanırken, çevresine güzel kokular saçıyordu. "Demek, o harika Pantilanya ülkesi burası. Tanrım, burası hakkında ne çok şey duydum ama, nasıl bir yer olduğunu gözümün önüne getirememiştim hiç."

"Harika ne?" Pantaleón Pantoja, başını öne doğru uzattı. Bir sandalye çekti. "Oturun, lütfen!"

" 'Pantilanya', insanlar buraya böyle diyor." Brezilyalı gülüyordu. Kollarını iyice açınca, kılları alınmış koltuk altları gözüktü. "Yalnız İquitos'ta değil, her yerde buradan söz ediliyor. Pantilanya'yı, Manaos'ta duydum. Ne komik bir isim, Disneyland'den mi geliyor?"

"Korkarım, Panta'dan geliyor galiba." Bay Pantoja, kadını tepeden tırnağa süzüyordu. Onu her yanından incelerken de gülümsüyordu. Ciddileşti. Sonra tekrar gülümsedi. Terliyordu. "Ama sen Brezilyalı değil, Perulusun, değil mi? Dilin öyle çalıyor."

"Burada doğmuşum. Manaos'ta yaşadığım için, bana Brezilyalı diyorlar." Brezilyalı oturdu, eteğini kaldırdı. Bir pudralık çıkararak burnunu ve elmacık kemiklerini pudralamaya başladı. "Ama görüyorsunuz işte, insan doğduğu ülkeye dönüyor."

"Bu levhayı indirsen iyi olacak, oğlum." Bayan Leonor, gözlerini kapalı tutuyordu. "KURBAN ÇOCUKTAN KONUŞMAK YASAKTIR" yazısını okuyunca, Pochita da, ben de bütün gün ondan başka bir şeyden söz etmeyiz. Bazen ne garip buluşların vardır, Panta!"

"Peki, Pantilanya hakkında neler söyleniyor?" Pantaleón Pantoja, parmaklarıyla masada trampet çalıyor, oturduğu sandalyede sallanıyor, ellerini nereye koyacağını bilemiyordu. "Neler duydun orada?"

"Herkes ölçüsüzce abartıyor, milletin ağzından çıkanlar inanılacak gibi değil." Brezilyalı bacak bacak üstüne attı, kollarını kavuşturdu. Cilveli bir görünüşü vardı. Konuşurken gözlerini kırpıştırıyor, dudaklarını yalıyordu. "Düşünsenize, Manaos'ta dendiğine göre, burası blok evlerden oluşan bir kentmiş, evlerin önünde de silahlı nöbetçiler duruyormuş."

"Dur bakalım, yanılmayasın, daha işin başındayız." Gülümseyen Pantaleón Pantoja, bu söyleşiden hoşlanmıştı, cana yakın bir tavır

içindeydi. "Sana söyleyeyim, daha başlangıçta bir gemimiz ve bir deniz uçağımız var. Ancak, şu uluslararası kamuoyu, hiç ama hiç hoşuma gitmedi."

"Söylendiğine göre, burada herkes için iş varmış ve de peri masallarındaki gibi koşullarda çalışılıyormuş." Brezilyalı, omuzlarını kaldırıp indiriyor, parmaklarıyla oynuyordu. Kirpiklerini kırpıştırdı, boynunu kıvırarak saçlarını dalgalandırdı. "Gemiye binerken, bunların hayalini kurmuştum. Manaos'ta mükemmel bir evde çalışan sekiz kız arkadaşım, Pantilanya'ya gelmek için bavullarını hazırladılar bile. Ama burada, tıpkı benim gibi umduklarını bulamayacaklar."

"Sence bir sakıncası yoksa, buraya 'Pantilanya' değil de 'ikmal deposu' de, lütfen." Bay Pantoja, ciddi ve güvenli görünmeye çalışıyordu. "Porfirio, seni neden getirttiğimi söyledi mi?"

"Bir şeyler anlattı." Brezilyalı, burnunu kırıştırdı. Göz kapakları gölgelendi. "Burada bana iş verileceği doğru mu?" diye sorarken göz bebekleri parlıyordu.

"Evet, hizmeti genişletmek amacındayız." Pantaleón Pantoja, göğsünü gererek eğrilerin bulunduğu tabloya aktı. "Dört kişiyle başlamıştık, daha sonra, altıya, sekize ve ona kadar çıktık. Şimdi de on beş hostesimiz olacak. Kim bilir, belki günün birinde anlatıldığı oranda gelişiriz."

"Çok sevindim. Yoksa, buradaki durumu oldukça karanlık gördüğüm için, Manaos'a dönmeyi düşünüyordum." Brezilyalı dudaklarını ısırdı, ağzını hafifçe sildi, tırnaklarını gözden geçirdi. Eteğindeki toz pamukçuğunu silkeledi. "Ben de, geçenlerde 'Aladino Panduro'nun Lambası'nda tanıştığımızda, sizde iyi bir izlenim bırakmadım, diye düşünmüştüm."

"Yanılıyorsun. Bende çok iyi bir izlenim bırakmıştın." Pantaleón Pantoja, kalemleri ve dosyaları düzeltiyor, yazı masasının çekmecelerini bir açıp bir kapıyordu. Öksürdü, "Seni daha önce işe alacaktım; ama, bütçemiz elvermiyordu."

"Peki, ücreti ve yükümlülükleri bilmem mümkün mü, Bay Pantoja?" Brezilyalı yine şarkı söyler gibi konuşuyordu. Boynunu uzattı, ellerini bir demet gibi birleştirdi.

"Haftada üç konvoyda görev alınacak: ikisi uçakla, biri gemiyle." Pantaleón Pantoja, saymayı sürdürdü: "Ve konvoy başına en az on servis verilecek."

"Konvoy diye, kışlalara yapılan yolculuğa mı deniyor?" Brezil-

yalı şaşırmış durumda sordu. Sonra ellerini çırptı ve gülmeye başladı. Muzipçe gözünü kırparak cilvelendi. "O zaman, servis vermek de... Aman ne komik!"

"Şimdi sana bir şey söylemek isterim, Alicia." Bayan Leonor, kurban çocuğun resmini öptü. "Evet, onlar anlatılamayacak bir cinayet işlediler. Oysa, aslında bunun nedeni kötülük değil, korkuydu. Durmadan yağan o yağmurlardan dehşete düşmüşlerdi; ve bu kurbanla Tanrı'nın, dünyanın sonunu erteleyeceğine inanıyorlardı. Çocuğa acı vermek niyetinde değildiler, onu böylece doğrudan cennete göndereceklerini düşündüler. Görmedin mi? Polisin el koyduğu ne kadar Nuh'un Gemisi varsa, hepsinde çocuk için mihraplar kurulmuştu."

"Alacağın paraya gelince: Kadro durumlarına göre, er ve erbaşlardan kesilen miktarın yüzde ellisi senin." Pantaleón Pantoja, bir kâğıda yazdı ve kâğıdı kadına uzattı. Devam etti: "Geri kalan yüzde elli, levazım harcamalarında kullanılıyor. Şimdi de şeye bakalım, yani ben biliyorum, bu senin için hiç de gerekli değil; ne gibi değerler taşıdığını körler bile görür, ama, ben yine de kuralları uygulamak zorundayım. Bir saniye soyun lütfen."

"Ah, ne kadar yazık!" Brezilyalı'nın yüzünü, bir üzüntü dalgası kapladı. Ayağa kalktı, manken edasıyla birkaç adım attı, yüzünü buruşturdu. "Aybaşım var, Bay Pantoja. Tam da dün başladı bu hikâye. Bu seferlik diğer girişi kullansanız, sizce bir sakıncası var mı? Brezilya'da çok seviyorlar, hatta bazen tercih ediyorlar."

"Sana sadece bakacağım. 'Uygundur' diye imzalamam lazım." Pantaleón Pantoja, gerildi, beti benzi attı, kaşları çatıldı. "Bu, herkesin vermesi gereken bir takdim sınavıdır. Amma da çılgın bir düşgücün var!"

"Ha, öyle mi? Ben de, burada bir halı bile yok, nerede yapacağız, diye düşündüm." Brezilyalı, bunları söylerken ayağının ucunu döşeme tahtasına hafifçe vuruyordu. Rahatlamış bir halde gülümsedi. Soyundu, eşyalarını katladı ve poz vermeye başladı. "Hoşunuza gittim mi? Biraz zayıfım, ama bir haftada eski kilomu bulurum. Ne dersiniz, erlerin hoşuna gider miyim?"

"Hiç şüphen olmasın." Pantaleón Pantoja, kadını süzüyordu; ürperdi, hafifçe öksürdü. "Yıldızımız Pechuga'dan daha başarılı olacaksın. Güzel, kabul edildin, giyinebilirsin."

"Sadece bu değil ki, Bayan Leonor", Alicia, resmi inceledi ve haç çıkardı. "Düşünebiliyor musunuz? Resim ve dualardan başka, şim-

di kurban çocuğun heykelcikleri bile var. Ve söylentilere bakılırsa, Nuh'un Gemisi'nin 'kardeşler'i azalmamış, eskiye göre sayıları daha da artmış."

"Burada ne yapıyorsunuz?" Pantaleón Pantoja, oturduğu koltuktan fırladı, uzun adımlarla merdivene doğru koştu, öfkeli hareketler yapıyordu. "Kim izin verdi size! Takdim sınavı yapılırken, Komutanın odasına çıkmanın kesinlikle yasak olduğunu bilmiyor musunuz?"

"Şey, birisi, Sinchi adında bir bay sizinle konuşmak istiyor, Bay Panta." Sinforoso Caiguas, kekeliyordu, sonra ağzı açık kaldı.

Palomino Rioalto, ipnotize olmuş gibi konuştu: "Acilmiş, galiba."

"Defolun buradan, ikiniz de!" Pantaleón Pantoja, vücuduyla adamların görüşünü engelledi. Eliyle tırabzana vuruyordu. Kolunu uzattı. "O şahıs kimse, beklesin! Çıkın, bakmak yasaktır!"

"Aman siz de! Uğraşmayın, benim için fark etmez. Bende gizlice seyredecekleri bir şey yok ki." Brezilyalı, sırayla jüponunu, bluzunu ve eteğini giydi. "Neyse, adınız Panta ha? Neden Pantilanya dediklerini, şimdi anlıyorum. Tanrım, insanlar neler uyduruyor!"

"Vaftiz adım Pantaleón; parlak birer ordu mensubu olan babamla büyükbabamın adları da aynıydı." Bay Pantoja, büyülenmiş gibiydi; Brezilyalı'ya yaklaştı, parmaklarını bluzunun düğmelerine uzattı. "Gel, yardım edeyim."

"Yüzde payımı 70'e yükseltemez misin?" diye mırıldanan Brezilyalı yaklaştı, vücudunu Bay Pantoja'nınkine yapıştırdı, nefesi yüzbaşının yüzündeydi. Elleriyle aranıyor ve karşısındakini sıkıştırıyordu. "Beni almakla senin ev, iyi bir iş yaptı. Şu hikâye geçince, ne olduğumu sana göstereceğim. Canım Panta, hadi! Pişman olmayacaksın."

"Bırak! Bırak çabuk! Tutma oramdan!" Pantaleón Pantoja sıçradı, kıpkırmızı oldu, utanmıştı. Şaşkına döndü. "Sana iki şeyi söylemem gerekiyor: Bana sen diye hitap edemezsin. Diğer hostesler gibi, sen de, siz diyeceksin. İkincisi, bir daha sakın böyle laubalileşme benimle!"

"Ama, pantolonunuz çok daralmıştı. Sadece size iyilik etmek istemiştim, niyetim size hakaret değildi." Brezilyalı korkmuştu. Pişman olmuş ve üzülmüş bir halde "Affedersiniz, Bay Pantoja, size yemin ederim, bir daha olmayacak."

"Çok özel bir ayrıcalık olarak sana yüzde 60 vereceğim; servisi-

miz açısından senin, bir değer artışı demek olduğunu hesaba katıyorum.'' Pantaleón Pantoja da pişmanlık içindeydi. Sakinleşti ve kadını merdivenlere kadar geçirdi. ''Ayrıca, sen çok uzaklardan geldin. Ama bundan kimseye söz etmek yok! Yoksa, arkadaşların başıma büyük zorluklar çıkarır.''

''En küçük bir şey bile söylemem, Bay Pantoja; bu, aramızda küçük bir sır olarak kalacak. Binlerce teşekkür!'' Brezilyalı, yine eskisi gibi gülüyordu; eski cazibesi ve koketliğini yeniden takınmıştı. Basamakları inerken konuşuyordu: ''Gidiyorum artık. Görüyorum ki, ziyaretçiniz var. Bizi kimsenin duymadığı zamanlarda size Bay Pantita diyebilir miyim? Bu, Pantaleón ya da Pantoja demekten daha hoş geliyor. Hoşça kalın, kısa zamanda görüşmek üzere.''

''Tabii, onların yaptıkları bana da korkunç geliyor, Pochita.'' Bayan Leonor, elindeki sinek raketini kaldırdı, birkaç saniye bekledi, sonra vurdu. Ölü sineğin yere düşüşünü seyretti. ''Ama benim gibi sen de onları tanısan, bu insanların kötü yaratılışlı olmadığını göreceksin. Cahil olmaya cahiller, ama sapık değiller. Onları evlerinde ziyaret ettim, onlarla konuştum. Ayakkabı tamircisi, marangoz, duvarcı türünden insanlar. Çoğunun okuması yazması bile yok. 'Kardeşler'e katılalı beri, ne sarhoş oluyorlar, ne karılarını aldatıyorlar, ne de et ve pirinç yiyorlar.''

''Sevindim. Çok memnun oldum.'' Sinchi, Japonlar gibi eğildi. Komuta odasını bir imparator gibi adımladı. Sigarasının ucunu emdikten sonra, dumanı dışarı üfledi. ''Hizmetinizdeyim. Ne emrederseniz.''

''İyi günler'', Pantaleón Pantoja burnunu çekerek havayı kokladı. Afallamıştı, bir öksürük krizine tutuldu. ''Oturun. Size nasıl yardım edebilirim?''

''Kapıda rastladığım şu muhteşem hatun, başımı fena döndürdü.'' Sinchi, bu arada merdiveni işaret edip ıslık çaldı. Heyecanla sigarasını içmeyi sürdürdü. ''Vay canına! Bana, Pantilanya'nın bir kadınlar cenneti olduğu söylenmişti. Görüyorum ki, doğruymuş. Bahçenizde ne tatlı çiçekler açıyor, Bay Pantoja.''

''Çok işim var, zamanımı boşa harcayamam, acele etseniz, iyi olacak.'' Pantaleón Pantoja, homurdanarak eline bir dosya aldı ve etrafını saran dumanı dağıtmaya çalıştı. ''Şu Pantilanya konusuna gelince, bunu hiç de komik bulmadığımı size söyleyeyim. Şakacı biri değilim.''

''Bu adı ben bulmadım, halka özgü bir düşgücü ürünü bu.'' Sinc-

hi, konuşurken kollarını açmıştı, sanki kendisini bağırarak alkışlayan bir topluluğun huzurunda gibiydi. "Bu, her zaman ince, yakıcı, buluştan yana zengin Loreto yaratıcılığıdır. Kötüye almayın Bay Pantoja, halkın yaratıcılığını anlayabilmek lazım!"

"Beni korkutuyorsunuz, Bayan Leonor!" Pochita, karnını tuttu. "Nuh'un Gemisi'nden çıkmanıza rağmen, aslında hâlâ bir 'kız kardeş'siniz. Onlardan ne kadar da şefkatle söz ediyorsunuz! Umarım, küçük askeri çarmıha germeye kalkışmazsınız!"

"Siz, Amazonlar Radyosu'ndaki program yöneticilerinden biri değil misiniz?" Pantaleón Pantoja öksürüyordu; neredeyse boğulacak gibi oldu, gözlerinde biriken yaşları sildi. "Hani akşamları saat altıda..."

"Bendeniz, ta kendisi. Burada, o çok meşhur "SİNCHİ'NİN SESİ' bizzat karşınızda bulunmaktadır!" Sinchi, konuşurken tok bir ses çıkarıyordu. Görülmeyen bir mikrofonu elinde tutuyormuş gibi yaparak gösterişle şunları söyledi: "Ahlaksız makamların korkusu. Rüşvet alan yargıçların kırbacı. Haksızlığın girdabı. Halkın nabzını elinde tutan ve gökyüzüne yayan ses."

"Evet, programınızı dinleme fırsatını buldum. Oldukça tutuluyor, değil mi?" Pantaleón Pantoja, ayağa kalktı, temiz hava almaya çalışıyordu. Zorlukla nefes alarak, "Ziyaretiniz bana onur verdi. Sizin için ne yapabilirim?", dedi.

"Ben, çağımın adamıyım, önyargısız ve ileriye dönük. Bu nedenle, size yardıma geldim!" Sinchi kalktı, yüzbaşıyı izlemeye başladı. Onu dumana boğarken, parmaklarını gevşek tutup elini uzattı. "Ayrıca, bana çok sempatik geldiniz, Bay Pantoja, iyi arkadaş olacağımızı biliyorum. İlk bakışta doğan dostluklara inanırım, duygularım hiç yanılmaz. Hizmetinizde olmak istiyorum!"

"Çok teşekkür ederim!" Pantaleón Pantoja, adamın kendisini sarsmasına, omuzuna vurmasına bir şey demedi. Yenik düşmüş gibi masasına döndü ve öksürmeye devam etti. "Ancak, yardımınıza gerçekten ihtiyacım yok, en azından şimdi yok!"

"Siz öyle sanın; siz, temiz ve masum insan!" Sinchi, bir hareketiyle bütün odayı kucaklar gibiydi. Yarı ciddi yarı şaka bir öfkeyle konuştu: "Etrafı çevrili bu erotik toprak parçasında, dünyanın patırtısından çok uzakta yaşıyorsunuz ve anlaşılan, hiçbir şeyin farkında değilsiniz. Sokaklarda konuşulanları bilmiyorsunuz, sizi çevreleyen tehlikelerden haberiniz yok!"

"Çok az zamanım olduğunu söyledim, bayım." Pantaleón Pan-

toja, saatine baktı, sabrı tükeniyordu. "Ya artık ne istediğinizi söyleyin ya da bana bir iyilik yapın ve gidin!"

"Benden özür dilemeli. Bunu ondan istemezsen, bu eve bir daha ayağımı basmam!" Bayan Leonor ağlıyordu. Odasına kapandı, canı yemek yemek de istemiyordu. Tehditlere başladı. "Doğacak torunumu çarmıha gereceğim ha! Hamileliğinden dolayı böyle sinirli de olsa, yaptığı bu terbiyesizliği hoş göreceğimi mi sanıyorsun?"

"Dayanılmaz bir baskı altındayım!" Sinchi, sigarasını tablaya bastırdı, sonra ufaladı. Kederli bir hali vardı. "Ev kadınları, aile babaları, okullar, kültür kuruluşları, her mezhepten kiliseler, hatta büyücülerle sihirbazlar bile baskı yapıyor. Ben de insanım, benim dayanma gücümün de bir sınırı var!"

"Nedir bu laflar? Neden söz ediyorsunuz Tanrı aşkına?" Pantaleón, son duman bulutunun da dağıldığını görünce gülümsedi. "Hiçbir şey anlamıyorum, derdinizi daha açık anlatın ve sadede gelin artık!"

Sinchi, gülerek özetledi: "Bu kent, Pantilanya'nın kepazeliğini ortaya çıkarmamı ve sizi de mahvetmemi arzu ediyor. İquitos'un iflas etmiş bir kalbi olan, ama diğer yandan da sofu bir kent olduğunu bilmiyor muydunuz yoksa? Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti bir skandaldır, onu, ancak benim gibi modern ve ilerici bir insan kabul edebilir. Kentin geri kalan nüfusu, isyan halinde ve açık söylemek gerekirse, sizin işinizi bitirmemi bekliyor!"

"Benim işimi bitirmenizi mi?" Pantaleón Pantoja çok ciddileşmişti. "Benim mi? Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin mi işini bitireceksiniz?"

"Bütün Amazonlar'da, SİNCHİ'NİN SESİ'nin yere yıkamayacağı kadar dayanıklı bir varlık yoktur!" Sinchi, boşluğa bir yumruk attı. Kendine önem veren bir tavır takındı. "Alçak gönüllü olmayı bir yana bırakalım - sizi bir kere hedef alırsam, o Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, bir hafta bile ayakta kalamaz. Siz de, en kısa zamanda İquitos'tan kaçmak zorunda kalırsınız. İşte, üzücü gerçek bu, dostum!"

"Yani, siz buraya, beni tehdit etmeye geldiniz!" Pantaleón Pantoja doğruldu.

"Hayır canım, tersine!" Sinchi, hayaletlere karşı dövüşüyor gibiydi. Elini, bir tenor gibi kalbine götürdü. Ortada olmayan paraları sayıyordu sanki. "Şimdiye kadar, mücadele ruhumdan gelen bir güçle baskılara karşı koydum, mücadele ruhumdan ve ilkelerimden dola-

yı. Ne var ki, ben de sadece hava ve aşkla yaşayamam. Bunun için bu işi, gelecekte asgari bir tazminat karşılığında yapacağım. Siz de bana, bu konuda hak verirsiniz değil mi?"

"Bu demektir ki, buraya bana şantaj yapmaya geldiniz." Pantaleón Pantoja, ayağa fırladı, rengi kül gibi olmuştu. Kâğıt sepetine çarpıp devirdi, merdivene doğru koştu.

"Size yardım etmek istiyorum, aa! Sorun bir, yaptığım yayının kasırga gücünde olduğunu anlayacaksınız!" Sinchi, adalelerini gösteriyordu. Ayağa kalkt, odada yukarı aşağı dolaşmaya ve bu arada elini kolunu sallamaya başladı. "Bu yayın, ne yargıçlar, ne müdür yardımcıları devirmiştir, ne evlilikler yıkmıştır. Neye saldırırsa dağıtır. Değersiz birkaç sol karşılığında, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ni ve onun yaratıcısını savunmaya hazırım. Sizin için büyük bir meydan kavgası veririm, Bay Pantoja."

"O şakadan bile anlamayan ihtiyar cadı, gelip benden özür dilesin." Pochita, fincanları kırdı. Kendini yüzükoyun yatağa attı. Panta'yı tırmalıyor ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Bir sinir kriziyle bebeğimi kaybedersem, buna ikiniz neden olacaksınız. O sözü ciddi olarak mı söyledim sanıyorsun, budala herif? Sadece bir şakaydı."

Pantaleón Pantoja, ellerini birbirine vurdu ve bağırdı. "Sinforoso! Palomino! Sıhhiye!"

"Neyiniz var, sinirlenmeyin lütfen! Sakin olun!" Sinchi olduğu yerde kaldı, sesini yumuşattı. Çevresine huzursuzca bakınıyordu. "Bana hemen cevap vermeniz şart değil. Araştırmanızı yapın. Kim olduğumu öğrenin ve gelecek hafta bu konuyu yine konuşalım."

"Bu serseriyi gözüm görmesin, götürün buradan, atın ırmağa!" Pantaleón Pantoja, koşarak merdivenleri çıkan adamlara emir vermeye devam etti. "Bir daha da, ikmal deposuna girmesine izin vermeyin."

"Durun, kendi kuyunuzu kazmayın! Bırakın saçmalığı! İquitos'ta bir süpermenim ben." Sinchi, seri el kol hareketleri yapıyor, adamları iterek kendini savunuyordu. Ayağı kayıp düştü; uzaklaşıyordu. Derken, gözden kayboldu. Terlemişti. "Bırakın beni! Ne demek oluyor bu! Dinleyin beni, bu yaptığınıza pişman olacaksınız, Bay Pantoja, Size yardım etmek için gelmiştim. Ben bir dostuum!"

"O herif itin biridir, doğru, ama programını taşlar bile dinler." Üsteğmen Bacacorzo, Lucho'nun barındaki masalardan birinde oraya bırakılmış bir derginin sayfalarını karıştırıyordu. "Umarım, ona İtaya Irmağı'nda aldırdığınız bu banyo, başınıza dert açmaz, yüzba-

şım!"

"Pis bir şantaja boyun eğmektense, başıma dert açılsın daha iyi!" 'YACURUNA'NIN KİM OLDUĞUNU VE NE YAPTIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ?' diye soran bir başlık, Yüzbaşı Pantoja'nın merakını uyandırdı. "Kaplan Collazos'a bu konuda raporumu verdim, beni anlayacağınızdan eminim. Çok daha başka bir şeyden dolayı endişeliyim, Bacacorzo!"

"On bin servis sorunu mu, yüzbaşım?" IRMAKLARDA GİRDAPLAR ÇIKARAN, UÇURUMLAR AÇAN BİR PRENS YA DA DENİZLER ŞEYTANI'. Üsteğmen Bacacorzo'nun parmakları arasından bunları okuyabildi. "Bu cehennem sıcağında on beş bine mi çıktınız?"

"Dedikodu." - 'YA BREZİLYA TİMSAHININ SIRTINA BİNER, YA DA DEV SU BOASININ DERİSİNE YAPIŞIR' satırları, Yüzbaşı Pantoja'nın üzerine eğildiği resimli dergide yer almıştı. - "Bu kadar çok konuşulduğu doğru mu? İquitos'ta? Hosteslik Hizmeti hakkında? Benim hakkımda?"

"Dün gece yine aynı rüyayı gördüm, Panta!" Pochita, hafifçe karnını yokladı. "Seni ve beni aynı çarmıha germişler, her birimizi bir yana. Sonra Bayan Leonor geldi, elinde bir mızrak vardı. Beni karnımdan, seni de kuşundan mızrakladı. Çılgın bir rüya, değil mi sevgilim?"

"Bütün kentin en tanınmış insanı oldunuz, tabii!" 'AYAKLARINDA KAPLUMBAĞALARIN ZIRHINI TAŞIR' diye güvence veren bir cümle, Üsteğmen Bacacorzo'nun dirseği yüzünden yarıda kalıyordu. "Çoğu kez kadınların nefret ettiği, ama erkeklerin kıskandığı bir kimsesiniz. Pantilanya'da, bağışlayın, her sohbette konu oluyor bu. Ama, kimseyi görmeyip yalnızca Hosteslik Hizmeti'yle içiçe yaşadığınız için, sizi rahatsız etmese gerek!"

"Söz konusu ben değilim, ailem!" 'GECELERİ DE, KELEBEK KANATLARINDAN YAPILMIŞ PERDELERLE KORUNARAK UYUR.' Böylece Yüzbaşı Pantoja, nihayet cümlenin tümünü okumayı başardı. "Karım çok duygusaldır; şimdi içinde bulunduğu durumda da, olup biteni öğrenirse, perişan olacaktır. Bir de annem var, ondan hiç söz etmeyelim."

"Bir şey daha söyleyecektim, dedikodu." Üsteğmen Bacacorzo hatırladı, dergiyi bir yana attı, döndü. "Size çok komik bir şey anlatayım. Scavino, namuslu Nautalılardan bir heyeti huzuruna kabul etti; heyetin başında da bizzat belediye başkanı bulunuyordu. Gene-

rale bir dilekçe sundular, hah hah hah!"

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin, yalnızca kışlalar ve donanma üsleri yararına çalışmasını, hakkaniyetle bağdaşmayan bir ayrıcalık olarak görüyoruz." Belediye Başkanı Paiva Runhuí, gözlüğünü taktı. Heyette bulunanları süzdükten sonra, törensel bir tavırla dilekçeyi okudu. "Bizler, ücra yerlerdeki Amazon köylerinde yaşayan ergin insanların da hakkı olduğunu, bu hizmetten yararlanabilmelerini ve erler için belrilenmiş aynı indirimli tarifenin uygulanmasını talep ediyoruz."

"Bu dediğiniz hizmet, yalnızca sizin o çürümüş hayallerinizde vardır, arkadaşlarım." General Scavino, belediye başkanının sözünü kesti. Gülümseyerek onları babacan bir tavırla izliyordu. "Böyle bir saçmalıktan dolayı tarafımdan kabul edilmeyi istemek de nereden aklınıza geldi? Basın bu dilekçeden haberdar olursa, belediye başkanlığına veda edersiniz, Bay Paiva Runhuí."

"Günaha çıkarılmış bu daveti, şimdiye kadar İncil saflığında yaşamış bulunan köylere de taşırsak, sivillere kötü örnek oluruz." Peder Beltrán'ın rengi solmuştu. "Umarım, bu muhtırayı okudukları zaman, Lima'daki strateji uzmanlarının utançtan yüzleri kızarır."

"Önce şunu dinle, sonra da yere seril bakalım, Kaplan." General Scavino, elindeki ahizeyi sıkıyordu. Büyük bir öfke içinde muhtırayı okudu. "Havadis her yere yayılıyor. Nautalı heriflerin ne istediğini duy da kulaklarına inan. Skandal demiştim, seni o kadar uyarmıştım; şimdi bu skandal, bizim başımızda patlayacak."

"Parmaklarınızla ne sayıyorsunuz öyle?" Üsteğmen Bacacorzo, elindeki tavuk budunu ağız hizasına kadar kaldırdı ve ısırdı. "Nasıl diyor Scavino: Levazımcılar hep *matematik zekâ geriliğinden* çekerler, ne çekerlerse."

"Tanrım, bunlar sahtekâr yahu! Önce, askerler karılarına saldırdı diye protesto ederler; şimdi de, kendileri karı istedikleri için protesto ediyorlar." Kaplan Collazos, mürekkep kurutucusuyla oynuyordu. "Bunları memnun etmek mümkün değil. İstedikleri hep protesto etmek. Kapı dışarı et onları, böyle berbat dilekçeleri de hiç alma, Scavino."

"Korkunç mu korkunç!" Yüzbaşı Pantoja, peçeteyi göğsüne astı, salataya sirke ve yağ döktü, çatalı yumruk yaparcasına eline alarak yemeğe başladı. "Hizmeti sivillere de yayarlarsa, Amazonların erkek nüfusunu hesaba kattığın zaman, talep, ayda on bin servisten bir milyona çıkar. En azından."

"Yurtdışından hostes ithal etmek zorunda kalacaksınız." Üsteğmen Bacacorzo, arta kalan et parçalarını da yedikten sonra, kemikleri tertemiz bir halde tabağına bıraktı. Bir yudum bira aldı, ellerini ve ağzını sildi. Sayıklar gibi konuştu: "Selva, boydan boya bir genelev olmuş ve siz, İtaya kenarındaki küçük büronuzda, bu sperm fırtınasının sürelerini kronometreyle saptıyorsunuz. Kabul edin, böyle bir durum olsaydı hoşlanırdınız, yüzbaşım!"

"Bugün ne gördüğümü tahmin edemezsin, Pochita!" Alicia, elindeki sepeti büfenin üstüne bıraktı, içinden bir paket çıkardı ve kadına uzattı. "Abdón Laguna'nın fırınında Moronacocha kurbanının ekmeklerini yapıyorlar şimdi; Abdón da 'kardeşler'dendir. Sana bir tane getirdim, baksana!"

"On tane istedim, yirmi getirmişsin!" Pantaleón Pantoja, tırabzandan aşağıya uzanıp kıvırcık, kızıl saçlı, kumral ve siyah saçlı kadın başlarını seyrediyordu. "Bütün gün burada oturup adayları sınavdan geçirmeye sevdalı mıyım sanıyorsun, Chuchupe?"

"Ne yapayım," Chuchupe, elini tırabzandan ayırmadan merdivenden aşağı iniyordu. "Dört kişilik kadro açılacağı haberin hemen yayılmış. Karılar, dört bir yandan sinek gibi üşüştüler. San Juan de Munich'ten ve Tamshiyaco'dan gelen bile var. Daha ne istiyorsunuz, Bay Pantoja, İquitos'un bütün kızları bizim burada çalışmak için birbirini yiyor!"

"Açıkçası, anlamıyorum bu işi!" Pantaleón Pantoja, kadının arkasından aşağı indi. Yağlı sırtları, dolgun baldırları ve yumuşak kabaları dikkatle gözden geçirmeye başladı. "Burada az kazandıkları gibi, haddinden çok çalışmak zorundalar. Lanet olsun, bunları buraya çeken nedir bu kadar? Yakışıklı Porfirio mu?"

"Güvenlik, Bay Pantoja!" Chuchupe, başıyla rengârenk elbiseler içinde, bir arı kümesi gibi vızıldayan küçük grubu işaret etti. "Sokaklarda bu güvenliği bulamıyorlar. 'Çamaşırcılar'sa bir gün iyi geçtiyse, arkasından üç berbat gün yaşıyorlar. Ne tatil var, ne pazar."

"Mocos dersen, kerhanelerinde köle sahibi gibi davranıyor." Chupito bu arada bir ıslık çalarak kadınları susturdu; yaklaşmalarını işaret etti. "Herif, kızları açlıktan öldürecek, kötü davranıyor bir de. Bu yetmiyormuş gibi, ilk kez de olsa bir kusur ettiler mi, yallah evinize deyip gönderiyor kızları. Ne insanlık tanıyor, ne anlayış gösteriyor."

Chuchupe, ince bir sesle, "Ama burada başka," dedi ve eliyle çantasına vurdu. "Müşteri dersen, her zaman var. İş günü sekiz saat. Ve her şeyi o kadar iyi organize ettiniz ki, kızların hoşuna gidiyor

bu. Gördünüz işte, verdiğiniz cezaları bile itiraz etmeden kabulleniyorlar."

"Elbette, ilk gün biraz dehşete düştüm." Bayan Leonor, ekmek kesiyordu. Sonra elindeki dilime tereyağı ve marmelat sürdü, bir lokma ısırıp çiğnemeye başladı. "Ama ne yapalım, bu çocuğun ekmeği, İquitos'ta yapılanların içinde en lezzetlisi. Sen de öyle bulmuyor musun, oğlum?"

"Güzel, dördünü seçelim." Pantaleón Pantoja kararını bildirdi ve "Daha ne bekliyorsun? Söyle, sıraya geçsinler, Chino" dedi.

"Biğaz ayğı duğun, kızlağ, yoksa iyi göğülemiyoğsunuz." Chino Porfirio, kızları kollarından tutuyor, arkadan sıkıştırıyor, kâh öne çıkarıyor kâh geri gönderiyor, eğiyor, sıraya sokuyor ve inceliyordu. "Cüceleğ öne, devleğ ağkaya!"

"İşte hazırlar, Bay Pantoja!" Chupito, telaş içinde bir oraya bir buraya sıçrayıp kızlara susmalarını ve bir ciddiyet örneği vermelerini emrediyordu. Hepsini sıraya dizdi. "Düzeni hiç bozmayın! Gösterin kendinizi kızlar, sağa dönün. Evet, çok güzel! Şimdi de sola, gösterin güzel profillerinizi."

"Sınav için sığayla yukağıya büğonuza gelsinleğ mi, efendim?" Chino Porfirio, yüzbaşıya yaklaştı ve kulağına fısıldadı.

"İmkânsız, bütün öğleden önceyi alır." Pantaleón Pantoja, saatine baktı, düşündü. Enerjisini toplayıp bir adım ileri çıktı ve karşısındaki sırayı seyretti. "Zaman kazanmak için, bu sefer toplu bir muayene yapacağım. Hepiniz iyi dinleyin beni. Herkesin önünde soyunma konusunda tereddütü olan varsa öne çıksın, onları sonra sınava alırım. Yok mu? Çok iyi."

"Bütün erkekler dışarı!" Chuchupe, deponun kapısını açtı, erkekleri dışarı çıkarmak için itip kakmaya başladı. Geri döndü. "Çabuk olun, uyuşuklar, duymadınız mı? Sinforoso, Palomino, Sıhhiyeci, Chino! Chupito sen de! Kapıyı kapa, Pichuza!"

"Etekler aşağı, bluzlar ve sütyenler de çıksın, rica ediyorum." Pantaleón Pantoja elleri arkasında, ciddi bir tavırla bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, araştırır gibi bakıyor, kafasında ölçüp biçiyor ve karşılaştırmalar yapıyordu. "Slipleriniz kalabilir. Tabii, kullananlar için söylüyorum. Şimdi, olduğunuz yerde yarım dönün. Evet, tam öyle. İyi, bakalım. Bir kızıl saçlı, sen. Bir esmer, sen. Bir oryantal tip, sen. Bir melez, sen. Tamam, dört kadro da doldu. Diğerleri, adreslerini Chuchupe'ye bıraksınlar, belki ilerde yine bir fırsat çıkar. Çok teşekkür ederim, bir dahaki sefere görüşmek üzere."

"Seçilenler, yarın saat dokuzda sağlık muayenesi için, burada bulunacaklar!" Chuchupe, sokak adlarını ve ev numaralarını not etti. Kızları kapıya kadar uğurladı ve onlarla vedalaştı. "İyi yıkanmayı unutmayın, kızlar!"

"Hadi, bunun çok sıcak içilmesi lazım, yoksa tadı kaçar!" Bayan Leonor, buharı tüten çorbayı tabaklara dağıttı. "Loreto'nun meşhur Timbuche çorbasını yaptım sonunda. Nasıl, becerebilmiş miyim, Pochita?"

"Zevkinize hayranım. Bay Pantaleón Pantoja, nasıl da seçtiniz onları!" Brezilyalı yine şarkı söylüyor gibiydi. Kıvılcımlar saçan gözleriyle muzipçe gülümsedi. "Her zevke göre var. Size bir şey soracağım. Günün birinde çıplak ete alışıp da, bir kadının yanında artık hiçbir şey duymamaktan korkmuyor musunuz? Söylendiğine göre, bazı doktorların başına geliyormuş bu!"

"Timbuche mükemmel olmuş, Bayan Leonor!" Pochita, dilinin ucuyla çorbanın ısısına baktı ve höpürdeterek kaşığı dipledi. "Tadı, bizim kıyıda Chilcano dediğimize çok benziyor!"

"Benimle dalga mı geçiyorsun Brezilyalı?" Pantaleón Pantoja kaşlarını çattı. Ciddi bir erkek kolay kolay pörsümez, sakın aldanma!"

"Bir farkla, bu çorbadaki bütün balıklar Amazonlar'dan, Pasifik Okyanusu'ndan değil!" Bayan Leonor, tabakları yeniden doldurdu. "Paiche, Palometa ve Gamitana. Hımmm, lezzete bakın!"

"Yanılıyorsunuz, kesinlikle sizinle alay etmiyorum, sadece küçük bir şaka yaptım!" Brezilyalı, sesini değiştirdi, göz kapaklarını indirdi. Kalçalarını bükerken göğüslerini kaldırdı. "Niye sizin arkadaşınız olmama izin yok? Ne zaman sizinle konuşsam, hırçınlaşıyorsunuz, Bay Pan-Pan. Dikkat edin, yengeç gibiyimdir, akıntıya karşı yüzmeyi severim. Bana böyle kötü davranırsanız, size âşık olurum!"

"Off, insana fena ter basıyor bunu içerken!" Pochita, peçeteyle yelpazeleniyordu; nabzını dinledi. "Bana vantilatörü uzatsana Panta, boğulacağım!"

"Sıcaklık, Timbuche'den değil, küçük askerden ileri geliyor!" Panta, karısının karnını yokladı, yanağını okşadı. "Belki de geriniyor, esniyor. Belki bu gece gelecek yavrum. Tarih de iyi: 14 Mart!"

"İnşallah, pazardan önce olmaz!" Pochita, takvime baktı. "Önce, Chichi burada olmalı. Doğum sırasında, onun burada olmasını istiyorum!"

"Benim hesabıma göre, daha zaman var!" Bayan Leonor terliyordu. Kıpkırmızı kesilmiş yüzünü, vantilatörün vızıldayan kanatları-

na yaklaştırdı. "Daha en azından bir haftan var!"

"Tabii, anne, odamdaki organigramı görmedin herhalde? Bugünle pazar arasında bir gün." Panta, balığın kılçıklarını emdi, tabağını bir parça ekmekle sıyırdı ve su içti. "Doktoru dinledin mi? Biraz yürüyüş yaptın mı, içtiğiniz su ayrı gitmeyen Alicia ile?"

"Evet, 'La Favorita'ya kadar gittik, dondurma yemeye." Pochita, soluk soluğa nefes alıyordu. "Baksana, şu Pantilanya'nın ne olduğunu biliyor musun, sevgilim?"

"Ne, ne?" Panta'nın yüzü, elleri ve gözleri bir anda dondu. "Ne dedin, canım?"

"Uygunsuz bir şey olmalı diye düşündüm." Pochita, içini çekerek vantilatörün çıkardığı havaya yüzünü tuttu. "Birkaç tuhaf tip, 'La Favorita'da oranın kadınları hakkında müstehcen şeyler anlattılar. Yahu, ne komik, Pantilanya, sanki Panta'dan türetilmiş gibi geliyor kulağa!"

"Hapşuu, ıhmm, öhö!" Pantita'nın genzine bir şey kaçtı. Aksırdı. Gözlerinde yaşlar birikmişti. Öksürdü.

"Biraz su al." Bayan Leonor, oğlunun alnını tuttu, ona bir mendil uzattı ve kollarını yukarı kaldırdı. "Çok çabuk yiyorsun, böyle oluyor. Sana hep söylemişimdir. Gel, sırtına biraz vurayım, bir yudum daha su iç."

ALTINCI BÖLÜM

GSKEHH

İkmal Noktaları İçin Talimatlar

Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, birliğinize aşağıdaki talimat hükümlerini ulaştırmaya kendini mezun sayar. Bu hükümlere birliğiniz tarafından eksiksiz uyulduğu takdirde, GSKEHH'nin sunduğu hizmetten rasyonel ve verimli olarak yararlanmak mümkün olacağı gibi, servisimiz de görevini çabuk ve etkili bir biçimde yerine getirebilecektir.

1. GSKEHH'den, konvoyun geleceğine dair haber alındıktan sonra, söz konusu birliğin komutanı, hostesler için uygun yerlerin hazırlanmasını sağlayacaktır. Bu yerler, aşağıdaki özellikleri taşımak zorundadır: Odaların üstü kapalı olacak; aralarında bağlantı olmayacak; odayı bazı saygısızca gözetlemelerden koruyacak ve içeride zayıf bir ışık ya da yarı karanlık bir ortam sağlayacak perdelerle teçhiz edilecek; odadaki lambalar ve bütün ışık kaynakları, -servisin gece verileceği durumlarda- kırmızı siperlikler ya da aynı renkte bez veya kâğıtla kaplanacaktır.

Her odada bulunması gereken teçhizat: Muşamba veya sıvı geçirmeyen örtü ve çarşafla kaplı ot ya da kauçuk şilteli bir somya; üstüne elbise asılabilecek bir sandalye, sıra ya da çivi; kap ya da tas (bir kova ya da büyük bir teneke de kullanılabilir); uygun miktarda temiz suyla dolu bir yıkanma leğeni; bir adet sabun; bir adet havlu; bir rulo tuvalet kâğıdı; lastik hortumu ve ağızlığı bulunan bir lavman şırıngası.

Bu arada, rahat bir atmosfer sağlamak amacıyla, örneğin bir demet çiçek, bir tablo ya da sanat değeri olan resimler gibi kadınların

hoşlandığı estetik ayrıntılar tarafımızdan tavsiye edilir. Söz konusu birliğin bu malzemelerini, hostesların geldiği sırada hazır bulundurması iyi olur; buna rağmen zorunlu hallerde, sorumlu subay, gelen konvoyun amirinden, mekânların düzenlenmesi konusunda fikir alabilir. Amir tarafından kendisine gerekli her türlü yardım yapılacaktır.

2. Sorumlu subay, konvoyun işlevini tamamlaması için tam tamına hesaplanmış zaman boyunca konvoyla birlikte kalmak amacıyla bütün önlemleri almalıdır; bu zaman, bir neden olmadan uzatılamaz. Geliş saatinden ayrılış saatine kadar, konvoyda bulunanlar, sadece birliğin sınırları içinde kalacaktır. Gerek komşu yerleşim merkezlerinden sivil unsurlarla, gerek er ve erbaşlarla, kişi başına sunulan servis dışında hiçbir temasları olamaz. Hostesler, servis öncesi ve sonrası, sürekli olarak kendi harekât mekânlarında kalacaklar, yemeklerini birlikten ayrı olarak yiyecek, askerlerle görüşmeyecek ve ikmal noktası kuruluşlarını ziyaret edemeyeceklerdir. Konvoyun varlığının çevredeki sivil unsurlar tarafından fark edilmemesi için, hosteslerin bulunduğu süre zarfında, yetkili olmayan kişilerin birliğe girişlerinin yasaklanması tavsiye edilir. Birlik, konvoy mensuplarının yiyecek (kahvaltı, öğle ve akşam yemekleri) ve yatacak ihtiyacını ücretsiz olarak karşılamakla yükümlüdür.

3. Erbaş ve erlere, geliş anına kadar konvoyun ziyaretinden haber verilmemesi tavsiye edilir; çünkü şimdiye kadarki deneyimler göstermiştir ki, böyle bir haber önceden duyulduğu zaman, birlikte bir arzu ve sinirlilik atmosferi egemen olmakta, bu da, besbelli, günlük görevlerin yerine getirilmesini engellemektedir. Konvoyun birliğe gelmesiyle birlikte, birlik komutanı bir istekli listesi hazırlamak durumundadır. bu listeye sadece erbaş ve erlerin aday olarak alınması gerekmektedir. Adaylar belirlendikten sonra, komutan, herhangi bir bulaşıcı hastalık taşıyanları, özellikle tenasül hastalıklarına (belsoğukluğu, frengi) yakalanmış olanları ve uyuz böceği, tahta kurusu, bit ve diğer tür haşeratı vücudunda barındıranları listeden çıkaracaktır. İsteklilerin tıbbi bir muayeneden geçirilmesi tavsiye edilir.

4. Servis almak isteyenlerin listesi kesinleştikten sonra, bunlar mevcut hosteslerle tanıştırılır ve kendilerinden tercihlerini bildirmeleri istenir. Deneyimlere göre, istek esas alınarak yapılan seçimler, hostes başına eşit müşteri dağılımına hiçbir zaman elvermemektedir; bu nedenle, birlik komutanı kendisince en iyi olan yöntemi (kura çekme, personel dosyasına göre liyakat derecesi ya da alınan cezaların

hesaba katılması) uygulayacaktır. Böylece, hostes başına eşit bir dağılım sağlanabilir. Öte yandan, komutanın, hosteslerden her birinin birlik başına asgari on servis vermekle yükümlü olduğunu gözönüne alması gerekir. İstisna olarak, istekli sayısının bu rakamı aşması halinde, eşitlik ve simetri ilkesi bir yana bırakılır; konvoyun en çok istenen ve en az yorgun hostesine daha çok sayıda istekli verilebilir.

5. Gruplar ayrıldıktan sonra, hosteslerin bulunduğu odalara giriş sırası için kura çekilir ve her kapının başına bir kontrol görevlisi konur. Servis başına azami süre yirmi dakikadır. İstisna olarak, istekli sayısının hosteslerin asgari hizmet verme miktarına (on) ulaşamadığı birliklerde bu süre otuz dakikaya çıkarılabilir; ancak, hiçbir zaman bunu aşamaz. Daha önceden açıklanan talimatlarla, hostesleriin verecekleri hizmetin normal olarak değerlendirilen türden olacağı isteklilere bildirilmelidir. Alışılmışın dışında ya da yoz özellikler taşıyan istekleri, doğaya aykırı tasarımları, sapıklıkları veya fetişist orijinallikleri tatmin etmekle yükümlü değillerdir. Aynı ya da başka bir hostesle hizmetin tekrarı, her istekliye yasaklanmıştır.

6. İstekli askerlerin sıralarını beklerken oyalanabilmeleri ve hazırlanabilmeleri açısından, konvoy amiri kendilerine uygun fotoğraflı ya da yazılı matbu malzeme dağıtacaktır. Bu malzemeler, istekli tarafından, kendisi hostesin yanına girerken kontrol görevlisine nasıl aldıysa öyle geri verilecektir. Resimlerin ve metinlerin tahrip edilmesi ya da zarara uğratılması halinde, bu fiili işleyenler cezalandırılacak ve GSKEHH'nin sonraki servislerinden yararlandırılmayacaklardır.

7. GSKEHH, konvoyların, verecekleri servislerin uygun saatlerde (akşam ya da gece) olmasına imkân verecek zamanda bakım noktalarına ulaşabilmeleri için sürekli çaba sarfedecektir; bu uygun zamanlar, günlük çalışmanın sona ermesini izleyen saatler olarak belirlenmiştir. Ancak, hava koşulları ya da uzaklık nedeniyle bunun imkân dahilinde olmaması halinde, birlik komutanı, hizmetlerin gündüz gerçekleştirilmesine izin verir, konvoyu karanlık basıncaya kadar alıkoymaz.

8. Servisler sona erdikten hemen sonra, birlik komutanı, GSKEHH için istatistik bir rapor hazırlayacak ve bu rapor, aşağıdaki bilgileri içerecektir:

a) Her bir hostes tarafından hizmeti görülen isteklilerin tam sayısı;

b) servisten yararlananların soyadı ve adı, dosya numarası ve kadro

durumuna göre kesilen ücretin hesap pusulası;

c) birlikte bulundukları sürece konvoy mensuplarının (amir, hostesler ve nakliye personeli) davranışları hakkında kısa bilgiler;

d) GSKEHH'nin iyileştirilmesine yönelik yapıcı eleştiriler ve öneriler.

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja
General PKKv tarafından görülmüştür.
Felipe Collazos
Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler,
Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı

İstatistik Rapor

Lagunas, 2 Eylül 1957

Yüzbaşı PKKv Alberto J. Mendoza R., 16 numaralı konvoyun, kendi emir ve komutası altında bulunan Lagunas (Huallaga Irmağı) ordugâhına yaptığı ziyaret hakkında, GSKEHH'ne aşağıdaki raporu sunmaktan memnuniyet duyar:

16 numaralı konvoy, 1 Eylül Perşembe günü saat 15'te ırmak gemisi *Eva* ile İquitos'tan Lagunas ordugâhına gelmiş ve burayı aynı gün saat 19'da, (aynı ırmağın kıyısında bulunan) Puerto Arturo ordugâhına müteveccihen terk etmiştir. Konvoy, Bayan Leonor Curinchila'nın -Chuchupe- emir ve komutasında olup, Dulce Maria, Lunita, Pichuza, Barbara, Penélope ve Rita adlı hosteslerden ibarettir. Verilen talimata uygun olarak 83 istekli altı gruba ayrılmış (beş hostes için on dörder kişi, bir hostes için on üç kişi), bunlara, adı geçen hostesler tarafından, yönetmeliklere uygun süreler içinde ve son derece memnun edici şekilde hizmet verilmiştir. İçlerinde en az istenen Dulce Maria adlı hostes olduğu için, kendisine on üç kişilik grup düşmüştür. Ekte sunulan evrakta 83 isteklinin ad ve soyadları, personel dosya numaraları ve kadrolarına göre yapılan kesintilerin hesap pusulaları bulunmaktadır.

Lagunas'ta bulunduğu süre zarfında bütün konvoyun davranışı tamamen kurallara uygun görülmüştür. Yalnızca hosteslerin gelişi

sırasında bir olay çıkmıştır. Er Reinaldino Chumbe Quisqui, hosteslerin arasında anne tarafından üvey kız kardeşini (Lunita adlı hostes) tanımış, kendisine küfür ederek saldırmıştır. Bir şans eseri olarak, bu olay ağır sonuçlar doğurmamış ve adı geçen er, nöbetçiler tarafından tutuklanmıştır. Bu durumda er Chumbe Quisqui, hizmet için istekli olanların listesinden çıkarılmış ve kötü karakteri ve davranışından dolayı kendisine altı gün ağır oda hapsi verilmiştir. Daha sonra, anne tarafından üvey kız kardeşi Lunita ile diğer hostesleri̇n ısrarı karşısında, cezasının ikinci bölümü affa uğramıştır. Aşağıda imzası bulunan; çalışmaları bütün erbaş ve erler tarafından takdirle karşılanan bir organizasyon olan GSKEHH'ne, servisin, astsubayları da içine alacak biçimde genişletilmesi imkânını araştırması önerisinde bulunmaya kendini mezun sayar. Kaldı ki, bu istek şimdiye kadar birçok kez dile getirilmiştir. Ayrıca, bekâr ya da aileleri görev yaptıkları bölgelerden çok uzaklarda yaşayan subaylar için de birinci sınıf hosteslerden oluşan özel bir tim kurulması düşünülmelidir.

İmza:
Yüzbaşı PKKv.
Alberto J. Mendoza R.

GSKEHH

Rapor No. 15

İlgi : Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti hk.

Konu : 1. Birinci yıldönümü nedeniyle kutlama ve bilanço.
2. Hostesler marşı.

İquitos, 16 Ağustos 1957

Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti Komutanı, aşağıda imzası bulunan Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı General Felipe Collazos'u en derin saygılarıyla selamlar ve raporunu sunar:

1. GSKEHH'nin bu ayın 4. gününe rastlayan birinci yıldönümünü kutlamak amacıyla, aşağıda imzası bulunan; bu organizasyonun bay ve bayan personeline, İtaya Irmağı kıyısındaki yerinde gösterişsiz bir dostluk yemeği vermeye kendini mezun saymıştır. Servisimizin dar bütçesine fazla yük olmaması için, bu yemek, personel şefimiz Bayan Dona Leonor Curinchila'nın (namı diğer Chuchupe'nin) yönetiminde bir grup gönüllü hostes tarafında hazırlanmıştır. Amazon mutfağının enfes ürünlerinin yenildiği (menü, bu civarın tanınmış yerfıstığı çorbası olan İnchic Capi, tavuklu pirinçli Juane ve Cocona dondurmasından ibaret olup, yemekte bira içilmiştir) bu kutlama yemeği sırasında, neşe ve şaka atmosferi içinde sağlıklı ve kardeşçe bir yakınlaşma sağlanmıştır. Sadece bununla da kalınmamış; böyle bir anma toplantısında, yapılan şeyler üzerinde uzun uzun düşünme fırsatı kaçırılmamıştır. Hizmet kuruluşumuzun ilk yılı sonunda elde edilen meyveler gözden geçirilmiş, karşılıklı olarak değerlendirmeler, öneriler ve olumlu eleştiriler dile getirilmiştir. Bütün bunlar olurken, Kara Kuvvetleri'nin tarafımıza tevcih ettiği görevin en iyi biçimde yerine getirilmesi hep gözönünde tutulmuştur.

2. Bütün olarak ele alındığında, GSKEHH'nin ilk yılının bilançosu (ki bu, aşağıda imzası bulunan tarafından, birlikte çalıştığı personelin önünde, tören yemeğinin son servisi yapılırken kısaca özetlenmiştir) şudur: Kuruluşumuz tarafından, Kara Kuvvetlerimizin en ön saflarındaki erbaş ve erlerle, filolarımızın Amazonlar'daki üslerinde bulunan denizcilere 62.160 servis sağlanmıştır. Bu sayı, mevcut talebin çok gerisinde kalmasına rağmen, hizmetimiz açısından alçak gönüllü bir başarı anlamına gelmektedir. Yine bu sayı kanıtlamaktadır ki, verimli her işletmeye özgü o üstün hırsı hiçbir zaman elden bırakmayarak GSKEHH, harekât kapasitesini, randıman yeteneğinin sınırlarını zorlayarak kullanmıştır. Bu gerçek, 62.160 olan toplam servis miktarının, hizmette görevli personel sayısıyla oranlanması sonucunda açıkça ortaya çıkacaktır. GSKEHH'nin dört hostesi zor bulan ilk iki ayında, verilen hizmetin hacmi fiilen 4.320'ye ulaşmaktaydı. Bu, her ay hostes başına ortalama 540 servis anlamına gelmektedir ki, söz konusu sayının gündelik karşılığı yirmidir. Böyle bir miktar (Komutan, aşağıda imzası bulunan tarafından düzenlenmiş olan bir numaralı raporu hatırlayacaktır), hosteslerde her türlü takdirin üstünde bulunan randıman yeteneğinin işareti sayılmalıdır. Hostes kadrosunun altıyı bulduğu dördüncü ve beşinci ay-

larda, verilen servis sayısı 6.480'e çıkmıştır; aynı biçimde bu da, emek birimi başına günlük ortalama yirmi servis karşılığındadır. Beşinci, altıncı ve yedinci aylarda, 13.566'yı bulan servis sayısına rağmen, GSKEHH'nin personeli olan sekiz hostesten her birine düşen günlük ortalama yine yirmidir. Sekizinci, dokuzuncu ve onuncu aylarda oran aynı kalmış ve bununla birlikte randıman en üst düzeyde gerçekleşmiştir. Çünkü, bu üç aylık dönemde servis sayısında ulaşılan 16.200 rakamı da, aynı biçimde, GSKEHH'nin on hostesinden her biri için günde ortalama yirmi adet hizmet demektir. Son aylarda ulaşılan 21.600 adet hizmet ise bir kez daha göstermektedir ki, halen hesaba katabileceğimiz yirmi hostes de, herhangi bir kesinti olmaksızın aynı yüksek ortalamayı tutturabilmiştir. Aşağıda imzası bulunan; kutlama yemeğinde yaptığı konuşmayla, GSKEHH personelini, çalışmalar sırasında gösterdikleri iyi davranıştan dolayı tebrik ederek ve kendilerini, gelecekte hem nicelik hem de nitelik açısından daha yüksek randıman hedeflerine ulaşabilmek için çabalarını iki katına çıkarmaları yönünde teşvik ederek bitirmeye kendini mezun saymıştır.

3. Hostesler, bir dostluk jesti göstererek, GSKEHH'nin şerefine kaldırılan son kadehlerin arkasından, aşağıda imzası bulunana, kendilerinin gizlice ve böyle bir gün için besteledikleri küçük bir eseri sunmuşlardır. Ayrıca, hostesler, bu müzik parçasının servisimizin marşı olmasını önermişlerdir. Söz konusu dilek, marş birkaç kez hosteslerin tümü tarafından gerçek bir coşkuyla söylendikten sonra, aşağıda imzası bulunan tarafından uygun görülmüştür. Personelin, kendilerinin bir parçası olduğu örgütlerine ilgi ve bağlılığını gösteren bu tür girişimlerin desteklenmesinin ne kadar yararlı olduğunu Komutanlık gözönüne aldığı takdirde, aşağıda imzası bulunan, verdiği kararın, tarafınızdan da onaylanacağını ummaktadır. Böyle istekler, ortak görevlerin yerine getirilmesinde kaçınılmaz olan arkadaşlık ruhunu geliştireceği gibi, aynı zamanda yüksek bir moralin varlığını da ortaya koymaktadır. Yine bu tür girişimleri belli bir gençlik heyecanının ve bununla ilgili olarak da biraz şakacılık ve muzipliğin belirtisidir; bu son ikisi, elbette ki aşırı dozda olmayıp, yalnızca yapılan işe biraz tuz biber katma amacını gütmektedir.

4. Dünyaca tanınmış bir parça olan *La Raspa*'nın melodisiyle söylenmesi gereken söz konusu marşın güftesi aşağıdadır:

Hostesler Marşı

Hizmet, hizmet, hizmet,
Ulusumuzun ordusuna.
Hizmet, hizmet, hizmet,
En yüce doğrulukla.

Mutlu kılarız erleri.
Hop, hop, marş, marş, hemşireler!
Bir de erbaşları, yani bizimkileri,
Şereftir, görevdir, dün ve bugünler!

Nakarat: Hizmet, hizmet, hizmet,
Ulusumuzun ordusuna.
Hizmet, hizmet, hizmet,
En yüce doğrulukla.

Bundan keyfimiz, bizim neşemiz,
Düşünce konvoyları birliğimizin yola.
Nerde kavga, fenalık, yok orada işimiz,
Chinito, Chuchupe ve Chupon'la.

Nakarat: Hizmet.....

Yatakta, yerde, çayırda,
Kışlada, kampta, arazide.
Bağışlarız öpücükle sarılma, coşku da.
Yeter ki, emretsin komutan bize.

Nakarat: Hizmet.....

Cangılın suları, lagünlerdir geçtiğimiz,
Pumalar, jaguarlar bizi hiç korkutmaz.
Ateşli mi ateşli yurtseverliğimiz,
Aşk sunarız, tadımıza doyulmaz.

Nakarat: Hizmet.....

Artık susun hostesler,
Şimdi haydi işbaşı.
Dalila uçmak ister,
Beklemekte *Eva* kalkışı.

Nakarat: Hizmet.....

Adiós, Adiós, Adiós!
Chinito, Chuchupe, Chupón.
Adiós, Adiós, Adiós,
Adiós, Bay Pantaleón

Nakarat: Hizmet.....

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja

Suret:

Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı General Roger Scavino'ya.

DÜŞÜNCELER:

Aşağıdaki hususun Yüzbaşı Pantoja'ya bildirilmesi emredilir: Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanlığı, kendisinin GSKEHH'nin bayan personeli tarafından yapılmış Hostesler Marşı'nı uygun görme kararı, yalnızca geçici olarak onaylanmaktadır. Komutanlık, söz konusu güftenin, *La Raspa* gibi kökü dışarda bir parçaya göre değil de, yurdumuzun zengin folklor hazinesinden herhangi bir şarkının melodisine göre söylenmesini tercih etmektedir. Bu, ilerde dikkat edilmesi gereken bir öneridir.

İmza:
General Felipe Collazos
Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler
Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı

Horcones (Napo Irmağı) Karakolu Komutanı Teğmen PKKv. Alberto Santana'nın Şifreli Telsiz Mesajı
(İquitos'taki Vargas Guerra Ordugâhı'nda Kaydedilmiş ve —SuretiBeşinci Ordu, Amazonlar Komutanlığı'na VerilmekÜzere— Alıcısına İletilmiştir.)

Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti Komutanı Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja'ya aşağıdaki mesajın iletilmesini rica ederim:

1. Bebeğiniz Gladys'in doğumu dolayısıyla sizi, kendi adıma ve Horcones Karakolu'nun astsubayları, erbaş ve erleri adına en can-

dan duygularla kutlamak isterim. Dünyamızın yeni konuğu kızınıza, hayatta mutluluk ve başarılar dileriz. Bu mutlu olayı, GSKEHH'nin 11 numaralı konvoyunun Horcones'e gelişiyle, ancak dün haber alabildiğimiz için, kutlama mesajımız gecikmiştir.

2. Amazon Radyosu'ndaki SİNCHİ'NİN SESİ programının Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ne karşı yaptığı haince imalar ve zehirli kinayeler karşısında, size, yine kendim ve komutam altındaki bütün asker adına en kardeşçe dayanışma duygularımızı bildiririz. Öfları reddettiğimizi ve kesin olarak mahkûm ettiğimizi bildiririz. Öfkemizin bir işareti olarak Horcones Karakolu'nda artık bu programı dinlemiyoruz; bunun yerine, Ulusal Radyo'nun 'DÜNÜN MÜZİĞİ VE DÜNÜN ŞARKILARI' adlı programı, hoparlörler aracılığıyla bütün birlikte yayınlanmaktadır.

En içten teşekkürlerimle!

İmza:
Teğmen PKKv
Alberto Santana
Horcones (Napo Irmağı) Karakolu Komutanı

Borja Garnizonu Komutanı Albay PKKv Peter Casahuanqui'nin, Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti'ne yazdığı yazı.

Borja, 1 Ekim 1957

Borja Garnizonu Komutanı Albay PKKv Peter Casahuanqui, 25 numaralı konvoyun garnizonumuzda bulunduğu sırada bazı olayların kaydedildiğini GSKEHH'e bildirmek zorunda kaldığı için üzüntü duymaktadır. Söz konusu konvoy, Chupito adındaki kişinin yönetiminde olup Coca, Peludita, Flor ve Maclovia adlı hosteslerden ibarettir. Konvoyun kalış süresi, deniz uçağı *Dalila*'nın Maranon'dan kalkışına izin vermeyecek derecede kötü hava koşulları nedeniyle sekiz gün uzatılmak zorunda kalınmıştır. Yukarda değinilen olaylar, aşağıdaki gibi cereyan etmiştir:

1. Hizmetlerinin bitiminden sonra (ki, normal olarak konvoyun geliş günü bitirilmiştir), hosteslerin birlik mensuplarıyla kuraldışı temasını engellemek amacıyla, bayanların tümü, kendileri için hazırlanan astsubay gazinosuna yerleştirilmiştir. Yapılan bir ihbar sonucu, *Dalila'*nın Loco adlı pilotun yasak bir girişim planladığı, komutanlık tarafından zamanında öğrenilmiştir. Bu pilot, Borja'daki astsubaylara, nakit para karşılığında adı geçen hosteslerin hizmet vermesini organize etmiştir. Birliğin üç astsubayı, gece vakti itişme sırasında basılmış ve ağır hapis cezası almışlardır. Loco takma adlı kişi, konvoyun hareket zamanına kadar, birliğin hapishanesinde tutulmuş ve hosteslere de uyarı cezası verilmiştir.

2. Konvoyun Borja Garnizonu'nda kalışının üçüncü günü, kadınların bir arada tutulduğu servis bölgesinin çok sıkı koruma altında bulundurulmasına rağmen, hostes Maclovia ile konvoyu korumakla görevli nöbetçilerin sorumlusu Başçavuş Teófilo Gualino'nun birlikte kaçtıkları saptanmıştır. Derhal gerekli önlemler alınmış ve garnizona ait bulunan ve yasadışı olarak gaspettikleri bir salla kaçtıkları anlaşılan kaçakların aranması ve yakalanması çalışmalarına başlanmıştır. Yoğun aramaların ikinci gününde kaçakların Santa Maria de Nieve adlı meskûn yerde oldukları ve "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşleri"ne ait gizli bir sığınakta barındıkları belirlenmiştir. Kendileri kaçarken, şiddetli yağmur ve ırmağın azgın akıntıları karşısında, Maranon'un çok derin yerlerini bile mucize kabilinden aşabilmişlerdir. Söz konusu çiftin saf inancına göre, bu sırada kendilerine 'kurban çocuk'un Tanrısal yardımı destek olmuştur. Nuh'un Gemisi'ne mensup bağnazların saklandıkları yer, büyük bir arama başlatmış olan Sivil Muhafızlar'a bildirilmiş, ancak, 'kız ve erkek kardeşler'in dağlara çekilmesi nedeniyle başarı kazanılamamıştır. Buna karşılık iki kaçak yakalanmış; başlangıçta karşı koymayı denemelerine rağmen, Teğmen Camilo Bohórquez komutasındaki avcı birliği kendilerini kolayca teslim almıştır. Üstlerinde bulunan ve el konulan belgelerden anlaşıldığına göre, bu iki kişi o günün sabahı evlenmişlerdir. Önce Santa Maria de Nieve'de merkez komutanının önünde resmi, sonra da misyon rahibinin önünde dini nikâhları kıyılmıştır. Başçavuş Teófilo Gualino'nun rütbesi geri alınarak er yapılmış ve kendisine 120 gün katıksız hapis cezası verilmiştir; ayrıca, bu ahlak dışı hareket tarzı da, personel dosyasına "en ağır suçlar" başlığı altında kaydedilmiştir. Hostes Maclovia, GSKEHH tarafından servisin uygun göreceği bir cezayla cezalandırılmak üzere ik-

mal deposuna (orduya alma ve dağıtım) geri gönderilmiştir.

İmza:
Albay PKKv
Peter Casahuanqui
Borja Garnizonu (Maranon) Komutanı

Sevgili Dostum Pantoja!

Beşeri olan her şey gibi sabrın da bir sınırı vardır! Sizi sabrımı kötüye kullandınız diye suçlamak istemiyorum; ne var ki, tarafsız bir gözlemci, onu ayaklar altına aldığınızı söyleyecektir. Çünkü, yanınızda çalışan Chupito, Chuchupe ve Chino Porfirio ile son haftalarda size gönderdiğim bütün sözlü ve dostça mesajlarım karşısında, layık gördüğünüz o taştan sükut başka nasıl yorumlanabilir? Ne yazık ki, konu gayet basit. Artık bunu anlamalı ve dostlarınızla düşmanlarınızı ayırmayı öğrenmelisiniz; ya da, beni bağışlayın Bay Pantoja, sizin o gelişmekte ve rağbet görmekte olan uygulamanız suya düşmüştür. Bütün kent benden, siz ve İquitos'taki bütün namuslu insanların, hiç görülmemiş ve affedilmez bir rezalet diye nitelediği çalışmanıza karşı hücuma geçmemi istemektedir. Biliyorsunuz ki, ben çağımın adamıyım, ölmeden önce dünyadaki her şeyi görmeye, yapmaya ve yakından tanımaya hazırım; dünyaya gözümü açtığım şu enfes Loreto ülkesinde sizinki gibi bir sanayinin boy atmasını, ilerleme uğruna kabul edecek konumdayım. Ancak, dünyaya açık bir kafaya sahip olan ben bile, şu dehşete düşmüş, haç çıkaran ve göğe doğru haykıran insanları anlamaktan kendimi alamıyorum. Başta yalnızca dört kişiydiler, sevgili dostum, ama şimdi yirmi mi, otuz mu, elli mi? Ve siz bu günahkâr kadınları, Amazonlar'ın semalarından ve ırmaklarından oraya buraya taşıyorsunuz. Bilmelisiniz ki, halk, sizin bu işinize bir son vermeyi kafasına komuştur. Artık aileler huzur içinde uyuyamıyorlar; çünkü, evlerinin çok yakınında, küçük yaştaki kız çocuklarının gözleri önünde bu terbiyesizlik ve ahlaksızlık çıbanı durmakta. Ve siz de kesinlikle farkındasınızdır ki, İquitos'lu gençlerin şimdi en büyük eğlencesi, İtaya kıyısına koşmak ve renkli yükleriyle gelip giden gemiyi ve deniz uçağını seyretmek.

San Augustin Koleji'nin müdürü Peder José Maria, şu aziz ve bilge ihtiyar, daha dün benimle bu konuda konuştu ve bu sırada gözünde yaşlar vardı.

Gerçeği kabul edin: Sizin milyonluk işletmenizin yaşaması ya da ölmesi, benim ellerimdedir. Şimdiye kadar, var olan baskıya göğüs gerdim ve halkın öfkesini biraz yumuşatabilmek için, ara sıra bazı saklı uyarılar yapmakla yetindim. Ama siz, anlayışsızlığınızda ve inatçılığınızda ısrar ederseniz; ve ben, bu ayın bitiminden önce payıma düşeni alamazsam, hem işletmenize, hem de onun başı ve yöneticisine düşecek pay, kanlı bıçaklı kavgadan başka bir şey olmayacaktır. Bu kavgada ne acıma vardır, ne de yumuşama; dolayısıyla böyle bir kavgada, hem işletmeniz, hem de onun sorumlusu, gelişmelerden doğacak nahoş sonuçlara katlanmak zorundadır.

Bunun dışında ve diğer birçok olayın ötesinde, Bay Pantoja, sizinle oturup dostça sohbet etmeyi çok isterdim. Ne var ki, sahip olduğunuz karakter bana korku veriyor; aynı biçimde, ölçüsüzlüğünüz ve kötü davranışınız da beni ürkütüyor. Bütün bunlarin dışında, (izin verirseniz, bu konuya dudaklarımda bir gülümseyle değinmek istiyorum,) İtaya'nın pis sularına tarafımdan istek dışı yapılan iki balıklama dalış, sadık hizmetkârınız bendenizin şaka olarak kabul edebileceği ve bağışlayabileceği en son noktalardır. Bunun üçüncü kez tekrarı halinde, şiddetin her türlüsüne karşı olmama rağmen, size yiğitçe karşı koyacağımı bilmenizi tavsiye ederim.

Dün akşam sizi, sevgili dostum, Gonzáles Vigil Bulvarı'nda, Yaşlılar Yurdu civarında gezinti yaparken gördüm. Yanınıza gelip sizi selamlamak istedim. Ancak, öyle hoş biri size eşlik ediyordu ve bu, öyle şefkat dolu bir andı ki, niyetimden hemen vazgeçtim. Nedeni gayet basit, ben, hem anlayışlı, hem de sır saklayan bir insanım. Kolunu beline doladığınız ve kulağınızdan sizi büyük bir sıcaklıkla hafifçe ısıran güzel bayanı tanıdığım için içimden çok sevindim. Düşündüm. Bu bayan, kesinlikle sizin o cazibeli zevceniz olamazdı. Bu, kadın, dedim kendi kendime, girişim ruhu taşıyan sanayicinin Manaus'tan ithal ettiği mücevherden başka biri değil: hani şu şanlı geçmişi olan bebek. Gerçekten seçkin bir zevkiniz var, Bay Pantoja, kentin bütün erkeklerinin sizi kıskandığını bilmelisiniz. Nedeni şu: Brezilyalı, İquitos toprağının gördüğü en baştan çıkarıcı ve en cazibeli varlık. Sizi ve askerlerinizi kutlarım! Güzel Morona Gölü'nde güneşin batışını seyretmeye ve 'kurban çocuk'un çarmıha gerildiği boğazda sonsuz aşk yemini etmeye mi gidiyordunuz? Malum ya, bu

boğaza gitmek, şimdi bu civarın âşıkları arasında moda oldu.

İçtenlikle elinizi sıkıyorum. Benim kim olduğumu artık biliyorsunuz herhalde.

GSKEHH

Rapor No. 18

İlgi : Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti hk.

Konu : 22-30 Eylül 1957 tarihleri arasında Borja'da bulunan 25 numaralı konvoyla ilgili olaylar.

Gizlilik derecesi : Gizli

İquitos, 6 Ekim 1957

Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti Komutanı aşağıda imzası bulunan Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı General Felipe Collazos'u en derin saygılarıyla selamlar ve raporunu sunar:

1. Borja Garnizonu'nda kaydedilen ve Albay PKKv Peter Casahuanqui'nin GSKEHH'yle ilgili ekteki raporunda sözü edilen ciddi olaylar hakkında, son derece dikkatli ve özenli bir inceleme yapılmıştır. Bu incelemenin sonunda ortaya çıkan gerçekler aşağıdaki gibidir:

a) 25 numaralı konvoyun Borja'da kaldığı altı gün içinde (22 Eylül'den 30 Eylül'e kadar), bu bölgede hava koşulları kesinlikle kötü gitmemiştir. Son derece güneşli geçen bu bir hafta içinde, bir kez olsun yağmur yağmamış ve Maranon Irmağı gayet sakin akmıştır. Peru Hava Kuvvetleri ile donanmanın meteoroloji dairesinden verilen konuyla ilgili bilgiler ekte sunulmuştur.

b) 25 numaralı konvoyun bütün mensuplarının verdikleri ifadeler, açıkça şu noktada birleşmektedir: Kendilerinin Borja'da uzun süre kalmalarının nedeni, *Dalila*'nın pervanesinin, kötü niyetli, bilinmeyen kişilerce sökülmüş olmasıdır; böylece, uçağın kalkışı engellenerek konvoyun Borja'da kalması gibi bir amaç güdülmüştür. Çnkü, sekizinci gün, uçağın pervanesinin yine esrarengiz bir biçimde yerine takılmış olduğu görülmüştür.

c) Aynı biçimde, konvoyun bütün mensuplarının verdiği ifadeler şu konuda da tamamen ayrıdır: Borja'da beklemek zorunda kaldıkları sekiz gün boyunca Coca, Peludita, Flor ve Maclovia (bu sonuncusu, elbette garnizonda bulunduğu süre zarfında) adlı hostesler, birliğin bütün subay ve astsubaylarına, her gün ve birçok kez hizmet vermeye teşvik edilmişlerdir. Oysa bu durum, yüksek ve orta derecedeki ordu mensuplarının GSKEHH servislerinden yararlanamayacağına dair kurallara tamamen ters düşmektedir. Ayrıca, yukarıda değinilen hizmetlerin, ekonomik açıdan herhangi bir karşılığı da verilmemiştir.

d) *Dalila*'nın pilotu, ifadesinde, Borja'da hücreye kapatılma nedeninin, sadece bu durumu engellemeye kalkışması olduğunu söylemiştir. Tereddüt etmeden verdiği bilgilere göre, kendisi, hostesler-den istenen, talimatlara aykırı ve onur kırıcı olan servislerin yerine getirilmesine karşı çıkmıştır. Kadın personelin bizzat yaptığı değerlendirmelerden, bu servislerin sayısının, aşağı yukarı 247 gibi yüksek bir rakama ulaştığı anlaşılmıştır.

e) Aşağıda imzası bulunan, bazı kaygılarını dile getirmek istemektedir. Kendisi, bu soruşturmanın sonuçlarını iletirken, ordumuzun en değerli komutanlarından biri olan ve aşağıda imzası bulunan tarafından da sayılan ve sevilen Albay PKKv Peter Casahuanqui'nin yazdıklarına karşı gelmek amacını taşımamaktadır. Aksine, bu işi, basit bir işbirliği anlamında ve bütün gerçeğin gün ışığına çıkabilmesi için, adı geçen komutanın raporuna katkı olması amacıyla yapmıştır.

2. Öte yandan, aşağıda imzası bulunan, aşağıdaki hususu bildirmekten de onur duyar: Hostes Maclovia ile eski Başçavuş Teófilo Gualino'nun kaçışları ve sonradan evlenişleriyle ilgili olarak GSKEHH tarafından yapılan araştırma sonuçlarıyla, Albay PKKv Peter Casahuanqui tarafından bu konuda yazılanlar, matematik bir bütünlük göstermektedir. Buna eklenmesi gereken yalnızca bir nokta vardır; eski Başçavuş Gualino ile hostes, garnizonun salına ödünç olarak el koymuşlardır. Çünkü, ırmak, Borja'dan dışarı çıkabilmek için mümkün olan tek ulaşım yoludur. Bu salı ilk fırsatta geri vermeye kesin kararlı oldukları da anlaşılmıştır. Sorumsuz davranışı nedeniyle, hostes Maclovia, kendisine herhangi bir tazminat ve referans verilmeden GSKEHH'den çıkarılmıştır.

3. Aşağıda imzası bulunan, bir başka noktada daha kaygı duymaktadır. Komutanın izniyle, bu noktayı burada dile getirmek ister.

GSKEHH'nin ve bakım noktalarındaki sorumlu subayların bütün çabalarına rağmen ortaya çıkan bu tür olayların çoğu, hizmetin fiili mevcudundaki ölümcül noksanlıklardan kaynaklanmaktadır. 20 (yirmi) hosteslik (adı geçen Maclovia'nın yerine henüz kimse alınmadığı için, şu anda ondokuz olan) birliğimiz, GSKEHH'nin bütün çalışanlarının gösterdiği fedakârlığa ve iyi niyete rağmen, bakım noktalarında son derece yüksek olan taleplerin karşılanması açısından tamamen yetersiz kalmaktadır. Dolayısıyla, kendilerine arzu ettiğimiz gibi yardımcı olamıyoruz, ihtiyaçlarını ancak -ifademi bağışlayın- damla damla yerine getirebiliyoruz. İşte bu sınırlılık, sabırsızlıklara, hayâl kırıklığı gibi duygulara, hatta zaman zaman düşüncesizce yapılan üzücü hareketlere yol açmaktadır. Bu nedenle, aşağıda imzası bulunan, bir kez daha komutanının hoşgörüsüne inanarak kendisinden, enerjik ve cesaretli bir adım atılmasını ve GSKEHH'nin harekât gücünün 20'den (yirmiden) 30 (otuz) hostese çıkarılmasına izin verilmesini diler. Böyle bir gelişme, Amazonlar'daki askerlerimizin bilimin adlandırdığı biçimde "tam erkeklik gücü"nün hâlâ hayli zor olan tatmini yolunda önemli bir ilerleme anlamına gelecektir.

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja

Ekler:

Ekler:

1. Borja (Maranon) Garnizonu Komutanı Albay PKKv Peter Casahuanqui'nin raporu.
2. Peru Hava Kuvvetleri ve Peru Deniz Kuvvetleri'nden alınan meteoroloji raporları.

DÜŞÜNCELER:

DÜŞÜNCELER:

Yüzbaşı Pantoja'nın yukarıdaki raporunu, aşağıdaki talimatla birlikte Beşinci Ordu Komutanı General Roger Scavino'ya iletiniz:

1. 22 ve 30 Eylül tarihleri arasında Borja'da GSKEH'nin 25 numaralı konvoyuyla ilgili olarak meydana gelen gelişmeler hakkında derhal ve ayrıntılı bir soruşturma açılması; sorumluların en ağır bi-

çimde cezalandırılması; ayrıca,

2. Yüzbaşı Pantoja'nın isteğinin kabul edilerek GSKEHH'e, harekât gücünü 20 (yirmi) hostesten 30'a (otuza) çıkarabilmesi amacıyla, her türlü imkânın sağlanması.

İmza:
Felipe Collazos
General
Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler,
Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı
Lima, 10 Ekim 1957

Amazon Bölgesi Irmak Koruma Kuvvetleri Komutanı Tuğamiral PDo Pedro G. Carillo'nun Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı PKKv Roger Scavino'ya Gönderdiği Gizli Mesaj

Santa Clotilde Üssü 2 Ekim 1957

Amazonlar'daki filonun çeşitli üslerinden, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin marşıyla bağlantılı olarak, komutanlığıma büyük şaşkınlık ve hoşnutsuzluk içeren açıklamaların gönrderildiğini size bildirmekten onur duymaktayım. Söz konusu bildirimler, yalnızca subaylardan olmayıp, aynı zamanda erattan da kaynaklanmaktadır. Donanmanın leke sürülmemiş üniformasını taşıyan bu insanlar, adı geçen marşın güftesini yazan kimsenin, Peru Deniz Kuvvetleri'ni bu sırada bir kez dahi olsun anmayı gerekli görmemiş olmasından büyük üzüntü duymuşlardır. Kaldı ki, Silahlı Kuvvetlerimizin bu sınıfı, (bu hatırlatma artık zorunlu olmuştur) bir nakliye gemisi sağlamakla kalmamış, bunun için gerekli personeli de vererek, söz konusu hizmetin gerçekleşmesine katkıda bulunmuştur. Bunlardan başka, sınıfımız, bakım masraflarının uygun görülen bir bölümünü de üstlenmiş olup, talep edilen hizmetler karşılığında bizim için saptanan ücretler, şimdiye kadar hiç aksatılmadan zamanında havale edilmiştir. Bu dışlanmanın, yalnızca dikkatsizlikten ve bir rastlantı sonucu meydana geldiğine; ayrıca, donanmayı aşağılama ya da deniz-

ciler arasında, karacı meslektaşlarına göre bir ihmal edilmişlik duygusu yayma amacını kesinlikle gütmediğine inanarak selamlarımla birlikte size bu mesajı gönderiyorum. Sizden ricam, bu mesaj elinize geçtikten hemen sonra, şahsınıza ilettiğim eksikliğin giderilmesi için yardımcı olmanızdır. Çünkü, küçük ve değersiz gibi görünmesine rağmen, bu eksiklik, kardeş kurumlar arasındaki ilişkilerde asla olmaması gereken gücenmelere ve gerginliklere yol açabilir.

Tanrı sizi korusun!

İmza:
Tümamiral PDo
Pedro G. Carillo
Amazon Bölgesi Irmak Koruma Kuvvetleri Komutanı

DÜŞÜNCELER:

Gelen bu mesajın içeriğinden Yüzbaşı Pantoja'yı haberdar ediniz ve GSKEHH'nin, böyle bir durumda yaptığı bağışlanmaz görgüsüzlükten dolayı, kendisiyle sert bir biçimde konuşunuz. Ona, Tümamiral Pedro G. Carillo ile ulusal donanmamızdaki diğer silah arkadaşlarımızdan derhal özür dileyerek onların gönlünü alması ve hatasını gidermesi için emir veriniz.

İmza:
General Roger Scavino
Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı
İquitos, 4 Ekim 1957

Reguena, 20 Ekim 1957

Cessur Sinschi!

Amazon radyosunda senin o adaletsizliğin kırbacı programın var ya, işte onu hepimiz dinliyoruz, ve seni alkışlıyoruz. Bu mektuba programında yer vermeni bekliyoruz, çünkü Santa İsabelita üssünün denizcileri, İquitos'tan buraya Eva adlı klas bir gemiyle buraya o biçim karıları getiriyorlar, burada onlarla uzun ince bir gün geçiriyorlar, kendilerinden başka kimsenin karılara el sürmesine izin ver-

miyorlar, işleri bitince de karıları yolluyorlar. Biz requenanın ilerici gençliği, bu kadınlarla iş tutamıyoruz, bu hakka adalete sığar mı Sinschi? Bir keresinde köyümüzden bir heyetle başımızda belediye başkanımız Teófilo Morey'le Santa İsabelita üssünün kumandanına kadar çıktık. Şikâyet ettik. Bu korkak her şeyi inkâr etti, dedi ki, ortada hostes yoksa o requenanın gençlerine gidin, hosteslerle yatın, nasıl diyim dedi. Hatta o kurban çocuğun başına yemin etti, dinsiz nolacak! Sanki bizim gözümüz kulağımız yok Sinschi, buna ne diyorsun? Niye denizcilerle şapır şupur da, bize yarabbi şükür? Bizim aletimiz yok mu yani? Söyle bunu programında, Sinschi, nolur, bu adama dünyayı zindan et, cessur Sinschi, yuvalarını yap onların.

Dinleyicilerin Artidoro Soma
Nepomuceno Quilca
Caifás Sansho

Sana bu mektupla birlikte bir de bir papağan yolluyoruz, hediyemiz olsun, o da tam senin gibi bir altın gaga, Sinschi.

GSKEHH

Rapor No. 26

İlgi : Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti hk.

Konu : "Hostesler Marşı" güftesinin değiştirilmesi ve amaçların açıklanması.

Gizlilik derecesi: Gizli

İquitos, 16 Ekim 1957

Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat için Hosteslik Hizmeti Komutanı aşağıda imzası bulunan Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi) Pantaleón Pantoja, Amazon Bölgesi ırmak Koruma Kuvvetleri Komutanı Tuğamiral PDo Pedro G. Carillo'yu en derin saygısıyla selamlar ve raporunu sunar:

1. Aşağıda imzası bulunan, Hostesler Marşı'nın güftesinde, şanlı ulusal filomuzdan ve onun gayretli mensuplarından açık bir biçim-

de söz edilmemesine yol açan affedilmez ihmalkârlık nedeniyle son derece üzüntü duymaktadır. Kendisi, bir mazeret anlamında değil, ancak yalnızca bilgi vermek amacıyla, şu noktanın tarafınızdan bilinmesi dileğindedir: Adı geçen marş, GSKEHH Komutanlığı'nın emriyle yazılmış olmayıp, personelimizin içinden gelen bir yaratıcılığın sonucudur ve üzerinde uzun uzadıya düşünülmeden, herhangi bir formalite uygulanmadan kabul edilmiştir. Gerek biçim, gerekse içerik açısından, önceden eleştirici bir gözle incelenmemiştir. Her ne kadar metinde sözü geçmiyorsa da, hem marşın ruhunda, hem de GSKEHH'de çalışanların duygularında ve gönüllerinde, donanmamızın üsleriyle denizcilerimizin yeri her zaman vardır. GSKEHH'nin, kendilerine duyduğu yakınlık ve saygı en üst düzeydedir.

2. Söz konusu marştaki eksiklik giderilmeye çalışılmış ve güfte, aşağıdaki biçimde yapılan değişiklikle zenginleştirilmiştir:

a) Dörtlükler arasında beş kez tekrar edilen nakarat veya koro, üç kez (birinci, üçüncü ve beşinci olarak) orijinal metinde olduğu gibi kalacaktır. Yani:

Hizmet, hizmet, hizmet
Ulusumuzun ordusun.
Hizmet, hizmet, hizmet,
En yüce doğrulukla.

Buna karşılık, ikinci ve dördüncü söylenişte, koro veya nakaratın ikinci satırı, aşağıdaki gibi değiştirilmiştir:

Hizmet, hizmet, hizmet,
Ulusumuzun donanmasına.
Hizmet, hizmet, hizmet,
En yüce doğrulukla.

b) Güftenin koro veya nakarat dışındaki ilk dörtlüğü tamamen değiştirilmiştir. Üçüncü satır, yani "Bir de erbaşları, yani bizimkileri", olduğu gibi kaldırılmış ve şöyle denmiştir:

Mutlu kılarız erleri,
Bir de bizim denizcileri,
Şereftir, görevdir, dün ve bugünler!
Tanrı sizi korusun!

İmza:
Yüzbaşı PKKv (Levazım Dairesi)
Pantaleón Pantoja

Suret:

1. Kara Kuvvetleri Geri Hizmetler, Levazım Dairesi ve İşletme Komutanı General Felipe Collazos'a.
2. Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı General Roger Scavino'ya.

İstatistik Rapor

Albay PKKv Máximo Dávila, GSKEHH'e, 32 numaralı konvoyun Barranca (Maranon) Garnizonu'na yaptığı ziyaretle ilgili olarak aşağıdaki özet raporu göndermekten memnuniyet duyar.

32 numaralı konvoyun ziyaret tarihi: 3 Kasım 1957.

Nakliye aracı ve personel: Eva Gemisi. *Konvoy amiri:* Chino Porfirio.

Hostesler: Coca, Pechuga, Lalita, Sandra, İris, Juana Loreta, Brezilyalı, Roberta, Eduviges.

Garnizonda kalış süresi: 6 (altı) saat. 14'den 20'ye kadar.

Servisten yararlananların sayısı ve hizmetlerinin sonuçlandırılması: 192 (yüzdoksaniki) ihtiyaç sahibi aşağıdaki biçimde kümelendirilmiş ve kendilerine yine aşağıdaki gibi hizmet verilmiştir:

On erlik bir takım, Brezilyalı hostes için ayrılmıştır. (Bu bayan, alaydaki erkekler tarafından en çok istenen hostes olmasına rağmen GSKEHH'in talimatına uyulmuş ve kendisine nizami olarak en az sayıda ihtiyaç sahibi gönderilmiştir.) 22 erlik bir takım, hostes Pechuga için ayrılmıştır (Çünkü bu bayan, gelen hostesler içinde alayın büyük ilgisini çeken ikinci personel olmuştur.) Geri kalan hosteslere de, yirmişer kişilik sekiz takım eşit olarak dağıtılmıştır. Bu bölüşme, birazdan aşağıda açıklanacak beklenmeyen bir sorunun ortadan kaldırılmasından sonra gerçekleştirilebilmiştir. Bu mevsimde Barranca'da karanlığın erken basması nedeniyle ve *Eva*'nın akşam olmadan hareket etmesi gerektiğinden, ihtiyaç sahiplerinin hostesler in yanlarında azami kalış süresi olan yirmi dakika, on beş dakikaya indirilmiştir. Böylece, güneş batmadan bütün operasyonun bitirilmesi amaçlanmış ve ne mutlu ki, bunda da başarı kazanılmıştır.

Notlar: Konvoyun verdiği hizmetler, ihtiyaç sahipleri açısından son derece tatmin edici olmuştur. Sadece birkaç kişi, yukarıda belirtilen nedenden dolayı zamanın kısa tutulmasından yakınmıştır.

GSKEHH'nin şimdiye kadarki her konvoyunda olduğu gibi, bunda da, dürüstlükle, her türlü takdirin üstünde olan emir ve komutayla karşılaştığımızı bildiririz. GSKEHH'yi garnizonumuzda ağırlamaktan büyük zevk ve sevinç duyduk.

Beklenmeyen sorun: Birliğimizin sıhhiye çavuşu, kadın kılığına girmiş ve 32 numaralı konvoyla birlikte sefere katılmış bir casusu ortaya çıkarmıştır. Nöbet birliğine teslim edilen casusun yapılan sorgusu sonunda, kendisinin adının Adrián Antúnez (takma adıyla) Milcaras olduğu anlaşılmıştır. Yine tarafımızdan belirlendiğine göre, bu kişi, Pechuga adındaki hostesin koruyucusu ya da organizatör dostudur. Casus, gemiye, koruyuculuğunu yaptığı bayan tarafından alındığını ve bu tuhaf girişimini gerçekleştirebilmek için tehdit yoluyla konvoy amirini razı olmaya ve hostesleri de ses çıkarmamaya zorladığını itiraf etmiştir. Kadın kılığıyla bindiği geminin mürettebatına yalan söylenmiş ve onun Adriana adlı yeni bir hostes olduğu bildirilmiştir. Ancak, bu sözde Adriana'nın hilesi, ilk müşterisiyle beraberken fark edilmiştir; kendisi, er Rogelio Simonsa'ya bir hastalık uydurarak, servisi alışılagelmiş taraftan değil de, daha çok sodomi denen ya da doğaya aykırı bir tarz ve biçimde sunmayı önermiştir. Birden şaşkınlığa düşen er Simonsa, durumu ilgili yerlere duyurmuş ve sahte Adriana, görevli sıhhiye çavuşu tarafından zorla muayene edilmiştir; bu muayene sonucunda, Adriana'nın gerçek cinsiyeti saptanmıştır. Casus, bu oyunu, ilgili hostesin gelirlerini daha yakından denetleyebilmek amacıyla tasarladığını (kendisi, bu gelirlerin yüzde 75'ini aldığını söylemiştir); çünkü, payını azaltmak adına, dostunun yanlış hesap çıkarmasından şüphelendiğini kesin bir dille ifade etmiştir. Ne var ki, sonradan, sorguya çekenlerin inanmaması üzerine, casus, kendisinin uzun yıllardır pasif homoseksüel olduğunu itiraf etmiştir. Bildirdiğine göre, gerçek niyeti, bu ahlâksızca alışkanlığını askerler arasında icra etmekmiş. Böylece, kendisinin mesafeli olarak, hostes işlevini gören bir kadının yerini tutabileceğini, yine kendi kendine kanıtlamak istemiş. Bütün bu açıklamalar, hayat arkadaşı Pechuga tarafından da doğrulanmıştır. Söz konusu olayla ilgili bir karar vermek birliğimizin yetkisinde bulunmadığı için, Adrián Antúnez (takma adıyla) Milcaras, ellerinden kelepçelenerek muhafız eşliğinde *Eva*'ya bindirilmiş ve ikmal deposuna (orduya alma ve dağıtım) geri gönderilmiştir. GSKEHH komutanlığı, bu durumda elbete uygun bulduğu önlemleri alacaktır.

Öneriler: GSKEHH'nin konvoylarının daha kısa aralıklarla bakım noktalarına gönderilmesi için imkânlar aranmalıdır; çünkü, söz konusu hizmetler, birlik üzerinde çok iyi etkiler yapmaktadır.

İmza:
Albay PKKv Máximo Dávila
Barranca (Maranon) Garnizonu Komutanı

Ekler:
1. İhtiyaç sahiplerinin adlarını ve personel dosya numaralarını içeren listeyle ücret kuponları;
2. Casus Adrián Antúnez (takma adıyla) Milcaras.

İquitos, 1 Kasım 1957

Değerli Bayan Pantoja,

Şimdiye kadar hep kapınıza kadar geldim, ama her seferinde kapınızı çalmadan, ağlayarak kuzenim Rosita'nın yanına geri döndüm. Çünkü kocan, bizi az mı tehdit etti, "cehenneme gidin, ama evime gitmeyin," diye. Ama şimdi, ne yapacağımı bilmeden bir cehennemde yaşıyorum zaten, bana acıyın bugün, sevgili ölülerimizin bu kutsal gününde. Şimdi Puchana Kilisesi'ne gideceğim ve bütün ölüleriniz için dua edeceğim, Bayan Pantoja. Bana bir iyilik edin, iyi bir insan olduğunuzu biliyorum, kızınızı gördüm, ne kadar tatlı minik bir yüzü var, aynı Moronacochalı 'kurban yavru'nunki kadar mübarek. Size anlatayım, minik kızınız doğduğu zaman, Pantilanya'da hepimiz o kadar sevindik ki, kocanız için özel bir gün yaptık, bebeğinizin gelişi onu daha mutlu kılsın diye kendisini sarhoş ettik. Ona, "yavrunuz tertemiz ruhuyla gökten gelmiş bir melek gibidir" dedik. Öyle de olmalı. Bundan eminim, yüreğim böyle diyor bana. Siz beni tanırsınız, beni bir yıl kadar önce bir kere gördünüz. Yanlışlıkla evinize soktuğunuz "çamaşırcı"yı bilirsiniz, o zaman çamaşırlarınızı yıkayacağımı sanmıştınız. İşte o benim, Bayan Pantoja, bana yardım edin, şu zavallı Maclovia'ya bir iyilik yapın, açlıktan öleceğim. Zavallı Teófilo da Borja da, ona katıksız hapis vermişler, bir arkadaşla bana gönderdiği mektupta böyle yazıyor. Biçarenin bütün günahı, beni sevmiş olması. Benim için bir şeyler yapın, hayatımın sonuna kadar size minnettar kalırım. Şimdi nasıl yaşarım ben, Bayan Pan-

toja, kocanız beni Pantilanya'dan kovdu? Dediğine göre, Borja'da kötü davranışta bulunmuşum. Teófilo'nun benimle kaçması için, her şeyi göze almıştım. Ama sorumlusu ben değilim. Başlatan o oldu. "Hadi," dedi bana, "gel, Nieva'ya kaçalım!" Orospuluğumu affedeceğini söyledi. Borja'ya geldiğim zaman beni görmüş ve kalbi ona şöyle demiş: "İşte, hayatın boyunca aradığın kadın bu."

Kuzenim Rosita iyi kalpli biri olduğu için, şimdi başımı sokacak bir yerim var. Ama o da fakir, bana sürekli bakamaz. Size bu mektubu, benim yerime o yazıyor, çünkü benim okumam yazmam yok. Bana merhamet ederseniz, Tanrı da bunu boş çıkarmaz, size ve küçük kızınıza cennette karşılığını verir. Yavrunuzu sokakta gördüm, nasıl da minnacık adımlar atıyordu, Tanrı'nın bir armağanı dedim kendi kendime, o mini mini gözleri neydi öyle. Pantilanya'ya geri dönmem lazım. Konuş n'olur kocanla. Beni affetsin, beni tekrar işe alsın. Çalışmamla onun için her zaman yararlı olmadım mı şimdiye kadar? Yanına geldiğimden beri, Bay Pantoja'yı kızdıracak bir şey yaptım mı? Hiç yapmadım, yalnızca bu son durum, hemen hemen koca bir yılda olan tek olay. Bu çok mu acaba? Bir erkeği sevmek hakkım değil mi? Brezilyalı'nın cazibesinden dolayı onun ağzının suyu akmıyor mu? Dikkatli ol, Bayan Pantoja, o kötü bir kadındır. Manaus'un suyunu içmiş, havasını çekmiştir içine. Oranın kötü kadınlarının hepsi de birer cadıdır, büyücüdür. Kocanı büyülemek için, muhakkak yemeğine bir şey katıyordur. Zaten, onu avucunun içine almıştır çoktan. Ayrıca, bu kadın yüzünden iki adam intihar etti. Dendiğine göre, biri dindar, küçük bir Amerikalı, diğeri de bir üniversite öğrencisiymiş. Hâlâ Bay Pan-Pan'ın iliğini kurutamadı mı yoksa? Gözünü dört aç, bu kadın çok yeteneklidir ve kocanı elinden alır, sonra, acı çekersin, Bayan Pantoja. Başına böyle bir şey gelmesin diye, dua edeceğim.

Konuş n'olur onunla, yalvar, Bayan Pantoja. Teófilo'mu daha aylarca zindanda tutacaklar, ona gitmek, onu görmek istiyorum, öyle özledim ki. Geceleri onu düşündüğüm zaman, uykumda ağlıyorum. Bu adam, Tanrı'nın huzurunda benim kocam olmuştur, Bayan Pantoja, Nieva'da nikâhımızı çok yaşlı bir rahip kıymıştı. Sonra, Nuh'un Gemisi'nde, aşkımızın ve sadakatimizin güvencesi olarak, bir pilici çarmıha çiviledik. Kocam, başta "kardeş" değildi; ama ben, Rahip Francisco İquitos'a geldiğinden beri onlardan biri olmuştum. Tanrı onu yüce kılsın. Verdiği vaazı dinlemek için gittim ve doğru yolu buldum. Teófilo'yu da inança döndürdüm, o da bir "kardeş"

oldu. Çünkü, Nieva'da "kardeşler"in bize nasıl yardım ettiğini gördü. Zavallı insanlar, bize yiyecek getirdikleri ve asma yataklarından birini ödünç verdikleri için, dağlara kaçmak zorunda kaldılar, evlerini, hayvanlarını, neleri var neleri yok, hepsini bırakıp gittiler. Tanrı'ya inanan ve iyilik yapmaktan başka bir şey bilmeyen iyi kalpli insanların peşine düşmek doğru mu?

Gemi bileti almak için bile param yok, Teófilo'nun yanına nasıl giderim? Çalışacak yerim de yok. Moquitos, bana çok kızgın, Pantilanya'ya gitmek için onu terk etmiştim. Şimdi beni almak istemiyor. "Çamaşırcı" olarak işe bir daha da başlamaya hiç niyetim yok. Yorgunluktan ölüyor insan, bir de tabii, polis belası var, kazandığım bütün parayı elimden alıyorlar. Nereye gideceğimi, ne yapacağımı bilmiyorum, Bayan Pantoja . Kocanı öp, okşa, biz kadınların bunu nasıl becerdiğini bilirsin. Beni affetmesini sağla, ben de senin önünde diz çöküp ayaklarını öpeceğim. Borja'daki Teófilo'm hiç aklımdan çıkmıyor, artık kendimi öldürmek istiyorum. Tıpkı Chunchoların kabilelerinde yaptıkları gibi, kalbime bir Chambira kılçığı sokup bu acıya artık bir son vereceğim ama, kuzenim Rosita bırakmıyor. Ayrıca, böyle bir şey yaparsam, efendimiz yüce Tanrı'nın ve onun yeryüzündeki temsilcisi Rahip Francisco'nun, bu hareketimi bağışlamayacaklarını biliyorum. Onlar bütün mahlukları severler, hatta bir orospuyu bile sever onlar. Bana merhamet edin. Beni tekrar işe alsın kocanız. Bir daha onu kızdıracak bir şey yapmayacağım, kızının adına yeminle söylüyorum bunu sana. Sizin için sesim kısılana kadar dua edeceğim, Bayan Pantoja. Benim adım Maclovia'dır, kendisi adımı bilir.

Size çok çok teşekkür ederim, Bayan Pantoja. Tanrı, bu iyiliğinizin karşılığını verecektir. Bütün sadakatimle sizin ve minik kızınızın ayaklarından öperim.

Maclovia.

Beşinci Ordu (Amazonlar) Diyanet İşleri Komutanı Binbaşı (ORB) Godofredo Beltrán Calila'nın Ordudan İstifa Ettiğini Bildirir Dilekçe

Tuğgeneral Roger Scavino
Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı
Adı geçen kent.

İquitos, 4 Aralık 1957

Sayın General,

Onsekiz yıldır, yani rahip olarak takdis edildiğim yıldan beri saflarında hizmet görmekten onur duyduğum ve sanırım hak ederek binbaşı rütbesine ulaştığım Peru Kara Kuvvetleri'nden derhal istifa etmek dileğimi, sizin aracılığınızla bildirmek gibi acı bir görevi yerine getiriyorum. Aynı biçimde, Silahlı Kuvvetler'in, her fedakârlığa katlanmış ve ihmal edilmiş ordu ruhban birliğinde (ORB) geçen yıllarım boyunca gayretlerimi teşvik etmek ve şükran duygularımı kazanmak amacıyla bana tevcih edilen üç madalya ile dört şerefli nişanı, en yakın amirim olan siz aracılığınızla orduya geri verirken, bu sırada vicdanımın en üzücü baskısına boyun eğiyorum.

Üzüntülüyüm, çünkü gayet açıkça ortaya koymak zorundayım ki, bu kurumdan ve madalya ile nişanlardan ayrılışımın nedeni, ordumuzun bünyesinde yarı gizli bir organizma olan Garnizonlar, Sınır Karakolları ve Diğer Kıtalardaki Erat İçin Hosteslik Hizmeti'nin uğursuz varlığıdır. Yapılan işi hoş göstermeyi amaçlayan bu adın arkasında, gerçekte, İquitos ile Amazonlar'daki askeri kıtalar ve deniz üsleri arasında etkin ve giderek artan bir biçimde sürdürülen fuhuş faaliyeti saklıdır. Peru tarihini soylu eylemleri ve seçkin kahramanlarıyla süslemiş olan bu ordunun, Bolognesilerin, Alfonso Ugartelerin ordusunun, satılık aşka kucak açacak kadar utandırıcı bir taşkınlığa düşmesini, ne rahip, ne de asker olarak kabul edebiliyorum. Kaldı ki, bu ordu, aşk satıcılığını kendi bütçesinden desteklemiş, lojistik ve levazım birliklerini onun emrine vermiştir. Burada sadece, açıklayacağım bir gerçeğin içinde yatan zıtlığı hatırlatmak isterim. Ücra köşelerde bulunan ve rahipleri olmayan garnizonlarda görev yapan askerlere, düzenli aralıklarla kutsal günah çıkarma ve mezhep ayinleri götürebilmek amacıyla, ordunun seferi bir rahip bölüğü kurması için, on sekiz yıldır süren ısrarlı ricalarım ve isteklerimde başarılı olamadım. Halbuki, kurulalı daha bir buçuk yıl ol-

mamasına rağmen, adı geçen Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, halen bir deniz uçağına, bir gemiye, bir kamyona ve son derece modern bir haberleşme sistemine sahiptir. Bütün bunlar, günahı, ahlaksızlığı ve şüphesiz bu arada frengiyi, Selva'mızın en uzak yerlerine kadar yaymaları için, onların emrine verilmiştir.

Nihayet bir noktaya daha işaret etmek isterim; bu eşi ve benzeri bulunmayan hizmet, tam Peru'nun ve O'nun Silahlı Kuvvetleri'nin resmi dini olan Katolikliğin, boş inanca dayalı bir bela tarafından tehdit edildiği dönemde ortaya çıkmış ve serpilmiştir. "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşleri" denen bu illet, köyleri ve diğer yerleşim merkezlerini silip süpürmekte, cahil ve saf halk arasında günbegün yeni müritler kazanmakta ve Moronacocha'da vahşice kurban edilen çocuk için başlattıkları grotesk tapınmaları, Selva'nın kışlaları da dahil olmak üzere her yeri sarmış bulunmaktadır. Bu durum, bugün açıkça ortadadır. Daha iki aydan kısa bir süre önce, Ucayali Irmağı kıyısındaki San Bartelomé Karakolu'nda bir grup fanatik acemi erin gizlice bir "Nuh'un Gemisi" kurduklarını ve bir Piro yerlisini canlı canlı çarmıha germeye kalkıştıklarını size hatırlatmama gerek yoktur, sayın General. Bunlar, böylece o sırada sürmekte olan fırtınalı havayı kovmak istemişler; birlikteki subaylar, onlara ancak silah kullanarak engel olmuşlardır. İşte tam bu sırada, yani Silahlı Kuvvetlerimizin ruhban birliği, Amazon alaylarımızın bağrında yuva yapmış bu Tanrıtanımaz ve cana kıyan musibete karşı korkusuzca savaşırken, Komutanlık, böylesi bir hizmetin işletmeye açılmasını nedense uygun görmüştür. Böylece Komutanlık, birliklerimizin ahlakını körelten, gelenek ve göreneklerde gevşekliklere yol açan bu hizmeti desteklemiş olmaktadır. Ordumuzun fuhuşu teşvik etmesi ve alçaltıcı aracılık görevini bizzat üstlenmesi, eli kolu bağlı seyredilemeyecek kadar ağır basan bir çöküntü belirtisidir. Ahlaki çözülme, ülkemizin temel direği olan Silahlı Kuvvetlerimize de musallat olursa, bu kanser her an, vatanımızın tüm dokunulmaz organlarını sarabilir. Bu naçiz asker rahibi, ne etkin olarak ne de kayıtsız davranarak, böyle korkunç bir sürecin işbirlikçisi durumuna düşmek istemez.

Askerce selamlarımla!

İmza:
Binbaşı (ORB)
Godofredo Beltrán Calila
Beşinci Ordu (Amazonlar) Diyanet İşleri Komutanı

DÜŞÜNCELER:

Bu dilekçeyi, saygılarım ve önerilerimle birlikte Savaş Bakanlığı'na ve Genelkurmay Başkanlığı'na iletiniz:

1. Binbaşı (ORB) Beltrán Calila'nın kararı kesin olduğu için kendisinin istifa dilekçesi kabul edilmelidir.

2. Dilekçesine egemen olan biraz haşin üsluptan dolayı, kendisine yumuşakça uyarıda bulunulmalı ve

3. Yaptığı hizmetlerden dolayı teşekkür edilmelidir.

İmza:
General Roger Scavino
Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanı

YEDİNCİ BÖLÜM

Yayın: 9 Şubat 1958 günkü SİNCHİ'NİN SESİ Programı. Amazon Radyosu.

Stüdyomuzun duvarını süsleyen Movado saati tam sekizi gösterirken, Amazon Radyosu, sevgili dinleyicilerine en çok sevilen programını sunmakla onur duyar:

"La Contamanina" valsinin melodileri duyulur; ton yükselir, alçalır, fon müziği olarak kalır.

SİNCHİ'NİN SESİ

"La Contamanina" valsinin ritmleri. Ses yükselir, alçalır, fon müziği olarak kalır.

"Her zaman doğrunun ve gerçeğin hizmetinde, yarım saat boyunca yorumlar, eleştiriler, hikâyeler ve haberler. Peru'nun Amazonlar bölgesinde yaşayan halkın nabız atışlarını ve dalgalarını alan ve onları gökyüzüne yayan ses. Hayat dolu ve sokaktaki insanla ilgili bir program, yapımcısı ve sunucusu tanınmış gazeteci Germán Láudano Rosales, yani Sinchi!"

"La Contamanina" valsinin ritmleri. Ses yükselir, alçalır ve tamamen kaybolur.

"İyi akşamlar, radyomuzun değerli ve sevgili dinleyicileri. Amazon Radyosu'nun dalga boyunda işte yine karşınızdayım. Doğu Peru'nun Birinci Yayını olan bu radyo; kozmopolit kentin erkeğine, çok uzaklardaki kabilenin uygarlık yolunda ilk adımlarını atan kadınına, başarılı tüccara, ıssız Tahuampa'nın alçakgönüllü köylüsüne, kısacası, boyun eğmez Amazon'umuzun ilerlemesi için çalışan ve mücadele eden herkese, dostluk, eğlence, içten itiraflar, hararetli tartışmalar ve röportajlar, sansasyonlar ve olay çıkaran haberlerle

dolu otuz dakika boyunca, İquitos'tan ışık tutar. Bu ışığın kaynağı, Selva'mızın uçsuz bucaksız yeşilliğine bürünmüş Perululuk bilincinin fener kulesidir. Şimdi, programımıza devam etmeden önce, sevgili dinleyiciler, birkaç ekonomik tavsiyeye kulak verelim."

Plak ya da banttan reklamlar: 60 saniye.

"Ve şimdi de, her gün başlarken yaptığımız gibi, katkımızı sunuyoruz: BİRAZ KÜLTÜR."

"Sevgili radyo dinleyicileri, şunu tekrarlamaktan hiç bıkmayacağız: Entelektüel ve düşünsel düzeyimizi yükseltmemiz bir zorunluluktur; öncelikle bulunduğumuz çevre, üstünde yaşadığımız toprak, bizi barındıran kent hakkında bilgilerimizi derinleştirmemiz şarttır. Onların sırlarını öğrenmeliyiz, kentleri süsleyen efsaneleri, gelenekleri yakından tanımalıyız, onlara adlarını vermiş olanların hayatlarını ve eylemlerini bilmeliyiz; içinde oturduğumuz evlerin tarihlerini öğrenmeliyiz -ki bu evlerin birçoğu, hükümetimizin gurur kaynağı sayılan savaşçı dönemlerden kalma sahnelere ve büyük adamlara birer beşik olmuştur. İşte bütün bunları tanıyıp bilmeliyiz; çünkü, ancak bu şekilde, yani kendimizi biraz kendi halkımızın, kendi kentimizin içine sokabildiğimiz zaman, yurdumuzu ve yurttaşlarımızı sevebiliriz. Bugün, İquitos'un en tanınmış binalarından birinin hikâyesini anlatacağız size. Sanıyorum, neden söz edeceğimizi siz de hemen anladınız. Evet, herkesin tanıdığı adıyla meşhur Casa de Fierro; Plaza de Armas adını verdiğimiz alanda, bütün orijinalliği, bütün olağanüstülüğü ve ihtişamıyla yükselen bu bina, şimdi İquitos'un mükellef ve soylu Social Club'ünün merkezidir. Sinchi sorar: Kentimiz İquitos'un toprağına ayak basan yabancıyı şaşırtan ve hoşnut eden bu Casa de Fierro'yu kimin inşa ettiğini bilen kaç Loretolu vardır? Bu güzel metal binanın, Avrupa'nın ve dünyanın en tanınmış mimarlarından ve tasarımcılarından biri tarafından yaratıldığını kaç kişi bilir? Bu evin, yüzyılın başında ışıklar kenti Paris'te kendi adını taşıyan kuleyi, Eyfel Kulesi'ni kuran dâhi Fransız'ın beyninin ürünü olduğunu, bugün öğleden sonraya kadar kim biliyordu? Evet, sevgili dinleyiciler, duyduğunuz gibi, Plaza de Armas'daki casa de Fierro, çok önemli ve tanınmış Fransız mimarı Eiffel'in bir eseridir. Bu demektir ki, ülkemizde ve dünyanın herhangi bir bölgesinde birinci sınıf bir tarihi anıtla karşı karşıyayız. Bu, meşhur Eiffel'in bir zamanlar cennet İquitos'umuza gelmiş olduğunu mu gösterir? Hayır, kendisi buraya hiç gelmemiştir. Öyleyse, bu büyük eserin kentimizde kurulmuş olmasını nasıl açıklayacağız? İşte,

Sinchi'nin, programının BİRAZ KÜLTÜR bölümünde bugün öğleden sonra size açmak istediği konuda bu zaten..:''

Kısa geçiş müziği.

"Büyük kauçuk yıllarında; meşhur Loretolu öncüler, kuzeyden güneye, doğudan batıya, pek rağbet gören bu maddenin peşinde Amazonlar'ın balta girmemiş ormanlarını karış karış dolaşırlarken, birbirleriyle de yarışa girmişlerdi. Sportmence bir anlayışla ve kentimkizin refahı uğruna sürdürülen bu yarışta hedef, kimin evini, çağın en sanatsal ve en pahalı malzemeleriyle inşa edebileceği idi. Böylece, çinili cumbaları ve cepheleriyle, oymalı balkonlarıyla, İquitos'un sokaklarını güzelleştiren ve bize Amazonlar'ın altın yıllarını hatırlatan o mermer köşkler ortaya çıktı. Bunlar bize, "Vatan" şairinin haklı olarak dediği gibi, "Her geçmiş çağ, daha iyi bir çağdı" düşüncesini kanıtlamaktadırar. Evet, biz devam edelim, bu öncülerden, kauçuğun büyük kahramanlarından, maceranın büyük adlarından biri de, tanınmış Loretolu milyoner Anselmo del Aguila'ydı. Anselmo da, kendisine benzeyen birçok zenginin alışkanlık haline getirdiği gibi, sık sık Avrupa'ya gider ve orada, huzursuz ruhunu ve kültüre olan susamışlığını dindirme yolları arardı. İşte yine böyle bir yolculukta, Don Anselmo del Aguila'yı, kıtaya özgü o sert kışlardan birinde Avrupa'da görüyoruz -kimbilir, bizim Loretolu soğuktan nasıl takırdamıştır?-. Bir Alman kentine gelir ve dikkatini çok çekmiş olan küçük bir otele yerleşir. Bu otel, büyük konforuyla, çizgilerindeki cüret ve son derece orijinal güzelliğiyle hoşuna gitmiştir. Tamamen demirden bir yapıdır bu. Ne yapar hemşerimiz? Derhal düşünmeye koyulur, yurdundan beraberinde getirdiği ve bu ülkenin insanlarına, yani bize özgü olan bir ateşlilikle kendi kendine şöyle der: "Yapı sanatının bu büyük eseri, İquitos'ta durmalıdır; benim kentim bunu haketmiştir, süslenmesi ve eksiğinin giderilmesi için böyle bir şeye ihtiyacı vardır!" Ve fazla uzatmadan, zengin Loretolu, büyük Eiffel'in yaptığı küçük Alman otelini satın alır; kendisinden istenen parayı, hiç pazarlığa girmeden son kuruşuna kadar öder. Binayı parçalara ayırtır, gemiye yükletir,civatalarına ve somunlarına varıncaya kadar her şeyiyle İquitos'a getirir. Sevgili dinleyicilerim, bu, tarihin ilk prefabrik binasıdır. Bu yapı, büyük bir özenle ve Aguilas'ın şefkatli yönetimi altında burada yeniden kurulur. Bu olağandışı ve benzeri bulunmaz sanat eserinin İquitos'a nasıl geldiğini artık biliyorsunuz. Bunun arkasından, anekdot olarak eklemek istediğim bir şey var; bu cömert jesti ve ülkesinin incelik dolu mira-

sını zenginleştirmekte gösterdiği soylu heyecana rağmen, Don Anselmo del Aguila, bir ihtiyatsızlıkta bulunmuştur. Satın aldığı binanın malzemesinin uygar Avrupa'nın kutup soğuğuna göre seçildiğini ve bu durumun, İquitos açısından biraz farklılık göstereceğini hiç düşünmemiştir; çünkü, metal bir binanın bu kentte, hepimizin yakından tanıdığı yüksek ısı nedeniyle, ciddi bir sorun yaratacağı açıktır. Nitekim, sonradan bu gerçek, hiç de hoş olmayan bir biçimde ortaya çıkmıştır. Güneşin metal yapıyı fırına döndürmesi nedeniyle, İquitos'un en pahalı evinin oturulamayacak duruma geldiği anlaşılmıştır; öyle ki, duvarlara dokunanın ellerinde yanma sonucu kabarcıklar oluşmuştur. Del Aguilla'nın evi, Ambrosio Morales adlı kauçuk tüccarı bir arkadaşına satmaktan başka çaresi kalmamıştır. Morales başta, Casa de Fierro'nun cehennem hararetine dayanacağını sanmışsa da, sonunda aynı akıbete uğramaktan kurtulamamıştır. Böylece bu ev yıldan yıla yeni sahipler edinmiş ve bu durum, ideal bir çözüm bulununcaya kadar sürmüştür. Sonra burası, İquitos'un Social Club'ü haline gelmiş ve Casa de Fierro'nun alev alev yandığı gündüz saatlerinde oturulacak gibi değilse bile, serinliğin hoş ve tatlı bir atmosfer yarattığı akşam ve gece saatlerinde, kentimizin en güzel bayanları ve en soylu baylarıyla süslenen bir kuruluş olup çıkmıştır. Yalnız Sinchi'nin görüşü şudur: Bu yapının tanınmış bir yaratıcının eseri olduğu akla getirilirse, Casa de Fierra'nın kent yönetimi tarafından kamulaştırılması ve müze ya da benzeri bir bina haline sokulması isabetli olacaktır. Böyle bir müze, büyük kauçuk ticaretinin parladığı döneme, değerli siyah altınımızın Loreto'yu ülkenin ekonomik başkenti yaptığı altın yıllara ithaf edilebilir. Sevgili dinleyiciler, programımızın ilk bölümü olan BİRAZ KÜLTÜR'e burada son veriyoruz."

Kısa geçiş müziği. Plak ya da banttan reklâmlar: 60 saniye. Kısa arpejler.

"Ve şimdi de, GÜNÜN YORUMU'nu sunuyoruz. Ama daha önce, bir noktaya değinmeme izin verin. Bu akşam ele alacağım konudan dolayı son derece üzgünüm ve bunu sadece görevime sadık kalacağım için yapıyorum. Sapına kadar gazeteci, Loretolu bir Katolik ve bir aile babası olarak, görevim benden bu konuyu açmamı istemektedir. Çok vahim bir konu olduğu için, ayrıca kulaklarınızı da incitebileceğini düşünerek, henüz reşit olmayan kızlarınızla oğullarınızı radyonun başından uzaklaştırmanızı rica ediyorum. Çünkü en büyük özelliğim içtenlik ve bu içtenlik, SİNCHİ'NİN SESİ'ni,

bütün Amazonlu yumrukların savunduğu bir doğruluk kalesi haline getirdi. Şu anda, katı gerçeklerin üstüne gitmekten ve her zaman yaptığım gibi, her şeyi açıkça söylemekten başka bir seçeneğim yok. Ve bunu, sırtını halka dayayarak konuşan ve kendisini suskun, ama sağduyulu çoğunluğun sesi durumuna getirmiş bir insanın enerjisi ve ciddiyetiyle yapacağım."

Kısa geçiş müziği.

Şimdiye kadar bu programda, çıkan her fırsatta ve kimseyi incitmek istemediğimiz için görgü kurallarına incelikle uyarak, belli bir konuya ima yoluyla değindik. Çünkü, bu konu, skandala yol açacak ve yaşantılarında olduğu gibi, düşüncelerinde de ahlak yolundan ayrılmayan -ki, yurttaşlarımızın ezici çoğunluğu böyledir-, bütün mazbut ve dürüst insanların öfkesini çekecek yeterli nedenlere sahipti. Bu utanç verici olaya, önce doğrudan ve cepheden hücum etmek istemedik; çünkü, safça (bunu itiraf etmekten gurur duyuyoruz), bu oyunu sahneleyen sorumlu kişinin aklını başına toplayacağına ve İquitos'a verdiği maddi ve manevi zararın bütün boyutlarını kavrayacağına inanmıştık. Kendisi, aşırı kazanma hırsıyla amacına ulaşmak için hiçbir sınır tanımayan, hiçbir şeye saygı duymayan tüccar zihniyetiyle, kentimize büyük zararlar verirken, tek amacı vardı: Servet üstüne servet yığmak, kasalarını doldurmak; ama bu, yasaklanmış şehvani zevkler karşılığı ya da kendisinin ve başkalarının ahlaksızlık silahlarıyla sağlanmış, ne fark eder? Bir süre önce, yayınımız aracılığıyla uygarlık yolunda bir kampanya daha açmıştık. Bu sırada, basit insanların düşüncesizliğine karşı direnmiş ve Loreto'da yaygın olan bir göreneğe son verilmesi için bütün maddi varlığımızı ortaya koymuştuk. Bu göreneğe göre, çocuklar, ruhen temizlensinler diye Paskalya arifesinden sonra dövülüyordu. İnanıyorum ki, çocuklarımızı çok ağlatan ve bazılarında zihni geriliklere yol açan bu kötü âdetin giderek Amazonlar'dan kalkmasına karınca kararınca katkımız olmuştur. Başka bir olayda, "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşliği" maskesi altında, yine Amazonlar'a bulaştırılmış boş inanca dayalı bir vebaya karşı çıktık. Bu veba yüzünden, Selva'mız, çarmıha gerilmiş masum hayvancıklarla doldu. Burada suçu, sahte Mesihler ve sözde İsa Peygamberler tarafından istismar edilen halkımızın bir bölümünün dikkatsizliğinde ve cahilliğinde aramak gerekir. Bu sahte kurtarıcıların asıl niyeti ceplerini doldurmak; ayrıca popüler olmaya, kitleleri gütme ve yönlendirmeye ve sadistçe Hıristiyanlık düşmanlığına yönelik hastalıklı tutkularını tatmin etmek-

tir. Gelen tehditler karşısında yılmadan, bunlarla mücadele ettik. Her gün imla yanlışlarıyla dolu ve korkak oldukları için imzasız mektuplar aldık; bunlarda, İquitos'ta Plaza de Armas'ta çarmıha gerileceğimize dair kehanetler vardı. Bu yiğit insanlar, taş atar, ama ellerini saklar, hakaret eder, ama yüzlerini göstermez. Daha önceki gün, her zamanki gibi alnımızın teriyle ekmeğimizi namusumuzla kazanmak için, evden çıktığımızda, kapımızda çarmıha gerilmiş bir kedi yavrusuyla karşılaştık. Bu, barbarca ve kanlı bir uyarıydı. Ne var ki, bu kahraman bozuntuları, terörle sinchi'nin ağzını kapayacaklarını sanıyorlarsa, aldanıyorlar. Bu tarikatın çılgın bağnazlığına ve din adına işledikleri cinayetlere karşı, yayınlarımızla savaşmayı sürdüreceğiz. Dileğimiz, güvenlik kuvvetlerinin, Amazonlar'da Rahip Francisco denen bu Hıristiyanlık düşmanını bir an önce yakalamasıdır; onu kısa zamanda zindanda ne yapacağını bilmez halde yatarken göreceğimizi umuyoruz. Çünkü kendisi, Moronacocha'daki ahmaklığın öncüsüdür; Nuh'un Gemisi'yle fanatikleşmiş Selva'nın çok çeşitli bölgelerinde son aylarda kaydedilen başarısız çarmıhlı cinayet girişimlerinin başıdır; ayrıca, Santa María de Nieve köyünde geçen hafta işlenen iğrenç cinayetin düzenleyicisi de yine bu adamdır. Adı geçen köyün misyoneri ihtiyar Arévalo Benzas'ın çarmıha gerilmesi, bu cani "Kardeşler"in eseridir."

Kısa geçiş müziği.

"Bugün Sinchi, aynı kararlılıkla ve sonuçta karşılaşacağı tehlikeleri de göze alarak şunu sormaktadır: Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denen tiyatronun sevgili kentimizde çıkardığı büyük gürültü ve patırtıya daha ne kadar katlanacağız, değerli dinleyiciler? Yaratıcısına gösterilen aptalca bir hayranlık sonucu adına Pantilanya denilen ve daha çok bu avam adıyla tanınan servise karşı daha ne zamana kadar sabır göstereceğiz? Sinchi soruyor: Uygar Loreto'nun anneleri ve babaları! Masum ve deneyimsiz oğullarımız için duyduğumuz korkulara, daha ne kadar zaman dayanabileceğiz? Pantaleón Pantoja adındaki yasa ve ilke tanımaz kişinin, kentimiz kapılarında kurduğu şu ahlaksızlık yuvasına her türlü tehlikeden habersiz koşan ve "Hetaire"er gibi rezil kadınların, daha da açıkçası (kelimelerle takındığımız güzellik maskesini bir yana bırakalım artık) *fahişelerin* buraya geliş ve gidişlerini bir panayır ya da sirk seyircisi gibi seyreden çocuklarımızı engellemek durumundayız. Sinchi soruyor: Hangi güçlü ve karanlık çıkarlar bu kişiye destek olmaktadır ki, kendisi iki yıldan beri hiçbir ceza görmeden, başarılı olduğu kadar ya-

sa dışı, milyonlarla ölçüldüğü kadar utandırıcı bir faaliyeti, tüm sağlam kafalı halkımızın gözü önünde yönetebilmektedir? Tehditlerden korkmayız; kimsenin rüşveti, bizi yolumuzdan alıkoyamaz; ilerleme ve ahlak, kültür ve Amazonlar'daki Peru yurtseverliği uğruna çıktığımız haçlı seferinde, bize hiçbir şey engel olamaz. Bu korkunç canavara göğsümüzü siper etmemizin zamanı gelmiştir ve tıpkı havarinin ejderhaya yaptığı gibi, bir vuruşta kafasını gövdesinden ayırmalıyız. İquitos'ta böyle bir çıban başı istemiyoruz. Utançtan hepimizin yüzü kıpkırmızı. Söz konusu gayri meşru ilişkilerden ibaret bu sanayi kompleksinin varlığı yüzünden, sürekli bir kâbus ve sürekli bir endişe içinde yaşıyoruz. Modern bir Babil Sultanı gibi bu kompleksin başında bulunan Bay Pantoja da, ne yazık ki, çok tanınmış biri olup çıkmıştır. Kazanç ve sömürü hırsıyla hareket eden bu zat, kutsal olan ne varsa ayaklar altına almaktan ve bu değerlere saldırmaktan çekinmemektedir: Ne aile tanımaktadır, ne din, ne de yurdumuzun toprak bütünlüğü ile egemenliğimizin savunucuları olanların kışlalarına saygı duymaktadır."

*Kısa geçiş müziği. Plak ve banttan reklamlar: 30 saniye. Kısa arpejler.**

"Bütün bu olup bitenlerin geçmişi yeni değildir; ne dünden, ne de önceki günden beri vardır bu işletme. Sözünü ettiğimiz durum, neredeyse bir buçuk yıldan beri sürmektedir ve biz, on sekiz aydan beri, inanamayan ve şaşkın bakışlarla, şehvet dolu Pantilanya'nın yayılmasını, artarak gelişmesini seyrettik durduk. Laf olsun diye konuşmuyoruz, incelemeler ve analizler yaptık, her şeyi en küçük noktasına kadar araştırdık. Ve şimdi Sinchi, sizin için ilk özel programda, sevgili dinleyiciler, bu sarsıcı gerçeği gün ışığına çıkarabilmektedir. Bu, duvarları titretecek ve insanı kendinden geçirtecek bir gerçektir. Sinchi soruyor: Pantaleón Pantoja'nın bu dev hareminde, halen ne kadar kadın çalışıyor dersiniz? (Aslında, bu saygınlık uyandıran kelimeyi, haysiyetsizce vücutlarını satanlar için kullanmanın doğruluğu da tartışılır.) Kırk kadın! Evet, tam kırk tane, ne bir fazla, ne bir eksik. Bu kadınların adlarını bile saptadık. Bu motorize genelevin kadın mürettebatını, kırk adet fahişe oluşturuyor ve elektronik çağın tekniğini, ifadesi mümkün olmayan zevklerin hizmetine sunan bu işletme, insanlardan ibaret mallarını gemilerle ve uçaklarla bütün Amazonlar'da oradan oraya taşıyor.

* Arpaj: Bir akort oluşturan seslerin birbiri arkasından çalınması. (Ç.N.)

Her zaman özel girişimcilerin azim ve gayretiyle dikkati çekmiş olan bu ilerici kentte hiçbir sanayi işletmesi, Pantilanya'nın teknik imkânlarına sahip değildir. Bunun kanıtları ve çürütülemeyecek göstergeleri de elimizdedir: Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denen işletmenin, kendine ait bir telefon hattı vardır; Loreto 78-256 plakalı Dodge marka bir kamyona sahiptir; kendi anteniyle, İquitos'taki her radyo istasyonunu kıskançlıktan çatlatacak bir verici ve alıcısı vardır; Hidro Catalina No. 37 adlı bir deniz uçağı vardır ve bu, tabii ki, İncil'den bilinen soylu yosma *Dalila*'nın adını taşımaktadır; ayrıca, ellerinde yirmi tonilatoluk bir gemi bulunmakta olup, buna da küstahça *Eva* adı verilmiştir. Bütün bunlardan başka, işletmenin İtaya Irmağı kıyısındaki lokali, doğal olarak, akla gelebilen en iddialı ve en iç açıcı rahatlıklara sahiptir; örneğin, buradaki havalandırma düzeni, İquitos'taki çok az sayıda saygın büronun elinde vardır. Bunlar yalan mı, yoksa doğru mu acaba? Kimdir bu şanslı Bay Pantoja? Bir buçuk yıl için böylesine dehşet verici bir imparatorluk kurabilen bu Kral Faruk kimdir? Harekât merkezi Pantilanya'da bulunan bu güçlü organizasyonun uzun antenlerinin Amazonumuz üzerinde bütün yönlere doğru uzandığı ve çöpçatan güruhunu da beraberinde götürdüğü, artık herkes için bir sır olmaktan çıkmıştır. Peki NEREYE, değerli dinleyiciler? NEREYE uzanmaktadır bunlar, sayın dinleyiciler? Vatanın asker ocaklarına! Evet, sayın bayanlar ve baylar, Bay Pantoja adındaki firavunun yaptığı kârlı iş, işte budur: Uçan ve yüzen genelevleriyle, Selva'nın kışlalarını ve ordugâhlarını, üslerini ve sınır karakollarını, küçük birer Sodom ve Gomore'ye döndürmüştür! Yanlış duymadınız, aynen size söylediğim gibi. Konuştuklarımın bir hecesinde bile abartma yoktur. Gerçeği saptırmışsam Bay Pantoja buraya kadar gelsin ve inkar etsin. Yarın ya da öbür gün veya kendisinin saptayacağı herhangi bir tarihte, programımı istediği süreyle ve demokratik olarak ona bırakıyorum. Yeter ki, Sinchi yalan söylüyorsa, kalksın, karşı çıksın. Ama o gelmeyecektir. Tabii ki gelemez; çünkü, kendisi herkesten daha iyi bilmektedir ki, ben, burada gerçeği dile getirmekteyim, insanı cevap veremeyecek hale sokan gerçeği... Yalnız, bir dakika değerli dinleyiciler, yine de henüz her şeyi duymuş değilsiniz. Daha anlatacaklarım var ve artık imkânsız dense bile, duyduklarınızdan da daha kötü bir şey. Dur durak tanımayan, vicdan taşımayan bu adam, bu sefahat imparatoru; vatanın, Peruluğun birer tapınağı olan kışlalarına seks ticaretini taşımakla yetinmemiştir. Metreslerini hangi uçaklarla dolaş-

tırıyor dersiniz, bu kişi? *Dalila* adlı ve yeşil-kırmızıya boyanmış bu deniz uçağı, aslında hangi uçak acaba -hani şu, İquitos'un temiz semalarını sık sık kirlettiği zaman, kendisine yüreğimiz öfkeyle dolu olarak baktığımız uçak-? Bay Pantoja'yı buraya çağırıyorum ve bu mikrofonun önünde, *Dalila* ile Hidro Catalina No.37'nin aynı uçak olduğunu söylemesini bekliyorum. Peru Hava Kuvvetleri'nin en şanlı günü olarak tarihe geçen 3 Mart 1929'da, Üsteğmen Luis Pedraza Romero, bu uçakla ilk defa Yurimaguas'tan İquitos'a aralıksız uçmuştur. Kentimizde hep şükran borcuyla anılan üsteğmen, bu kahramanlığıyla bütün Loretoluların kalbini mutluluk ve ilerleme coşkusuyla doldurmuştur. Evet, sayın bayanlar ve baylar. Gerçek acıdır, ancak daha kötüsü, yalan söylemektir! Bay Pantoja, bu uçağı seyyar yosma takımlarını taşımada kullanırken, her Perulu için kutsal olan tarihi bir anıtı, vatanımızın ayrılmaz bir parçasını ayağıyla ezmekte ve onu rezilce kirletmektedir. Sinchi soruyor: Ülkemizin ve Amazonlar'ın askeri yetkililerinin ulusal değerlere karşı yapılan bu hayâsızlıktan haberleri var mı? Peru Hava Kuvvetleri'nin komutanları ve hepsinden önce, Amazonlar 42. Deniz Uçuş Filosu'nun yüksek rütbeli subayları, Peruluğa karşı işlenen bu cinayeti biliyorlar mı? O subaylar ki, Üsteğmen Pedraza'nın kullanıp üst düzeyde bir kahramanlığı gerçekleştirdiği bu hava gemisinin kıskanç bekçileri oldukları söylenmiştir her zaman... Haberleri olduğunu sanmıyoruz. Ordumuzun komutanlarını tanırız, onların ne kadar onurlu kimseler olduğunu ve büyük fedakârlıklarla yerine getirdikleri görevlerini biliriz. Bay Pantoja'nın, tarihi bir anıtı fuhuş büyüsü sanatıyla saatlik otellerden biri haline getirip bu çabada diretmek için, komutanlarımızın uyanık bekçiliğini hileyle aldattığını sanıyoruz; onları, kötü bir oyuna kurban ettiğine inanıyoruz, inanmak istiyoruz. Çünkü bu, böyle değilse, eğer ordumuz, Amazonlar'ın büyük muhabbet tellalı tarafından gafil avlanmamış ve aldatılmamış da, aksine kendisiyle Başkomutanlık arasında bir uzlaşma varsa, işte o zaman, sevgili dinleyiciler, ağlamaktan başka yapacak bir şeyimiz yok demektir. Böyle bir durum, sayın dinleyiciler, o kadar dehşet verici olur ki, çevremizde inanacağımız ve saygı göstereceğimiz kimse kalmaz artık. Ama böyle bir şey olamaz, olmamalıdır! Ahlaki çöküntünün odak noktası olan bu yer, kapılarını kapatmalı ve Pantilanya Halifesi de, bütün kervanı ve odalıklarıyla birlikte toptan hem İquitos'tan, hem de Amazonlar'dan kovulmalıdır. Çünkü biz Loretolular; biz, sade, sağlıklı, çalışkan ve dürüst insanlar, bunları istemiyo-

ruz, bizim onlara ihtiyacımız yok.

Kısa geçiş müziği. Plak ve banttan reklamlar: 60 saniye. Kısa arpejler.

Ve şimdi de, değerli dinleyiciler, programımızın SİNCHİ SOKAKTA: RÖPORTAJLAR VE GÖRÜŞMELER bölümüne geldik.

Pantilanya'daki Çar, fuhuş ve muhabbet tellallığıyla elde ettiklerinin üstüne yatmasın diye, konumuzdan ayrılmayacağız. Sinchi'yi tanırsınız, değerli dinleyiciler; gerçekten ve adaletten yana, İquitos'un kültürü ve morali uğruna bir kampanya başlatırsa, hedefine varıncaya kadar çabalamaktan vazgeçmeyeceğini bilirsiniz. Sinchi'nin tek amacı, Amazonlar'daki ilerleme ateşinin sönmemesi için, küçücük katkılarda bulunmaktır. Evet, konumuza dönelim. Sinchi, bu akşam size, GÜNÜN YORUMU'nda sergilediğimiz kepazeliğin canlı ve dramatik tanıklarını sunacaktır. Kendisinin doğrudan katkısı olarak anlaşılması gereken son derece özel bu iki görüşmeyi Sinchi, büyük çabalar ve tehlikeler pahasına gerçekleştirmiştir. Sadece bu iki kayıt bile, karanlık Pantilanya ile bu yuvayı kuran ve bundan servet kazanan şüpheli kişiliğin özünü göstermeye yetmektedir. Aç gözlülüğünün esiri olmuş durumdaki bu zat, bir erkeğin sahip olduğu en kutsal şeyleri, yani adını, ailesini, saygın eşini ve çok küçük yaştaki kızını bile feda etmekten çekinmemektedir. Sinchi'nin bu akşam size duyurmak istediği iki korkunç delil, bütün çıplaklık ve apaçık gerçeklikleriyle karşınızdadır, sevgili dinleyiciler. Böylece, günahkâr Pantilanya'daki günlük seks ticaretini, en derinindeki Makyavelist mekanizmasıyla birlikte tanıyacaksınız."

Kısa geçiş müziği.

"Şimdi önümüzde, mikrofona alışık olmadığı için, çok mahçup tavrıyla genç ve güzel bir bayan oturmaktadır. Adı Maclovia, konumuz açısından soyadının hiçbir önemi yoktur. Kendisi de, bunu söylememeyi tercih ediyor. Haklı olarak ailesinin kendisini tanımamasını, gerçek hayatını bilirlerse, onun bir hayat kadını olduğunu, -pardon, artık bu işi yapmıyormuş-, öğrenirlerse acı çekeceklerini söylüyor. İlk taşı kimse atmazsa, kimse saçını yolmaz. Dinleyicilerimiz çok iyi bilirler ki, bir kadın ne kadar düşmüş olursa olsun, imkân ve moral destek sağlanırsa, dost eli uzatılırsa, kendisini kurtarabilir. Namuslu hayata dönmenin ilk şartı, böyle bir hayatı istemektir. Maclovia da, -birkaç dakika sonra siz de anlayacaksınız-, evet, Maclovia da bunu istemektedir. Bir zamanlar "çamaşırcı"ydı, tırnak içinde çamaşırcı tabii. Şüphesiz, bu trajik zanaati, açlıktan, yok-

luktan ve hayatın kötü rastlantılarının sonucu olarak sürdürdü: Gitti ve kendisini, İquitos'un sokaklarında en çok paraverene sundu. Ancak, sonra, ki bizi ilgilendiren kısmı burasıdır, şu kötülük yuvası Pantilanya'da çalışmaya başladı. Maclovia, işte eski Roma'daki sirk oyunlarını çağrıştıran bu adın arkasında saklananları ortaya dökmek üzere, mikrofonumuza kadar geldi. Kaderin darbesi Maclovia'yı, Bay X kendisini sömürsün diye ve bir kadın olarak onun onuruyla oynayarak servet yapsın diye, bu karanlık yere düşürmüştür. Ama her şeyi bize şimdi, okuma ve kendini yetiştirme imkânı verilmemiş, ancak hayatın kötülükleri içinde zengin deneyimler kazanmış alçak gönüllü bir kadının sadeliğiyle bizzat anlatsın. Biraz yaklaş, Maclovia, buraya doğru konuş, şöyle. Korkma, utanmana gerek yok. Gerçeğin kendisi, ne ayıptır ne de öldürür. Mikrofon senin, Maclovia."

Kısa geçiş müziği.

"Teşekkür ederim, Sinchi. Biliyor musun, soyadım konusu, öyle ailemden dolayı filan değil. Aslında kuzenim Rosita'dan başka akrabam yok, hele yakın akrabam hiç yok. Annem, daha ben geçimimi sağlamaya kalkışmadan önce öldü. Babam, şeye giderken, bilmiyorum nereye, işte bir yolculukta boğuldu. Bir tek erkek kardeşim vardı, o da, askere gitmemek için beş yıl önce ormanlara kaçtı; ama, bir gün çıkıp geleceğinden hâlâ umutluyum. Bu, daha çok şey, sana nasıl söylesem, bilmiyorum ki, Sinchi, Maclovia adı, yaptığım işe daha uygun düşüyor. Zaten benim asıl adım Maclovia da değil, asıl adım başkasına aittir, örneğin dostlarıma. Ama sen beni buraya, bu adımdan söz edeyim diye getirdin, değil mi? Sanki ben iki ayrı kadınmışım gibi, her biri kendi yoluna gider, her birinin ayrı adı vardır. Buna alıştım zaten. Biliyorum, sana bunu iyi açıklayamadım. Ne? Nasıl? Ha, evet, sokak fahişeliği yaptığım, evet, ben de zaten onu anlatıyordum, Sinchi. Peki, evet, şimdi Pantilanya'ya gitmeden önce, "çamaşırcı"ydım, bunu sen de söyledin, sonra Moquitos'un yanına girdim. "Çamaşırcılar"ın çok iyi kazandığını, fıstık gibi yaşadığını sanıyor bazı insanlar. Bu, koskoca bir yalan, Sinchi, öyle pis bir iş ki bu, mahvediyor insanı. Bütün gün koşturuyorsun, ayakların davul gibi şişiyor, bazen hiç mi hiç iş çıkmıyor, bir müşteri araklayamadan, ölü gibi eve dönüyorsun. Üstelik bir de dostundan sopa yiyorsun, neymiş, ona sigara almamışsın. Diyeceksin ki, ne diye dost tutuyorsun öyleyse, ama dostun olmazsa, kimse sana saygı duymaz. Üstüne saldırırlar, her şeyini çalarlar, çünkü korumasız olduğunu bilirler. Ayrıca, yalnız yaşamayı, erkeksiz kalma-

yı kim ister? Neyse, o işten ayrıldım sonra, şimdi sonrasını anlatacağım. Bunları neden ayrıldığımı bilesin diye söyledim. Bir gün birden, Pantilanya'da sözleşmeli ve ücret güvenceli iş olduğu söylendi, pazarları tatil, hatta sağa sola yolculuk da var. Eh, böyle bir şey, her "çamaşırcı"nın rüyasıydı. Bu, büyük bir piyangoydu, Sinchi, ne dediğimi anlıyor musun? Güvenli bir iş, müşteri aramak zorunda değilsin, hepsini önüne getiriyorlar. Gördüğün iyi muamele de cabası. Elbette, tıpkı hayalimizdeki gibiydi. Herkes İtaya Irmağı'na koştu. Hepimiz oraya üşüştük, ama içimizden sadece birkaç tanesi sözleşme yapabildi, halbuki yığınla orospuyduk orada, affedersin. Bir de, Chuchpe denen o patroniçeyi aşmak mümkün değildi. Bay Pantoja, Chuchupe ne derse onu yapıyor, kadın da, zamanında Nanay'daki evinde çalışmış olanları tercih ediyordu. Örneğin, rekabetten gelenleri, Moquitos'un evlerinden olanları gerçi kabul ediyordu, ediyordu ama, bir yığın dümenden sonra, arkasından bir de barbarca komisyon alıyordu. "Çamaşırcılar"ın durumu ise çok daha kötüydü, anamızdan emdiğimiz sütü burnumuzdan getirdi. Dediğine göre, Bay Pantoja, sokaktan gelenleri sevmiyormuş, 'kancık köpekler gibi' diyormuş, tanınmış bir evde çalışmış olanları almak istiyormuş. Bunun anlamı "Casa Chuchupe"den olanlar demekti tabii. Böylece, İtaya yolu, benim gibi garibana en azından dört aylığına kapanmış oldu. Sonra, 'İtaya'da boş kadro var' dendiğinde, hemen koşuyordum, ama her seferinde Chuchupe adlı kayaya çarpıp geri dönüyordum.

Bu nedenle Mouitos'un evine girdim, eski kerhanesinde değil, yenisine, Chuchupe'den satın aldığı Nanay'dakine. Burada çalışmaya başlayalı daha bir iki ay olmuştu ki, Pantilanya'da yine kadro açıldı ve ben gittim. Bay Pan-Pan, sınavda beni inceledi, iyi görünüyorsun kızım, şu sıraya geç, dedi. Beni, vücudumun güzelliğinden dolayı aldı. Pantilanya'ya böyle girdim işte, Sinchi. Sözleşmeyle sağlık muayenesi için İtaya'ya geldiğim ilk günü çok iyi hatırlıyorum, öylesine mutluydum ki, sanki ilk komünyon günü gibi, sana yeminle söylüyorum. Bay Pantoja, bize bir nutuk çekti, bana ve benimle birlikte gelmiş olan dört kıza. Konuşması gözlerimizi yaşarttı, inan bana, şimdi artık bambaşka bir konumunuz var, dedi. Artık fahişe değil, birer hostessiniz, görevinizi yerine getirin, Silahlı Kuvvetler'le birlikte çalışıp vatana hizmet edeceksiniz, dedi. Şimdi bilmiyorum, daha bunun gibi birçok şey söyledi. O da senin gibi, çok güzel konuşuyor. Bir keresinde, şimdi hatırlıyorum, sen de bizi ağlatmıştın,

Sandra'yı, Peludita'yı ve beni. Maranon'da *Eva*'yla yolculuk ediyorduk. Radyoda, çocuk yuvalarındaki öksüz çocuklar hakkında konuşmaya başladın, hepimizin gözleri yaşlarla doldu.

"Çok teşekkür ederim, Maclovia! Bana gelince, her yere ulaşabildiğimizi; SİNCHİ'NİN SESİ'nin, hayatın çeşitli halleriyle katılaşmış varlıkların içindeki en saklı telleri bile titreştirdiğini duymak, hepimizi duygulandırmıştır. Şu anda bana söylediklerin, bizim için büyük bir sevinç kaynağıdır ve bütün nankörlükler, bunun yanında bir hiç kalır. Peki, Maclovia böylece Pantilanya'nın büyük değnekçisinin ağına düştün. Sonra ne oldu?"

"Mutluydum, Sinchi, düşünsene: Her gün yola çıkıyorduk, bütün kışlaları gördüm, Selva'nın bütün üslerini, ordugâhlarını yakından tanıdım. Hayatında hiç uçağa binmemiş olan ben, *Dalila*'ya ilk binişimde korkmuştum, karnım gıcışıyordu. Önce titreme nöbetine tutuldum, midem bulandı, ama sonra her şey düzeldi. Hoşuma gitmeye başladı. Hava yoluyla gönderilecek konvoy için ne zaman gönüllü aransa, ben, 'Bay Pantoja, ben, ben!' diye hep öne çıkıyordum. Ancak, şimdi sana bir şey söylemek istiyorum, Sinchi. Yine biraz önceki konuya dönüyorum: Programlarının güzelliğine diyecek yok! Öksüz çocuklarda olduğu gibi, harika kampanyalar açıyorsun. Ama, neden "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşleri"ne saldırdığını, onlara neden durmadan hakaretler yağdırdığını, kötü sözler söylediğini kimse anlayamıyor. Ne büyük haksızlık, Sinchi! Bizler, bu dünyayı iyinin yönetmesini ve Tanrı'nın hoşnut kalmasını istiyoruz sadece. Ne dedin? Peki, konuya dönüyorum, kusura bakma, ama, kamuoyu adına bunu sana söylemem lazımdı. Nerede kalmıştım, ha, kıtalara gidiyorduk, askerler bizi kraliçeler gibi karşılıyordu. Onlara kalsa, bütün hayatımızı oralarda geçirmeli ve vatan hizmetlerini daha çekilir kılmalıydık. Bizim için gezintiler düzenlediler, ırmakta dolaşalım diye sallarını verdiler, bize nefis yiyecekler ikram ettiler. Bunlar, bu zanaatte çok ender rastlanan yakınlıklar, Sinchi. Yaptığın işin yasal olduğunu bilmenin getirdiği huzur... Polis korkusu yok; devriyeler üzerine atlayacaklar da bir ayda kazandığını bir dakikada elinden alacaklar diye bir korku yok. Ordu malı olup çalışmak, kendini silahlı kuvvetlerin kanadı altında hissetmek, güvence veriyor insana! Öyle değil mi? Kim yanaşabilir artık yanımıza? Tutulmuş dostlar bile evcilleşmişti. Ellerini kaldırmadan önce artık bir kez düşünüyorlardı; askerlere şikâyet ederiz de, deliğe tıkılırlar diye ödleri patlıyordu. Ne kadardık hepimiz? Benim zamanımda yirmiydi,

ama şimdi kırkı buldular. Cennette yaşayan şanslılar onlar. Subaylar bile bize yağ çekiyordu, Sinchi, düşün bir kere! Evet, tam anlamıyla büyük bir mutluluktu!

Ah, Tanrım, sırf bir aptallık yüzünden Pantilanya'dan çıkarıldığımı düşündükçe, kederimden ölüyorum. Aslında suç benimdi. Borja'ya yaptığımız yolculuk sırasında tüyüp bir çavuşla evlendiğim için, Bay Pantoja beni kovdu. Birkaç ay önce. Bana yüzyıl gibi geliyor oysa. Evlenmek günah mı ki? Hostesliğin kötü yanlarından biri de, evli olanları kabul etmemeleri. Bay Pantoja, ikisinin bir arada olamayacağını söylüyor. Bana kalırsa, çok büyük bir saçmalık. Şimdi sana söylüyorum, çok talihsiz bir durumda evlendim, Sinchi; çünkü, Teófilo yarı çatlak. Neyse, şimdi hakkında kötü konuşmasam iyi olacak. Kendisi yakalandı, daha yıllarca içerde kalacak; hatta o ve öteki "Kardeşler"inin kurşuna dizileceği söyleniyor. Böyle bir şey yaparlar mı dersin? Düşün bak, zavallı kocamı dört beş kere ya gördüm ya görmedim, o kadar trajik olmasa, insanın güleceği geliyor. Onu, benim "Kardeş" yaptığım aklıma geliyor da!.. Beni tanıyıncaya kadar "Nuh'un Gemisi" ya da Peder Francisco gibi şeyleri hiç düşünmüyordu, hele haçlarla kurtuluş, aklından bile geçmiyordu. Ona "Nuh'un Gemisi"nden söz açtım; bunun, iyi insanların bir davası olduğunu, hemcinsinin iyiliğini istemek anlamına geldiğini kendisine gösterdim, kavrattım -dangalakların dediği ve senin de tekrarladığın gibi-, kötülük istenmiyor ki Sinchi. Ancak çok sonraları, kaçtığımız sırada, bize çok yardım eden Santa María de Nievalı "kardeşler"i tanıdıktan sonra ikna oldu. Onlar bize yiyecek ve borç para verdiler, Sinchi, bize kalplerini ve evlerini açtılar. Sonra, Teófilo kışlada hapsedilince, onu ziyaret ettiler, ona her gün yiyecek götürdüler. Arkasından da gerçeği gösterdiler. Ama onun dine bu kadar güçlü bir eğilimi olduğunu, rüyamda görsem inanmazdım. Düşün bak! Hapisten çıktığında oradaydım, bir izin kâğıdı alabilmek ve onunla Borja'da bir araya gelebilmek için, çalmadığım kapı, başvurmadığım çare kalmamıştı; bunları yapan ben, orada bambaşka bir insanla karşılaştım. Teófilo, beni selamladı ve sana bir daha el süremem, havari oluyorum, demez mi! İstersem, birlikte yaşayabilecektik; ama, sadece iki kardeş gibi. Çünkü, havariler temiz kalmalıymış. Dediğine göre, böyle bir durum, ikimize de çok acı vereceğinden, herkesin kendi yoluna gitmesi, daha iyi olurmuş; çünkü biz, artık iki ayrı insanmışız, o, kutsal hayatı seçmiş. Ne yapalım; görüyorsun işte, Sinchi, şimdi benim için ne Pantilanya var ne de bir er-

kek. Evet, bunun üzerine, geri döndüm; İquitos'a daha yeni gelmiştim ki, Santa María de Nieva'da, Don Arévalo Benzas'ı çarmıha gerdiklerini ve her şeyin, Teófilo'nun yönetiminde yapıldığını duydum. Aman Tanrım, bu olay beni çok etkiledi, Sinchi. O zavallı ihtiyarı tanırdım; köydeki "Kardeşler"in önderiydi ve bize en çok yardım eden oydu. Bize birçok güzel öğütler vermişti. Gazetelerin yazdıklarına inanmıyorum. Sözde, Santa María de Nieva'daki "Nuh'un Gemisi"nin başı olabilmek için, onu Teófilo haça gerdirmiş. Sen de bunu söylemiştin. Benim kocam, inananların yolunu seçti, Sinchi, amacı havari olmaktı. "Kardeşler"in itirafları doğru olmalı. Ben çok eminim, ihtiyar, artık öleceğini hissetmişti; onları çağırdı ve kendilerinden, çarmıha gerilmesini rica etti, İsa Efendimiz gibi ölmek istiyordu. "Kardeşler" de ihtiyarı kırmadılar. Teófilo'ya çok yazık! Dilerim onu kurşuna dizmezler. Onun başına gelenlerden ben sorumluyum. Baksana, adamı bu işe ben soktum, Sinchi. Din davasının böyle biteceğini, böylesine kanlı bir sona varacağını kim tahmin edebilirdi, tamam, tamam, konumuza dönüyorum.

Her neyse, ne diyordum, Bay Pantoja, benim zavallı Teófilo'yla kaçmamı hiçbir zaman affetmedi. Kendisine çok yalvardığım halde, beni bir daha Pantilanya'ya almadı. Ve herhalde burada da, sana olanı biteni anlattıktan sonra, artık zaten her şey bitti demektir. Önünde sonunda hayat sürüyor, ama öyle mi Sinchi? Çünkü Bay Pan-Pan'ın koyduğu bir başka yasak da, Pantilanya hakkında konuşmakla ilgili; hiç kimseye ve hiçbir zaman bu konu açılmayacaktı, ailemize ve yakın arkadaşlarımıza bile. Sorulduğu zaman, böyle bir şeyin varlığı, kesinlikle inkar edilecekti. Bu da, tamamen budalaca bir şey değil mi? Sanki Pantilanya'nın ne olduğunu, hostesleri kimler olduğunu, İquitos sokaklarındaki taşlar bile bilmiyormuş gibi... Ama ne yaparsın, Sinchi, herkesin iyi saatte olsunları vardır, Bay Pantoja'nın da birkaç tane var. Hayır, Sinchi, doğru değil dediğin; bir keresinde, Pantoja'nın eli sopalı ve kırbaçlı bir köle gardiyanından farksız olduğunu söylemiştin. Öyle değil, herkesin hakkını vermek lazım. Bay Pantoja, her şeyi gayet güzel organize etmişti. Kafasındaki iyi saatte olsunlardan biri de düzendi. Sonunda hepimiz, burasının bir genelev değil bir kışla olduğu görüşünde birleşmiştik. İçtimaya çıkacaksın, yoklama yapılacak, o konuştuğu zaman sessiz ve hazırolda bekleyeceksin. Bir tek bize sabahları boru çaldırıp geçit yaptırmadıkları kaldı, komikliğe bak! Ama bu deliliklerin hepsini, daha çok eğlence diye gördük ve hepsine seve seve katlan-

dık; çünkü, Bay Pantoja bize karşı her zaman adil ve iyiydi. Ne zaman ki, âşık oldu, şu Brezilyalı'ya tutuldu, ortada ne hak kaldı ne adalet. Onu her zaman kayırdı. Örneğin, *Eva* ile yolculuk yaparken, Brezilyalı'ya hep tek kişilik kabin verilmeye başlandı. Adamın dizginleri tamamen bu kadının elindeydi, yemin ediyorum, Sinchi. Baksana, bu söylediklerimi de yayınlayacak mısın? Aman yapma, Brezilyalı'yla aram açılsın istemiyorum. Bu kadın yarı cadı, belki bana da nazarı değer. Zaten, bu kadının günah defterinde birkaç tane ceset var, haberin var mı? Brezilyalı ve Bay Pantoja ilişkisi hakkında söylediklerimi çıkar. Canım, nihayet âşık olmak, en çok hoşuna giden insanı sevmek, her Hıristiyanın hakkıdır, tabii kadınlar için de, öyle değil mi? Karısına o mektubu yazmasaydım, Bay Pantoja, benim, Teófilo'yla kaçmamı affederdi herhalde. Mektubu da ben yazmamıştım, kuzenime söyledim, o yazdı, kendisi öğretmendir. En büyük hatam bu oldu, bu mektup, beni mahvetti, kendi kuyumu kendim kazdım. Ne yaparsın, Sinchi, müthiş bir umutsuzluk içindeydim, açlıktan nerdeyse ölecektim. Bay Pan-Pan, beni yine sözleşmeli tutsun diye, her şeyi yapabilirdim. Ayrıca, Teófilo'ya da yardım etmek istiyordum, adamı Borja'daki zindanda açlığa mahkûm etmişlerdi. Haklısın, Rosita beni uyarmıştı. "Kızım, büyük bir salaklık yapıyorsun" demişti. Oldu bir kere, o zaman böyle düşünmüyordum. Eşinin yüreğini harekete geçirebilirsem, bana acır, kocasıyla konuşur, Bay Pantoja da beni tekrar işe alır, sandım. Onu böyle korkunç bir öfke içinde, ilk ve son defa gördüm; sanki beni döve döve öldürmek istiyormuş gibi bakıyordu. Ben aptal karı, hâlâ karısının bana yardım ettiğini, Bay Pan-Pan'ın da yumuşamış olacağım hayal ediyordum. Onu ziyaret etmek için, bu kafayla Pantilanya'ya gittim; bana, 'seni affediyorum' diyeceğinden, cezamı ödedikten sonra, sağlık muayenesinden geçip kadroya gireceğimden o kadar emindim ki... Ne gezer! Adamın bir tabanca çekmediği kaldı, Sinchi. Hatta, ağzına hiç kötü söz almayan o insan, nasıl küfür ediyordu, anlatamam. Gözleri kıpkırmızı olmuştu, sesi çok acayip çıkıyordu, ağzının kenarlarında köpükler birikmişti. Onun yuvasını yıkmışmışım, karısının yüreğine hançer saplamışmışım, annesi kendini kaybetmişmiş. Bana dayak atacağını düşünüp korkuyla dışarı fırladım, Pantilanya'dan kaçtım. Aslında zavallı herif'in biri, değil mi Sinchi? Karısının hiçbir şeyden haberi yokmuş demek ki, ancak benim mektubumdan sonra ayılmış. Aman Tanrım, bir çuval inciri berbat ettim; ama, nereden bilebilirdim ki! Karısının böylesine saf

olduğunu, kocasının ekmek parasını nasıl çıkardığından haberi olmadığını ne bileyim? Bu dünyada temiz insanlar da varmış, ne dersin? Galiba, karısı onu terketti, ufaklığı alıp Lima'ya gitti. Bir halt ettim, ne büyük hengâme çıkardım, Tanrım! İşte, sonunda bu noktaya geldim, ne yapalım, şimdi yine "çamaşırcı" olduk. Pantilanya'ya gideceğim diye kendisini terkettiğim için, Moquitos beni almadı; belli kurallar koymuştu, yoksa evlerinde kadın kalmayacaktı. Bay Pan-Pan'ın yanında çalışmaya giden, Moquitos'un kerhanesine bir daha dönemiyor. Anlayacağın, başladığım yere döndüm, bir oraya bir buraya koşturuyoruz, bir değnekçi bile tutamayacak kadar parasızım. Her şeye eyvallah, ama bütün bunlar yetmiyormuş gibi, bir de varis çıktı bacaklarımda. Baksana, hiç hayatında böyle tombullarını gördün mü, Sinchi? Bu cehennem sıcağında, kalın çoraplarla dolaşıyorum. Bu dışarı fırlamış damarları görünce hangi müşteri gelir? Evet, daha ne anlatayım, Sinchi, hikâyem bu kadar.

"Güzel, çok güzel, Maclovia, gerçekten; Amazon Radyosu'ndan yayınlanan SİNCHİ'NİN SESİ programının bütün dinleyicileri adına, sana dürüstlüğünden ve içinden geldiği gibi davranmandan dolayı teşekkür ediyorum. Dinleyicilerimizin, senin dramını anlayacaklarından ve kaderin sana oynadığı oyundan üzüntü duyacaklarından eminiz. Ancak, başındaki felaketin, Pantilanya'dan kovulmadan ileri geldiği konusunda sana hak vermiyoruz; buna rağmen, İtaya kıyısındaki Mavi Sakal'ın edepsizce faaliyetlerini açığa çıkaran bu cesaretli tanıklığın için, yine de sana çok şey borçluyuz. Bize sorarsan, karanlık bir insan olan Bay Pantoja, seni kovmakla aslında sana büyük bir iyilik etmiştir - tabii, istemeden. Çünkü, böylece sana, kendini yenileme, namuslu ve normal bir hayata dönme imkânını vermiştir. Umarız, sen de bunu istiyorsundur, bu çabanda sana bol şans diliyoruz. İyi akşamlar, Maclovia."

Kısa geçiş müziği. Plak ya da banttan reklamlar: 30 saniye. Kısa geçiş müziği.

"Sevgili dinleyiciler, sizlere, tanık olarak biraz önce dinlettiğimiz bu bahtsız kadının -yani eski hostes Maclovia'nın- son sözleri, trajik ve dokunaklı bir yaraya dramatik bir biçimde parmak basmıştır. Böylelikle kendisi, bir kişiliğin nefretini, her türlü fotoğraftan ya da renkli filmden daha iyi belgelemektedir. Burada söz konusu olan, İquitos'ta, ülkemizin ve bütün Güney Amerika'nın ahlaksızlık alanında en şaşırtıcı ve en bereketli evini kurmak gibi kuşkulu bir üne bürünmüş bir kişidir. Çünkü, Bay Pantaleón Pantoja'nın bir ailesi oldu-

ğu -daha doğrusu, bugüne kadar vardı- ve ikili bir hayat sürdürdüğü doğrudur ve kanıtlanmıştır. Kendisi, bir yandan seks ticaretinin kokuşmuş bataklığına gömülmüş, öte yandan da, saygın ve terbiyeli bir aile hayatını sürdürmüştür. Tabii bu sırada, iki sevgili varlık olan eşiyle minicik yavrusunun, kendisinin bol kazançlı gerçek faaliyetleri hakkında hiçbir şey bilmemelerinden yararlanmıştır -onlara ne iş yaptığı konusunda hiçbir şey söylememiştir. Ne var ki, gerçeğin parlak ışığı bir gün bu talihsiz eve de girmiş; eşinin bilgisizliği, yerini dehşete, utanca ve haklı bir öfkeye terketmiştir. Hakarete uğramış bir annenin ve en kutsal şey olarak bildiği namusu ayaklar altına alınmış bir eşin gururuyla, bu saygın bayan, skandalın kirlettiği evinden, alnı açık ve başı dik olarak ayrılmaya karar vermiştir. Acısına tanık olmak ve kendisine, onu sevgili kentimizden götürecek olan modern Fancett uçağının merdivenlerine kadar eşlik etmek amacıyla, havalimanına gittik. Evet, SİNCHİ, İquitos'un Üsteğmen Bergerí Havalimanı'nda:"

Kısa geçiş müziği. Bir uçak motorunun gürültüsü duyulmaktadır; önce yüksek tonda olan bu ses, giderek azalır ve fonda sürekli olarak kalır.

"İyi akşamlar, saygıdeğer hanımefendi. Siz, Bayan Pantoja olmalısınız, öyle değil mi? Sizi tanıdığıma sevindim!"

"Evet, benim. Siz kimsiniz? O elinizde tuttuğunuz nedir öyle? Gladysita, yavrum, sussana, asabımı bozuyorsun. Alicia, şuna emziğini versene, belki sesi kesilir o zaman!"

"Karşınızda, Amazon Radyosu'ndan Sinchi, emrinize amadeyim saygıdeğer hanımefendi. İzin verirseniz, kısa bir görüşme için, değerli zamanınızın birkaç saniyesini çalmak istiyorum?"

"Bir görüşme mi? Benimle mi? Ama ne hakkında?"

"Kocanız hakkında, sayın bayan. Çok meşhur ve çok iyi tanınan Pantaleón Pantoja hakkında!"

"Röportaj yapacaksanız, gidin kendisiyle görüşün bayım. O adamın ne adını duymak istiyorum, ne de sanını. Hiç güleceğim yoktu. bu iğrenç kentle ilgili olarak da bir şey duymak istemiyorum, resmine bile bakmayacağım artık buranın. Gidin bayım, görmüyor musunuz, neredeyse çocuğu ezeceksiniz?"

"Acınızı anlıyorum, saygıdeğer bayan, sizi dinleyicilerimiz de anlayacaklardır. Size büyük bir sempati beslediğimizi bilmelisiniz. Aslında, çektiğiniz acının, size hiçbir kötülük yapmamış olan Amazonlar'ın bu inci beldesi hakkında, böyle aşağılayıcı konuşmanıza

yolaçtığının farkındayız. Aksine, bu ülkeye büyük zararlar veren, sizin kocanızdır."

"Bağışla Alicia, senin Loretolu olduğunu biliyorum, ama sana yemin ederim, bu kentte öyle acılar çektim ki, buradan bütün kalbimle nefret ediyorum, buraya bir daha hiç dönmeyeceğim. Sen Chiclayo'ya gelirsin, değil mi, beni ziyarete? Bak işte, yine gözlerimden yaşlar geliyor, hem de elâlemin önünde, Alicia, Tanrım, ne kadar utanıyorum!"

"Ağlama, Pochita, ağlama, ne olur, topla kendini! Ne aptalım, yanımda bir mendil bile yok. Gladysita'yı bana ver, kucağıma alayım."

"Özür dilerim, izin verirseniz, size kendi mendilimi takdim edeyim, saygıdeğer bayan. Alın lütfen, rica ediyorum. Ağlamaktan utanmayın! Bir hanımefendinin gözyaşları, çiçekler için çiy gibidir, sevgili ve saygıdeğer Bayan Pantoja."

"Burada daha ne duruyorsunuz! Şuna bak Alicia, ne kadar rahatsız edici bir herif! Size söylemedim mi, kocam hakkında sizinle röportaj yapmayacağım diye? Zaten, artık yakında kocam olmaktan çıkacak. Yeminle söylüyorum, Alicia, Lima'da hemen bir avukata gideceğim ve boşanma davası açacağım. Bu uğursuz adam, burada her türlü kepazeliği yaparken, göreceğiz bakalım, Gladys'in vesayet hakkını bana verecekler mi, vermeyecekler mi."

"İşte tam bu konuda, sizden bir açıklama beklemeye cüret ettik, çok kısa bile olsa, zararı yok, Bayan Pantoja. Çünkü, besbelli ki, şu garip ticaretten sizin de haberiniz...."

"Gidin, dedim. Polis çağırmamı istemiyorsanız gidin. Bu kadarı da fazla ama, sizi uyarıyorum! Şu anda, böyle terbiyesizlikleri çekecek halim yok."

"Onu gücendirmesen iyi olur, Pochita, programında seni hedef alırsa, millet ne der sonra. Dedikodular, daha da artar sadece. Lütfen, bayım, onu anlayın, kendisi kederden ölecek neredeyse. İquitos'u terkediyor. Radyoda, çıkmış olduğu azap yolculuğunu anlatacak durumda değil. Bu kadını anlamalısınız."

"Elbette, anlıyoruz kendisini, saygıdeğer küçük hanım. Bayan Pantoja'nın, kocasının bu kentte pek tavsiyeye şayan olmayan ve kent halkı tarafından dirençli bir biçimde reddedilen uğraşlarından dolayı çekip gittiğini biliyoruz. Bunun için de, istiyoruz ki..."

"Aman yarabbi, nasıl utanıyorum, Alicia! Herkesin bundan haberi varken, bunu bütün dünya bilirken, bir ben bilmeyeyim, ne ka-

dar aptalmışım, ne kadar akılsızmışım! O heriften nefret ediyorum, bana böyle bir şeyi nasıl yapabilir? Bir daha onunla asla konuşmayacağım, sana yemin ederim. Bir daha Gladysita'yı da göremeyecek, yavrumu lekelemesini istemiyorum."

"Sakin ol, Pocha. Bak, anons veriliyor, uçağın kalkmak üzere. Gidişine ne kadar üzülüyorum, Pochita. Ama haklısın kızım, bu adam o kadar kötü bir harekette bulundu ki, seninle birlikte yaşamayı artık hak etmiyor. Gladysita, tatlım, teyzene bir öpücük ver bakayım. Bir öpücük, bir öpücük!"

"Gidince, sana yazarım, Alicia. Her şey için binlerce teşekkür. Sen olmasaydın, ne yapardım, bilmiyorum; o berbat hafta boyunca, gözyaşlarımı sildiğim bir mendil gibiydin. Biliyorsun değil mi, ona hiçbir şey söylemek yok. Bayan Leonor'a da. İki üç saat geçsin üstünden, yoksa uçağı telsizle geri çağırabilirler. Hoşça kal, Alicia, kendine iyi bak, hoşça kal!"

"İyi yolculuklar, Bayan Pantoja. Yolculuğunuz için dinleyicilerimizin en iyi dileklerini getirdim size. Dramınıza, kalbimizin bütün cömertliğiyle anlayış gösteriyoruz; bu, bizim ve sevgili kentimizin de dramıdır bir bakıma."

Kısa geçiş müziği. Band ve plaktan reklamlar: 30 saniye. Geçiş müziği.

"Stüdyomuzdaki Movado saati, şimdi tam 18.30'u gösteriyor; dolayısıyla, bu etkili radyofonik belgeyle programımızı burada bitirmek zorundayız. Bu belgenin de açıkça ortaya koyduğu gibi, Pantilanya Beyi, çıktığı karanlık ve maceralı yolculukta, acıyı ve yıkıntıyı kendi ailesinin içine sokmakta bir an bile tereddüt etmemiştir. Kendisini candan bir konukseverlikle bağrına basan ve böylece büyük bir hata işleyen bu ülkeye karşı da, aynı kötülüğü yapmıştır. İyi akşamlar, sevgili dinleyiciler."

"La Contamanina" valsinin melodileri; giderek yükselir, sonra ses alçalır ve fon müziği olarak kalır.

"SİNCHİ'NİN SESİ'ni dinlediniz."

"La Contamanina"nın ritmleri yeniden yükselir, sonra ses azalır ve parça, fon müziği olarak kalır.

"Her zaman doğrunun ve gerçeğin hizmetinde, yarım saat boyunca yorumlar, eleştiriler, hikâyeler ve haberler. Bütün Amazonlar'ın nabzını dalgalar aracılığıyla yakalayan ve onu gökyüzüne yayan ses. Hayat dolu ve sokaktaki insanla ilgili bir program. Pazartesiden cumartesiye kadar her gün, Doğu Peru'nun ilk yayın istasyonu olan

Amazon Radyosu'ndan saat 18.00 ile 18.30 arasında dinleyebileceğiniz bu programın yapımcısı ve sunucusu, tanınmış gazeteci Germán Láudano Rosales, yani SİNCHİ!"

"La Contamanina"nın melodileri. Ses yükselir, alçalır ve sonunda tamamen kaybolur."

13 Şubat 1958'i 14'üne Bağlayan Gece

Gong vurdu, sesinin yankısı bir süre havada titredi. Pantaleón Pantoja düşünmeye başladı: "Gitti, seni terketti, kızını da aldı yanına!" Pantoja, komutanlıktaydı; ellerini tırabzana dayamış, uyuşuk ve kederli bir halde duruyordu. Pochita ile Gladys'i unutmaya çalıştı. Ağlamamaya gayret ediyordu. Üstelik, şimdi bir de korkuyordu. Gong bir daha vurdu ve o düşünmeye devam etti: "Bir kez daha, bir kez daha bu lanet olası çifte geçit töreni!" Terliyor ve titriyordu. Koşa koşa Bayan Leonor'a gittiği ve yüzünü, onun eteğine gizlediği yaz aylarına büyük bir özlem duyuyordu yüreğinde. Düşündü: "Seni terketti, kızının nasıl büyüdüğünü göremeyeceksin; onlar, bir daha hiç geri gelmeyecekler!" Ancak, *bütün cesaretini toplayarak,* kendine hâkim oldu ve aklını oyuna verdi.

İlk bakışta, sinirlenmek için bir neden yoktu. İkmal deposunun avlusu, dev bir amfiyi ya da bir stadyumu andırabilmesi için, yeter derecede genişletilmişti. Ancak, büyütülmüş oranları bir yana bırakılırsa; burada her şey aynıydı: İşte, pankartlar, kurallar, atasözleri ve emirlerle kaplanmış yüksek ara duvarlar. Direkler, kırmızı ve yeşil olan sembolik renklerle boyanmıştı. Hosteslerin asma yatakları ve örtüleri, revirin beyaz paravanası ve sürgüsü aşağı düşmüş iki kapı kanadı. Ortada kimse yok. Ne var ki, bu yabancı olmayan ve terkedilmiş gibi görünen çevre, Pantaleón Pantoja'ya huzur vermemektedir. Güvensizliği artmakta, sürekli ve inatçı bir uğultu, kulaklarını sağır etmektedir. Dimdik oturmakta, korku içinde beklemekte ve kendi kendine söylenmektedir: "Zavallı Pochita, zavallı Gladysita, zavallı Pantita!"

Ambarın büyük kapısı yavaşça açıldı; Pantaleón Pantoja, ikmal deposuna girmek için hazır olda bekleyen dağınık siluetleri farketti. "Çift bunlar, çiftler," diye düşündü, saçları dimdik olmuştu, aşağıdan başlayıp yukarı doğru ayaklarının, ayak bileklerinin, dizleri-

nin, bütün vücudunun donduğunu hissediyordu. Ama geçit töreni artık başlamıştı, içinde bulunduğu paniği, hiçbir şey mazur gösteremezdi. Burada, büyük giriş kapısından komutanlığa doğru kaz adımlarıyla yaklaşan sadece beş asker vardı . Her biri bir zincir sürüklüyordu ve zincirlerin ucunda hızlı hızlı yürüyen, sıçrayan ve kıpırdayan bir şeyler vardı. Neydi bunlar? Avuçlarını nemlendiren ve dişlerini takırdatan bir korkuyla Pantaleón Pantoja, başını öne doğru uzattı, bakışlarını keskinleştirdi, incelemeye başladı: Bunlar, küçük köpeklerdi. Rahatladığının işareti olan bir iç çekişle göğsü şişti ve indi: *Gövdesi, yeniden hayata kavuşmuştu.* Korkacak bir şey yoktu. Endişesi budalacaydı; bunlar, çiftler değil, *insanın en iyi dostunun* çeşitli suretleriydi. Askerler yaklaştılar, ama komutanın odasından hâlâ belli bir uzaklıktaydılar. Şimdi Pantaleón Pantoja, onları daha iyi ayırt edebiliyordu: İki asker arasında metrelerce mesafe vardı ve beş küçük hayvancık, sanki bir yarışmaya katılırcasına özenle hazırlanmışlardı. Banyo yaptıkları, tüylerinin tıraş edildiği, güzelce tarandıkları ve fırçalandıkları belliydi. Hepsinin boynunda, tasmadan başka, ucuna şuh görünüşlü küçük bir gülün iliştirildiği kırmızı-yeşil birer şerit ve fiyonk vardı. Askerler, aceleetmeden, duraksamadan gayet ciddi yürüyor ve ileri bakıyorlardı; her biri, kendi hayvanının azıcık önündeydi. Küçük köpekler de, evcil bir görünümdeydiler; çeşitli renkleri, biçimleri ve irilikleriyle: porsuk tazısı, buldok, çoban köpeği, chihuahua ve av köpeği. Pantaleón Pantoja düşündü: "Karımı ve kızımı kaybettim; ama hiç olmazsa, burada gördüklerim, her zaman olduğu gibi ürkütücü değil!" Askerlerin yaklaştıklarını görüyordu; kendini kirli, lanetli ve yaralı hissetti. Sanki bütün vücudunu bir çıban sarıyormuş gibi geldi.

Gong bir kez daha vurduğunda, -titreşimler, bu kez şiddetli ve sürüngenlerin yayılışını andırır gibiydi-, Pantaleón Pantoja çok korktu ve oturduğu yerde huzursuzca kıpırdadı. Düşündü: *"Besle kargayı, oysun gözünü!"* Kendini topladı ve ileriye doğru baktı. Gözleri yuvalarından fırlıyor, kalbi, plastik bir torba gibi patlayacakmışçasına çarpıyordu. Elleriyle tırabzana sıkı sıkıya yapıştı. Tahtayı öyle güçlü sıkıyordu ki, parmakları ona acı vermeye başladı. Askerler çok yakında duruyorlardı; dikkatli bakacak olsa, onları hatlarından tanıyacaktı. Ne var ki, gözleri, zincirlerin öteki ucunda sendeleyen, yuvarlanan ve kıpır kıpır oynaşanlara takılıp kalmıştı: Köpeklerin bulunduğu noktalarda şimdi iri, canlı ve iğrenç karaltılar, ona itici gelen, ama aynı zamanda bakmaktan kendini alıkoyamadığı mahı-

luklar bulunuyordu. Onları teker teker ve yakından incelemeyi istedi; kaybolup gitmeden önce, her birinin darmadağınık suretlerini kafasına yerleştirmek arzusundaydı. Ancak, onları ayırdetmeyi beceremiyordu. Bakışları birinden diğerine atlıyor ve hepsini bir defada yakalıyordu. Hepsi dev gibiydi; yarı insan, yarı maymundular sanki; havada oynaşan kuyrukları, birçok gözleri, yere kadar uzanan memeleri, kül renginde boynuzları, titreşen solungaçları, yerdeki taşların üstünde burgu gibi eşelenen dışbükey pençeleri, kıllı burunları, çevresini sineklerin sardığı dudakları ve dilleri vardı. Dilleri çataldı; vücutlarını saran sert pullar kanlıydı; burunlarından aşağıya salyalar akıyordu, kemik çıkıntıları ve tırnaklarla kaplı ayakları boynuzsu derileriyle kabuk bağlamış gibiydi; ayrıca, ayaklarını saran fırça gibi kılların arasında kocaman bitler dengede duruyor ve ormandaki küçük maymunlar gibi zıplıyordu. Pantaleón Pantoja, *canını dişine takıp* kaçmaya karar verdi. İçine düştüğü dehşet, dişlerini teker teker söküp çıkarıyor; sonra bu dişler, mısır taneleri gibi, dizlerinin üzerinden yerlere yuvarlanıyordu. Ellerini ve ayaklarını, askerler Komutanlığın önünden geçip gidinceye kadar, hareket edemeyeceği biçimde tırabzana bağlamışlardı. Birisi ateş etsin, diye yalvardı, ateş etsin, *beynini dağıtsın* ve bu acıya artık bir son versin. Ancak, gong bir kez daha çınladı -bitmeyen yankısı, sinirlerinin her birinin içinde titriyordu-. Şimdi de birinci asker ağır çekim temposu içinde, komutan merkezinin önünden geçiyordu. Her yanından bağlanmış, ateşler içinde ve ağzı tıkalı Pantaleón Pantoja, gözlerini kaldırdı: Bu, ne köpekti ne de bir canavar. Kendisine muzipçe gülümseyen, zincire bağlı suret, hatlarına Leonor Curinchila'nınkilerin eklenmiş olduğu bir Bayan Leonor'du. Onun cılız iskeletine "bir kez daha", diye düşündü Pantaleón Pantoja, bu sırada bir buz parçası yutmuştu sanki- Chuchupe'nin göğüslerini, poposunu, top top yağlarını ve dolgun duruşunu geçirmişlerdi. Bayan Leonor, "Pocha'nın gitmiş olmasının ziyanı yok evladım, sana bakmaya devam edeceğim" dedi. Eğildi ve gitti. Pantoja, düşünmeye zaman bulamadı; çünkü önüne ikinci asker gelmişti: Yüzü, Sinchi'nin yüzüydü, şişmanlığı da öyle; sonra, hayvani küstahlığı ve elinde tuttuğu mikrofon. Ama üstündeki üniformayla general yıldızları, Kaplan Collazos'undu; aynı biçimde, göğsünü onun gibi dışarı çıkarması, bıyığını kaşıması ve arkasından, yönetici yeteneğini gizlendiği o kendinden emin, iyiliksever gülümseyişi. Bir an durdu; tam mikrofonu ağzına götürüp kükreme sırasıydı: "Cesaret, Yüzbaşı Pantoja! Poc-

hita, Chiclayo'daki Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin yıldızı oluyor. Gladys'e gelince, onu da, konvoylarımızın küçük maskotu olarak atayacağız." Asker zinciri çekti ve Sinchi Collazos, bir ayağı üzerinde zıplayarak uzaklaştı. Şimdi önünde, yeşil üniforması içinde ufak tefek, parlak -ama alaycı gözleri kadar parıldamayan- sırtını ona dönmüş durumda, saçsız başıyla General Chupito Scavino duruyordu. Havladı: "Karılar yakışığı, yosmalar âşığı, damızlık kazığı, Bay Pantoja, düdükçü başı, oğlancı şefi!" Hızla uzaklaştı, başını tasmanın içinde durmadan oynatıyordu. Onun yerini, koyu renkli cüppesi içinde uyarıcı ve ciddi tavrıyla Binbaşı Beltrán aldı; soğuk bir biçimde haç çıkaran binbaşının, çekik gözleri ve yapışkan bir sesi vardı: "Moyonacochalı kuğban çocuğun adına sizi, ebediyyen kağınızı ve kızınızı göğmeden yaşamaya lanetliyoğum, ebediyyen, Bay Pantoja." Peder Porfirio, cüppesinin eteklerine takılıp sendeledi, diğerlerinin arkasından uzaklaşırken sarsıla sarsıla gülüyordu. İşte, şimdi sıra ona geldi, geçit törenini bir kadın kapatıyordu. Pantaleón Pantoja, ellerini kurtarmak için mücadele ediyor, yalvarmak için, ağzındaki tıkaçtan kurtulmak için çabalıyor, kaçmaya çalışıyordu; ancak, gayretleri boşunaydı. Simsiyah saçları, açık alnı ve kırmızı dudaklarıyla o işveli suret aşağıda bekliyordu; sonsuz kederler içinde ışıklı bir görünüşü vardı. Pantoja düşündü: "Senden nefret ediyorum, Brezilyalı!" Küçük suretin yüzüne hüzünlü bir gülümseme yayıldı, sesi acı doluydu: "Pochita'nı artık tanımıyor musun, Panta?" Arkasını döndü ve uzaklaştı. Bu sırada, zinciri bütün gücüyle çeken asker tarafından sürükleniyordu sanki. Gong, korkunç gürültüsüyle kulaklarına çekiç gibi inerken, Pantoja'nın, yalnızlıktan, öfkeden ve dehşeten başı dönüyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Uyan, oğlum, saat altı oldu!" Bayan Leonor kapıya vurdu ve yatak odasına girdi, Panta'yı alnından öptü. "Aa, kalkmışsın bile!"

'Yıkanıp tıraş olalı bir saat oluyor, anne." Panta esnedi, yorgun bir el hareketi yaptı, gömleğinin düğmelerini iliklerken annesine doğru eğildi. "Çok kötü uyudum, yine o lanet olası kâbuslar. Her şeyimi hazırladın mı?"

"Sana üç günlük bir bavul hazırladım!" Bayan Leonor, başını salladı, dışarı çıktı; odaya döndüğünde, oğlunun bavulunu da sürükleyerek getiriyordu. Özenle yerleştirilmiş çamaşırları gösterdi. "Yeter mi bunlar?"

"Çok, pek çok, sadece iki gün sürecek yolculuğum!" Panta, jokey kepini başına geçirdi, aynada kendisine baktı. "Huallaga'ya gidiyorum, Mendoza'ya uğrayacağım. Mendoza, eski bir okul arkadaşımdır, Chorrillos'ta birlikte okumuştuk. Onu son defa gördüğümden bu yana yıllar geçti!"

"Tamam, şimdiye kadar buna önem vermek niyetinde değildim; çünkü, bana göre hiçbir önemi yoktu!" General Scavino, telgrafları okuyor, subaylara sorular soruyor, hazırlanmış raporları gözden geçiriyordu. Toplantılara katılmış, radyoda konuşmuştu. "Sivil Muhafızlar, aylardan beri bizden yardım istiyor, sayıları haylı kalabalık olan fanatiklerin üstesinden gelemiyorlar. Evet, Nuh'un Gemisi'nden olanları söylüyorum tabii. Raporları aldın mı? Olay, gittikçe sarpa sarıyor. Bu hafta, yine iki çarmıha germe girişimi var. Biri Puerto América'da, diğeri de Dos de Mayo'da. Hayır, Kaplan, ele geçirilemediler!"

"Ama sütünü iç, Pantita!" Bayan Leonor fincanı doldurdu, içine şeker attı, ekmek getirmek için, mutfağa koştu. "Sana hazırladığım tost ne olacak? Üstüne tereyağı süreyim, biraz da marmelat. Bir şeyler ye oğlum, yalvarırım!"

"Biraz kahve alayım, başka bir şey istemem!" Panta sabırsızlanıyordu, durdu, bir yudum içti. saatine baktı. "Aç değilim anne!"

"Hastalanacaksın!" Bayan Leonor kederle gülümsedi. Oğlunun koluna girdi ve onu, oturmaya zorladı. "Bir lokma bir şey bile almadın, bir deri bir kemik kaldın. Beni üzüyorsun, Panta. Bir şey yemiyorsun, uyku uyumuyorsun, bütün gün çalışıyorsun. Böyle olmaz, yüreğine inecek!"

"Sus, anne, saçma sapan konuşma!" Panta kendini bırakmış bir haldeydi. Fincanı bir dikişte bitirdi, başını salladı, bir dilim tost yedi, ağzını sildi. "Otuzundan sonra perhiz yapmak sağlıklı olmanın sırrıdır. İyiyim, merak etme. Sana biraz para bırakayım, belki ihtiyacın olur!"

"Başladın yine şu *La Raspa*'yı ıslıkla çalmaya", Bayan Leonor, elleriyle kulaklarını tıkamıştı. "Bu lanet parçadan ne kadar nefret ettiğimi bilemezsin. Bu müzik, Pocha'yı da deli ediyordu. Başka bir şey çalamaz mısın?"

"Islıkla mı çaldım? Hiç farkında değilim!" Panta kızardı, öksürmeye başladı ve yatak odasına gitti. Mahzun mahzun bir fotoğrafa baktı. Bavulunu yüklenip yemek odasına döndü. "Bu arada, aklıma gelmişken, Pocha'dan mektup gelirse..."

"Orduyu bu işe karıştırmak istemiyorum!" Kaplan Collazos, uzun uzun düşündü, kaygılıydı. Bocalıyordu. Bir sineği yakalamak istedi, başaramadı. "Büyücü ustalarıyla, fanatiklerle mücadele etmek, din adamlarımızın işidir; ya da, ne olursa olsun polisin işidir, askerlerin değil. Durum o kadar kötü mü?"

"Gelirse, sen dönünceye kadar, dikkatle saklarım. Evet, tamam, biliyorum, başlama yine nutuk çekmeye!" Bayan Leonor kızmıştı. Çömeldi, oğlunun ayakkabılarını parlattı, pantolonunu, gömleğini fırçaladı, yüzünü okşadı. "Gel, seni takdis edeyim. Tanrı yardımcın olsun oğlum, kendine iyi bak, dikkat de et..."

"Evet, biliyorum, biliyorum, onlara bakmayacağım, onlarla bir kelime bile konuşmayacağım!" Panta, gözlerini kapadı, yumruklarını sıktı, yüzünü buruşturdu. "Emirlerimi yazılı ve sırtımı onlara dönerek vereceğim. Sen de nutuk çekme şimdi!"

"Tanrı'ya ne yaptım da bana bu cezayı gönderdi?" Bayan Leo-

nor hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, ellerini yukarı doğru kaldırdı. Panik içinde, ayaklarını yere vuruyordu. "Oğlum, günün yirmi dört saati o yoldan çıkmışların arasında, hem de ordunun emriyle. İquitos'ta milletin diline düştük, sokakta arkamdan parmakla gösteriyorlar."

"Sakin ol anneciğim, ağlama ne olur, yalvarırım. Şimdi hiç zamanım yok." Panta, koluyla annesinin omuzlarına sarıldı, onu okşadı, yanağından öptü. "Sana bağırdığım için, beni affet, biraz sinirliyim de. Durma üstünde."

"Baban ya da büyükbaban yaşasalardı, şimdi dehşetten ölürlerdi." Bayan Leonor, eteğinin ucuyla gözlerini sildi ve sararmış bir fotoğrafı işaret etti: "Sana görev diye verileni görseler, mezarlarında dönerler. Onların zamanında subaylar, böyle görevlerle alçaltılmazdı."

"Sekiz aydır, aynı lafı bana günde dört kez tekrarlıyorsun." Panta, bu sözleri bağırarak söylemişti. Pişman oldu, sesinin tonunu alçalttı. İsteksizce gülümseyerek açıklama yaptı: "Ben bir askerim, emirleri yerine getirmek zorundayım. Bana başka bir görev verilmediği sürece de, bu işi eksiksiz yapmak benim yükümlülüğüm altında. Sana daha önce de söyledim; istersen seni Lima'ya gönderebilirim anneciğim."

"Oldukça hayret verici, emredersiniz generalim." Albay Peter Casahuanqui, bir çantayı karıştırıyordu. Bir tutam kart ve fotoğraf çıkardı, bunlardan bir paket yaptı. Paketi mühürledikten sonra emretti: "Bunları, Lima'ya göndermenizi istiyorum. Son kıyafet yoklamasında, erlerin yarısının üstünde Peder Francisco'nun dualarıyla 'kurban çocuk'un resimlerini ele geçirdik. Burada, size onlardan birkaç örnek yolluyorum."

"Ben öyle çıkan ilk nahoş olayda yuvasını terkeden insanlardan değilim, beni karıştırıyorsun." Bayan Leonor dikleşti, işaret parmağını sallarken kavgacı bir tavır almıştı. "Ben öyle, bugünden yarına veda bile etmeden gidenlerden, kızını babasından çalanlardan değilim."

"Açma şimdi Pocha konusunu!" Panta, koridordan geçerken bir sepete çarptı, bir yandan küfrediyor, bir yandan da ayak kemiğini ovuyordu. "Öyle seviyorsun ki bu konuda konuşmayı, anne."

"Senden Gladysita'yı çalıp götürmeseydi, şimdi böyle olmazdın." Bayan Leonor sokağa bakan kapıyı açtı. "Bebeğin acısından nasıl kendini yiyip bitirdiğini görmüyor muyum sanıyorsun, Panta? Hadi git, git artık!"

"Artık dayanacak gücüm kalmadı, çabuk, çabuk!" Pantita, *Eva*'yı iskeleye bağlayan köprüden koşarak yukarı çıktı, sonra aşağıya kamarasına dalıp kendini yatağa attı. Fısıltı halinde konuşuyordu: "Çok hoşlandığım yerleri biliyorsun. Enseyi, kulak memelerimi... Yalnız okşama, dişlerinle de kemir, ne olur yavaş. Gel, hadi başla!"

"Sevindim, Pantita!" Brezilyalı içini çekti, onu keyifsizce süzüyordu. İskele köprüsünü gösterip lombozun perdesini kapattı. "Yahu, bekle biraz da, *Eva* iskeleden ayrılsın. Astsubay Rodríguez'le tayfalar her an içeri girip çıkıyorlar. Benim için farketmez, senin için söylüyorum oğlum!"

"Bir dakika bile bekleyemem!" Gömleğini parçalarcasına çıkardı, pantolonunu indirdi, ayakkabılarını ve çoraplarını fırlattı. Pantaleón Pantoja nefes nefese kalmıştı. "Kapa kamarayı! Gel! Okşa, ısır beni!"

"Peygamber aşkına, yorulmak bilmiyorsun, Pantita!" Brezilyalı, kapıyı sürgüledi, soyundu, yatağa çıktı. Sallanıyordu. "Tek başına, bir alaydan daha çok yoruyorsun beni yahu! Meğer ne kadar yanılmışım! Seni ilk gördüğümde, bu herif karısını daha hiç aldatmamıştır, diye düşünmüştüm!"

"Yalan da değildi, ama bırak şimdi konuşmayı!" Panta, kesik kesik nefes alıyor. Yatakta bir sağa bir sola, bir aşağı bir yukarı dönüyordu. Boğuluyordu sanki. "Dedim ya, dikkatimi dağıtıyorsun, lanet şeytan. Kulağımın içine, içine!"

"Bu kadar bolero yaparsan verem olacağını biliyor musun?" Brezilyalı gülüyordu. Hareketlendi, can sıkıntısı içinde tırnaklarını incelemeye koyuldu. Uzanıyor, eğiliyor ve sonra hızlanıyordu. "Gerçekten son zamanlarda bir korkuluktan daha beter sıskalaştın. Ama buna karşılık, daha istekli oldun. Tamam, biliyorum canım, sustum, neresiydi, ha, kulağın içi!"

"Ohh, nihayet! Off, harika!" Pantita patladı. Yüzünün rengi soldu, derin derin nefes alıyordu. O anın tadını çıkarıyordu. "Kalbim, göğsümden fırlayacak gibi, başım dönüyor!"

"Tamamen haklısın, Kaplan. Ben de orduyu, polisin yaptığı operasyonlara karıştırmak istemiyorum!" General Scavino, uçaklara biniyor, botlarla ırmakların yukarı kesimlerine doğru yolculuklar yapıyor ve ordugâhları, köyleri denetliyor, ayrıntıların peşine düşüyor, mesajlar gönderiyordu. "Olup bitenlere şimdiye kadar bu nedenle ses çıkarmadım. Ama, Dos de Mayo'da olanlar bir hayli huzur kaçırıcı cinsten. Albay Dávila'nın raporunu okudun mu?"

"Haftada kaç defa yapıyorsun, Pantita?" Brezilyalı, ayağa kalkmıştı. Tası doldurdu, yıkandı, temizlendi, giyindi. "Kesinlikle bir hostesten daha çok iş tutuyorsundur. Ve de aday sınavları varsa, bunlar da cabası. Neydi bu yeni alışkanlığın adı? Yoklama mıydı? Çok dümencisin tatlım."

"Bu, eğlence değil, iş icabı." Pantaleón gerindi, yatağın kenarına oturdu. Bütün gücünü toplayarak yerinden fırladı, ayaklarını sürükleyerek tuvalete kadar gitti, çişini ediyordu. "Gülme, doğru söylüyorum. Ayrıca, bunun bir suçlusu varsa, o da sensin. Aklıma bunu sen soktun, senin giriş sınavında. Daha önce hiç düşünmemiştim. Bunun basit bir oyun olduğunu sanıyorsan, aldanıyorsun, ha?"

"Kiminle yaptığına bağlı." Brezilyalı çarşafı yere attı, şilteyi elleriyle dövmeye başladı. Arkasından, bir süngerle sildikten sonra, silkeledi. "Birçoğunda kuşun kalkmıyordur bile."

"Tabii kalkmaz, öylelerini içeriye bile almıyorum." Pantaleón Pantoja doğruldu, tuvalet kâğıdıyla kurulandı, sifonu çekti. "En iyileri seçmek için, doğru bir yöntemdir bu. Bu alete hile yapmaya gelmez."

"Hareket ettik, *Eva* sallanmaya başladı." Brezilyalı, lambozun perdesini açtı, şilteyi, güneş ışıkları nemli yere gelecek biçimde çevirdi. "Acele et biraz, pencereyi açmak istiyorum, yoksa boğulacağız burada. Artık bir vantilatör satın alsan? Sakın bana 'vicdanım el vermiyor,' diye gelme, Pantita."

İgnacia Curdimbre Peláez adlı yaşlı kadın, gece yarısı saat on iki civarında, Dos de Mayo'nun meydanında 214 yöre sakininin gözleri önünde çarmıha çivilenmiştir." Albay Máximo Dávila, raporunu yazdırdıktan sonra, gözden geçirdi, imzaladı ve gönderdi. " 'Kardeşler'i caydırmaya çalışan iki Sivil Muhafız, çok kötü bir biçimde dövülmüştür. Tanıkların verdiği ifadelere göre, yaşlı kadın sabah karanlığına kadar can çekişmiştir. Ancak en kötüsü daha sonra yapılmıştır, Generalim. Orada toplananlar, yüzlerine ve vücutlarına çarmıhtan akan kanı sürmüşler, hatta içmişlerdir. Şimdi, bu olayın kurbanına tapmaktadırlar, her yerde Azize İgnacia'nın resimleri ortaya çıkmaktadır."

"Böyle değildim." Pantaleón Pantoja yatağın kenarına oturdu, başını tutup düşüncelere daldı. "Böyle değildim, lanet olsun, ben böyle değildim", diye sızlanıyordu.

"Sadık zevceni hiç aldatmamıştın, boleroyu da ancak on dört günde bir yapıyordun!" Brezilyalı çarşafı silkeledi, yıkadı, sıktı ve astı. "Artık ezberledim, Panta. Buraya geldin ve burada hareketlendin.

Ama bu kadarı çok, oğlum, bir uçtan diğer uca gitmişsin."

"Başta suçu iklimde buluyordum." Pantaleón Pantoja külotunu ve fanilasını giydi, çoraplarını ayağına geçirdi, ayakkabılarını giydi. "Bu cehennem sıcağıyla nem, erkekleri ateşlendiriyor, diye düşünüyordum. Ancak, çok tuhaf bir şey keşfettim. Benim malafatın böyle olması, yaptığım işten ileri geliyor."

"Bununla, yoldan çıkmaya senin de teşne olduğunu mu söylemek istiyorsun?" Brezilyalı, elleriyle kalçalarını yokladı,göğüslerini uzun uzun gözden geçirdi. Gururlu bir havası vardı. "Kuşun uçmayı benden mi öğrendi yani? Ne güzel bir kompliman, Panta!"

"Bunu anlayamazsın, ben bile anlayamıyorum." Panta aynada kendine baktı, kaşlarını düzeltti, saçlarını taradı.Bu, çok garip bir şey; şimdiye kadar kimsenin başına gelmemiştir. Sağlıksız bir görev duygusu, tıpkı bir hastalık gibi. Ve bunun, ahlakla ilgisi yok, tam tersine, biyolojik, bedensel."

"Görüyorsun ya, Kaplan, bu bağnaz çevre insanları çekiyor." General Scavino cipe binmiş, su birikintilerinin içinden geçiyor, cenaze törenlerine katılıyor, kurbanları teselli ediyor, subaylara talimat yağdırıyor, telefonlar ediyordu. "Bu, küçük grupların işi değil. Bunlar, milyarları buluyor. Geçenlerde gece vakti, Moronacochalı 'kurban çocuk'un haçının yakınından geçiyordum, şaşkınlıktan dilim tutuldu. Bir insan denizi vardı sanki orada, üniformalı askerler bile gördüm."

"Yani, her gün görev duygusundan dolayı mı canın istiyor?" Brezilyalı'nın ağzı hayretten açık kalmıştı, bir kahkaha attı. "Biliyor musun Panta, birçok erkek tanıdım; bu işlerde senden daha deneyimliyim. Sözlerime kulak ver, dünyada hiçbir erkeğin aleti, sadece görev duygusundan dolayı kalkmaz."

"Ben, dünyadaki erkekler gibi değilim, şanssızlığım da bu zaten benim. Herkesin başına gelen, benim başıma gelmez." Pantaleón Pantoja, tarağı yere düşürdü. Çok dalgındı, yüksek sesle düşünmeye başladı: "Gençken, bugünkünden çok daha kötü besleniyordum: ama, bana ilk görevi verdikleri andan itibaren iştahım vahşice arttı. Görevim, alayın iaşe işleriyle ilgilenmekti; her gün sadece yemek yedim, yemek tarifleri okudum, yemek pişirmeyi öğrendim. Bana başka bir iş verdikleri zaman, yemeğe eyvallah dedik. Terzilikle, çamaşırlarla, modayla ilgileniyordum. Levazım başçavuşu, beni o biçim sanmış. Bu yeni ilgimin nedeni, garnizonun kıyafet deposunun benim emir ve sorumluluğum altında bulunmasındandı. Her şeyi şimdi an-

lıyorum."

"Umarım, seni bir tımarhaneye yönetici yapmazlar, Panta. O zaman, yapacağın ilk iş, kafayı üşütmek olur herhalde." Brezilyalı, lambozu gösterip, "Baksana, bu keçiler konuşmamızı dinliyorlar!"

"Çekilin oradan, Sandra, Viruca!" Pantaleón Pantoja, kapıya koştu, sürgüyü açıp dışarıya doğru kükredi: "Herkese 50 sol ceza, Chupito!" Bağırırken, elleri ve kollarıyla hareketler yapıyordu.

"Peki, rahiplerin işi ne, papazlara ne diye para veriyoruz?" Kaplan Collazos, büyük adımlarla bürosunu arşınlıyordu. Bilançoları inceliyor, toplamalar, çıkarmalar yapıyordu. Öfkelendi. "Oturup kıçlarını başlarını kaşısınlar diye mi? Nasıl oluyor da, Amazon garnizonları ağızlarına kadar 'Kardeşler'le doluyor, Scavino?"

"Çıkma o kadar dışarı, Panta." Brezilyalı, onu omuzlarından tutup kamaraya soktu, kapıyı kapadı. "Yarı çıplak olduğunu unuttun mu?"

"Seni unutur muyum?" Alberto Mendoza, gemi mürettebatını yana iterek güverteye atladı. Kollarını açmış yaklaşıyordu. "Nasıl böyle bir şeyi düşünebiliyorsun, kardeşim? Gel bakayım, sana bir sarılayım. Aradan yıllar geçti, Panta!"

"Ne kadar güzel, Alberto!" Yüzbaşı Pantoja, ellerini birbirine vurdu. Güverteden inip subayların ellerini sıktı, astsubaylarla erlerin selamlarına karşılık verdi. "Hiç değişmemişsin. Geçen yılların sana zararı dokunmamış!"

"Gel, subay gazinosunda bir şeyler içelim." Yüzbaşı Mendoza, Pantoja'nın koluna girdi, ordugâhın içinden geçtiler. Mendoza, bir tel kapıyı iterek açtı, vantilatörün altındaki bir masaya oturdular. "Uçuş harekâtından yana endişen olmasın. Her şey hazır, zaten burada hep tıkır tıkır gitmiştir işler. Asteğmen, oğlum, siz ilgilenıverin; eğlence bitince de, bize haber verin. Tamam işte, askerler çekirdek dökerken, biz de biramızı içelim. Seni tekrar gördüğüme pek çok sevindim, Panta."

"Baksana Alberto, aklıma geldi." Yüzbaşı Pantoja, hosteslerin çadırlara girişini, askerlerin kuyruğa geçişini ve denetçilerin mevzi alışlarını gördü. "Bilmiyorum, haberin var mı, şu hostes var ya, şu şey olan..."

"Adı Brezilyalı olan, evet haberim var, ona on kişiden fazla verilmeyecek. Gönderdiğin talimatı okumuyor muyum, sanıyorsun?" Yüzbaşı Mendoza, ona dostça bir yumruk vurdu, şişeleri açıp bardakları doldurdu ve bardağı karşısındakine doğru kaldırdı. "Bira

içersin, değil mi? İkisi de buz gibi. Ama akıl işi değil, Panta. Bu yavru hoşuna gidiyorsa ve ona el sürmelerini de istemiyorsan, neden onu servisten tamamen çıkarmıyorsun? Komutan değil misin?"

"Olmaz." Yüzbaşı Pantoja öksürdü. Kızarmıştı, kekelemeye başladı, birasını içti. "Yükümlülüklerimi zedelemek istemiyorum. Öte yandan, sana söyleyeyim, bu hostes ve ben, yani gerçekten."

"Bunu bütün subaylar biliyor ve bir sevgilin olmasını, tamamen doğru buluyorlar." Yüzbaşı Mendoza, bıyıklarındaki köpüğü yaladı ve bir sigara yaktı. Bardağını boşalttıktan sonra yine bira ısmarladı. "Ancak, senin bu sistemini kimse anlamıyor. Seninkinin üstünden bir birlik geçtiği zaman, bunun hoşuna gitmediğini herkes çakıyor. Öyleyse, ne diye bu gülünç biçimcilikte ısrar ediyorsun? Ha on kere atlamışlar, ha yüz kere, kardeşim."

"On kere, talimat gereği." Yüzbaşı Pantoja, ilk giren erlerin çadırlardan çıktıklarını, onların yerini ikincilerin, sonra üçüncülerin aldığını izledi. Tükürüğünü yuttu. "Bu kurala nasıl karşı geleyim? Kendim koydum."

"Bu kafayla karşı gelemezsin tabii, elektron beyinli sen de." Yüzbaşı Mendoza başını arkaya attı, gözlerini kapadı. Gülümsemesinde hafif bir keder vardı. "Çok iyi hatırlıyorum, Chorrillos'ta, çıkmadan önce ayakkabılarını boyayan, sonra da onları iş görürken kirleten tek öğrenci sendin."

"Papaz Beltrán Efendi veda dilekçesini vereli beri, ordunun ruhban işleri, gerçekten hiç istenildiği gibi değil." General Scavino, şikâyetleri alıyor, önerileri kabul ediyor, ayinlere katılıyor, zafer işaretleri yapıyor, ata biniyor ve bilye oynuyordu. "Ama Kaplan, bu, önünde sonunda, Amazonya'daki genel bir olgu. Kışlalar, bundan soyutlanamaz ki. Ne olursa olsun, merak etme; bu durum karşısında kesin önlemler alacağız. Kurban çocuk'un ya da Azize İgnacia'nın her resmi için 30 gün ağır hapis cezası verilecek. Rahip Francisco'nun her bir fotoğrafına da 45 gün."

"Geçen haftaki olaydan dolayı Lagunas'ta bulunuyorum, Alberto." Yüzbaşı Pantoja, dördüncülerin çıktığını, beşincilerin, sonra altıncıların girdiğini görüyordu. "Raporunu okudum tabii. Ama, olup biteni yerinde görmek üzere buraya gelmemin önemli olduğunu düşündüm."

"Kendine iş edinecek kadar zahmete değmez!" Yüzbaşı Mendoza, kemerini gevşetti, bir peynirli sandviç ısmarladı. Bir yandan yiyor, bir yandan da içiyordu. "Olanlar çok önemsiz. Böyle küçük

yerlere ne zaman bir hostes konvoyu gelse, ortalık ana baba gününe dönüyor. Yalnız böyle bir şeyi kafadan geçirmek bile, çevredeki karı düşkünü heriflerin kuşlarını kaldırmaya yetiyor. Arasıra da böyle taşkınlıklar oluyor işte."

"Bir askeri bölgeye gizlice sızmak, biraz fazla taşkınlık." Yüzbaşı Pantoja, Chupito'nun askerlerden, dergilerle fotoğrafları topladığını gördü. "Nöbetçiler yok muydu?"

"Olmaz olur mu? Nöbetçi birliği takviye edilmişti. Tıpkı şimdiki gibi. Ne zaman konvoy gelse böyle yapıyoruz." Yüzbaşı Mendoza, onu dışarı çıkardı. Ona tel örgüleri, süngülü nöbetçileri ve ağaçlardan birer salkım gibi sarkan sivilleri gösteriyordu. "Gel bakalım, sen de gözlerinle gör. Farkettin mi? Köyün bütün zamparaları, birliğin etrafını sarmışlar. Bak şuraya, görüyor musun onları? Yukarda, ağaçların tepesindeler; insanı, neredeyse gözleriyle yapacaklar. Ne yaparsın kardeşim, zamparalık beşeri bir olay. Büyük bir istisna gibi duran seni bile sardıktan sonra..."

"Şu Nuh'un Gemisi'ndeki çılgınların olayla bir ilişkisi yok muydu?" Yüzbaşı Pantoja, yedincilerin çıkıp sekizincilerin, arkasından da dokuzuncu ve onuncu erlerin girip çıktığını izledi. Sonra mırıldandı: "Bana raporunu tekrarlama Alberto, gerçekten olanı biteni anlat, daha iyi."

"Lagunaslı sekiz kişi ordugâha girip, hosteslerden birkaçını götürmeye kalktılar." General Scavino, telsiz cihazını bombardımana tutmuştu. "Hayır, 'Kardeşler' demiyorum, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden, Selva'daki öteki musibetten söz ediyorum. Bunun nereye varacağını dikkate alıyor musun, Kaplan?"

"Bir daha olmayacak, kardeşim." Yüzbaşı Mendoza hesabı ödedi, kepini giydi, koyu gözlüklerini taktı, kapıda Panta'ya yol verdi. "Artık konvoy geleceği zaman, akşamdan nöbetçileri iki katına çıkarıyorum. Çevrede de devriyeler dolaşıyor. Askerler huzur içinde düdüklesinler diye, bütün bölük alarma geçiyor. Bu kadar komiklik olur."

"Sakin ol, hem bağırmadan konuş." Kaplan Collazos, raporları karşılaştırıyor, soruları tasnif ediyor ve mektupları yeniden okuyordu. "Çılgınlığı bırak, Scavino! Her şeyden haberim var. Önümde Mendoza'nın raporu duruyor; birlik, hosteslerini geri almış ve iş bitmiş. Tamam, intihar etmen için bir neden yok. Diğerleri gibi bir vukuat. 'Kardeşler' daha berbat olaylar çıkarıyorlar, değil mi?"

"Bu olaylar il kez olmuyor ki ama, Alberto." Yüzbaşı Pantoja,

Brezilyalı'nın çadırından ayrılıp ıslıklar arasında ordugâhın içinden geçerek *Eva*'ya çıktığını izledi. "Sivil unsurların böyle etkileme girişimleri, sürekli olarak gündemde. Konvoylar göründüğü zaman, bütün köylerde uğursuz bir hararet patlaması kaydediliyor!"

"Şu birkaç kadın yüzünden, askerlerle siviller arasında şiddetli yumruklaşmalar cereyan etti!" General Scavino, gelen telefonlara cevap yetiştiriyor, hapishaneye gidip tutukluları sorguya çekiyor; geceleri uyuyamadığı için sakinleştirici haplar alıyor, yazılar okuyor ve telefonlar ediyordu. "Ne dediğimi duydun mu? Askerlerle siviller birbirine girdi. Kadınları ordugâhtan kaçırmayı başardılar ve çatışma köyün ortasında meydana geldi. Dört yaralı var. Bu Tanrı'nın cezası hizmetten dolayı, her an çok daha ciddi şeyler ortaya çıkabilir, Kaplan!"

"Bu, en küçüğü, kardeşim!" Yüzbaşı Mendoza, şaşkın şaşkın ağaçlardan aşağıya bakanları ve çadırlardan ayrılıp iki yanına nöbetçilerin sıralandığı iskele köprüsüne yönelen hostesleri gösterdi. "Daha İquitos'a bile inmemiş bu orman ayıları için, şu kadınlar, gökyüzünden gelmiş melekler gibi. Askerlerin de kabahati var; gidiyorlar, köyde her şeyi anlatıyorlar. Bu konudan söz etmeleri yasaklandı, ama kafaları almıyor ki!"

"Böyle bir şeyin tam bu günlerde patlak vermesi, hiç de hoş değil; çünkü, hizmetin genişletilmesi ve aksaklıklarının düzeltilmesi için bir proje hazırlıyorum, neredeyse bitecek!" Yüzbaşı Pantoja, ellerini ceplerine soktu, başı önde yürürken ayağıyla önüne çıkan küçük taşlara vuruyordu. "Çok korkunç bir şey olacak. Günlerce üzerinde düşündüm, hesaplar yaptım. Hatta planım, belki sivil kuşlar sorununu da çözecek, kardeşim!"

"Ama bu sefer, öteki derdimizi üç katına çıkaracaksınız, Pantoja. Scavino'nun sabrını yiyip bitiren İquitoslu softaları kastediyorum!" Kaplan Collazos, yaverini çağırdı, kendisine sigara almasını söyleyip ona bahşiş verdi. Ateş istedi. "Hayır, bu çok yüksek bir miktar. Elli hostes yeter. Daha fazlasını orduya alamayız artık. En azından şu an alamayız!"

"Yüz hosteslik bir operasyon birliğimiz olacak. Ve Amazon ırmaklarında aralıksız dolaşan üç gemi..!" Yüzbaşı Pantoja, *Eva*'nın kalkışı için yapılan hazırlıkları izliyordu. "Bunlarla, konvoyların bakım noktalarına gelişini kimse önceden bilemeyecek!"

"Bu adam, aklını kaçırmış!" General Victoria, elindeki çakmağı, Kaplan Collazos'un yüzüne yaklaştırdı. "Hayat kadınlarına kadro

verecek diye, ordu silah satın almayı durdurmak zorunda kalacak. Bu aç gözlünün fantazilerini kaldırabilecek bir bütçe mümkün değil!"

"Size gönderdiğim planı bir inceleyin, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, daktilonun başında, iki parmağıyla yazısını sürdürüyordu. Yaptığı hesapları, bir tabloya gayet açık bir biçimde ortaya döktü. Bu arada kötü geceler geçirdi, bazı bölümlerini çıkardı, bazı eklemeler yaptı, bazı konularda ısrarlı davrandı. "Hiç alışılmamış ve kuraldışı bir rotasyon sistemi yaratacağız. Konvoylar her seferinde hiç beklenilmeyen bir zamanda gelecek. Vukuat çıkmasına fırsat tanımayacağız. Sadece ilgili birliklerin komutanlarının geliş tarihlerinden haberleri olacak!"

"Bir düşünüyorum da, onu bu görevi alması ve bir Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti organize etmesi için ne kadar uğraşmıştık!" Albay López López, bürosunun bir köşesinde bulduğu sigara tablasını, Kaplan Collazos'un yanına koydu. "Şimdi ise, çok iyi bildiği bir alanda çalışmakta. Hayat kadınlarının arasında, sudaki balık örneği, kendini çok iyi hissediyor!"

"Orası öyle; bu sistemi başarılı bir biçimde denetlemenin tek yolu, havadan olabilir!" Yüzbaşı Pantoja, hesap pusulalarını numaralıyor, termoslara kahve dolduruyor, çarpmalar, bölmeler yapıyor, başını kaşıyor, eklemelerde bulunuyordu. "Dolayısiyle, bir uçağa daha ihtiyacımız var; hiç değilse, bir levazım subayı daha verilmeli. Bir asteğmen olsa yeter, Generalim."

"Bunun kafasında muhakkak bir vida eksik!" General Scavino, *El Oriente* gazetesini okuyor ve SİNCHİ'NİN SESİ'ni dinliyordu. Anonim mektuplar alıyor, sinemaya geç gidiyor ve film bitmeden çıkıyordu. "Onun isteklerine bu kez de boyun eğer ve projesini desteklersen, sana şimdiden söyleyeyim, ben de, Beltrán gibi istifamı isterim. Nuh'un Gemisi'nin bağnazlarıyla Pantoja'nın hostesleri beni mahvetti, Kaplan!"

"Size, kötü bir haber vermek zorunda olduğum için üzgünüm, Generalim!" Albay Augusto Valdés, birlikleriyle bir keşfe çıkmıştır, terkedilmiş bir köye girer, lanet okur, çivilerin çıkarılmasına yardım eder ve komutunu verir: "Koşar adım geriye, marş, çocuklar!"

"Dün gece, garnizonumdan yayan olarak iki saat uzaklıktaki Frailecillos köyünde, Astsubay Avelino Miranda çarmıha gerilmiştir. Kendisi izinle dışarı çıkmıştı ve sivil kıyafetteydi. Onun asker olduğunu anlamamış olmaları mümkündür. Hayır, henüz ölmemiş; ama,

doktorların dediğine göre, ölmesi an meselesi. Bütün yerleşim merkezi, otuz ya da kırk kişi, evet, dağa çıkmışlar."

"Sakin olun, Scavino, durum o kadar da kötü olamaz." General Victoria, kendisine söylenenleri dinliyor ve subay gazinosunda, hosteslerle ilgili fıkralar anlatıyordu. Annesini, Selva'da çarmıha gerilenler konusunde teselli etti. "Bu taşralılar, Pantoja'nın kızlarından dolayı gerçekten çok mu heyecanlanmışlar?"

"Heyecanlı mı dediniz, Generalim?" General Scavino nabzını dinledi, diline baktı, eğrileri kesen çizgilerin üstüne haç resimleri yaptı. "Bu sabah piskopos, rahiplerle papazları da yanına alıp, bütün maiyetiyle buraya kadar geldi."

"Buraya, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denen organizasyon ortadan kaldırılmadığı takdirde, bu örgütte çalışan ya da bu hizmetten yararlanan herkesi afaroz edeceğimi bildirmek gibi üzücü bir görevi yerine getirmek üzere geldim." Generalin odasına giren piskopos, hafifçe eğildi. Gülümsedi. Oturmadı. Yüzüğünü silerek öpmesi için generale doğru uzattı. "Namusluluğun ve edebin en alt sınırları bile çoktan aşılmıştır, General Scavino. Yüzbaşı Pantoja'nın kendi annesi, bana kadar bizzat gelerek trajedisini anlattı ve ağladı."

"Söylediklerinize tamamen katılıyorum ve siz Eminans*ları da bunu biliyorsunuz." General Scavino yerinden kalktı, diz çökerek piskoposun yüzüğünü öptü. Çok yumuşak bir tonla konuşuyordu. Konuklarına gazoz ikram etti. Onları caddeye kadar geçirirken şöyle diyordu: "Bana kalsa, böyle bir servis doğmazdı bile. Sizden biraz sabır göstermenizi rica ediyorum. Pantoja'ya gelince, ondan hiç söz etmeyin, monsenyör. Nasıl bir trajedi, nasıl bir trajedi! Annesinin kendisi için gözyaşı döktüğü bu kimse, olup bitenlerin büyük bir bölümünden suçludur. Hiç olmazsa bu işi biraz orta karar, birazcık eksik organize etmiş olsaydı! Ama bu salak ne yaptı, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ni, Silahlı Kuvvetler'in bünyesinde en iyi işleyen organ haline getirdi."

"İnsan bunu istediği gibi evirip çevirebilir, Panta." Yüzbaşı Mendoza, gemiye çıktı, komuta köprüsünde etrafı gözden geçirdi, pusulaya baktı, dümenle oynadı. "Düdüklemenin Einstein'ısın sen."

"Evet, tabii. Fanatikleri yakalamak üzere, çeşitli avcı taburları çıkardım." Albay Augusto Valdés, hastaneye gidip yaralılara cesaret

* Eminans: Katolik Kilisesi'nde saygı ünvanı, Kardinallere hitap edilirken kullanılır. (Ç.N.)

veriyordu. Sonra odasında, bir haritanın üstünde belli yerlere küçük bayrakları batırıyor; emirlerini yazdırıyor ve sefere çıkan subaylara şans diliyordu. "Hepsini toplayıp bana getireceksiniz, onlardan hesap sorulacak diye emir verdim. Ama bu aslında pek gerekli değildi, Generalim. Adamlarım çok öfkeliydi. Çünkü Astsubay Avelino Miranda, kıtada çok sevilen bir kimseydi."

"Yaptığım planı, Kaplan er ya da geç kabul edecektir." Yüzbaşı Pantoja, Yüzbaşı Mendoza'ya, *Eva*'daki kamaraları, ambarı ve makine dairesini gösterdi. Yere tükürdükten sonra, ayağıyla tükürüğün üstüne bastı. "Bu servisin gelişmesinin önüne artık geçilemez. Üç gemi, iki uçak, yüz hosteslik harekât birliği ve iki subayla gerçek bir mucize yaratacağım, Alberto."

"Chorrillos'ta, askerliğe hiç yeteneğin olmadığını, ama doğuştan bir bilgisayar olduğunu düşünürdük." Yüzbaşı Mendoza, iskele köprüsünden aşağıya indi, Panta ile kol kola karargâha geldi. "Asteğmen, istatistik raporunu hazırladınız mı? Ama şimdi yanıldığımızı görüyorum. Bütün hayalin, Peru'nun baş kerhanecisi olmak."

"Yine yanılıyorsun, küçüklüğümden beri hep asker olmak istemişimdir. Ama işletmeci asker; o da, bir topçu ya da bir piyade kadar önemlidir. Ordu, benim buramda yatar." Yüzbaşı Pantoja, eliyle göğsüne dokunurken, etrafa göz gezdiriyordu. Kaba saba yazıhane, petrol lambası, cibinlik ve kaplamanın yarıklarından fışkırmış otlar dikkatini çekti. "Sen de Bacacorzo gibi, gülüyorsun; göreceksiniz, ağzınız açık kalacak. Nakliye filomuz, otobüslerimiz ve yüzlerce hostesimizle, ulusal sınırlarımız içinde bütün ülkede işlevimizi yerine getireceğiz."

"Avcı birliklerinin başına, en gayretli subayları verdim." Albay Augusto Valdés, birliklerin harekâtını telsizden izliyor ve yönetiyordu. Bu arada, zaman zaman haritadaki bayrakçıkların yerlerini değiştiriyor ve doktorlarla konuşuyordu. "Askerler öyle hiddetli ki, sormayın. Yolda fanatikleri linç etmemeleri için, kendilerini yatıştıracak birine ihtiyaçları var. Astsubay Miranda, kefeni yırtmışa benziyor. Yırtmaya yırttı da, bundan sonra tek kollu ve topal kalacak."

"Kara Kuvvetleri'nde yeni bir sınıf kurmak gerekecek." Yüzbaşı Mendoza, istatistik raporunu aldı, okudu, bazı yerlerini düzeltti; eliyle, pantolonunun önünü gösterdi. "Piyade, süvari, teknik sınıflar, levazım, topçu ve tıktıkçı ya da arazi kerhane dairesi."

"Daha gizli saklı bir adı olmalı." Yüzbaşı Pantoja, gülüyordu; tel örgülerin arasından yemek borusu çalan ere ve tahta bir kulübeye

giren askerlere baktı. "Ama neden olmasın? Kim bilir, günün birinde olur."

"Eh, çarpışma bitti; işte kuzucukların da bir arada, *La Raspa*'yı söylemeye başlamışlar bile. "Yüzbaşı Mendoza, düdüğü acı acı çalan *Eva*'yı gösterdi. İşaret ettiği yerde, güvertede tıkış tıkış toplanmış hosteslerle, komuta köprüsünde duran Başçavuş Rodríguez göze çarpıyordu. "Ne zaman bu marşı duysam, gülmekten altıma ediyorum, kardeşim. Şimdi hemen İquitos'a mı dönüyorsun?"

"Doğruca İquitos'a." Yüzbaşı Pantoja, Mendoza'yı kucakladı. İki sıçrayışta *Eva*'ya çıktı. Kamarasının kapısını kapadıktan sonra, kendisini yatağa attı. "Kulağımın içine... boynumdan... göğsümü... Tırmala, kemir, ısır beni!"

"Ah Panta, ne kadar zahmetlisin!" Brezilyalı ayaklarını yere vuruyor ve direniyordu. Perdeyi kapatırken içini çekti. Başını yukarı kaldırdı, çıkardığı çamaşırları öfkeyle yere attı. "Görüyorsun işte, yorgunum. Şu ana kadar çalıştım! Arkasından da ne olacağını biliyorum. İşini bitirdikten sonra, büyük kıskançlık sahnesi yine başlayacak."

"Hişşşt, kapa o küçük gagani, biliyorsun, daha yukarı, daha çık." Panta bükülüyor, uzanıyor, hafif hafif sallanıyor, gurultular çıkarıyor, bayılacak gibi oluyordu. Çözülmüştü. "Tamam, orası, orası, aaah mükemmel!"

"Ama, sana bir şey söyleyeceğim, Panta." Brezilyalı, yatağa çıktı, çöküp oturdu, uzandı, Panta'ya yapıştı. Sonra vücudunu ondan ayırdı. "Bana on kişiden fazla vermeme gibi bir hastalığın var; senin bana para kaybettiren bu marazından usandım artık."

"Offf!" Panta, geriye yaslandı; terliyor ve derin derin nefes alıp veriyordu. "Bir an olsun sessiz kalamaz mısın?"

"Hep senin yüzünden param gidiyor. Benim de çıkarlarımı hesaba katmam lazım." Brezilyalı, yataktan indi, yıkandı, giyindi ve lambozu açtı. Başını dışarı çıkarıp nefes aldı. "Senin şimdi bayıldığın bütün bu alışveriş, yıllar sonra tükenecek. Sonra ne olacak? Bugün yine herkese yirmi kişi girdi, benimkinin tam iki katı."

"Bir kere daha! Lanet olsun! Servisinin şimdiye kadar Levazım Dairesi'ne neye mal olduğunu bilmiyormuş gibi!" Albay López López, telgrafı aldı, okudu, havada sallamaya başladı. "Pantoja, şimdi de başımıza ne dert açıyor biliyor musunuz Generalim? Konvoyla yolculuğa çıktıkları zaman, hosteslere bir de tehlike primi verilebilir miymiş, bakacakmışız. Fanatiklerden çok korkuyorlarmış."

"Ama sen, onlara göre iki misli yüzde alıyorsun ve bu da, farkı kapatıyor. Bunu sana göstermiştim, hesabı çıkardım ya!" Pantaleón Pantoja, güvertede Viruca ile Sandra'nın yüzlerine krem sürdüklerini, Chupito'nun da salıncaklı koltukta uyuduğunu gördü. "Yorgunluktan ölüyorum, kalbim çarpıyor. Sana verdiğim organigramı kaybettin mi yoksa? Ayrıca, gelirini yükseltmek için, her ay aylığımın yüzde on beşini sana verdiğimi unuttun mu?"

"Biliyorum Panta." Brezilyalı, kollarını güverte parmaklığına dayadı, kıyıdaki ağaçları, çamurlu suyu, köpükleri, pembe bulutları seyre daldı. "Ama, zaten senin ücretin bir boka yaramıyor. Hemen köpürme, bana hak ver. Öte yandan, senin sivri akıllılığından dolayı, herkes benden nefret ediyor. Kızların arasında hiç dostum kalmadı. Chuchupe bile, sen arkanı döner dönmez, 'babamızın dalgası' diyor yüzüme karşı."

"Öylesin ya; bu da, hayatımın en büyük rezaleti." Bay Pantoja, güvertede dolaşırken astsubaya, İquitos'a erkenden varıp varamayacaklarını soruyor. Rodríguez'den "elbette" cevabını aldıktan sonra, konuşmasını sürdürüyor: "Sızlanıp durma, şikâyet edecek birisi varsa, o da benim. Senin yüzünden ilkelerimi çiğnedim; aklımın erdiği günden beri ilkelerimle yaşıyordum halbuki."

"Görüyorsun değil mi, yine başladın." Brezilyeli, güverte tentesinin altında radyo dinleyen Peludita'yla, halatları saran bir tayfaya gülümsedi. "Neden açık olmuyorsun da, Lagunas'taki on eri kıskandığını itiraf etmiyorsun, ilkelerinden konuşacağın yerde?"

Bunların azalacağını mı sanıyorsun? Boşuna umutlanma Kaplan, gün geçtikçe çoğalıyorlar, bir orman yangını gibi!" General Scavino, sivil giyinip kalabalığın içinde dolaşmaya başladı. Burnuna soğan ve tütsü kokusu geldi. Mumların titreşmesi gözünü alırken, kurban edilmiş hayvanlardan çıkan iğrenç kokuyu duydu. "Şu 'kurban çocuk'un yıldönümünde ne hengâme olduğunu bilmiyorsun. İquitos'ta şimdiye kadar hiç görülmemiş büyüklükte bir tören düzenlediler. Bütün Moronacocha kıyısı insanla kaplıydı, iğne atsan yere düşmez; lagünün içi de aynı durumdaydı, ne bir bot ne bir kayık girecek kadar yer kalmıştı."

"Her zaman görevimi yapmışımdır, şeytan görsün beni!" Pantaleón Pantoja, güneşte iskambil oynayan Pechuga ve Rita'yla selamlaştıktan sonra, bir cankurtaran simidine yaslandı, güneşin ufukta kayboluşuna baktı. "Hep namuslu ve düzenli bir herif oldum. Sen ortaya çıkıncaya kadar, şu asalak çevre bile benim sistemimi boza-

mamıştı."

"Bana, on tane asker çükünden dolayı hakaret etmek niyetindeysen, bunu kabul ediyorum." Brezilyalı saatine baktı, dudaklarını buruşturdu. Kendi kendine, yine durmuş dedikten sonra saatini kurmaya başladı. "Ama sisteminden söz etmeye devam edeceksen, cehennem ol! Ben kamaraya iniyorum, başımı dinleyeceğim!"

"Bu iş ve sen; ikiniz, beni harabeye çevirdiniz!" Pantaleón Pantoja, sustu. Pichuza'yla sohbet eden tayfanın selamına karşılık vermedi. Gözlerini ırmakta ve yavaş yavaş kararan gökyüzünde dolaştırıyordu. "Sizler olmasaydınız, ne karımı kaybedecektim, ne de kızımı!"

"İnsanın içini eziyorsun, Panta!" Brezilyalı, yüzbaşının koluna girdi ve kamaraya götürdü. Ona birkaç sandviçle Coca-Cola verdi; soyduğu portakalın kabuklarını ırmağa attı. Işığı yaktı. "Şimdi de, karınla kızının yokluğunun verdiği büyük acı mı var sırada? Ne zaman benimle yatsan, arkasından bu vicdan azabı yaygarası geliyor. Buna kimse dayanmaz. Bırak aptallığı oğlum!"

"Yokluklarını öyle duyuyorum ki, çok özledim onları!" Panta, önündekileri yiyip içtikten sonra pijamasını giydi ve yatağa uzandı. Sesi, son derece kederli bir tonla parladı. "Pocha'sız ve Gladysita'sız ev öyle boş ki. Hiç alışamayacağım!"

"Gel, yavrum, gel, ağlamasana!" Brezilyalı, jüponunu çıkarmadan Panta'nın yanına yattı. Işığı kapattıktan sonra, onu kollarına aldı. "Askerleri kıskandın yalnızca, gel yaslan bana, senin başını kaşıyayım!"

"Hatta Rahip Francisco'nun bizzat geleceği söyleniyordu!" General Scavino, kolları açık durumda diz çökmüş inanmışlara, havarilere bakıyor; haçın çevresinde itişip kakışan sakatları, körleri, cüzzamlıları, cüceleri ve ölüme yakın hastaları izliyordu. "Dua edelim de, böyle bir şey yapmasın; yoksa bizi çok zor duruma sokacaktır. Kendisi için ölüme gitmeye hazır yirmi bin insanın gözü önünde onu tutuklamak, hiç mümkün değil. Kahrolası nerede olabilir? Hayır, o delinin izine rastlamadık bile!"

"Beşiktir bu kayıkçık, ben Pochita, sen de tatlı Gladysita!" Brezilyalı, şarkı mırıldanırken hafif hafif de sallanıyordu. Lombozun önünden geçip ayakucunu gümüşe boyayan ayışığına baktı. "Benim tatlı minik bebeğim. Ee, ee, ee, e. Kafasını kaşıyayım, bir öpücük alayım, hımın, hımmm. Annesi meme versin mi oğlusuna?"

"Şimdi başınızın üstünde, tam şurada. Ah, gitti!" Üsteğmen Ba-

cacorzo, Amazon Müzesi ve Akvaryumu'nun kapısını itti, Yüzbaşı Pantoja'ya içeri girmesi için yol verdi. "Sizi soktu! Eşek arısıydı galiba!"

"Aşağıya in, daha yavaş!" Pantita'nın keyfi yerine geliyordu; büzüldü, sıcak ve yumuşak bir yaratık oluverdi, tortop. "Sırtımı, hmmm, boynumu, kulağımın içini. Daha çok, ucundan, sevgilim!"

"Hah, yakaladım onu!" Üsteğmen Bacacorzo, Manati denen bir cins balinanın leğen kemiğine olanca gücüyle vurdu. "Eşek arısı değilmiş, kara sinek. Bunlar, tehlikeli olurlar; dendiğine göre, cüzzam taşırlarmış."

"Benim kanım acıdır, beni hiç sokmaz bu canavarlar!" Yüzbaşı Pantoja, yabani yunus balığının, gri yunus balığının ve alacalı yunus balığının önünden geçti; Curhuinse karıncasının karşısında durdu ve yüksek sesle okumaya başladı: "Gece hayvanı. Çok tehlikelidir, bir gecede bir kulübeyi yerle bir edebilir. Yüzbinlercesi bir arada gelir. Gelişmiş olanların kanatları ve iri karınları vardır. O zaman, zavallı anneciğimin hali korkunç; dışarı çıkar çıkmaz, didik didik yediler gitti onu!"

"Burada, bu karıncaları tuz ve muzla kızartıp yediklerini biliyor muydunuz?" Üsteğmen Bacacorzo, parmağıyla kurutulmuş bir iguana kertenkelesinin sırtındaki çıkıntıları yokladı, büyük gagalı tukan kuşunun kanatlarına dokundu.

"Kendinizi korumalısınız, çok kötü zayıfladınız. Son aylarda en azından on kilo vermişsinizdir. Ne oluyor yüzbaşım? Çalışmalar mı? Dertleriniz mi var?"

"Her ikisinden de biraz." Yüzbaşı Pantoja, öne doğru eğildi; büyük karınlı ve sıçrayarak dolaşan dev gibi karadul örümceğinin sekiz gözünü boşuna aradı. "Herkes bana aynı şeyi söylediğine göre, doğru olmalı. Verdiğim kiloları almak için, ekstra tayın depo edeceğim!"

"Çok üzgünüm Kaplan; ancak, fanatiklerin yakalanmasında, Sivil Muhafızlar'ın yardım etmesi emrini vermek zorundaydım!" General Scavino, kendisine gelen dilekçeleri, şikâyetleri ve ihbarları topluyor, inceliyor, tereddüt ettiği zaman soruyor, kararını öyle veriyordu. Raporlarını da buna göre yazıyordu. "Altı ay içinde dört kişinin çarmıha gerilmesi, haddinden fazladır. Bu deliler, Amazonlar'ı barbarlar ülkesi haline sokacaklar; olaya müdahale edip kesin darbeyi vurma anı gelmiştir!"

"Gördüğüm kadarıyla, bekârlığınızın tadını hiç çıkarmıyorsunuz."

Üsteğmen Bacacorzo, içbükey merceği çevirdi ve Huayaranga arısı, kelebek arısı ve Shiro-Shiro arısının görünüşlerini büyüttü. "tekrar kavuştuğunuz özgürlüğünüzle hoşnut ve mutlu olacağınıza, baykuştan daha dertli görünüyorsunuz."

"Benim açımdan, bekâr hayatının pek önemi yok." Yüzbaşı Pantoja, kedigillere doğru ilerledi. Kara panteri, Otorongo ya da Selva Prensi'ni, sarılı kahverengili leoparı, pumayı ve benekli jaguarı vücuduyla sıyırıp geçti. "Biliyorum, erkeklerin çoğu, belli bir süre sonra aile hayatının monotonluğundan bıkar; karılarından kurtulmak için, ne olursa vermeye hazırdırlar. Bana öyle olmadı. Pocha'nın gitmesi, beni çok kederlendirdi; özellikle giderken, kızımızı da alıp götürmesi."

"Buna çok üzüldüğünüzü, söylemenize gerek yok, halinizden belli oluyor." "KÜÇÜK BUKALEMUNLAR AĞAÇLARDA, BÜYÜKLERİ DE SULARDA YAŞAR." Üsteğmen Bacacorzo, karşısındakini dinledikten sonra konuştu. "Eh işte, hayat böyle. Eşinizden haber alıyor musunuz?"

"Evet, her hafta yazar bana. Chiclayo'da kızkardeşi Chichi'nin yanında kalıyor." Yüzbaşı Pantoja yılanları sayıyordu. Yacumama ya da suların anası, siyah boa, Mantona, Sachamama ya da Selva'nın anası. "Pocha'ya kızmıyorum, onu çok iyi anlıyorum. Yaptığım iş, onun için oldukça alçaltıcı. Edepli hiçbir kadın, buna dayanmaz. Niye gülüyorsunuz? Şaka yapmıyorum, Bacacorzo!"

"Özür dilerim, ama yine de komik." Üsteğmen bir sigara yaktı, dumanını Paucar kafesinin parmaklıklarının arasına üfledi. Okudu: "BAŞKA KUŞLARIN ÖTÜŞÜNÜ TAKLİT EDER, ÇOCUKLAR GİBİ GÜLER VE AĞLAR." Nevi şahsına mahsus bir kimsesiniz, hele ahlaki sorunlarda... Bunun yanı sıra, dünyanın en kötü şöhretini yaptınız. Şu İquitos'ta size, en ahlaksız insan diye bakılıyor."

"Gitmeye neden hakkı olmasın hanımefendi, kendinizi aldatmasanıza!" Alicia, Bayan Leonor'a bir çile yün uzattı, ondan bir yumak yaptı ve örmeye başladı. "Pantita'nızı yoldan geçerken gören anneler, kız çocuklarını saklıyorlar; haç çıkarıyorlar ve kendilerini korumak ister gibi işaretler yapıyorlar. Şunu bir anlasanız artık! Ve Pocha'ya da biraz acısanız!"

"Öyle mi dersiniz? Bilmiyorum." Yüzbaşı Pantoja, süslü balıklara yem vermekle oyalanıyordu; parıltılar yayan Neón Tetra'ya gözü ilişti. "Ordu beni bu işle görevlendirdiğinde, bana iyilik etmiş ol-

madı pek!"

"Sizi Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nde böyle büyük bir coşkuyla çalışırken görenler, bu sırada üzüntü duyduğunuzu akıllarına bile getirmezler!" Üsteğmen Bacacorzo, şeffaf Blue Tetra'yı, pullu camsileni ve etobur piranhaları inceliyordu. "Tabii, biliyorum, sizin görev duygunuz!"

"İlk çıkan iki keşif kolu geri döndü, Generalim!" Albay Peter Casahuanqui, gelenleri kışlanın kapısında karşıladı, kutladı ve birer bira içmeye davet etti. Çığlıklar atan tutukluları susturdu, hapis koğuşuna kapatılmalarını emretti. "Yarım düzine fanatiği yakalayıp getirmişler. İçlerinden biri sıtmalı. Dos de Mayo'da ihtiyar kadının çarmıha gerilmesinde hazır bulunmuşlar. Onları burada mı tutayım, polise mi teslim edeyim? Yoksa İquitos'a mı göndereyim?"

"Baksanıza, benimle neden müzede buluşmak istediğinizi hâlâ söylemediniz, Bacacorzo!" Yüzbaşı Pantoja, dünyanın en büyük tatlı su balığı olan Paiche'yi bakışlarıyla ölçmeye çalışıyordu.

"Size kötü haberi, yılanlarla örümcekler arasında vermek için!" Üsteğmen Bacacorzo, yılan balığına, kedi balığına ve Charapas denen su kaplumbağalarına kayıtsızca şöyle bir baktı. "Scavino, sizinle acil olarak görüşmek istiyor, sizi saat onda komutanlıkta bekleyecek. Dikkatli olun, her yanından ateş saçıyor!"

"Yalnızca erkekliği olmayanlar, hadımlar ve cinsiyeti olmayanlar isterler ki..." SİNCHİ'NİN SESİ, geçiş müziği arasında bir çıkıyor bir iniyor, ani değişikliklerle ve gösterişli bir tonla sürüyordu. "O kuş uçmaz kervan geçmez sınır boylarında fedakârca görev yapan, vatanımızın yiğit bekçileri; kimse, onların dul erkekler gibi perhizde yaşamalarını isteyemez!"

"O, her zaman ateş saçar, hele benimle olduğu anlarda!" Yüzbaşı Pantoja, rıhtım seddinin üstüne çıkıp öldürücü güneş altında pırıltılar saçan ırmağa, Belén Limanı'ndaki motorlarla araba vapurlarına baktı. "Şimdi de neye öfkelendiği hakkında bir bilginiz var mı?"

"Sinchi'nin dünkü kahrolası yayınından dolayı!" General Scavino, yüzbaşının selamına karşılık vermedi, oturması için yer göstermedi; bir bant koyup teybi çalıştırdı. "Herif yalnız sizden söz ediyor, programının otuz dakikasını da size ayırmış. Bunun önemi yok mu sizin için, Pantoja?"

"Yani kahraman askerlerimiz, kendilerini güçten düşürecek olan mastürbasyona mı başvursunlar?" SİNCHİ'NİN SESİ, kuşkuyla konuşuyor, La Contamanina valsinin ritmiyle dansediyor, cevap bek-

liyor ve arkasından yeniden soruyordu. "Gelişmemişliğin ürünü olan kendi kendine tatmine geri mi dönsünler?"

"SİNCHİ'NİN SESİ mi?" Yüzbaşı Pantoja, teypten çıkan sesin kekelemeye başladığını, cihazdan garip çatırtıların çıktığını duydu; teyp bozuluyordu. General Scavino'nun teybi sarsışını, eliyle üstüne vuruşunu ve bütün düğmelerini kurcalayışını seyretti. "Emin misiniz, Generalim, bana bir daha mı saldırdı?"

"Ne saldırması, sizi savundu, bir kez daha savundu!" General Scavino, fişin prizden çıktığını farketti; "hay aksi", diye mırıldandı. Eğildi, fişi tekrar prize taktı. "Bu, size saldırmasından bin kere daha kötü. Kafanız almıyor mu? Bu yaptığıyla, orduyu hem gülünç duruma sokuyor, hem ona çamur atıyor."

"Evet, Generalim, dediğinizi harfiyen yerine getirdim." Albay Máximo Dávila, Levazım Dairesi Komutanı'yla telefonlaştı, erzak deposunu denetledi, seyyar mutfağın ahçısıyla yemek listelerini saptadı. "Yalnız bundan dolayı, ağır bir iaşe sorunu ortaya çıktı. Yakalanan fanatiklerin sayısı elli; onlara da yemek verirsem, birliğin tayınından kesmem gerekiyor. Ne yapacağımı bilmiyorum, Generalim."

"Kendisine, benim adımı bile anmasını kesinlikle yasaklamıştım." Yüzbaşı Pantoja, küçük sarı lambanın yanıp makaraların dönmeye başlamasını izledi. Madeni gürültüleri ve yankıları dinledi, öfkeleniyordu. "Anlayamıyorum, sizi temin ederim ki..."

"Susun da dinleyin!" General bu emri verdikten sonra, bacak bacak üstüne attı ve kollarını kavuşturdu. Nefret dolu gözlerle teybe bakıyordu. "İnsanın kusası geliyor."

"Ordumuzun en yüksek komutanlığının, "Bay Pantaléon Pantoja'yı güneş nişanıyla ödüllendirmesi gerekir." "SİNCHİ'NİN SESİ taleplerini sıralarken, gök gürültüsünü andıran bir tonla zaman zaman kendisini öne çıkarıyor; lüks sabunlar, parfümler ve 'Ara versene, Coca-Cola içsene' gibi sloganlar arasında abartmalarını gerçekleştiriyordu. "Çünkü kendisi, Peru'nun şanlı bekçilerinin en saklı ihtiyaçlarını tatmin etme yolunda her türlü takdirin üzerinde bir görev yürütmektedir."

"Bunu karım duydu ve kızlarım, onu lavanta koklatarak ayıltmaya çalıştılar." General Scavino teybi susturdu, elleri arkasında odada bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı. "Bu terbiyesizlikleriyle bizi, bütün İquitos'ta alay konusu yapıyor. SİNCHİ'NİN SESİ'nin, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'yle artık ilgilenmemesi için önlem almanız emrini vermemiş miydim?"

"Bu mahluğun ağzını tıkamak için tek yol var, ya beynine bir kurşun sıkılacak ya da eline para verilecek!" Pantaleón Pantoja, bir yandan yayını dinlerken, bir yandan da, hosteslerin gemiye binmek üzere eşyalarını toplayışlarını ve Chuchupe'nin *Dalila*'ya çıkışını seyrediyordu. "Onunla uğraşsam, başıma bela olur; en iyisi, herife birkaç sol verip cebini ısıtmak, başka çaremiz yok. Chupito, git söyle ona, hemen gelsin!"

"Yani, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin bütçesinin bir kısmını, gazetecilere rüşvet vermek için mi harcıyorsunuz?" General Scavino, onu tepeden tırnağa süzdü, alnı kırıştı, burun delikleri açıldı, kesici dişlerini göstererek konuştu: "Çok ilginç, Yüzbaşım!"

"Astsubay Miranda'yı çarmıha gerenler, şimdi elimde artık!" Albay Augusto Valdés, durmadan keşif kolu çıkarıyordu. Nöbet saatlerini iki kat arttırdı, askerlerine çıkış ve izin yasağı koydu. Emrindekiler, ayakta duracak halleri kalmadığı için, kendisine çok içerliyorlardı. "İçlerinden çoğunu kendisi tanıdı, evet efendim. Ama bütün bunları, kuvvetlerimin hepsini 'Nuh'un Gemisi'nin Kardeşleri'nin peşine göndermek zorunda kalarak gerçekleştirdim; şimdi sınırlarımız bomboş. Biliyorum bir tehlike yok, ancak yurdumuza girmek isteyen herhangi bir düşman, bir sıçrayışta İquitos'a varır, Generalim!"

"Bütçeden değil! Bütçeye el sürülemez!" Yüzbaşı Pantoja, General Scavino'nun başının birkaç santim ilerisinde, bir farenin pencere tahtasının üzerinden sıçradığını gördü. "Size muhasebe evrakının birer kopyası geliyor zaten, oradan izleyebilirsiniz. Kendi maaşımdan. Bu sahtekârın sesini kesmek için, her ay gelirimin yüzde beşini feda ettim. Bunu neden yaptı, anlayamıyorum."

"Mesleki titizlikten, ahlaki infialden ve insani dayanışmadan, sevgili dostum Pantoja!" Sinchi, ikmal deposuna girdi ve kapıyı arkasından çarptı. Komuta merkezinin merdivenlerini, bir siklonu andıran hareketlerle çıktı ve yukarıda Pantoja'yı kucaklamaya kalktı. Ceketini çıkardı ve masaya oturdu. Gülüyor, patırtı çıkarıyor, rahatsız ediyordu. "Bu kentte, aziz annemin beni dünyaya getirdiği bu kentte, sizin çalışmalarınızı küçümseyen, onlara çamur atan insanlar var; ben, buna tahammül edemem."

"Anlaşmamız çok açıktı." Pantaleón Pantoja, elindeki cetveli duvara çarptı, dudakları tükürük dolmuştu. Gözlerinden kıvılcımlar saçıyor, dişlerini gıcırdatıyordu. "Ayda 500 solü ne diyeverdim şimdiye kadar, Tanrı'nın cezası? Benim yaşadığımı, Askeri Birlikler Hos-

teslik Hizmeti'nin varlığını unutasın diye, değil mi?

"Bakın, ben de insanım, Bay Pantoja. Ve görevimin ne olduğunu biliyorum." Sinchi başını sallıyor, onu sakinleştirmek istiyordu. El kol hareketleri yaparken bir pervane sesi duydu ve suda kayan *Dalila*'yı gördü. Uçak, iki su sütunu kaldırdıktan sonra yükseldi ve gökyüzünde kayboldu. "Benim de duygularım, kalbim, güdülerim var. Nereye gitsem, size küfrettiklerini duyuyor ve öfkeye kapılıyorum. Böyle cömert bir kişiye hakaret edilmesine izin veremem; özellikle, o kişi benim arkadaşımsa."

"Sizi en kesin biçimde uyarıyorum, sersem herif." Pantaleón Pantoja, Sinchi'yi gömleğinin yakasından yakaladı, sarsmaya başladı. Adamın korktuğunu, yüzünün kızardığını ve titrediğini görünce, serbest bıraktı. "Son defa Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ne saldırdığınızda ne olduğunu biliyorsunuz. Bayanlara zor engel oldum. Gözlerinizi oyup sizi Plaza de Armas'ta haça germek istiyorlardı."

"Bunu çok iyi biliyorum, sevgili Pantoja." Sinchi, gömleğini toparladı, gülümsemeye çalıştı. Kendine geldi, yakasını düzeltti. "Onların, fotoğrafımı Pantilanya'nın girişine astıklarını ve girip çıkarken üstüne tükürdüklerini bilmiyor muyum sanıyorsunuz?"

"Bu, gerçekten son derece büyük bir sorun, Kaplan." General Scavino'nun aklına, çıkan karışıklıklar, ateş kümeleri, ölüler, yaralılar, kanlı manşetler, işten çıkarma cezaları, duruşmalar, kararlar ve gözyaşları geldi. "Üç hafta içinde, Selva'da saklanan beş yüz kadar bağnazı ele geçirdik. Ama şimdi, bunları ne yapacağımı bilmiyorum. Onları İquitos'a götürmek, bir skandal olur, gösteriler yapılır. 'Kardeşler'den binlercesi orada elini kolunu sallayıp ortada dolaşıyor. Genelkurmay ne diyor?"

Oysa, şimdi programımda onlara yaptığım komplimanlardan dolayı, çok mutlular, Bay Pantoja." Sinchi, ceketini giyip parmaklıklara kadar gitti, Chino Porfirio'ya el salladı, sonra masaya döndü. Bay Pantoja'nın omuzlarına elleriyle hafifçe dokundu, parmaklarını çapraz kavuşturup yemin etti. "Şimdi beni yolda görünce, öpücük yolluyorlar. Gelin sevgili Pan-Pan, olayı trajik hale sokmayın. Size sadece iyilik etmek istemiştim. Ama böyle arzu ediyorsanız, SİNCHİ'NİN SESİ, sizden bir daha hiç söz etmeyecektir.

"Benim adımı bir daha anarsanız, ya da Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden laf açarsanız, o elli bayanı üstünüze saldırtırım. Dikkat edin, hayli uzun tırnakları vardır onların." Pantaleón Pantoja, masanın çekmecelerinden birini açtı ve bir tabanca çıkardı. Si-

lahı doldurup boşalttı, topunu çevirdi, duvardaki tahtaya, telefona ve kirişlere nişan aldı. "Onlar sizin işinizi bitiremezse, geri kalanını kafanıza sıkacağım tek kurşunla hallederim. Anlaşıldı mı?"

"Tamamen, sevgili Pantoja, başka söze gerek yok." Sinchi, durmadan reverans yapıyor, gülümsüyor ve veda sözleri söylüyordu. Merdiveni, sırtını Pantoja'ya dönmeden geri geri indi. Koşmaya başladı ve İquitos'a giden dar yolda kayboldu. "Gün gibi aşikâr. Kim bu Bay Pan-Pan? Hiç tanımıyorum, yok ki böyle birisi, hiç duymadım. Ya Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti? Nedir o, neye yarar? Doğru mu? Ha, anlaşıyoruz artık. Bu ayın beş yüz mumluğu, her zamanki gibi yine Chupito'da mı?"

"Hayır, hayır, yani bu kadarı da olmaz artık." Bayan Leonor, Alicia'yla fısıldaşıyordu. Augustin'lere koştu, yöneticinin verdiği sırları dinledi ve bitkin bir halde eve döndü. Panta'yı protestolarla karşıladı. "Bu adi karılardan biriyle kilisede görülmüşsün. Üstelik de San Augustin'de! Rahip José Maria, bana bizzat söyledi."

"Önce bir dinle beni, anne! Ve anlamaya çalış." Panta, kepini gardırobun üstüne fırlattı, mutfağa girip buzlu kavun suyunu içti, ağzını sildi. "Böyle bir şey yok, onlardan biriyle kentte asla görünmüyorum. O dediğin, çok özel bir durumdu."

"Rahip José Maria, sizi kol kola, büyük bir pervasızlık içinde kiliseye girerken görmüş." Bayan Leonor, küveti soğuk suyla doldurdu, bir kalıp sabunu ambalajından çıkardı, temiz havlular hazırladı. "Öğleden önce tam on birde, İquitos'taki bütün kadınların ayine gittiği bir saatte."

"Ne yapayım, vaftizler o saatte oluyor. Benim suçum değil ki; bırak da açıklayayım." Pantita, kısa ceketini çıkardı, arkasından sırasıyla pantolonunu, gömleğini ve külotunu çıkardı; bornozunu ve terliklerini giyip banyoya yöneldi. Orada yine soyundu, küvete girdi; bu sırada gözlerini yumup "ooh, ne kadar serin", diye mırıldandı. "Pechuga, çalışanlarımız arasında en kıdemli ve en başarılı olanlardan biri; mecburdum."

"Daha çok kurban üretmeyelim, onların çabaları yetiyor da artıyor." Kaplan Collazos, kırmızıyla çizilmiş gazete kupürlerini içeren dosyalara göz gezdirdi. Gizli Servis'ten subaylarla ve Cinayet Masası'ndan dedektiflerle konuştu. Genelkurmay'a önerdiği planı uygulamaya koydu. "Onları birkaç hafta daha kışlalarda tut, yalnız ekmek ve su ver. Sonra gözlerini korkut ve bırak gitsin, Scavino. Sadece on on iki tane elebaşı kalsın, onları da bize, Lima'ya gönder."

"Pechuga, ha?" Bayan Leonor, yatak odasında bağırıp çağırıyordu. Banyoya kafasını uzattı, Panta'nın ayaklarıyla küvetin içinde şıpırtılar çıkarışını ve etrafa su sıçratışını izledi. "Kiminle çalıştığına, kiminle beraber olduğuna dikkat et! Pechuga ha, Pechuga! Nasıl oluyor da, yoldan çıkmış ve de üstelik böyle bir ad taşıyanla kiliseye gidebiliyorsun! Artık hangi aziz adına dua edeceğimi bilmiyorum. Kurban çocuk'a bile gittim, diz çöküp seni bu pislikten kurtarsın diye yalvardım."

"Yeni doğan oğluna vaftiz babalığı yapmamı benden rica etti. Ben de hayır diyemezdim, anne." Pantita, başını, yüzünü ve vücudunu sabunladıktan sonra duşun altına girdi. Havluya sarınıp küvetten çıktı ve kurulandı. Vücuduna bir deodorant sıktı, saçlarını taradı. "Pechuga ve Milcaras, büyük incelik gösterdiler, çocuklarına benim adımı verdiler. Bebeğin adı Pantaleón oldu, onu bizzat ben vaftiz ettirdim."

"Ne büyük onur aile için!" Bayan Leonor, mutfağa gitti, paspas sopasıyla bir yer bezi aldı, banyoyu kuruladı. Pantaleón'a temiz bir gömlekle yeni ütülenmiş bir pantolon uzattı. "Bu iğrenç işi zaten yapıyorsun artık, bari bana verdiğin sözü tut. Onlarla sokağa çıkma, millet seni görmesin."

"Biliyorum, biliyorum, anneciğim. Usandırma insanı. Hadi, hoo hoop, tavana kadar, hoo hoop!" Pantita giyinip kirli çamaşırlarını sepete atmıştı. Sırıtarak Bayan Leonor'a yaklaştı. Kadını kucaklayıp kaldırıyordu. "Ahlı, sana göstermeyi unuttum; Pocha'dan mektup var, Gladysita'nın fotoğraflarını yollamış."

"Göster bakayım, gözlüğümü versene." Bayan Leonor, elleriyle eteğini ve bluzunu düzeltti; oğlunun elinden zarfı kapıp pencereye doğru ışığa gitti. "Ah, ne sevimli, benim tatlı toruncuğum. Şişmanlamış. Sana o kadar yalvarıyorum, Bagazánlı Aziz İsa aşkına, ne zaman dinleyeceksin beni artık. Her öğleden sonra, kiliseye gidiyorum, dua ediyorum, dokuz günlük istiarelere yatıyorum; hep bizi buradan artık götür, diye. Ya sen ne yapıyorsun? Hiç."

"İquitos'ta dinine bağlı biri oldun, anneciğim; Chiclayo'da bir ayine bile gitmezdin, iskambil elinden düşmezdi, durmadan kanasta oynardın." Panta gülüyordu. Hasır bir koltuğa oturdu, eline aldığı gazeteyi karıştırdıktan sonra, çapraz bilmecesini çözmeye başladı. "Galiba, dualaların bir işe yaramıyor; kiliseyle boş inançlarını birbirine karıştırıyorsun çünkü. Bir yandan 'kurban çocuk', Bagazán'lı Aziz İsa, öte yandan mucize yaratan efendimiz ve Azize İgnacia."

"Nuh'un Gemisi'nin kaçıklarını kovalamak ve ezmek için, asker ve paranın şart olduğunu unutmayın!" Albay López López, uçaklarla, ciplerle ve botlarla bütün Amazonlar'ı dolaşıyordu. Lima'ya geri döndü. Maliye ve Hesaplama Şubesi'ndeki subaylara fazla mesai yaptırdı. Bir rapor hazırladı. Kaplan Collazos'un ofisine gitti. "Bunlar, Kara Kuvvetleri için büyük masraf kapısı. Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti deseniz, tam bir kan emici, sadece zararına çalışıyor; çıkardığı bütün başka sorunlar da cabası!"

"Pocha'nın mektubu da burada, sadece dört satır, okuyayım da dinle!" Panta müzik dinliyor, Bayan Leonor'la Plaza de Armas'ta gezinti yapıyor, yatak odasında gece yarılarına kadar çalışıyordu. Altı saatten fazla uyumuyor ve günün ilk ışıklarıyla yataktan kalkıyordu. "Chichi'yle birlikte Pimentel'e gitmişler, yazı deniz kenarında geçireceklermiş. Ne zaman döneceğini yazmıyor, anne!"

"Öyleyse, başa dönüyoruz!" Kaplan Collazos, kepini başına geçirdi; ofisinden çıkarlarken, General Victoria ile Albay López López'e yol verdi; arabada şoförün yanına oturup, ona, "Rosita Ríos'a çabuk", diye emretti. "Evet, tabii; bu, Scavino'nun hemen üzerine atlayacağı bir çözüm imkânı olabilir. Ancak, biraz fazla telaşa getirmek olmaz mı? Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ni, bir hayal kırıklığı olarak ilan etmenin ne anlamı var, ne de acelesi. Bütün olarak ele alındığında, yol açtığı olayların hepsi gayet önemsiz!"

"Benim kafamı bozan, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin olumsuz yanları değil, aksine, olumlu yanları, Kaplan." General Victoria, serin bir köşede bulduğu masanın başına oturdu, kravatını gevşetti ve dikkatle listeyi incelemeye başladı. "İşin kötü yanı, bu çocuğun inanılmayacak başarıları. Benim için sorun, istemeden ya da bilmeden, şeytanca bir mekanizmayı harekete geçirmiş olmamız. López, Selva'daki bütün garnizonları daha yeni dolaştı; yazdığı rapor, hiç de iç açıcı değil."

"Ordu'ya, en kısa sürede on hostesin alınması konusunda, son derece acil bir durumda kaldım!" Yüzbaşı Pantoja, telgraf çekiyordu. "Bunun amacı, servisi genişletmek değil, şimdiye kadar ulaşılmış olan çalışma temposunu düşürmemektir!"

"Pantoja'nın hostesleri, bütün garnizonların, ordugâhların ve ileri karakolların temel derdi olmuş." Albay López López, önce sığır karaciğeri ve az pişmiş mısır ısmarladı; ardından çok biberli kaz tuzlaması söyledi. "En küçük bir abartma yok söylediklerimde, Generalim. Subaylar, astsubaylar ve eratla bu konudan başka bir şey ko-

nuşmak mümkün değil. İnanın bana; hosteslerden laf açılınca, Nuh'un Gemisi'nin cinayetleri bile ikinci plana düşüyor!"

"Bunun nedeni, din adına cinayet işleyen bu katillere karşı seferber edilmiş çok sayıda keşif kolları ve takip birlikleridir!" Yüzbaşı Pantoja, şifrelemeyi sürdürdü. "Komutanımın da bildiği gibi, bu kuvvetler dağlarda, birinci dereceden inzibat harekâtı sürdürmektedirler!"

"Bu çantada kanıtlar var, Kaplan!" General Victoria, gölge balığı ile Criolla usulü beyaz pirinçli böbrekte karar kıldı. "Bu evrakın ne olduğunu bilin bakalım. Ekvator, Kolombiya, Brezilya ve Bolivya sınırlarındaki hava, kara ve sudan savunma durumlarıyla ilgili raporlar mı? İlgisi yok. Amazonlar'daki savunma ve saldırı sistemlerimizi geliştirmeye yönelik öneri ve planlar mı? İlgisi yok. Haberleşme, lojistik ya da etnografya ile ilgili incelemeler mi? İlgisi yok, ilgisi yok!"

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, hostes konvoylarını, şu anda bulundukları kıtalara kadar götürmeyi kendi görevi addetmiştir!" Yüzbaşı Pantoja, telsizin başında: "Ve bu görev, istisnasız bütün personelin coşkulu gayretleriyle tarafımızdan başarılmıştır!"

"GSKEHH'yle ilgili dilekçeler var sadece, Generalim!" Albay López López, yemek sonrası için bal ve fıstıklı pastayla, içecek olarak da soğuk bir Pilsen bira ısmarlamaya karar verdi. "Amazonlar'daki bütün astsubaylar, bu dilekçeleri imzaladılar; Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden yararlanabilmeleri için kendilerine izin verilmesini talep ediyorlar. Buyrun, görün; düzenlenmiş durumda, tam 172 adet yaprak!"

"Bunun için, iki ve üç hostesten oluşan uçucu gruplar kurdum; personelin bu biçimde bölünmesi, bakım merkezlerindeki ihtiyaçların nizami olarak karşılanmasını güvence altına almada beni safdışı bırakabilirdi!" Yüzbaşı Pantoja, telefonda konuşmaktadır: "Umarım, yetkilerimi aşmamışımdır, Generalim!"

"López López'in subaylar arasında yaptığı anketler, daha da inanılmayacak cinsten!" General Victoria, ağzına bir parça ekmek koyuyor ve her lokmasına da, bardağından aldığı küçük bir yudum bira eşlik ediyordu. Peçetesiyle alnını sildi. "Yüzbaşıdan aşağı rütbede subayların yüzde 95'i hostes istiyor, yüzbaşıdan yukarı rütbelerinse yüzde 55'i. Buna ne diyorsun, Kaplan?"

"Albay López'in kendi, olağanüstü anketleri hakkında bana bildirdiği sayılara uygun olarak, GSKEHH'nin genişletilmesiyle ilgili

asgari planı tamamen değiştirmek zorundayım, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, büyük telaş ve şaşkınlık içinde, kargacık burgacık yazılarla ciltleri dolduruyordu. Geceyi komuta merkezinde çalışarak geçirebilmek için vitaminler alıyor; bir hayli hacimli zarfları, postayla taahhütlü gönderiyordu. "Size daha önce gönderdiğim projeyi tamamen geçersiz kabul etmenizi ve gönderilmemiş saymanızı rica ediyorum. Gece gündüz yeni bir organigram üzerinde çalışıyorum; onu, size en kısa zamanda göndereceğimi umuyorum!"

"Çünkü ayrıca, -bunu sana söylemek zorunda olduğum için üzgünüm-, delinin biri olmasına rağmen, Pantoja sonuna kadar haklı, Kaplan!" General Victoria, önünde duran böbreklere hücum etti. "Fransızlar haklı", diye bir şakayla sözüne devam etti; "insan bir kere doğru tempoyu bulmayagörsün, öğütemeyeceği miktar yoktur, 18, 20!" Adamın gerekçeleri, karşı çıkılacak gibi değil!"

"Astsubaylarla orta dereceden rütbeleri de hesaba katarsak, servislerden yararlanacakların sayısı, potansiyel olarak iki misline çıkacaktır!" Yüzbaşı Pantoja, bir yandan Chuchupe, Chupito ve Chino Porfirio ile tartışıyor, öte yandan da adayları inceliyordu. "Çamaşırcılar"a yol veriyor, değnekçilerle pazarlık ediyor ve genelev mamalarına rüşvet dağıtıyordu. "Bu durumda, size şu noktayı bildirmeliyim ki, belli bir tempoda (ki her şeye rağmen, sağlıklı bir asgari cinselliğin altında kalmaktadır) düzenli verilecek servislerle ilgili asgari plan, *Eva* tonajında dört adet gemi, *Dalila* tipi üç adet uçak ve 272 hosteslik bir harekât birliği gerektirecektir!"

"Bu servislerden erbaş ve erler yararlandığına göre, neden astsubaylar da yararlanmasın?" Albay López López, soğanları ve kemikleri bir yana ayırarak kaz tuzlamasını birkaç lokmada bitirdi. Gülümsüyordu. Yoldan geçmekte olan bir kadının arkasından baktı, gözünü kırparak ne vücut, diye hayranlığını belli etti. "Eh, onlara olduktan sonra, subaylar niye mahrum kalsın? Gerçekten, buna karşı hiçbir itiraz yok!"

"Tabii, hizmetin, subay kesimini de içine alacak biçimde büyütülmesi düşünülüyorsa, yaptığım hesaplarda yeni değişiklikler zorunludur, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, büyücülere başvuruyor, Ayahuasca alıyor, garip şeyler duyuyor ve işitiyor gibi oluyordu. Bu tür hayalleri sırasında kadınlardan ibaret bir ordu, eğitim alanında geçit töreni yapıyor ve *La Raspa*'yı söylüyordu; sonra kadınlar teslim oluyor, çalışıyor ve sevinç gösterilerine başlıyorlardı. "Şu sırada, eldeki imkânlarla ilgili bir çalışmayı bitirmek üzereyim; sadece öyle-

sine yaptım, lazım olur diye. Özel bir birlik kurmak şart, son derece kaliteli hosteslerden oluşan bir birlik tabii!"

"Elbette!" General Victoria, yemekten sonra tatlı bir şey almayı istemedi, kahve ısmarladı. Cebinden çıkardığı küçük sakarin şişesinden iki tableti kahveye attı, fincandan höpürdeterek bir yudum aldı, sonra bir sigara yaktı. "Madem bu hizmetin sürmesi, Silahlı Kuvvetler'in biyolojik ve psikolojik sağlığı açısından kaçınılmaz görülüyor, o zaman, verilen servislerin sayısını her ay artırmak zorunluluğu olacaktır. Çünkü sen de çok iyi bilirsin, Kaplan, yemek iştahı açar. Bu durumda, talep her zaman arzın önünde gidecektir!"

"Tamamen öyle, Generalim!" Albay López López, hesabı istedi. Cüzdanını çıkarmaya davrandı. "Olur mu öyle, deli misin, bugün Kaplan'ın davetlisiyiz! Bir deliği kapatmak istiyorduk, bir kalbur açtık. Levazım Dairesi'nin bütçesi, bu kalburdan akıp gidiyor!"

"Askerlerimizin bütün enerjisi de!" General Scavino, özel bir görevle Lima'ya gidip politikacıları ziyaret eder; bazı yetkililerin kendisini kabul etmelerini sağlar, görüş bildirir, gizli çalışmalara ve ilişkilere girer, incelemelerde bulunur ve İquitos'a geri döner.

"Selva'da doğmasına önayak olunan bu hostes açlığını, hiçbir Tanrı'nın kulu dindiremeyecektir, Kaplan!" General Victoria, otomobilin kapısını açtı ve önce kendisi bindi. Yemekten sonra biraz kestirememek ne kötü, diye söylendikten sonra, bakanlığa geri dönmesi için şoföre emir verdi. "Ya da, modaya uyup söylersek, 'kurban çocuk' bile bu eksiği gideremez. Ha bakın, çocuğa tapma töreninin artık Lima'ya kadar geldiğini biliyor muydunuz? Dün keşfettim; bizim gelinin, 'kurban çocuk'un resimleriyle süslü küçük bir mihrabı var!"

"Subaylar için, seçkin on adet hostesten oluşan bir birlikle işe başlayabiliriz, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, sokakta kendi kendine konuşuyordu. Çalışma masasının başında uykuya dalıyor, hayal kuruyor ve sıskalığı ile Bayan Leonor'u ürkütüyordu. "Onları Lima'dan toplayabiliriz, tabii ki amacımız, yüksek kaliteyi garanti edebilmek. GSKEHH-SS kısaltması hoşunuza gider mi? Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin Subaylar Seksiyonu? Size, ayrıntılı bir taslağı ayrıca göndereceğim."

"Lanet olsun e mi, galiba siz haklısınız!" Kaplan Collazos, ofisine girdi, kılı kırk yararcasına düşünmeye başladı. Gelen mektupları açtı, tırnağını dişlerinin arasında eziyordu. "Bu boktan sözümona açık çek, yavaş yavaş ürkütüyor beni artık.

DOKUZUNCU BÖLÜM

EL ORİENTE GAZETESİNİN NAUTA'DAKİ VAHİM OLAYLARA AYIRDIĞI ÖZEL BASKI

İquitos, 5 Ocak 1959 EL ORİENTE *yazı işleri kadrosunun, baş redaktör Joaquín Andoa'nın düşünsel yönetiminde gerçekleştirdiği olağanüstü röportaj. Gazetemiz, bu röportajla, Loreto eyaletindeki okuyucularına, güzel Brezilyalı'nın trajik hikâyesini en canlı, en ayrıntılı ve gerçeklere en sadık biçimde sunmaktadır. Nauta'daki baskından İquitos'taki cenaze törenine kadar, halkın derin ilgisini kamçılamış bütün olayları, bu röportajda bulacaksınız.*

CİNAYETE KURBAN GİDEN GÜZEL KADININ CENAZESİ YAS VE SÜRPRİZLERLE DOLUYDU

Hayattayken, Manaos'ta geçirdiği yıllardan dolayı Brezilyalı adıyla tanınan (kendisinin hayat hikâyesini Sa. 2, Sü. 4 ve 5'te bulacaksınız) Olga Arellano Rosaura, dün öğleden önce on bir sularında, kentimizin tarihi ana mezarlığında, çok sayıda meraklının toplanmasına neden olan mesai arkadaşlarının ve dostlarının acı ve elem dolu bakışları arasında toprağa verildi.

Cenaze toprağa verilmeden kısa bir süre önce, Vagas Guerra Askeri Birliği piyadelerinden oluşan bir şeref kıtası, ölüye saygı görevini yerine getirdi. Güzel Brezilyalı için askeri tören yapılması, hiç alışılmamış bir hareket olduğu için, hazır bulunanlarda büyük bir şaşkınlık uyandırdı. Yanlış yola düşmüş bu genç Loretolu kadının son derece trajik bir biçimde hayatını kaybetmesine en çok üzülenler bile, bu sürpriz karşısında hayrete düştüler. Yüzbaşı (ama gerçekten) Pantaleón, genç ve güzel ölünün arkasından mezarlıkta yaptığı konuşmada, onu, "Görev bilincinin talihsiz şehidi ve insanların

adiliğinin ve alçaklığının kurbanı" olarak adlandırdı. (Yüzbaşının konuşmasının tam metni için bak. Sa. 3 Sü. 1.)

Talihsiz genç kadının cenaze töreninin dün erken saatlerde olacağını bilenler, hemen mezarlık çevresinde (Alfonso Ugarte Caddesi ve Ramon Castilla) toplanmaya başlamışlardı; ayrıca, kalabalığı gören çok sayıda meraklı da, mezarlığın ana girişiyle Vatan Şehitleri Anıtı'nın etrafını sanki abluka altına almış gibiydi. Saat 10.30 civarında, hazır bulunanlar, Vargas Guerra kışlasından bir askeri aracın geldiğini ve içinden tören kıyafetleriyle on iki erlik bir birliğin indiğini gördüler. Miğferli, palaskalı ve tüfekli erlerin başında piyade üsteğmeni Luis Bacacorzo vardı. Üsteğmen Bacacorzo'nun verdiği emir üzerine birlik, mezarlık giriş kapısının iki yanına dizildi. Bu operasyon, bir şeref kıtasının bu saatte, bu alanda ve böyle bir durumda belirmesinin nedenini bilemeyenler arasında büyük bir merakın uyanmasına yol açtı. Ancak bilmece, kısa bir süre sonra çözüldü. Toplanan halk ve meraklı kalabalık, mezarlığa girişi engellediği için, Üsteğmen Bacacorzo, askerlerine yolu açmalarını söyledi. Erler bu emri, anında ve hiç tereddüt etmeden yerine getirdiler.

Saat 10.45: İşte tam bu sırada, İquitos'daki başlıca cenaze işleri kurumu olan *Modus Vivendi*'nin o bilinen lüks arabası, tamamen çelenklerle kaplı bir durumda, Alfonso Ugarte Caddesi'nden gözüktü. Cenaze arabasına, çok sayıda taksi ve özel otomobillerden oluşan uzun bir konvoy eşlik ediyordu. Yavaş yavaş yaklaşan cenaze alayı, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denen ve İtaya ırmağı kıyısında bulunan yerden hareket etmişti; kısaca Pantilanya diye tanınan bu merkezde, bahtsız Olga Arellanyo Rosáura'nın cenazesi başında bütün gece nöbet tutulmuştu. Kortejin yaklaşmasıyla alanın üzerine dokunaklı bir sessizlik çöktü. Toplanan kalabalık, kendi girişimiyle cenaze alayına yol açarak kortejin mezarlığın girişine ulaşmasını sağladı. Birazdan son istirahatgâhına tevdi edilecek talihsiz Olga'ya, çok sayıda insan (gözlemcilerin değerlendirmelerine göre yüzlerce kişi) eşlik ediyordu. Çoğunluğu siyah elbiseler giymiş bu insanların yüzünde derin bir keder ifadesi vardı; hele Olga'nın mesai arkadaşları, hostesler ve İquitos'un "Çamaşırcılar"ında bu yas havası daha da ağır basıyordu. Cenazeyi izleyenler arasında, İtaya Irmağı kıyısındaki şaibeli kurumda çalışan kadınların tümünü tanımak mümkündü; nitekim, siyah peçelerinin ve atkılarının altında en büyük acıyı çekip en şiddetli gözyaşları döken, elbette yine onlardı. Mevcut hosteslerin içinde ilk sırada altı kadının yürümesi, duy-

gulandırıcı ve dramatik bir etki yaratıyordu; çünkü bu kadınlar, şimdi artık yaşamayan Brezilyalı'nın hayatını kaybetmesine neden olan Nauta'daki vahim olaylara onunla birlikte şahit olmuşlardı. Hatta bunların arasında, okuyucularımızın bildiği gibi, üzüntü verici olayda saldırganların elinden ağır yara ve berelerle kurtulan Luisa Cánepa (diğer adıyla) Pechuga da bulunmaktaydı. (Nauta'da kurulan pusunun ayrıntılarıyla ilgili hatırlatmayı ve kanlı sonuçlarını Sa. 4'de bulacaksınız.) Ne var ki, mezarlıkta toplanan yurttaşlar için en büyük sürpriz, cenaze arabasından, Kara Kuvvetlerimizin yüzbaşı üniformasına bürünmüş, kara gözlükler takmış, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denen servisin başı, çok tanınan, ama az takdir edilen Bay Pantaleón Pantoja'nın inmesi oldu. O ana kadar hiç kimse, (en azından gazetemizin bilgisi dahilinde kimse) kendisinin orduya mensup bir yüzbaşı olduğunu bilmiyordu. Bu yeni durum, tabii ki halk arasında çok çeşitli yorumlara neden olmuştur.

Arabadan çıkarılması sırasında tabutun, hayattayken "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşliği"ne mensup ölülerinki gibi haç biçiminde olduğu görülmüştür. Bu durum, orada bulunan çok kişinin şaşırmasına yolaçmıştır; çünkü, şimdiye kadar Brezilyalı'nın ölümünden, bu tarikatın taraftarlarının suçlu olduğuna dair şüpheler bulunmaktaydı. Öte yandan, söz konusu tahmin de, başpeygamber tarafından kesinlikle tekzip edilmişti. (Rahip Francisco'nun konuyla ilgili "Kötüler Hakkında İyiler'e İthaf" başlıklı mektubunu, gazetemizin 3. sayfası, 3. ve 4. sütunlarında okuyunuz.) Tabut, arabadan alındıktan sonra, Yüzbaşı Pantoja ve çevrede son derece nefret uyandıran Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin diğer çalışanları tarafından omuzlar üstünde mezarlığa taşındı. Yüzbaşının yanındaki personelin tümü baştan aşağıya karalar içindeydi: Belén semtinde Chino adıyla tanınan Porfirio Wong, (Nauta'daki saldırı sırasında *Eva* adlı gemiye komuta eden) Astsubay Başçavuş PKKv Carlos Rodríguez Saravia, Loco adıyla tanınan ve hava akrobasisinin eski şampiyonlarından meşhur Astsubay Alonso Pantinaya, erler Sinforoso Caiguas ile Palomino Rioalto ve sıhhiye çavuşu Vigilio Pacaya. Kapağında çok zarif ve yalnız bir orkidenin bulunduğu tabutun şeritlerini de, Chuchupe adıyla bilinen meşhur Leonor Curinchila ve Sandra, Viruca, Pichuza, Peludita gibi, İtaya Irmağı kıyısındaki o sefahat merkezinden çeşitli kızlarla, ünü yayılmış bir kimse olan Juan Rivera taşımaktaydı. Chupito adıyla tanınan Rivera, sargılar içinde olup, Nauta'daki saldırıya, Loretolulara özgü bir cesaretle karşı koy-

mak isterken aldığı sayısız yaraların izleri hâlâ belirgindi. Tabutun şeritlerini tutanlar arasında, ilerlemiş yaşlarda olan ve ağır başlı bir çevreden geldikleri anlaşılan iki bayan dikkati çekti. Kaygılı oldukları yüzlerinden okunan bu bayanlar, adlarını vermekten ve maktuleyle olan bağlarını bildirmekten kaçındılar. Dolaşan bazı söylentilere göre, bu kadınlar, Olga Arallano Rosaura'nın ailesinden olup, çarmıha gerilen genç kadının hayattayken müptelası olduğu ve pek tavsiye edilemeyecek faaliyetlerinden dolayı, kimliklerini saklamayı tercih etmişlerdir. Cenaze alayı, yukarıda anlatılan biçimde sıralandığı anda, Üsteğmen Luis Bacacorzo, Yüzbaşı Pantoja'nın bir işareti üzerine, şeref kıtasına "Selam dur!" emrini verdi. Komutanlarının savaşçı bir tonla verdiği emre erler derhal itaat ederek şık ve zarif hareketler yaptılar. Böylece, denizi andıran ırmağımızın çıktığı yerin yakınında hayatını kaybeden talihsiz Brezilyalı, mesai arkadaşlarının ve dostlarının omuzları üstünde, kendisine saygı görevini yerine getiren silahların arasından geçerek, İquitos'un ana mezarlığında ilerlemeye başladı. Tabut, Vatan Şehitleri Anıtı'nın yanındaki küçük sahanlığa kadar getirildi. Burada bulunan bir levha, ziyaretçileri, üstündeki şu hüzünlü cümleyle karşılıyordu: "İçeri gir, dua et, bu yuvaya sevgiyle bak; burası, senin ebedi istirahatgâhın olabilir!" İşte tam bu levhanın önünde, İquitos mezarlığının şimdiki sorumlusu bir din adamı bekliyordu. Son derece keyifsiz ve kaygılı hali halkın gözünden kaçmayan bu din adamı, ordunun eski rahibi Peder Godofredo Beltrán Calila'dır. Rahip, ayini aşırı bir çabuklukla okuttuktan sonra, kendisinden beklenildiği gibi, herhangi bir vaaz vermedi ve törenin sonunu beklemeden oradan uzaklaştı. Dini tören sona erdikten sonra, talihsiz güzel Olga Arallano Rosaura'nın tabutu başında Yüzbaşı Pantaleón Pantoja, ölüyle ilgili bir matem konuşması yaptı. (Bu konuşmayı, gazetemizin 3. sayfası 1. sütununda bulacaksınız.) Kendi hıçkırıkları yüzünden konuşmasına zaman zaman ara vermek zorunda kalan Yüzbaşı Pantoja'nın söyledikleri, cenaze törenin en duygulu ve dokunaklı bölümünü oluşturuyordu. Nitekim yüzbaşının hıçkırıklarına, mezai arkadaşlarıyla törende hazır bulunan çok sayıda gençten yükselen matem dolu yankılar eşlik etti.

Bu konuşmadan hemen sonra tabut, yine onu arabadan mezarlığa kadar taşıyan kişilerin omuzlarında yükseldi; diğerleri de, -ki bunlar, daha çok hostesler ve "çamaşırcılar"dı- şeritlerin tutulmasını başkalarına bıraktılar. Cenaze alayı, böylece bulunduğu yerden ha-

reket ederekmezarlığı boydan boyageçip en güney ucuna kadar geldi. Bu herkesten farklı fani, burada, Aziz Thomas Pavyonu'nun 17 numaralı bölmenin üst hücresinde yatacaktı. Tabutun yerine konulması ve mezar kapağının kapatılması (bu kapağın üstünde altın harflerle yazılmış şu sade sözler okunuyordu: Brezilyalı dediğimiz Olga Arellano Rosaura -1936-1959- Teselli bulmayacak arkadaşları), onun hayata zalimce veda etmek zorunda bırakılması yüzünden yeni acıma ve keder dalgalarının kabarmasına yol açtı. Birçok kadın, kendilerinden geçip hüngür hüngür ağlamaya başladı. Leonor Curinchila'nın (namı diğer Chuchupe) önerisi üzerine, bu farklı Loretolu'nun ahret mutluluğuna erişmesi için seslendirilen Peter Noster ve Ave Maria'dan sonra tören bitti. Cenazeye katılanlar evlerine dönmek üzere dağılırken, birden bir yağmur bastırdı. Evet, onlarla birlikte gökyüzü de yas tutmak istiyordu sanki. Ve bu sırada saat tam 12'ydi.

NAUTA'DA ÇARMIHA GERİLEN HOSTES GÜZEL OLGA ARELLANO'NUN TOPRAĞA VERİLMESİ NEDENİYLE YÜZBAŞI PANTALEON PANTOJA'NIN YAPTIĞI KONUŞMA.

Okuyucularımızın ilgisini çekeceğini umduğumuz için, yürek paralayıcı samimiyeti ve şaşırtıcı açıklamaları nedeniyle, bu konuşmanın tam metnini aşağıda yayımlıyoruz. Nauta kurbanı Olga Arellano Rosaura'nın (Brezilyalı'nın) cenaze töreninde bu konuşmayı yapan Pantaleón Pantoja, güzel kadının hem amiri hem de arkadaşıydı ve halen de, genel şaşkınlığa yolaçan bir konumda, Peru Hava Kuvvetleri'ne mensup bir levazım yüzbaşısıdır.

Arkasından gözyaşı döktüğümüz Olga Arellano Rosaura; seni yakından tanıyan ve günlük mesai sırasında seninle birlikte olan bizlerin, hepimizin, seni yüreğimiz şefkatle dolu olarak andığı gibi, çok sevgili Brezilyalı,

Peru ordusunun şanlı subay üniformasını, dünyadaki bu son ikametgâhına yapacağın yolculukta sana eşlik etmek için giydik; çünkü, senin cesur bir asker gibi vatanının, sevgili Perumuzun hizmetindeyken şehit düştüğünü, alnımız dik ve sorumluluğumuzun tamamen bilincinde olarak bütün dünyaya ilan etmek, bizim görevi-

mizdir. Senin dostların ve komutanların olduğumuzu, hiç sıkılmadan ve gurur duyarak herkese göstermek uğruna buraya geldik; kaderin bizim için öngördüğü görevleri seninle birlikte yerine getirmekten, yani vatandaşlarımıza ve bu ülkeye seninle birlikte hizmet etmekten şeref duyduğumuzu göstermek istedik. Bu görevler, hiçbir zaman kolay değildi; aksine, büyük zorluklar ve fedakârlıklarla yapıldı. Ve sen, saygıdeğer arkadaşımız, sen, bunları kendi etinde yaşamak zorunda kalarak bunu ispat ettin. Sen, görev bilincinin talihsiz şehidi, bazı insanların adiliğinin ve alçaklığının kurbanısın. Alkol şeytanından, aşağılık içgüdüler ve şehvet şeytanından ya da iblisçe bir bağnazlıktan güç alan bu ödlekler, Nauta önlerinde Cacique Cocama geçidinde pusu kurup nakliye gemimiz Eva'yı korsan gibi ele geçirmişlerdir. Adi bir hile ve rezilce bir yalana başvurarak başarılı olabilen bu aşağılık mahluklar, besbelli ki, melun arzularını barbarlara özgü bir canavarlıkla tatmin etmeyi amaçlamışlardı. Ama bilmiyorlardı ki, sen, onlarda hayvanca duygular uyandıran güzelliğini, cömert bir sadakatle Peru'nun kahraman askerlerine adamıştın.

Göz pınarlarımızı kurutan Olga Arellano Rosaura, sevgili Brezilyalı: Bu askerler, *senin* askerlerin, seni asla unutmayacaklar. Amazonya'mızın en uzak köşelerinde; bataklık hummasının kol gezdiği dargeçitlerde; bakir ormanların en ücra ordugâhlarında; egemenliğimizi kanıtlamak ve korumak için Peru Silahlı Kuvvetleri'nin mevcut olduğu her yerde; ve böcekleri, hastalıkları, çeşitli mahrumiyetleri hiçe sayarak, güzelliğini ve insanı bir anda saran o içten neşeni Peru'nun bekçilerine armağan etmek üzere tereddüt etmeden gittiğin her yerde, şu anda seni düşünen, şu anda gözleri yaşlı, yürekleri sadist katillere karşı öfkeyle dolu erkekler vardır. Onlar, senin cana yakın kişiliğini hiçbir zaman unutmayacaklardır; senin baştan çıkaran zerafetini ve bir kadın olarak arazi hayatını kendileriyle paylaşmanın tamamen sana özgü tarzını akıllarından hiç çıkarmayacaklardır. Evet, bu hayat erbaş ve erlerimiz için ancak senin sayende daha hoş ve daha çekilir olmuştur. Bizi sonsuz elem ve keder içinde bırakan Olga Arellano Rosaura, sana 'sevgili Brezilyalı' derlerdi. Çünkü, gençliğinin verdiği huzursuzluk, seni bu güzel ülkeye kadar sürüklemiş ve sen orada yaşamıştın. Ne var ki, bunu burada ifade etmek durumundayız, damarlarında Perulu olmayan bir damla kan bile yoktu; saçının her bir teli bile Peru'ya yabancı değildi.

Şunu bil ki, Amazonlar'ın her yerinde dağınık bir durumda bu-

lunan kederli askerlerle birlikte, iş arkadaşların ve garnizonlar, sınır karakolları ve diğer ilgili yerlerdeki askeri birlikler, Hosteslik Hizmeti'ndeki dostların da senin için ağlıyor, senin için yas tutuyor. Servisimizin İtaya Irmağı kıyısındaki ikmal deposunda sen, her zaman açan, orayı güzelleştiren ve güzel kokusuyla dolduran bir çiçektin. Görev bilincin, tükenmeyen sevincin, dostluk belirtisi olan yüce davranışların, çalışkanlığın ve senin için hepsi birer süs olan başka birçok meziyetlerinden dolayı, herkes sana hayrandı; seni herkes seviyor ve sayıyordu. Onların adına sana, göz yaşlarımı bastırarak söylemek isterim ki, kendini feda etmen asla boşuna değildir. Senin vahşice akıtılan genç kanın, bizi bugünden itibaren birbirimize daha sıkı bağlayan kutsal bir bağ olacaktır; dökülen kanın, görevimizi, tıpkı senin yaptığın gibi, bir mükemmellik ve fedakârlıkla yerine getirmemiz yolunda bizi yönlendiren ve her gün teşvik eden bir örnek olarak kalacaktır. Kendi adıma sana, anlayış ve bağlılığının sayısız kanıtları için, hiçbir zaman aklımdan çıkmayacak olan candan yol göstericiliğin için en derin şükran duygularımı ifade etmeme izin ver.

Arkasından göz yaşı döktüğümüz Olga Arellano Rosaura, sevgili Brezilyalı: RAHAT UYU!

NAUTA'DAKİ SALDRININ GÜNLÜĞÜ

CACİQUE COCAMA GEÇİDİ'NDEKİ CİNAYET. KAN, TUTKU, NEKROFİLİ, SADİZM VE İĞRENÇ İÇGÜDÜLER - HEPSİ BİR ARADA! DAKİKASI DAKİKASINA OKUYUN!

Redaksiyonun Notu: Bütün nezaketleriyle ve değerli zamanlarından büyük fedakârlıklar yaparak, olayla ilgili şu ana kadar elde edilebilen bütün haberlerin bize ulaşmasında yardımcı olan 5. Polis Bölgesi Şefi Sivil Muhafızlar'dan Albay Juan Amézaga Riofrío'ya ve Emniyet Genel Müdürlüğü Cinayet Masası Loreto Başmüfettişi Federico Chumpitaz Fernández'e "El Oriente" olarak en içten teşekkürlerimizi sunarız. Neuta'daki trajik saldırıyla ilgili soruşturmayı yürüten yetkililer olarak bu soylu polis şeflerinin, özgür ve demokratik basın karşısında gösterdikleri işbirliğine açık tutumu burada vurgulamak istiyoruz. Devletimizin diğer yetkili makamları, kendilerinden örnek almalıdırlar.

REQUENA'DA YAPILAN FESAT PLANLARI

Nauta'daki olaylarla ilgili soruşturma ilerledikçe, basın ve radyonun konu hakkında yaydığı ilk haberleri doğrulayan daha birçok nokta gün ışığına çıkmaktadır. Bu durumda, Nauta'daki saldırının, Olga Arellano Rosaura'nın (tanınan adıyla Brezilyalı'nın) çarmıha gerilmesi ve öldürülmesinin, "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşliği"nden gelen bir emirle, "Kanla kurban verme ve arınma" töreni olduğunu ileri süren tez, giderek daha çok zayıflamaktadır. Söz konusu teze göre, ele geçen yedi kişi, adı geçen tarikatın aleti olmuş saf insanlardır. Oysa, son gelişmeler karşısında, meslektaşımız Germán Láudano Rosales'in SİNCHİ'NİN SESİ adlı programında başlattığı ateşli kampanya, her an daha büyük bir önem kazanmaktadır. Meslektaşımız, kampanyasında, "Nuh'un Gemisi'nin Kardeşliği"ni savunmakta ve suçluların, Rahip Francisco'nun emrini yerine getirdikleri yolundaki itiraflarının doğru olmadığını belirterek karşı çıkmaktadır. Sinchi, bu itirafların, suçtan kurtulmak için tutukluların uyguladığı bir taktik olduğundan şüphelenmektedir; ortadaki gerçekler, böyle bir şüpheyi haklı kılmaktadır. Olaya katılanların İquitos'ta yapılan ilk sorgulamaları (bu kişiler, 2 Ocak'tan beri tutuklu oldukları Nauta'dan bu kente, yayan olarak getirilmişlerdir), Sivil Muhafızlar'ın komutanıyla cinayet masası şefinin; henüz ortalıkta dolaşan bir başka ihtimali, tamamen devre dışı bırakmalarını mümkün kılmıştır. Bu ihtimale göre, Nauta baskını, bir anda gelen bir ilham sonucu, ya da başka bir deyişle, alkolün kötü etkilerinin bir ürünüdür. Ancak, artık en ufak bir şüpheye yer kalmadan kanıtlanmıştır ki, söz konusu saldırı, çok önceden ve en küçük ve en tüyler ürpertici ayrıntılarına kadar planlanmıştır.

Anlaşıldığı kadarıyla her şey, bu uğursuz tarihten iki hafta kadar önce, birçok yanıyla kendine özgü bir köy olan Requena'daki bir toplantı sırasında başlamıştır. Söylendiğine göre, dini bir yanı olmayan ve tamamen masum özellikler taşıyan bu toplantı sırasında, 14 Aralık günü eski belediye başkanı Teófilo Morey'in evinde bir araya gelen arkadaşları, onun 54. doğum gününü kutlamışlar ve eğlenmişlerdir. Suçlanan kişilerden (bunların adları ve yaşları şöyledir: 23 yaşındaki Artidoro Soma, 31 yaşındaki Nepomuceno Quilca, 28 yaşındaki Caifás Sancho, 26 yaşındaki Fabio Tapayuri, 32 yaşındaki Fabriciano Pizango ve 22 yaşındaki Renán Márquez Curinchimba) hepsinin katıldığı kutlama yemeği sırasında, çok miktarda içki tüketilmiş ve adları geçenler, sarhoşluk durumuna girmişlerdir.

Yemek sırasında -suç ortaklarından bazılarının açıklamalarına göre eski belediye başkanı Teófilo Morey, askeri birliklerden birine varmak üzere hareket halindeki herhangi bir hostes konvoyuna pusu kurup yoldan çıkmış kızların sağlayacağı zevklerin zorla tadına bakmak fikrini ortaya atmıştır. (Okuyucularımız hatırlayacaktır; saldırganlar, verdikleri ilk ifadede, baskın fikrinin, Requena'daki "Nuh'un Gemisi"nin bir gece ayini sırasında doğduğunu söylemişlerdi. Yine kendilerinin bildirdiğine göre, törende hazır bulunan yüzden fazla kişinin aldığı karar gereğince, kurada çıkan bu yedi "Kardeş", söz konusu saldırıyı uygulamak üzere görevlendirilmiştir.) Requena'da kişisel içgüdüleri, iyi yemek, iyi içki ve benzeri şeylere düşkünlüğüyle tanınan eski belediye başkanının bu fikri, sanıklar tarafından heyecanla kabul edilmiştir. Sanıkların itiraf ettiklerine göre, hostesler konusu her toplantıda sık sık ortaya gelmiş ve konuşulmuştur; ayrıca kendileri, ordunun yüksek komutanlarına birçok protesto mektupları göndererek, bu hafif meşrep kadınların, aralarında dolaştıkları Amazon köylerindeki sivil müşterilere de hizmet sunmalarına izin verilmesini rica etmişlerdir. Hatta bu kişiler bir defasında, Requena'dan diğer gençlerle birlikte bir heyet halinde köye komşu Santa İsabel Deniz Üssü'nün komutanına giderek, Silahlı Kuvvetler'in hayat kadınlarının sevkiyatıyla ilgili tekelini protesto etmişlerdir; çünkü, böyle bir tekelin, kendileri açısından çok aşağılayıcı olduğu konusunda görüş birliğindedirler. Bu durum karşısında, eski belediye başkanı Morey'in, onlara dizginlenmiş özlemlerinin önünü açma imkânını veren önerisinin, tutuklular tarafından sevinç taşkınlıkları ve gerçek bir coşkuyla benimsenmesi anlaşılabilir. Bu yedi suikastçinin, Rahip Francisco'nun müritleri olup olmadıkları ve iddia ettikleri gibi, Requena'daki Nuh'un Gemisi gizli ayinlerinde sık sık hazır bulunup bulunmadıkları, şimdiye kadar tespit edilememiştir. Aynı biçimde, adı geçen mezhebe mensup çeşitli havarilerin, saklandıkları yerlerden basına gönderdikleri haberlerde öne sürüldüğü ve Rahip Francisco'nun da bizzat onayladığı gibi (kendisinin bu konudaki mektubu için bak. Sa. 3, Sü. 3 ve 4), bu ifadelerinin yalan olup olmadığı henüz belli değildir. Söylendiğine göre, yedi arkadaş bu eğlence sırasında ilk planlarını kurmuşlar ve hain niyetlerini Requena'dan uzakta bir yerde gerçekleştirme konusunda anlaşmışlardır. Çünkü böylece, ilerde bir soruşturma olduğu takdirde yetkili makamları yanıltmayı ve köylerinin temiz adına leke sürmemeyi amaçlamışlardır. Baskın için en elverişli yerin Nauta ve Bagazán çevresi

olduğunu belirledikten sonra, en yakın konvoyun buraya geliş zamanını kurnazca yollardan öğrenmeye karar vermişlerdir. Eski belediye başkanı Morey, bir zamanlar halkın oyuyla seçildiği görevi nedeniyle Santa İsabel üssündeki subaylarla olan yakın ilişkilerine dayanarak, istenen bilgileri kendisinin elde edebileceğini bizzat önermiştir.

Bunun üzerine davalılar, derhal işe koyulmuş ve daha sonra yaptıkları iki ya da üç toplantıda, planlarını eksiksiz hale getirmişlerdir. Teófilo Morey, girişiminde gerçekten başarılı olmuş, İquitos'tan ırmak yoluyla gelecek altı hosteslik bir konvoyun, Ocak ayının ilk günlerinde Nauta, Bagazán ve Requena'daki karakollara uğrayacağını, Deniz Kuvvetleri'nden Birinci Teğmen Germán Uriostenin ağzından hile yoluyla almıştır. Konvoyun, adı geçen noktalardan birincisinde, 2 Ocak günü öğle vakti olacağı belirlenmiştir.

Eski belediye başkanının evinde bir kez daha bir araya gelen yedi sanık, canice tasarılarını sonuçlandırmışlar ve konvoya Nauta önlerinde pusu kurmayı kararlaştırmışlardır. Böylece, bu seks cinayetinin asli faillerinin adı geçen tarihi yerin sakinlerinden olduğu konusunda kurbanları ve polisi inandırmayı hedeflemişlerdir. Büyük bir ihtimalle, kendileri, tuzak kurdukları mahallin yakınlarında, üstüne bir hayvanın çivilendiği bir haçı şaşırtmaca olarak bırakıp harekâtın, Nauta'daki Nuh'un gemisi'nden "Kardeşler"in eseri gibi göstermeyi düşünmüşlerdir. Bu niyetle, yanlarına gerekli çivileri ve çekici almışlar; ancak, kendilerinin aynen ifade ettiğine göre, tesadüflerin, kurdukları planı korkunç bir biçimde geliştireceği akıllarına bile gelmemiştir. Böylece, önlerinde, çivilemek için bir hayvan değil, ama genç ve güzel bir hayat kadının vücudunu bulmuşlardır. Bu yedi kişi, iki gruba ayrılmış ve her bir grubun, Requena'dan ayrılışlarına ayrı bir gerekçe göstermesi tasarlanmıştır. Teófilo Morey, Artidoro Soma, Nepomuceno Quilca ve Renán Márquez Curinchimba'dan oluşan ilk grup, köyü 29 Aralık günü, eski belediye başkanına ait kıçtan takma motorlu bir botla terketmiştir. Bu grupta bulunanlar, herkese, Carahuite Gölü'ne gittiklerini ve yılbaşı kutlamasını, sağlıklı bir spor olan balık tutmakla geçireceklerini söylemişlerdir. Caifás Sancho, Fabio Tapayuri ve Fabriciano Pizango'nun bulunduğu diğer grup, 1 Ocak günü sabah karanlığında, Pzango'ya ait bir salla yola çıkmıştır. Bunlar ise, tanıdıklarına, Bagazán istikametinde ava gittiklerini, çünkü köyün yakınlarındaki bir bölgede, kısa bir zaman önce bir jaguar sürüsüne rastladıklarını söylemiş-

lerdir.

Bu biçimde, planlandığı gibi, her iki grup, Nauta yönünde ırmağın aşağısına doğru hareket etmişler, önce Bagazán'a, sonra da buraya uğramadan geçmişlerdir. Çünkü, niyetleri, denizi andıran ırmağımız Amazon'un kaynağının üç kilometre kadar aşağısında bir noktaya, kimseye belli etmeden ulaşmaktır. Nitekim, bu durumda seçtikleri yer, Cacique Cocama geçidi olmuştur. Bu yerin böyle adlandırılmasının nedeni, bir efsaneden ileri gelmektedir. Söylentiye göre, burada yağmurların çok olduğu günlerde, meşhur Cacique Cocama'nın hayaletini, kıyı yakınlarında yüzerken görmek mümkündür. Bilindiği gibi, Cocama adıyla tanınan Don Manuel Pacaya, bir öncü olarak 30 Nisan 1840 tarihinde, Maranon ve Ucayali ırmaklarının birleştiği yerde, hep ilerlemeden yana çıkmış, Nauta köyünü kurmuştu. Yedi sanık, adı geçen boş inanışın kendilerinden bazılarında uyandırdığı korkuya rağmen, bu köyü seçmişlerdir; çünkü, boğazın bir bölümünü kaplayan zengin bitki örtüsü, rahatça gizlenebilmeleri için çok uygun bir ortam yaratmıştır. Her iki grup, 1 Ocak günü akşam karanlığı çökerken Cacique cocama geçidinde buluşur, kumsalda kamp kurarlar ve o geceyi, hemen orada akıllarına geldiği gibi düzenledikleri bir eğlenceyle geçirirler. Çünkü, yolculuğa çıkarken yanlarına yalnız tabancalar, tüfekler, çiviler ve battaniyeler almakla yetinmemişler; gayet hazırlıklı olarak beraberlerinde bol miktarda rakı ve bira da götürmüşlerdir. Bu içkilerle sarhoş olduktan sonra, tabii ki kendilerinden geçip büyük ölçüde coşmuşlar ve şamata çıkararak azmışlardır. Bu arada, hastalıklı planlarını ve özlemlerini gerçekleştirecekleri ertesi günü, bir an bile akıllarından çıkarmamışlardır.

CACİQUE COCAMA GEÇİDİNDEKİ KORSANLIK

Adı geçen yedi sanık, sabahın erken saatlerinden itibaren Amazon sularını gözetlemeye başlamışlardır. Bu arada, ırmakta uzun mesafeleri daha iyi görebilmek için sağladıkları bir dürbünü elden ele dolaştırıp çevreyi tarayarak günün büyük bir bölümünü geçirmişlerdir. Derken, öğleden sonra saat dört civarında Fabio Tapayuri, uzaklarda, ırmağın toprak renkli sularını karıştırarak, içinde nicedir özledikleri yüklerle ilerleyen *Eva* gemisinin kırmızı ve yeşil renklerini seçmiştir. Bunun üzerine, adı geçen kişiler derhal iki yüzlü plan-

larını uygulamaya geçmişler; Teófilo Morey, Fabio Tapayuri, Fabriciano Pizango ve Renán Márquez Curichimba, kıçtan takma motorlu botlarıyla kıyıdaki bitki örtüsünün içine girip saklanırken; Artidoro Soma, Nepomuceno Quilca ve Caifás Sancho da, sala atlayıp kurnaz oyunlarını sahnelemek üzere, ırmağın ortasına doğru yol almaya başlamışlardır. Sal, yavaş yavaş *Eva*'ya yaklaşırken, Soma ve Quilca, elleriyle ve kollarıyla işaretler yapıp bağırarak Caifás Sancho için imdat istemeye başlamışlardır. Sancho'yu bir engerek yılanının ısırdığını ve çok acele tıbbi yardıma ihtiyacı olduğunu bildirmişlerdir. Bunun üzerine, sanıkların çığlıklarını duyan Astsubay Başçavuş Carlos Rodríguez Saravie, makinelerin durdurulmasını emretmiş ve övgüye değer bir iyi niyetle, sahtekâr Caifás Sancho'yu, yaralarına bakmak üzere *Eva*'ya aldırtmıştır (*Eva*'nın bir kurtarma botuna da sahip olduğunu, burada belirtmek gerekir.).

Söz konusu üç kişi, uyguladıkları hileyle gemiye çıkar çıkmaz, barışçı maskelerini atmışlar ve yanlarında taşıdıkları tabancalarını çekmişlerdir. Astsubay Rodríguez Saravia ve dört adamını silahla tehdit eden korsanlar, onlara, verecekleri bütün emirlere boyun eğmelerini söylemişlerdir. Artidoro Soma, altı hostesten oluşan grubu (Luisa Cánepa, yani Pechuga; Juana Barbichi Lu, yani Sandra; Eduviges Lauri, yani Eduviges; Ernesta Sipote, yani Loreta; María Carrasco Lunchu, yani Flor ve müteveffa Olga Arellano Rosaura, yani Brezilyalı) ve grup amiri Chupito diye tanınan Juan Rivera'yı zorla kameraya sokarak üstlerinden kitlemiştir. Bu arada, Nepomuceno Quilca ve Caifás Sancho da, ağır hakaretler ve ölüm tehditleri altında *Eva*'nın mürettebatından, makineleri yeniden çalıştırmalarını ve gemiyi, çetenin diğer bölümünün pusuda beklediği geçide doğru götürmelerini istemiştir. Bu durumda, saldırganların isteği yönünde manevra yapılırken, endişeler içindeki dümenci İsidoro Ahuanari Leiva, dahice bir yalan uydurarak, organizmasının doğal bir ihtiyacını gidermek bahanesiyle bir an için güverteden ayrılmayı başarmıştır. Leiva, hemen telsiz kabinine girip, Nauta'daki üsse umutsuzca SOS göndermeyi denemiştir. Dümencinin mesajı üste tam olarak anlaşılmamasına rağmen, *Eva*'nın başına nelerin geldiğini tespit etmek üzere, ırmağın aşağısına doğru salla bir kılavuz ve iki erin gönderilmesine karar verilmiştir. Bu süre içinde gemi, Cacique Cocama geçidine girip orada karaya oturmuştur. Burasının stratejik bakımdan son derece mükemmel bir yer olduğu besbellidir; çünkü, geçit, etrafını saran yoğun çalılıklar sayesinde, gözlerden uzak kalmakta ve ır-

mağın ortalarından, denizi andıran Amazonumuzda dolaşan balıkçı kayıkları ve motorları tarafından farkedilemeyecek konumda bulunmaktadır.

ALÇAKÇA YAPILAN BASKININ SONUCU: IRZA GEÇMELER VE YARALANMALAR.

Suçlular, hazırladıkları şeytanca planlarının bütün aşamalarını art arda matematik bir mükemmellikle uygulamışlardır. Gemi, Cacique Cocama geçidinde durur durmaz, kıyıda bekleyen dört saldırgan da, süratle *Eva*'ya çıkmışlardır. Böylece gemideki yardakçılarıyla birlikte yedi kişi olan sanıklar, Astsubay Rodríguez ve dört mürettebatı vahşice bir muameleyle bağlamışlar ve ağızlarını da tıkadıktan sonar, onları sille tokat götürüp *Eva*'nın ambarına kilitlemişlerdir. Bu arada, gemidekilere kendilerinin, Nuh'un Gemisi'nin emri üzerine burada bulunduklarını ve günahkâr faaliyetlerinden dolayı, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ni cezalandıracaklarını söylemişlerdir. Kurban tanıkların ifadesine göre, çok miktarda alkol almış durumda bulunan ve sinir nöbetleri geçiren yedi korsan, hemen sonra, hostesleri kapadıkları kamaraya yönelmişler ve nefret uyandıran arzularını tatmin etmek istemişlerdir. İşte ilk kan dökme eylemi, bu sırada meydana gelmiştir. Çünkü saldırganların canice niyetlerini farkeden hostesler, cesur Juan Rivera'yı, yanı Chupito'yu örnek alarak güçlü bir direniş göstermeye başlamışlardır. Chupito, hiç korkmadan ve ufak tefek cüssesine bakmadan, derhal kafa darbeleri ve tekmelerle korsanlara saldırmış ve bu arada onlara, ahlaksızca davranışlarından dolayı küfürler yağdırmıştır. Ancak, kendisinin bu Don Kişotvari eylemi ne yazık ki uzun sürmemiş; saldırganlar, tabancalarının kabzalarıyla vurup onu kısa sürede yere yıktıktan sonra, ayaklarıyla yüzünü ezmişlerdir. Aynı biçimde atak davranan ve haydutlara gerçek bir erkek gibi karşı koyan hostes Luisa Cánepa da (namı diğer Pechuga), Chupito'nunkinin benzeri bir kadere boyun eğmek zorunda kalmıştır. Tırnaklarıyla haydutları tırmalamış ve ısırmışsa da, bu arada öyle acımasızca darbelere maruz kalmıştır ki, sonunda kendini kaybedip bayılmıştır. Terör yoluyla el koydukları kadınların direnişini kırdıktan sonra, haydutlar, onları, kendi hayasızca arzularına boyun eğmeye zorlamışlardır. Saldırganlardan her biri, kendisine bir kurban seçmiştir. Ancak, bu sırada, herkes talihsiz Olga

Arellano Rosaura'ya sahip olmak istediği için, neredeyse aralarında kavga çıkacak kadar işler kızışmış; sonunda, içlerinde en yaşlısı olduğu göz önüne alınarak, Olga, Teófilo Morey'e verilmiş ve sorun halledilmiştir.

SİLAHLI ÇATIŞMA VE KURTULUŞ: GÜZEL HOSTESİN ÖLÜMÜ

Yedi sanık, terör ortasında büyük çılgınlıklarını kutladıkları sırada, Nauta üssünden gönderilmiş olan sal da, ırmak boyunca bir hayli yol aldıktan sonra, *Eva*'nın izine rastlayamadığı için geri dönmek üzeredir. Ne var ki, tam bu sırada, bir mucize eseri olarak, uzaklarda batmakta olan güneşin son ışıkları, Cacique Cocama geçidindeki ağaçların arasından geminin kırmızı ve yeşil renklerinin parlamasına yolaçmıştır. Bunun üzerine sal, derhal geçit yönünde ilerlemeye başlamış; ancak, yaklaştıklarında, üzerlerine yağan kurşun yağmuruyla iki er ve kılavuz, neye uğradıklarını anlamamışlardır. Bu kargaşa sırasında, erlerden Felicino Tanchiva, sol baldırından ve kaba etinin alt tarafından bir kurşunla yaralanmıştır. Askerlerin, ilk şaşkınlık anını atlattıktan hemen sonra, ateşe ateşle karşılık vermeleri sonucunda, birkaç dakika devam eden bir silahlı çatışma çıkmıştır. Olga Arellano Rosuara (diğer adıyla Brezilyalı), işte bu çatışma sırasında vurulmuş ve ölmüştür. Evet, otopsi raporunun bildirdiğine göre, Olga'nın ölümüne neden olan kurşunlar, askerlerin silahlarından çıkmıştır. Yenik duruma düşmek üzere olduklarını anlayan askerler, takviye almak üzere Nauta'ya dönmeye karar vermişlerdir. Keşif kolunun uzaklaştığını fark eden sanıklar, ortaya çıkan ölüm olayından sonra paniğe kapılmışlar; ancak, anlaşıldığı kadarıyla aralarında ilk tepkiyi gösteren ve onları sakinleştirmek isteyen, Teófilo Morey olmuştur. Morey, suç ortaklarına, keşif kolunun Nauta'ya dönünceye kadar, hem kaçmak için, hem de önceden planlarını tamamlamak için yeteri kadar zamanları olduğunu söylemiştir. Bunun üzerine, içlerinden biri (kim olduğu saptanamamıştır; bazıları, bu kişinin, Morey'in kendisi olduğunu ileri sürerken, diğerleri de, Fabio Tapayuri'nin adını vermiştir.) bir hayvan yerine, Brezilyalı'yı haça çivilemeyi önermiştir. Sanıklar, derhal kanlı planlarını uygulamaya girmişler; Olga Arellano Rosaura'nın cansız vücudunu sürükleye-

rek sahile getirmişler ve zaman kazanmak için, haç yerine herhangi bir ağaç kullanmayı tercih etmişlerdir. Askerlerle dolu dört adet sal ufukta göründüğünde, korsanlar, bu dehşet verici işlerini henüz bitirememişlerdir. Askerleri fark eder etmez saldırganlar, ağaçlar ve çalılıklar arasında derhal gözden kaybolmuşlar, onlardan sadece ikisi, Nepomucena Quilca ve Renán Márquez Curinchimba yakalanabilmiştir. Askerler *Eva*'ya çıktıkları zaman, tüyler ürpertici bir sahneyle karşılaşmışlardır: İsteri nöbetleri içinde sağa sola koşuşan, korkudan dilleri tutulmuş yarı çıplak kadınlar. Bazılarının yüzlerinde ve vücutlarında (Pechuga'da örneğin) vahşetin derin izleri göze çarpmakta; kıyıda, birkaç adım ilerde de, Olga Arellano Rosaura'nın güzel vücudu, bir Lupuna ağacının köküne çivilenmiş durumda cansız yatmaktadır. Kurşunlar, talihsiz kadına daha çatışmanın hemen başında isabet etmiştir; bunlar, beyin ve kalp gibi merkezi organlara rastladığı için, genç ve güzel kadın o anda can vermiştir. Bahtsız Olga'nın cansız vücudu, diğer kurbanların korkulu bakışları ve kendilerinden geçercesine döktükleri göz yaşları arasında ağaçtan alınmış ve bir battaniye ile örtülerek gemiye taşınmıştır.

Astsubay Başçavuş Rodríguez Saravia, mürettebatın kurtarılmasından hemen sonra, Nauta, Requena ve İquitos'a telsizle olay hakkında bilgi verilmiştir. Bunun üzerine bölgedeki bütün karakollar, deniz üsleri ve garnizonlar alarma geçirilerek beş kaçağın yakalanması için büyük bir operasyon başlatılmıştır. Sonuçta, kaçakların hepsi, 24 saat içinde ele geçirilmiştir. Onlardan üçü, yani Teófilo Morey, Artidoro Soma ve Fabio Tapayuri, gece bastırırken Nauta önlerinde yakalanmıştır. Kendileri çalılıklar içinde kilometrelerce kaçtıktan sonra, elbiseleri parçalanmış ve vücutları kan içinde kalmış bir durumda, söz konusu yerde saklanmak isterken bulunmuşlardır. Geri kalan iki kişi, yani Caifás Sancho ve Fabriciano Pizango da, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte, Ucayali Irmağı'nda Nauta limanından çaldıkları bir salla seyrederken ele geçmişlerdir. Bunlardan Caifás Sancho'nun, ağzının bir kısmını parçalamış olan kurşun nedeniyle oldukça ağır yaralandığı anlaşılmıştır.

Saldırının kurbanları, Nauta'ya götürülmüş ve burada, Luisa Cánepa ile Chupito'ya gerekli müdahaleler yapılmıştır. Her ikisi de, acıklı durumlarına rağmen, üstün bir manevi güç ve cesaret örneği ortaya koymuşlardır. Kurbanların, yaşadıkları korkunç olaylarla ilgili ilk ifadeleri de, yine Nauta'da alınmıştır. Talihsiz Olga Arellano Rosaura'nın naaşı, adli tıp araştırması nedeniyle ancak 4 Ocak'ta

hava yoluyla *Dalila* adlı deniz uçağında taşınarak İquitos'a getirilebilmiştir. Daha önce, o zamanlar henüz sadece *Bay* Pantaleón Pantoja diye tanınan yüzbaşı, Nauta'ya gelmiş, ölünün başında bulunmuş ve ilk soruşturmayı yapmıştır. Diğer hostesler, *Eva* adlı gemiye binerek İquitos'a ırmak yoluyla dönmüşlerdir. Geminin, yukarıda anlatılan olaylar sırasında herhangi bir ağır hasar görmediği tespit edilmiştir. Yakalanan yedi kişi, iki gün daha Nauta'da kalmışlar ve bu sırada, yetkili makamlar tarafından yoğun bir biçimde sorguya çekilmişlerdir. Daha sonra bu kişiler, dün çok sıkı güvenlik önlemleri altında, Peru Donanması'na ait bir deniz uçağıyla İquitos'a getirilmiş olup, halen Sargento Lores Caddesi'ndeki Merkez Cezaevi'nin tutuklular için ayrılmış hücrelerinde bulunmaktadırlar. Kendilerinin, işledikleri suçlar ve menfur cinayet nedeniyle, burada daha bir süre kalacaklarına şüphesiz gözüyle bakılmaktadır.

MÜTEVEFFA HOSTESİN HAYATI SOLUK SOLUĞA VE SKANDALLAR İÇİNDE GEÇTİ

Olga Arellano Rosaura, 17 Nisan 1936 tarihinde, o zamanlar üçre bir köşe olan Nanay'da (bu plaj kentini İquitos'la bağlayacak olan doğru dürüst bir kara yolu hâlâ yapılmamıştır), Dona Hermenegilda Arellano Rosaura'nın ve adı belirsiz bir babanın kızı olarak dünyaya gelmişti. Aynı yılın 8 Mayıs günü, Puchana Kilisesi'nde yapılan vaftiz töreniyle, Olga adını ve annesinin soyadını aldı. Annesi, çevrede kendisini hatırlayan kişilerin anlattığına göre, Puchana'daki deniz üssünde ve yöredeki barlarla restoranlarda yardımcı mutfak personelidir ve çeşitli işlere girerek geçimini sağlamıştır. Her defasında, bu işyerlerinden, içkiye olan düşkünlüğü nedeniyle çıkarılmıştır. Şahit olanların anlattığına göre, o kadar çok içiyormuş ki, kendisine takılan adıyla "Ayyaş Hermes"i, kahkahalar arasında çevrede yalpalayarak dolaşırken seyretmek, gayet sıradan bir gösteri haline gelmiş. Tabii, bu sırada minik kızı Olguita da, annesinin peşinden koşuyormuş. Olguita, sekiz, dokuz yaşlarına geldiğinde, kendisi için biraz da şans sayılabilecek bir şey oldu ve "Ayyaş Hermes" Nanay'da ortalıktan kayboldu. Böylece yalnız kalan kızcağız, Yedinci Gün Adventisleri, şimdi sadece kilisenin bulunduğu Samanez Oca-

mpo ile Napo köşesindeki minik öksüz evlerine aldılar ve şefkatle bağırlarına bastılar. O zamana kadar maskara bir hayvan yavrusu gibi pislik ve cahillik içinde yetişmiş olan zavallı küçük kız, bu kurumda ilk eğitimini aldı. Okumayı, yazmayı, hesap yapmayı öğrendi; mütevazi, ama sağlıklı ve temiz bir hayat sürmeye başladı. Tabii ki bu hayat, bu Protestan kilisesinin katı ahlak ilkeleriyle belirlenmişti (Bir muhabirimize yaptığı açıklama sırasında Katolik bir din adamı, karakteristik bir sertlikle durumu şöyle yorumladı: "Bu ilkeler, küçük hanımın ücret defterine bakıp bir yargıya varacak kadar katı olmamalı." Yıllar önce orduyla bağları olmuş bu din adamı, İquitos'ta bulunan Protestan kiliselerinin bolluğuna karşı verdiği ironik vaazlarla tanınmaktadır. Kendisi, adının açıklanmamasını bizden rica etmiştir.).

GENÇ BİR MİSYONERİN DRAMI

Gen Ola Arellano Rosaura'nın orada bulunduğu yıllarda öksüzler evinin yöneticisi olan Adventist rahip Reverend Abraham MacPherson, kendi açısından bize şunları söylemiştir: "Onu çok iyi hatırlıyorum. Kıvırcık saçlarıyla şen şakrak biriydi; çabuk kavrama yeteneğine ve canlı bir ruha sahipti. Öğretmenlerinin ve gözetmenlerin söylediklerine dikkatle ve iyi niyetle uyardı. Ondan çok iyi şeyler bekliyorduk. Onu yanlış yola götüren, doğanın genç kızlık çağından beri kendisinden esirgemediği engin fiziksel güzelliği oldu şüphesiz. Ama olan oldu artık, onun için dua edeceğiz; kimseye bir yararı olmayacak ve bizi hiçbir yere götürmeyecek üzücü ve acı şeyleri hatırlamaktansa, onun durumunu aklımızdan çıkarmayıp kendi hayatımızı her zaman yeniden düzeltelim." Kendisiyle konuştuğumuz Rahip, bu arada, İquitos'ta zamanında büyük gürültü koparan bir olaya işaret etti: Güzel Olga on beş yaşındayken, Yedinci Gün Adventistleri'nin Öksüzler Evi'nden, öğretmeni genç rahip Richard Jay Pierce Jr. ile kaçmış ve bu olay, büyük sansasyon yaratmıştı. Genç Richard, o günlerde ilk misyonerlik görevlerini yerine getirmek üzere, vatanı olan Kuzey Amerika'dan kalkıp, ta İquitos'a gelmişti. *El Oriente* okuyucularından birçoğunun hatırlayacağı gibi, bu hikâye trajik bir sonla bitmiştir. O zamanlar İquitos'un en itibarlı basın organı olan bu gazeteye bir özür mektubu gönderen

talihsiz misyoner, bizden, bu mektubu yayınlayarak Loreto'daki kamuoyuna duygularını iletmemizi rica etmişti. Sonra da, kendisi, Olguita'nın taze güzelliğine yenik düştüğü için vicdan azabı içinde kıvranıp hayatına son verdi. Genç misyoner, San Juan yerleşim merkezinin dışında, kendini yüksek bir palmiye ağacına asmış vaziyette bulundu. (*El Oriente,* mektubun tam metnini, 20 Eylül 1949 tarihli nüshasında İngilizce ve İspanyolca olarak yayınlamıştır.)

KAYITSIZCA SÜRDÜRÜLEN BİR HAYATIN GİRDİĞİ YANLIŞ YOL!

Erken yaşında başına gelen bu talihsiz ve duygusal maceradan sonra, Olga Arellano Rosaura, kötü alışkanlıklar ve umursamazlık yokuşundan hızla aşağıya doğru kaymaya başladı; besbelli ki, bu sırada fiziksel çekiciliği ve cana yakınlığı kendisine büyük ölçüde yardımcı oluyordu. O zamandan sonra onun güzel vücudu, "Mau Mau", "La Selva" ve şimdi artık kapanmış olan "Çiçekli Zevk Bahçesi" gibi İquitos'un gece hayatında bilinen mahallerde sık sık görülür oldu. "Çiçekli Zevk Bahçesi" adlı barın bir hayli şan ve şöhret yaptığı, yani bir randevu yeri olduğu ortaya çıkınca, devletin yetkili makamları burayı kapatmak zorunda kalmıştı; çünkü, her öğleden sonra, saat dörtle yedi arasında, İquitos Lisesi'nde okuyan kız öğrencilerin burada bekâretlerini kaybettikleri anlaşılmıştı. Barın sahibi olan ve hemen hemen bir mit haline gelen Humberto Sipa (diğer adıyla Moquitos), birkaç ay hapis yattıktan sonra, herkesin bildiği gibi, bu iş alanında başarı basamaklarını hızla tırmandı. Cazibeli Olga Arellano Rosaura'nın duygulandırıcı ayrıntılarla dolu mesleki gelişmesini bütün ayrıntılarıyla anlatmak, muhakkak ki, çok uzun sürecektir. Bir zamanlar ortalıkta dolaşan fısıltılar ve dedikodular, Olga'nın sayısız koruyucu ve gayretli dostları olduğunu yaymıştı. Bunların birçoğu evliydi; ama bu hayat kadını, onlarla kamuya açık yerlerde görülmekten hiç çekinmezdi. Doğruluk derecesi bilinmeyen bu dedikodulardan birine bakılırsa, 1952 yılının sonunda, o zamanki hükümet valisi Don Miguel Torres Salamio'nun emriyle Olguita, gizlice İquitos sınırları dışına çıkarılmıştır. Bunun nedeninin, hiçbir şeye aldırış etmeyen yaşayan Olguita ile valinin oğlu, mühendislik fakültesi öğrencisi Miguelito Torres Saavedra'nın tutkulu aşk-

ları olduğu söylenir. Saavedra'nın cesedi sonraları Quistococha Lagünü'nün çamurlu sularında bulununca, çoğu kişi buna bir intihar gözüyle baktı; çünkü genç adam, sevgilisinin kentten ayrılmasından sonra, sık sık ruhsal çöküntü belirtileri göstermişti. Hiç şüphesiz, öğrencinin ailesi, bu söylentiyi kesin olarak yalanlamıştır. Sonuç olarak, dur durak bilmeyen Olguita, Brezilya'ya doğru yola çıkmış ve Manaus kentine yerleşmiştir. Bu yıllarda, kendisiyle ilgili olarak alınan haberler, onun, davranışlarını düzelteceğine, giderek daha da kötüleştirdiği merkezindeydi. Herkesin gözleri önünde, o kirli hayatın müptelası olmuş ve genelevlerle, randevu evlerinde, bin yıllık fahişelik zanaatını asıl meslek olarak icra etmeye başlamıştı.

YUVAYA DÖNÜŞ

Loreto'ya özgü hayâl gücünün derhal "Brezilyalı" diye ad taktığı Olga Arellano Rosaura'nın, birkaç yıl önce, yukarıda belirtilen uygunsuz işe alınmış ve daha da güzelleşmiş olarak anavatanı İquitos'a döndüğünü görüyoruz. Güzel Olga, İquitos'a gelir gelmez, Belénli tanınmış muhabbet tellalı Chino Porfirio'nun aracılığıyla, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ne girmiştir. Bilindiği gibi bu kuruluşun görevi, gece hayatından gelme kadınları, hayvan sürüleri ya da ihtiyaç malzemeleri gibi, sınır garnizonlarına sevk etmektir. Ama bu nakliyat işine girmeden kısa bir süre önce, ıslah olmaz Olguita, heyecan uyandıran bir başka skandalda yine baş rolü oynadı: Bolognesi sinemasındaki suare sırasında, salonun en arkasındaki koltuklarda Sivil Muhafızlar'dan bir üsteğmenle uygunsuz temaslar ve edep dışı eylemler sürdürürken yakalandı; bu olaydan sonra üsteğmen, zorunlu olarak Loreto dışında başka bir yere tayin edildi. Okuyucularımız hatırlayacaklardır; hatta bu konuyla ilgili olarak söz konusu subayın eşi, işi dövüşmeye kadar vardırmıştır. Üsteğmenin karısı, bir perşembe günü kışlada toplan borusu çalarken, Brezilyalı'ya saldırmış; iki bayan, kentimizin Plaza de Armas adlı alanının çimlerinde yumruklaşmışlar ve birbirlerine hakaretler yağdırmışlardır. Olga Arellano Rosaura, çekici görünüşü sayesinde kısa zamanda, İtaya Irmağı kıyısındaki kötü şöhretli kapalı alanda hosteslerin yıldızı durumuna gelmiştir. Kendisi, ayrıca, adı geçen müessesenin yönetici Don Pantaleón Pantoja'nın *gözde arkadaşı* olmuştur. Düne

kadar Bay Pantoja'yı safdil, normal, sıradan bir yurttaş sanıyorduk; oysa bu kişinin, ordumuzun bir yüzbaşısı olduğu gerçeği, çok kişiyi afallatmış ve şaşkına çevirmiştir. Herkesten farklı bu güzel varlıkla Bay, pardon, Yüzbaşı Pantoja arasındaki sıkı ve saklı ilişki, bu kentte yaşayan hiç kimse için artık bir sır değildi. Onlar, sık sık 28 Temmuz Alanı'nda sarmaş dolaş gezinirken görülen, ya da karanlık basınca Malecón Tarapacá'da tutkuyla kucaklaştıkları bilinen bir çifttiler. İnsanı yoldan çıkaran bir kadın olan Brezilyalı hakkında söylenenlere bakılırsa, Yüzbaşı Pantoja'nın karısının İquitos'tan ayrılmasının nedeni, yine istemeden ortalığa trajedi saçan Olga Arellano Rosaura'ymış. İhmal edilmiş bir eşle ilgili bu üzücü aile dramı, bu kentin hatırı sayılır radyo yorumcularından olan bir meslektaşımız taafından gün ışığına çıkarılmıştır.

DRAMATİK SON

Böylece, 1959 yılının ikinci günü akşamı, Nauta önlerindeki Cacique Cocama geçidinde, hain kurşunların marifetiyle, vaktinden önce ve korkunç bir biçimde biten bir hayat hikâyesinin sonuna gelmiş bulunuyoruz. O kurşunlar, belki de, gençliğinin baharını yaşayan Olga'nın güzelliğinden, birçok erkek gibi büyülenmiş olarak, ölüm yolunda onu seçtiler. Genç kadının hayatının böyle bitmesinde, tabii ki, kokuşmuş bağnaz kabadayıların çivilerinin de rolü olmuştur. İtaya Irmağı'nın kıyısındaki kötü şöhretli lokalde, cenaze işleri kurumu *Modus Vivendi* tarafından, Olga Arellano Rosaura için tutulan maten nöbetine katkıda bulunmak amacıyla kurulan küçük kilise, gerçekte şaşaalı ve birinci sınıftı. Buraya gelen büyük kalabalık, Olga'nın tabutuna yaklaştığında, matem mumlarının ışığı altında camdan dışarı pırıltılar halinde taşan o eksiksiz güzelliğe hayretle bakıyordu, ***BREZİLYALI***'nın esmer güzelliğine!...

RAHİP FRANCİSCO'NUN MEKTUBUNU YAYINLIYORUZ "KÖTÜLER HAKKINDA İYİLER'E İTHAF'I İLK KEZ *EL ORİENTE*'DE OKUYACAKSINIZ

Aşağıda okuyacağınız ve ilk kez gazetemizde yayınlandığı için, başka hiçbir yerde bulamayacağınız mektup, yazı işlerimize dün gece

ulaştı. Bu mektup, ünü sınır tanımayan Rahip Francisco taraf'ından bizzat ve kendi el yazısıyla kaleme alınmıştır. Bilindiği gibi, kendisi, dört ülkenin polisinin peşinde olduğu "Nuh'un Gemisi Kardeşliği"nin peygamberi ve en yüce rahibi, sevgili Amazonyamızı kana bulayan çarmıha germe faaliyetlerinin perde arkasındaki yöneticisidir. El Oriente, *olay yaratacak bu belgenin gerçekliği konusunda güvence veriyor.*

Baba'nın, Kutsal Ruh'un ve *çarmıhta ölen Oğul*'un adına dünya kamuoyuna ve bütün Peru halkına başvuruyor ve iyileri bekleyen cennetten gelen seslerin izni ve verdiği ilhamla, kötülerin karalamalarını, şeytanlık, iftira ve her türlü gerçekten uzak suçlamalar olarak yalanlıyor ve reddediyorum. O kötüler ki, Bayan Olga Arellano Rosaura'nın elem verici bir biçimde Nauta yakınlarındaki Cacique Cocama geçidinde ırzına geçilmesi, öldürülmesi ve sonra da *çarmıha gerilmesi* günahlarını, "Nuh'un Gemisi'nin Erkek ve Kız Kardeşleri"ne yüklemek istemektedirler. Şu anda, gözlerden uzak sığınağımda bulunuyor ve burada, efendimizin, bana kâfir ellerin ulaşmasını engellediği bu yerde, onun yüce ve sonsuz hikmetiyle benim için alın yazısı olarak çizdiği *haça* sabırla katlanıyorum. O kâfir eller, beni hiçbir zaman yakalayamayacak ve Tanrı aşkı ve kötüye duydukları nefretle dolu olarak ulvi bir topluluk halinde bir araya gelmiş inananlardan, azizlerden ve iyi kalplilerden, kız ve erkek kardeşlerden asla ayıramayacaklardır. Elimi kaldırıyor ve onu şiddetle soldan sağa, sağdan sola sallıyorum. Ve de bu sırada bütün gücümle *hayır* diye haykırıyorum, *hayır!* Doğru değil, "Nuh'un Gemisi'nin Kız ve Erkek Kardeşleri" değil onlar. "Kardeşler", *iyilik* yapmak, Baba Kutsal Ruh ve *çarmıhta ölen Oğul* istediği anda cennete çıkmak üzere hazırlanmaktan başka bir şey düşünmezler. Çünkü o an gelecek, *kötülük* ve imansızlıkla dolu bu dünya, ateşler ve seller arasında yok olacaktır. Bu son, *iyilerin* kitabı İncil'de, aynen gösterilmiştir ve bu son, çok kısa zamanda gelecektir. Duyduğum sesler, bu dünyadan olmayan sesler, bana bu sonu haber verdiler. "Kız kardeşlerle erkek kardeşler"in, *kötülerin* işlediği bu cinayetle hiçbir ilgisi yoktur; onlar, kendi suçlarını örtmek için, bunu bize yüklemek istiyorlar. Ama böylece, çivilerimizi biraz daha kalın ve sivri, *haçlarımızın tahtasını* biraz daha dayanıklı kılıyorlar. Bayan Arellano'nun katledilmesinde suçlu görülenlerden hiçbiri, hiçbir zaman, *iyilerden* ibaret *kardeşliğimizin* üyesi olmamıştır. Hatta onlardan hiçbiri, yaşadıkları bölgelerdeki Nuh'un Gemileri'nde yaptığımız ayin-

lerden herhangi birine basit bir seyirci ya da bir meraklı kimliğiyle bile katılmamıştır. Böyle ayinlerde, *kıyamet* anı yaklaşırken ruhlarımız temizlensin diye, bizi affetmeleri için, Baba'ya, Kutsal Ruh'a ve *çarmıhta ölen Oğul*'a şükrederiz. Göklerin hakimi Tanrı'nın benim ağzımdan kendilerine öğrettiği gibi, "Kız kardeşler ve erkek kardeşler", kimseyi öldürmez, kimsenin ırzına geçmez, kimseye saldırmaz, kimsenin malını çalmaz, sadece *kötüler*in teröründen nefret ederler. *İyiler*e karşı tarafımızdan yapılmış tek bir eylem bile asla gösterilemez. Vaazlarımızda suç işlemeyi, cinayeti öğütlediğimiz yalandır; arkamızdan bize bu karalamayı yapanlar, bizi kovuşturanlardır; bizi saklanmaya, vahşi ve tehlikeli hayvanlar gibi, ormanlarda yaşamaya zorlayanlardır. Ama biz onları yine de bağışlıyoruz; çünkü onlar, kendilerini, bize sonsuz mutluluğun ölümsüzlüğünü getirecek birer *haç* diye kullanan gökler hakiminin ellerinde basit ve boyun eğmiş *köleler*den başka bir şey değildir. Ve zavallı Olga Arellano'ya gelince, kendisi sözümüzü henüz duymadığı halde, onu da dualarımıza kattık. Onun adını, bizi gören, bizi duyan, bizle konuşan, bizi koruyan ve yukarıda, layık olduğu veçhile, Baba'nın, Kutsal Ruh'un ve *çarmıhta ölen Oğul*'un yanında ilahi barışı tadan kurbanlarımız ve azizlerimizle birlikte anıyoruz.

Rahip Francisco

Redaksiyonun notu: Gerçekten de, İquitos'un ana mezarlığında yapılan defin töreni sırasında, Olga Arellano Rosaura'nın küçük resimlerinin elden ele dolaştığı görülmüştür. Bunlar, Moronacochalı meşhur 'kurban çocuk' ve Azize İgnacia gibi Nuh'un Gemisi'nin diğer çarmıha gerilmişlerinin resimlerine çok benzemektedir.

LORETOLU BİR GAZETECİYE YAPILAN SALDIRI

El Oriente, 6 Ocak 1959.

Rahip Francisco'nun Selva'nın bir köşesindeki gizli sığınağından redaksiyonumuza gönderdiği "Kötüler Hakkında İyiler'e İthaf" başlıklı mektubunun gazetemizde yayınlanması, yazı işleri müdürümüz, dünyaca tanınmış gazeteci Joaquí Andoa'nın Loreto Emniyet Amirliği'nde saldırıya uğramasına neden olmuştur. Bilindiği gibi, Nuh'un Gemisi'nin "Kardeşler"i ya da "Haçlar"ının yöneticisi ve en yüksek manevi lideri Rahip Francisco'nun mektubu, dünkü

nüshamızda özel olarak ilk kez kamuoyuna tam metin halinde duyurulmuştu. Yazı işleri müdürümüze polisçe yapılan bu adice saldırı, basın özgürlüğü kurbanlarını içeren zengin listenin daha da genişlemesinden başka bir sonuç veremez. Olay, kısaca şöyle cereyan etmiştir: Yazı işleri müdürümüz dün sabah, Sivil Muhafızlar'dan Loreto 5. Polis Bölgesi Şefi Albay Juan Amézaga Riofrío ve Peru Emniyet Genel Müdürlüğü Cinayet Masası Loreta Başmüfettişi Federico Chumpitaz Fernández'in çağrıları üzerine, ilgili makamlara başvurmuştur. Burada kendisinden, Amazonya'da meydana gelen çeşitli çarmıha germe olaylarının arkasındaki kara cüppeli papaz diye adli makamlarca aranan Rahip Francisco'nun mesajının, nasıl olup da *El Oriente*'nin eline geçtiğini açıklaması istenmiştir. Yazı işleri müdürümüz saygılı tavrını bir an bile kaybetmeden, ancak gayet kararlı olarak verdiği cevapta, haber kaynağının bir gazeteci için meslek sırrı anlamına geldiğini ve bir papazın günah çıkarması kadar kutsal ve dokunulmaz olduğundan açıklanamayacağını söylemiştir. Bunun üzerine, Bay Joaquín Andoa'yı, şimdiye kadar görülmemiş kalabalıkta hakaretler yağdıran adı geçen iki polis görevlisi, onu, sorularına cevap vermediği takdirde, "Tekme işkencesi göreceksin" diyerek (aynen bu sözlerle) fiziki ceza ile tehdit etmişlerdir. Yazı işleri müdürümüz, meslek ahlakında gedik vermeme konusunda onurla direndiği için, onu, komiserliğin gözaltı hücrelerinden birinde, sekiz saat boyunca hapsetmişlerdir. Bay Andoa, ancak akşam saat 7'ye doğru, bölge valisinin kişisel girişimleri sonunda serbest bırakılmıştır.

El Oriente gazetesinin bütün yazı işleri kadrosu, basın özgürlüğünün, meslek gizliliğinin ve haber ahlakının savunulması konusunda yek vücut olmuş bir halde, sayılı aydınlarımızdan Loretolu bir gazeteciye yapılan bu saldırıyı protesto etmektedir. Yine yazı işlerinden öğrendiğimize göre, ülkemizin en büyük iki meslek örgütü olan Peru Gazeteciler Ulusal Federasyonu ve Peru Gazeteciler Ulusal Birliği'ne çekilen telgraflarda, saldırı olayı hakkında bilgi verilmiştir.

CACİQUE COCAMA GEÇİDİ'NİN KATİLLERİ, ASKERİ MAHKEME ÖNÜNE ÇIKARILMAYACAK!

İquitos, 6 Ocak 1959

Beşinci Ordu (Amazonlar) Komutanlığı'na yakın iyi haber alan bir kaynağın bildirdiğine göre, Nauta'daki olayın failleri, divanıharbe

verilmeyeceklerdir. Bu durumda, yedi suçlunun, kısa bir duruşmayla askeri mahkeme önünde hüküm giyeceklerine dair İquitos'ta dolaşan söylentiler, söz konusu kaynak tarafından kesinlikle tekzip edilmiş olmaktadır. Yine aynı kaynağa göre, Silahlı Kuvvetler, sanıkların mahkûm edilme ve cezalandırılmaları görevinin kendisine verilmesini hiçbir zaman talep etmemiş olup, bu işlemlerin sivil hukukun ve sivil mahkemelerin yetki alanlarına girdiği açıklık kazanmıştır.

Söylentilerin bu biçimde yalanlanmasının nedeninin, levazım yüzbaşısı Pantaleón Pantoja'nın (kendisinin yürüttüğü görev, İquitos'ta bilinmekten de öte bir açıklık kazanmıştır), ordunun üst kademelerine yaptığı öneriyle ilgili olduğu anlaşılmaktadır. Yüzbaşı Pantoja, *Eva* gemisiyle mürettebatının Ulusal Deniz Kuvvetleri'ne ait olduklarını ve hayat kadınlarından oluşan konvoyların da askeri teşkilâtın bir parçası (yani, bu subay tarafından yönetilen o kötü şöhretli Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin bir parçası) olduğunu ileri sürerek, Nauta baskınının sorumlularının, divanıharpte yargılanmasını ve cezalandırılmasını istemiştir. Silahlı Kuvvetler, Yüzbaşı Pantoja'nın bu isteğini, (bize bu bilgileri aktaran kişinin deyimiyle) şaşkınlık uyandıran bir tarzda reddetmiştir. Ordudaki yetkililerin gerekçe olarak belirttiklerine göre, *Eva* ve mürettebatıyla saldırının kurbanları, bu sırada hiçbir biçimde askeri bir hizmet görmeyip, aksine, tamamen sivil görevler ifa etmişlerdir. Ve Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denilen organizasyon da, orduya ait bir kuruluş olmayıp (zaten, böyle bir şey asla olamaz), tersine, sivil ve ticari bir kurumdur; sadece zaman zaman orduyla bazı ilişkileri olmuştur, ancak bunlar, asla planlı ve resmi bağlantılar değildir ve yalnızca göz yumulduğu için gerçekleşebilmiştir.

Yukarıda adı geçen kaynak, bütün bunlardan dolayı, şu anda Genelkurmay Başkanlığı'nın, söz konusu Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti hakkında soruşturma açılmasını ve bunun, gereken gizlilik içinde yürütülmesini emrettiğini söylemiştir. Böyle bir soruşturma, bu askeri hizmetin nereden kaynaklandığını, kimlerden oluştuğunu, işlevlerini, kârlarını ve yasadışılığını ortaya çıkarmaya yönelik olacak; sorumluları saptanarak gerektiğine layık oldukları cezalara çarptırılacaklardır.

ONUNCU BÖLÜM

"Ah, kalkmışsın, oğlum." Bayan Leonor, korkunç bir gece geçirmişti. Rüyasında bir hamamböceğinin bir fare tarafından yendiğini, sonra aynı farenin bir kedi tarafından, kedinin bir kertenkele tarafından ve kertenkelenin de bir jaguar tarafından yendiğini görmüştü. Arkasından bu jaguar, çarmıha gerilmiş ve hayvanın bağırsakları, yine hamamböcekleri tarafından oburlukla yutulmuştu. Sabahın karanlığında kalkmış, karanlık odada ellerini ovuşturarak telaşla dolaşmıştı. Arka arkaya altı kere vuran çan sesini duyunca Panta'nın yattığı odanın kapısını çaldı. "Ne, yine üniformanı mı giydin?"

"Bütün İquitos beni üniformalı gördü, anne." Pantita, ceketinin renginin attığını fark etti, pantolonunun paçaları da, bacaklarının etrafında uçuşuyordu. Üstüne ağır bir melankoli çökmüştü; çeşitli açılardan aynada kendine baktı. "Bu yalanı sürdürmenin artık hiçbir anlamı yok, Bay Pantoja."

"Buna ordu karar vermeli, sen değil!" Bayan Leonor, ocağın düğmelerini kapadı, sütü koydu. Ekmeği unuttuğunu hatırladı. Elindeki tepsinin, titremesine engel olamıyordu. "Gel, hiç olmazsa biraz kahve iç, boş mideyle gidilmez, bu kadar inatçı olma."

"Peki, sadece yarım fincan." Panta, son derece sakin yemek odasına girdi, kepini ve eldivenlerini masaya bıraktı. Oturdu ve küçük yudumlarla kahvesini içmeye başladı. "Gel, bana bir öpücük ver, böyle surat asma, anneciğim. Kederli halin bana da geçecek sonra."

"Bütün gece korkunç kâbuslar gördüm." Bayan Leonor, kendini kanepeye bıraktı, eliyle ağzını kapamıştı. Acılı bir ses tonu vardı,

nezleye tutulmuş gibi konuşuyordu. "Peki şimdi, şimdi ne olacak sana? Halimiz ne olacak?"

"Hiçbir şey olmayacak!" Panta, cüzdanından birkaç sol çıkarıp Bayan Leonor'un sabahlığının cebine soktu. Kepenk açıp işe giden insanlara, küçük tabağı ve flütüyle birlikte köşedeki yerini almış olan kör dilenciye baktı. "Ayrıca, bir şey olsa bile, benim için hiç önemi yok!"

"Radyoyu dinlediniz mi?" İris, feryat ediyor, taksinin arka koltuğunda korkudan hop oturuyor hop kalkıyordu. Şoförün bağırdığını duydu, "imkânsız, ne kadar korkunç!" diye tekrarlıyordu. Taksinin ücretini ödedikten sonra, arabadan indi, Pantilanya'ya girdi ve kapıyı arkasından gürültüyle kapattı. "Rahip Francisco'yu yakalamışlar! Mazán yakınlarında Napo Irmağı kıyısında saklanıyormuş. Öyle üzülüyorum ki, ne yaparlar şimdi acaba ona?"

"Yaptığım hiçbir şeyden dolayı üzülmüyorum!" Panta, taş fabrikatörünün ve Alicia'nın kocasının evlerinden çıktıklarını gördü; yoldan geçen otomobilleri, okul üniformaları içinde ellerinde kitaplarla yürüyen küçük çocukları seyretti. Piyango bileti satan yaşlı kadın gözüne takıldı. Kendini yabancı hissediyordu; üniformasının düğmelerini iliklediği. "Vicdanımın bana emrettiği gibi hareket ettim; bu da, bir askerin görevidir. Ne olursa olsun, karşı koyacağım. Bana güven, anne!"

"Sana her zaman güvendim, oğlum!" Bayan Leonor, oğlunun üstünü fırçaladı, eliyle ceketinin sağını solunu yokladı, yakasını düzeltti. Kollarını açıp onu öptü. Oğluna sımsıkı sarılmışken, eskimiş fotoğraflardaki sakallı adamları seyrediyordu. "Sana gözü kapalı inandım. Ama bu olaydan beri ne düşüneceğimi bilmiyorum artık. Aklını kaçırmışsın, Panta. Bir orospunun cenaze töreninde nutuk atmak üzere üniforma giymek ne demek! Baban ve büyükbaban, asla böyle bir şey yapmazlardı!"

"Anne, lütfen başlama yine!" Panta, yaşlı piyangocu kadının körle selamlaştığını gördü. Gözü hâlâ dışardaydı; gazetesini okuyarak geçen bir adama ve dikkatle işeyen bir köpeğe bakıyordu. Döndü ve kapıya gitti. "Sana söylemiştim galiba, bu konuyu bir daha açmak kesin olarak yasak!"

"Tamam, kızma, sustum. Komutanın emirlerine uyarım!" Bayan Leonor, oğlunu hayır dualarıyla evin önündeki kaldırıma kadar uğurladı. Sonra, yatak odasına döndü ve kendini yatağa attı, hıçkırıklarından vücudu sarsılıyordu. "Tanrı, seni yaptıklarından dolayı piş-

man etmesin, Panta. Hiçbir aksilik çıkmasın diye dualar ediyorum. Ama yaptığın o feci şey, başımıza büyük belalar getirecek, eminim."

"Tamam, bir bakıma haklısın, en azından bana." Üsteğmen Bacacorzo'nun yüzü gülmüyordu; cezaevinin kapısında ziyaret saatini bekleyen ailelerin arasından kendine yol açarak ilerliyordu. Bağıra bağıra kaplumbağalar ve maymun yavruları satan bir çocuğu yana itti. "Bu sene gelecek terfimi kaybettim, hiç şüphem yok. Ama ne yapalım, olan oldu bir kere, geri alınamaz."

"Şeref kıtasını götürmenizi, size ben emrettim. Bu zavallı kadın için saygı duruşu yapılması, benim emrimdi." Yüzbaşı Pantoja, ayakkabılarından birini bağlamak üzere eğildi ve bu sırada, Banco Amazónico'nun kapısına asılmış olan döviz gözüne ilişti: *'Selva'nın parası, Selva için harcanır.'* "Bütün sorumluluk bende, sorumlu olan sadece benim. General Collazos'a gönderdiğim mektupta aynen böyle yazdım. Aynısını Scavino'ya da bizzat söyleyeceğim. Sizin hiçbir suçunuz yok, Bacacorzo. Talimatlar gayet açıktır."

"Onu uyurken bulmuşlar." Penélope, Sinforoso Caiguas'ın hamağının etrafını saran hosteslerin ortasında konuşmaya başladı. "Kendisine, dallardan ve yapraklardan küçük bir yuva yapmış ve günlerini burada dua ederek geçirmiş. Havarilerinin ona getirdiği yiyeceklere elini bile sürmemiş. Sadece ot ve kök yemiş. O adam bir aziz, bir ermiş."

"Doğrusu, sizi hiç dinlememeliymişim." Üsteğmen Bacacorzo ellerini ceplerine daldırdı ve *El Paradiso* adlı pastaneye girip bir fincan sütlü kahve ısmarladı. Yüzbaşı Pantoja'nın kendisine, "şu adam profesör değil mi, hani büyücüler ustası," diye sorduğunu duydu. "Ta kendisi," diye cevap verdi. "Laf aramızda, benden rica ettiğiniz husus, çılgınca bir saçmalıktı. Sağlam akıllı biri, bu durumda Scavino'ya gider ve sizi durdurması için, niyetinizden onu haberdar ederdi. Öyle yapsaydım, şimdi belki de bana minnettar kalırdınız, Yüzbaşım."

"Dövünmek için, artık çok geç." Profesörün bir kadına verdiği öğütler, Yüzbaşı Pantoja'nın kulağına kadar geliyordu: Yeni doğan çocuğunun hemen konuşmasını istiyorsan, bebeğin ağzında mısır taneleri ez! "Madem bunu düşündünüz, melun şeytan, neden yapmadınız, Bacacorzo? Şimdi benim yüzümden yeni terfinizi alamazsanız, çekeceğim vicdan azabından beni kurtarmış olurdunuz."

"Neden mi?" Ben de pek sağlam sayılmam da ondan." Üsteğmen Bacacorzo, parmağıyla alnına dokunuyordu. Sütlü kahvesini

bitirdi, hesabı ödedi; bu arada, profesörün bir müşteriye söylediklerini duydu: "Küçük oğlunu yılan ısırırsa, ufak bir şişe Majaz yılanı safrasıyla onu iyileştirebilirsin!" Sokağa çıktı. "Karım, bunu bana hep söyler. Şaka yapmıyorum. Ama hostesin ölümünden dolayı sizi öyle üzgün gördüm ki, kalbim yumuşayıverdi!"

"*El Oriente*'nin yazı işleri müdürü, neredeyse kendi canına kıyacaktı. Dediğine göre, 'Kardeşler'e ihanet etmemiş. Polise hiçbir şey söylemediğine dair yeminler etmiş, ağlamış." Pantilanya'ya son olarak Coca gelmişti. Yeni haberler getirdiğini söyledi, hamağa oturup bir takla attı. "Sadece arabasını yaktılar, ama gazetenin tümü de gidiyordu az daha. Şimdi İquitos'tan tüymezse, 'Kardeşler' onun hesabını görecek. Bay Andoa'nın, Rahip Francisco'nun saklandığı yeri bildiğine inanıyor musunuz?"

"Ayrıca, bir sokak kadınına saygı duruşu için askeri birlik kullanma fikri, öylesine akılsızcaydı ki, bana çok çekici ve büyüleyici geldi!" Üsteğmen Bacacorzo, katıla katıla gülüyordu. Lima Alanında, seyyar satıcılarla ağzına kadar dolu dükkânların arasında gidip gelirlerken, *Bazar Moderno*'nun yeni bir tabela asmış olduğunu gördü: 'Dayanıklılığı ve dikkat çekici görünüşleriyle tanınan mallar!' Bana ne oldu da öyle davrandım, bilmiyorum. Sizin çılgınlığınız, bana da bulaşmış olabilir!"

"Bu, çılgınlık filan değildi. Bal gibi düşünülmüş taşınılmış bir karardı. Yüzbaşı Pantoja, ayağıyla bir konserve kutusuna vurdu, asfaltı geçti, bu sırada, üstüne gelen bir kamyondan ustaca sıyrıldı. Plaza de Armas'ta yambo ağaçlarının gölgesine girdi. "Ama o ayrı bir hikâye. Size söz veriyorum, Bacacorzo, size zarar gelmemesi için elimden geleni yapacağım."

"İnsan torunlarına anlatacak olsa, hoş bir hikâye; ama, inanmazlar ki!" Üsteğmen Bacacorzo gülümsüyordu. Kahramanlar Sütunu'na yaslandı; bu sırada, isimlerin silindiğini ya da kuş pisliğiyle kirlendiğini fark etti. "Yoo, inanırlar da, ortada gazeteler var. Biliyor musunuz, sizi üniformayla görmeye bir türlü alışamadım. Sanki başka biriymişsiniz gibi geliyor bana."

"Bana da öyle. Garip duygular içindeyim. Üç yıl, çok uzun bir süre." Yüzbaşı Pantoja, Banco de Crédito'nun köşesini döndü, Casa de Fierro'nun önünde yere tükürdü. Bir kızın peşinde koşan adama baktı, tanıdı; Hotel İmperial'in sahibiydi. "Bu arada, Scavino'yu gördünüz mü?"

"Hayır, görmedim." Üsteğmen Bacacorzo, Komutanlığın pence-

relerindeki pırıltılı çinilere bakıyordu; Malecón Tarapacá'ya saptı. Hotel de Turistas'tan çıkan fotoğraf makineli bir grup yabancıyı seyretmek için, bir an durdu. "Bana, özel görevimin bittiğini söylemelerini istemiş, yani, sizin yanınızdaki işim bitmiş. Pazartesi günü ofisine gelmemi emretmiş."

"O zaman, kuvvet toplamak ve çıkacak fırtınaya hazırlanmak için, daha dört günlük zamanınız var." Yüzbaşı Pantoja, sokaktaki bir muz kabuğunu kenara itti. Eski Colegio San Augustín'in sıvası dökülmüş duvarlarına ve onları saran yabani otlara baktı. Bu arada, bir yaprağı sürüklemekte olan karınca ailesini ürküttü. "Öyleyse, bu bizim son resmi buluşmamız oluyor."

"Sizi güldürecek bir hikâye anlatayım." Üsteğmen Bacacorzo, Rotary-Club anıtının yanında bir sigara yaktı; gözlerini, su bendinin önündeki alanda voleybol oynayan birkaç kız öğrenciye doğru çevirdi. "Ücra köşelerde buluştuğumuz zaman, bizi görenlerin bir müddet neler konuştuklarından haberiniz var mı? Sözde biz homoseksüelmişiz, düşünsenize! Ne diyeyim, buna bile gülmüyorsunuz."

"Onu Mazán'da bulmuşlar ve köyün etrafını askerlerle sarmışlar." Pichuza, kulağı radyoda, duyduklarını bağırarak tekrarlıyordu. İskeleye doğru koşup parmağıyla ırmağı gösterdi. "Bütün dünya, Rahip Francisco'yu kurtarmak için, Mazán'a gidiyor. Gördünüz mü? Şu yüzlerce motora, sala, araba vapuruna bakın! Bakın şu hale!"

"Geçen bu yarı gizli görüşme yılları içinde sizi yakından tanıdım ve saygı duydum, Bacacorzo." Yüzbaşı Pantoja, bir elini üsteğmenin omuzuna koydu; zıplayan, topa vuran ve koşuşan öğrencilere bakıyordu. Kulağında bir karıncalanma duydu, kaşındı. "İçinde bulunduğum bu tuhaf durum nedeniyle, şimdi buradaki tek dostum sizsiniz. Bunu bilmenizi isterim, ayrıca, size müteşekkir olduğumu da bilin."

"Siz de öyle. Zaten ilk andan itibaren hoşuma gitmiştiniz." Üsteğmen Bacacorzo, saatine baktı. Geçen bir taksiyi durdurdu, kapısını açıp bindi, hareket ettiler. "Bendeki izlenime göre, sizi gerçek yanınızla tanıyan tek kişiyim. Komutanlıkta size bol şans dilerim, yüzbaşım. Orada sizi hayli çetin bir durum bekliyor."

"Girin, ben de sizi bekliyordum." General Scavino ayağa kalktı, ona doğru yürüdü, ama elini uzatmadı. Bakışlarında ne nefret ne de öfke vardı; elektriklenmiş gibi yüzbaşının çevresinde dolaşmaya başladı. "Ve tabii, tahmin edebileceğiniz gibi, sabırsızlıkla bekliyordum.

Evet, hadi bakalım, yaptığınız kahramanlığı mazur göstermek için başlayın ötmeye. Hadi, daha ne bekliyorsunuz!"

"İyi günler, Generalim." Yüzbaşı Pantoja, topuklarını birbirine vurdu ve hazır ola geçip selam verdi. Öfkeli görünmüyor, diye düşündü, ne garip. "Bu mektubu, okuduktan sonra, Başkomutanlığa iletmenizi diliyorum. Burada, mezarlıktaki durumla ilgili bütün sorumluluğu üstleniyorum. Demek istiyorum ki, Üsteğmen Bacacorzo'nun en küçük bir..."

"Durun, bana o heriften söz etmeyin, yoksa tepem atacak!" General Scavino, bir an hareketsiz kaldı, sonra yine yüzbaşının çevresinde gezinmeye başladı. Sesinde bu kez hafif bir öfke tonu vardı. "Benim yanımda, bir daha onun adını anmanızı yasaklıyorum. Onu güvenebileceğim bir subay sanmıştım. Görevi, sizi denetim altında tutmak ve frenlemekti, ama sonunda sizin çırağınız oldu. Ancak, size yemin ediyorum, bir orospunun gömülmesinde askeri birliği kullanmanın ne demek olduğunu görecektir."

"O, yalnızca benim emrimi yerine getirmiştir." Yüzbaşı Pantoja, hazır ol durumunu bozmadı. Sakin sakin konuşuyor ve her heceyi yavaşça vurguluyordu. "Bu konuyu, mektubumda ayrıntılı olarak açıklıyorum, Generalim. Birliğin, mezarlıkta saygı duruşunda bulunması için, Üsteğmen Bacacorzo'yu ben zorladım."

"Başka birini savunmaya kalkmayın; savunmaya asıl ihtiyacı olan sizsiniz." General Scavino, tekrar yerine oturdu; yüzbaşıyı, ağır ve ezici bakışlarla süzüyordu. bazı gazeteleri karıştırırken konuştu: "Sanıyorum, acaip buluşlarınızın sonuçlarını görmüşsünüzdür. Burada yazılanları okumuş olacaksınız; elbette, ama Lima'daki gazetelerin ne dediğini bilmiyorsunuz, örneğin *La Prensa*'nın ve *El Comercio*'nun ne yazdığından haberiniz yok. Askeri Birlikler Hostes-lik Hizmeti hakkında bütün dünyanın dedikleri ayyuka çıktı."

"Bana takviye göndermezseniz, çok biçimsiz bir durum ortaya çıkabilir, Albayım." Üsteğmen Santana, nöbetçiler dikmiş ve askerlerine süngü tak emri vermişti. Çevredeki yabancıları, bir adım daha atarsanız, ateş ettiririm, diye uyardı. Elleri telsizin üstünde geziniyordu. Korkmuştu. "Emir verin, bu çılgını İquitos'a getireyim. Mazán'a gelen insan sayısı her an artıyor. Burada, bildiğiniz gibi, savunmasızız; her an çadıra saldırıp adamı kurtarabilirler."

"Kendi başımı bu beladan kurtarmaya çalıştığımı sanmayın, Generalim." Yüzbaşı Pantoja, kımıldayarak hazır ol durumunu bozdu. Ellerinin terlediğini hissetti; karşısında, kendisine bakan gözleri

değil de, üstünde koyu renkli karaciğer lekeleri bulunan saçsız başı görüyordu. "Ama, izin verirseniz, hatırlatmak istediğim bir şey var; radyo ve gazeteler, daha Nauta olayından çok önce, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nden söz etmişlerdi. Gizliliği, hiçbir biçimde bozmadım. Servisimizi ortaya çıkaran, benim mezarlığa gidişim değildir. Onun varlığı, çoktan halkın ağzındaydı."

"Yani, orduya mensup bir subayın, üniformasıyla, orospulardan ve pezevenklerden oluşan bir yürüyüş koluna katılması, önemsiz bir olay mı?" General Scavino, rol yapmaya başlamıştı; anlayışlı ve dostça bir havası vardı, hatta gülümsüyordu. "Yani, hafifmeşrep bir kadına askeri birliğin saygı duruşunda bulunması, sanki burada söz konusu olan..."

"Burada söz konusu olan, görev şehidi bir askerdir." Yüzbaşı Pantoja, sesini yükseltti, ellerini sallayarak öne doğru bir adım attı. "Üzgünüm, ama olay budur, ne eksiği ne fazlası vardır. Hostes Olga Arellano Rosaura'nın durumu böyledir."

"Bana bağırma cesaretini nereden alıyorsunuz?" General Scavino, adeta kükredi, kıpkırmızı kesilmişti. Oturduğu yerde titriyordu. Masasının üstünü dağıttı. O an yeniden sakinleşti. "Uygunsuz davranışınızdan dolayı sizi içeri tıktırmamı istemiyorsanız, benimle konuşurken lütfen terbiyenizi bozmayın. Vay canına, kiminle konuştuğunuzu sanıyorsunuz?"

"Affınızı dilerim," diye fısıldayan Yüzbaşı Pantoja, geri çekildi; topuklarını birbirine vurarak hazır ola geçti. Gözlerini yere indirmişti. "Çok üzgünüm, Generalim."

"Komutanlık, Lima'dan emir gelinceye kadar, adamın orada tutulmasını istemişti. Ancak, Mazán' da boktan bir durum ortaya çıkmışsa, o zaman tamam, en iyisi, onu İquitos'a getirmek." Albay Máximo Dávila, emir subaylarıyla görüştü; haritayı inceledikten sonra, uçak benzini verilmesi için gerekli izni imzaladı. "Kabul, Santana. Peygamber'i aldırmak için, size bir deniz uçağı gönderiyorum. Soğukkanlılığınızı kaybetmeyin ve ırmağa varıncaya kadar, kan dökmemeye bakın."

"Yani, konuşmanızda belirttiğiniz saçmalıklara gerçekten inanıyor musunuz?" GeneralScavino, eski tavrını, gülümsemesini ve üstünlük havasını yeniden kazanmıştı. Her hecenin hakkını vererek konuşuyordu. "Hayır, sizi daha iyi tanıyacağım. Siz büyük bir küstahsınız, Pantoja. O hayat kadınının, sizin sevgiliniz olduğunu bilmiyor muyum? Ona âşık olduğunuz için, içine düştüğünüz bir boş-

luk, bir duygusallık anında bu oyunu çıkardınız. Lanet olsun, şimdi de kalkmış bana, görev şehidi asker diye geliyorsunuz."

"Söz konusu hostese olan kişiler duygularımın, bu olayda en küçük bir katkısının bulunmadığına dair size emin ederim." Yüzbaşı Pantoja, kızarmıştı, yanaklarının kor gibi yandığını hissetti. Kekeliyordu. Tırnaklarını avuçlarına gömmüştü. "O değil, bir başkası kurban gitseydi, aynısını yapardım. Bu, benim görevimdi."

"Göreviniz mi?" General Scavino, keyiften, çığlığı andıran bir ses çıkarmıştı. Yerinden kalktı, odada dolaşmaya başladı, pencerenin önünde durup dışarı baktı. Dışarda sicim gibi bir yağmur yağıyordu; sis, ırmağı gözlerden saklıyordu. "Orduyu gülünç duruma düşürmek? Sarsak adam rolü oynamak? Bir subayın büyük çapta muhabbet tellallığı yaptığını ortaya çıkarmak? Bu mu göreviniz Pantoja? Hangi düşmandan para alıyorsunuz? Bu, tam bir sabotajdır, buna 'beşinci kol çalışması' denir!"

"Görüyor musunuz, ne diye iddiaya girmiştim sizle? 'Kardeşler' onu kurtardılar." Lalita gülüyor, ellerini çırpıyordu. Kartondan bir haçın üstüne küçük bir kurbağa resmi çizdi, yere diz çöktü. "Şimdi duydum, Sinchi radyoda söyledi. Onu, Lima'ya götürmek üzere bir uçağa bindiriyorlarmış; ama "Kardeşler", askerlerin üzerine atılıp onu ellerinden almışlar ve Selva'ya kaçmışlar. Ah, ne kadar mutluyum! Yaşasın Rahip Francisco!"

"Birkaç ay önce ordu, bir atın sürüklemesi sonucu ölen Doktor Pedro Andrade için tören yaptı, Generalim." Yüzbaşı Pantoja, geçmişi anlatırken, damlalarla yüklü pencere camlarına bakıyor ve kulaklarına gök gürültüsünün patlamaları geliyordu. "Ve siz bizzat, mezarlıkta doktorun arkasından harika bir konuşma yapmıştınız."

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin orospularıyla, ordunun ayrılmaz parçası olan doktorları aynı kefeye mi koymak istiyorsunuz?" General Scavino, kapıya vurulduğunu duydu, 'girin' emrini verdi. Emir subaylarından birinin uzattığı yazıyı aldıktan sonra, burada konuşuyorum, konuşmamı kesmeyin, diye bağırdı. "Pantoja, dünyaya dönün artık!"

"Hosteslerin Silahlı Kuvvetler'e yaptığı hizmet, ordu mensubu doktorların, hukukçuların ve rahiplerinkinden daha az önemli değildir." Yüzbaşı Pantoja, gri bulutlar arasında kıvrılan şimşeğe baktı, bir an, gök gürlemesinin kulaklarına kadar gelmesini bekledi. "İzninizle Generalim, ama gerçek budur ve ben, bunu size kanıtlamaya hazırım."

"İyi ki, bu söylediklerinizi Rahip Beltrán duymuyor!" General Scavino, oturduğu kanepede arkasına yaslandı, gelen evrakı karıştırdı ve sonra çöp sepetine attı. Yüzbaşı Pantoja'yı yarı şaşkın, yarı endişeli bakışlarla süzüyordu. "Şimdi ağzınızdan çıkan şu sözlerle, adamın ölümüne neden olurdunuz!"

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti kurulduğundan beri, erbaş ve erlerimiz, daha verimli, daha çalışkan ve daha disipinli olmuşlardır. Selva'daki hayat, onlar için daha dayanılır hale gelmiştir, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, içini çeker. Pazartesi günü Gladycita'nın iki yaşına basacağını düşünür. Birden etkilenmiş, hüzünlü bir havaya girmiştir. "Elimizdeki bütün incelemeler ve uzman raporları, bunu ortaya koymaktadır. Ve bu görevi gerçek bir fedakârlıkla yerine getiren kadınların yaptıkları hiçbir zaman takdir edilmemiştir!"

"Yani, siz gerçekten bu uygunsuz durumdan yanasınız!" General Scavino, birden sinirlenmiştir; odanın içinde bir duvardan diğerine yürümeye başlar. Sadece hareketler ve mimiklerle konuşmaktadır. "Onları askerlerle yatağa soktuğu için, ordunun bu fahişelere şükran borcu olduğunu savunuyorsunuz gerçekten!"

"Buna sarsılmaz bir güvenle inanıyorum, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, terk edilmiş sokakları sellerin götürdüğünü fark etti; bardaktan boşanırcasına yağan yağmur, damları, pencereleri ve duvarları yıkıyordu. En kalın ağaçların bile kâğıttanmış gibi nasıl birer birer bükülüp kırıldığını gördü. "Onlarla beraber çalışan benim. Onların yaptıklarına ben şahidim. Onların zor, yorucu, fazla para getirmeyen ve daha yeni anlaşıldığı gibi tehlikelerle dolu çalışmalarını adım adım izliyorum. Nauta'daki olaydan sonra, Silahlı Kuvvetler'in onlar için tören düzenlemesi bir görevdi. Morallerini bir biçimde yükseltmek gerekiyordu!"

"Aklım almıyor, öylesine afallamış durumdayım!" General Scavino, ellerini kulaklarına götürdü, alnında, saçsız başında dolaştırdı. Başını sallıyor, omuzlarını yukarı kaldırıyordu. Çaresiz bir tavır takınmıştı. "Öfkem artık yetmiyor. Galiba hayal görüyorum. Her şey gerçek dışı, her şey bir kâbus. Sanki çıldırmış gibiyim, olan bitenden hiçbir şey anlamıyormuşum gibi geliyor!"

"Ateş açılmış mı, ölü var mı?" Pechuga korku içindeydi. Ellerini birleştirmiş dua ediyordu. Hostesleri çağırıp, onlara, kendisini teselli etmeleri için yalvardı. "Azize İgnecia, inşallah Milcaras'a birşey olmamıştır. Evet, o da oradaydı; herkes gibi, Rahip Francisco!

yu görmek için, Mazán'a gitmişti. 'Kardeş' olduğundan değil, sadece meraktan gitti."

"Kendi başıma aldığım bu kararın, komutanlıkça hoş karşılanmayacağını düşündüm ve bu yüzden, iç hizmet talimatındaki yolu izlemedim." Yüzbaşı Pantoja, dışarı baktı; yağmur dinmiş, gökyüzü açılmıştı. Ağaçlar yemyeşil gözüküyordu, sokaklar yine insanlarla dolmuştu. "Cezayı hakettiğimi biliyorum, elbete. Ama bu işi yaparken, kendimi değil, sadece orduyu düşündüm. Özellikle, servisimizin geleceğini gözönüne aldım. Saldırı olayı, hosteslerin firarına yol açabilirdi. Onların korku içindeki ruhlarını yumuşatmak, onların yüreklerine su serpmek, biraz cesaret vermek gerekiyordu."

"Servisinizin geleceği, ha?" General Scavino, heceleyerek konuştu, yüzbaşıya yaklaştı, onu acıma ve zafer duyguları içinde seyrediyordu. Yüzbaşıya yüzünden öpecekmiş kadar yaklaştıktan sonra, sözlerine devam etti. "Bu demektir ki, siz, Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin hâlâ bir geleceği olacağını sanıyorsunuz, öyle mi? Hayır, öyle bir şey yok artık, Pantoja. O lanet olası hizmet ölmüştür. Bitmiştir artık, finish!"

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti mi bitti?" Yüzbaşı Pantoja, vücudunda soğuk bir ürperti duydu, ayaklarının altındaki döşeme sallanıyordu. Bu arada, gökkuşağının çıktığını fark etti. Oturmak istiyordu, gözlerini kapatmak ihtiyacını duydu. "Artık öldü mü?"

"Saf olmayın, evladım." General Scavino gülümsedi. yüzbaşının bakışlarını yakalamaya çalıştı. İkna edici bir tonla konuşuyordu. "Bu hizmetin, böyle bir skandaldan sonra da ayakta kalabileceğine inanıyor musunuz? Daha Nauta'daki saldırının olduğu gün, Deniz Kuvvetleri, gemisini elimizden aldı; Hava Kuvvetleri de, verdiği uçağı geri istedi. Ayrıca, Collazos'la Victoria da, bu rezalete son verilmesi zamanının geldiği konusunda anlaştılar."

"Ateş emrini verdim ama askerler dinlemedi, Albayım." Üsteğmen Santana, havaya iki el ateş etti; askerler küfrediyordu. Son "Kardeşler"in de kaçtığını gördükten sonra, telsizciyi çağırdı. "Buraya çok sayıda bağnaz saldırgan gelmişti, özellikle kadınların sayısı hayli fazlaydı. böyle olduğu belki daha iyi, yoksa, bir katliam çıkabilirdi. Fazla uzaklaşmış olamazlar. Takviye gelir gelmez, peşlerine düşerim ve onlara savaş açarım. Göreceksiniz."

"Bu karar, mümkün olduğu kadar kısa sürede düzeltilmelidir." Yüzbaşı Pantoja, ikna olmamıştı, konuşurken dili dolaşıyordu. Midesinin bulandığını hissetti, masaya dayandı. Dışarıda insanların,

evlerine giren suları kovalarla boşalttığını gördü. "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti, bütün imkânlarıyla işler haldedir. Üç yıllık çalışmalar, meyvelerini vermeye başlamıştır, hizmetimizi, astsubayları ve subayları da içine alacak biçimde genişleteceğiz!"

"Hayır, bu hizmet ölmüştür ve gömülmüştür, hem de ebediyen. Tanrı'ya şükürler olsun!" General Scavino ayağa kalktı.

"Ayrıntılı raporları göndereceğim, istatistikler...!" Yüzbaşı, kekelemeye devam etti.

"O fahişenin öldürülmesi ve mezarlıktaki skandalın tek iyi yanı da bu oldu zaten!" General Scavino, güneşin ışıkları altında parlayan, ama üstünden daha sular damlayan kenti seyrediyordu. "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti denen bu lanet servis, az daha benim işimi bitiriyordu. Ama yok artık. İquitos sokaklarında yine huzur içinde dolaşabileceğim!"

"Organizasyon şemaları, anketler...!" Yüzbaşı Pantoja'nın ağzından ses artık çıkmıyor, dudakları kıpırdamıyordu. Çevresindeki nesnelerin tüllere bürünmüş gibi gözlerine doğru geldiğini fark etti. "Bu, geri alınmaz bir karar değil ki, düzeltmek için daha zaman da var!"

"Gerekiyorsa, bütün Amazonlar'ı seferber edin ve o Mesih'i 24 saat içinde yakalayın!" Bakandan azar işiten Kaplan Collazos, Beşinci Ordu Komutanı'nı paylıyordu. "Lima'da herkesin haline gülmesini mi istiyorsun? Ne biçim subayların var, dört tane büyücü geliyor, onların elindeki tutukluyu alıp gidiyor!"

"Ve size bir tavsiyede bulunayım, istifanızı isteyin!" General Scavino, ırmakta ilerlemeye başlayan ilk motorlara baktı. İsla Padre'nin kulübelerinden dumanlar yükseliyordu. "Bu, size dostça bir öğüt, Pantoja, kariyeriniz sona ermiştir. Mezarlıktaki gayri ciddi davranışınızla mesleki bakımdan sonunuzu hazırladınız. Personel dosyanızdaki bu namus lekesiyle orduda kalmaya devam ederseniz, yüzbaşı olarak çürüyüp gidersiniz. Durun bir dakika, ne oluyor size, ağlıyor musunuz? Daha cesaretli olun Pantoja!"

"Üzgünüm, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, burnunu sildi, bir kere daha hıçkırdı ve gözlerini kuruladı. "Son günlerin olağanüstü gerginliği olacak. Kendimi tutamadım. Bu zayıflığımı bağışlayın, lütfen!"

"İtaya kıyısındaki lokali hemen bugün kilitleyip, anahtarını öğleden önce Levazım Dairesi'ne teslim etmeniz gerekiyor!" General Scavino, görüşmenin bittiğini bildiren bir hareket yaptı ve yüzbaşının esas duruşa geçtiğini gördü. "Yarın Faucett uçağıyla Lima'ya uçu-

yorsunuz. Collazos ve Victoria, sizi öğleden sonra saat altıda bakanlıkta bekliyor; artık kahramanlıklarınızı anlatırsınız onlara. Ve akıllıysanız, öğütlerime uyarsınız. İstifanızı isteyin ve sivil hayatta başka bir iş arayın kendinize."

"Bunu asla yapmayacağım, Generalim, orduyu asla gönüllü olarak terk etmeyeceğim." Yüzbaşı Pantoja'nın sesi daha yerine gelmemişti, bakışları da hâlâ bulutluydu. Solgun ve utanmış görünümüyle konuşmasına devam etti: "Size bir kere söylemiştim, ordu, benim hayatımın her şeyidir."

"Eh, öyleyse kalın bakalım." General Scavino lütfeder gibi elini hemen uzattı. Kapıyı açtı ve yüzbaşıyı uğurlamak için bekledi. "Çıkmadan önce, burnunuzu bir daha silin, gözlerinizi de. Lanet olsun, bir kerhane kapandı diye, ordumuzdan bir yüzbaşıyı ağlarken gördüğüme kimse inanmayacak. Gidebilirsiniz, Pantoja."

"İzninizle, Yüzbaşım." Sinforoso Caiguas, derhal Komutanlık odasına çıktı. Elindeki çekiçle tornavidayı sallıyordu. Hazır ola geçti, üstündeki tulum, toprak ve çamur içindeydi. "Büyük haritayı da indireyim mi, üstünde okların bulunduğu haritayı?"

"Evet, onu da, ama yırtma sakın!" Yüzbaşı Pantoja, masasını açtı, kâğıtlarla dolu bir çanta çıkardı. Kâğıtları elden geçirirken, bir kısmını yırtıyor ve yere atıyordu, bir kısmını da düzene koydu. "Bunları, harita bürosuna geri vermeliyiz. Resimlerle organizasyon şemalarını aldın mı, Palomino?"

"Ah Tanrım, diz çökün, ağlayın, istavroz çıkarın!" Sandra, saçlarını yoluyordu; kollarıyla bir haç yaptı. "O öldü, onu öldürdüler, ne olduğu tam bilinmiyor. Gerçekten, gerçekten. Dendiğine göre, Rahip Francisco'yu Indiana dışında çivilemişler. Ah, ah, ah!"

"Evet, yüzbaşım, onları da indirdim." Palomino, tabureden aşağıya atladı. Dolu bir kartonu kucaklayıp kapının önünde duran kamyona taşıdı ve taşıtın arkasına attı. Yavaş adımlarla geri döndü, ayaklarını yere vurdu. "Şu birkaç katalog, defter ve dosya kaldı. Onları ne yapacağız?"

"Onları da yırtalım." Yüzbaşı Pantoja ışığı söndürdü, vericinin fişlerini çıkarıp aletini kılıfına soktu. Vericiyi Chino Porfirio'ya uzatırken fikrini değiştirdi. "Ya da en iyisi, siz bu çöp yığınını dışarı taşıyın, ateşte güzelce yakın, ama çabuk. Hadi, beklemeyin, hop. Ne oldu, Chuchupe? Yine surat asıyorsunuz."

"Hayır, Bay Pantoja. Bir daha yapmayacağıma dair size söz vermiştim." Chuchupe, başına çiçekli bir örtü bağlamış ve önüne be-

yaz bir önlük takmıştı. Küçük paketler yapıyor, çarşafları katlıyor, yastıkları da büyük bir bavula dolduruyordu. "Ama, kendimi toplamaya çalışmamın bana neye mal olduğunu tahmin edemezsiniz."

"Saatlerin ürünü emek, işte böyle birkaç saniye içinde uçup gidiyor, Bay Pantoja." Chupito, paravanaların, sandıkların ve bavulların oluşturduğu hengâmenin içinde öne çıkıp, parmağıyla, lokalin önündeki alevleri ve tüten dumanları gösteriyordu. "Bu organizasyon şemalarını ve katalogları yapmak için harcadığınız geceleri düşünüyorum da."

"O kadağ değtliyim ki, tahmin edemezsiniz, Bay Pantoja!" Chino Porfirio, sırtına bir sandalyeyi, hamaklardan yapılmış bir dengi ve bir tomar plaketi yükledi. "Buğayı o kadağ sevmiştim ki, kendimi evimde hissediyoğdum, size yemin edeğim, öyleydi."

"Her işte bir hayır vardır!" Pantaleón Pantoja, lambaların fişlerini çekti, birkaç kitabı paketledi. Bir etajeri söküp parçalara ayırdıktan sonra, eline aldığı levhayı kamyona yükledi. "Hayat bu. Biraz acele edelim. Bana yardım edin, şu ıvır zıvırı dışarı çıkaralım. İşe yaramayacak ne varsa atılsın. Depoyu, öğleden önce levazıma teslim etmem lazım. Gelin, şu yazı masasını taşıyın!"

"Hayır, hayır, askerler değilmiş, 'Kardeşler' yapmış." Peludita ağlıyordu; İris'e sarıldı, Pichuza'nın elini tuttu, gözleri Sandra'daydı. "Onu kurtarmış olanlar yapmış. Bunu, Rahip Francisco'nun kendisi istemiş. Kendisini kurtaranlara, beni bir daha yakalamalarına izin vermeyin, beni çivileyin, çarmıha gerin, diye emir vermiş."

"Size biğ şey demek isteğim, Bay Pantoja." Chino Porfirio eğilmişti; bir, iki, üç, hooo hopp! Doğruldu. "Ne kadağ memnun olduğumu bilin isteğim. Hiç biğ patğonun yanında biğ aydan fazla kalmadım; ne zamandan beği sizleyim? Tam üç yıldığ! Bana kalsaydı, ömüğ boyu kalığdım."

"Teşekkür ederim, Chino, biliyorum." Bay Pantoja, eline bir kova aldı. Bir alçı bulutu içinde, duvardaki özlü sözleri, manileri ve öğütleri silmeye başladı. "Aman dikkat, merdivene dikkat edin! Tamam, öyle, hepiniz eş adım atın. Ben de buraya ve size çok alışmıştım."

"Size söylüyorum, buraya uzun süre artık ayak basmayacağım, Bay Pantoja, yoksa gözyaşlarımı tutamam." Chuchupe, vajina temizleyicilerini, kapları, havluları, bornozları, ayakkabıları ve pantolonları yine büyük bir bavula tıktı. "Ne aptal herifler! İnanılacak gibi değil, burayı kapamak, tam da şimdi akıllarına geliyor. En iyi

dönemindeydi servis. Ne hoş planlarımız vardı!"

"İnsan düşünür, Tanrı yapar, Chuchupe, yapacağımız bir şey yok, hayırlısı olsun." Bay Pantoja, makaralı kepenkleri yerinden söktü, hasırları yuvarladı; sonra, kamyona yüklenmiş sandıklarla denkleri saydı. Yönetim yerinin girişine toplanmış meraklıları uzaklaştırdı. "Chupito, buraya gel! Şu arşivi dışarıya taşıyacak kuvvetin var mı?"

"Bütün suç şu Teófilo Moğey ve çetesinde. Onlağ olmasaydı, bize dokunmazlağdı!" Chino Porfirio, bavulu kapamayı denedi, başaramadı. Bunun üzerine, Chupito'yu bavulun üstüne oturttu ve kilidi kapatabildi. "Melun heğifleğ, hayatımızı kaydığdılağ, di mi, Bay Pantoja?"

"Kısmen öyle." Pantaleón Pantoja, bavulu bir iple sardı, düğüm attı ve sağlamlaştırdı. "Ama, er ya da geç bu işin bir sonu olacaktı. Orduda bile çok güçlü düşmanlarımız vardı. Aa, sargılarını çıkarmışlar Chupito, kolunu yine hiçbir şey olmamış gibi hareket ettiriyorsun."

"Acı patlıcanı kırağı çalmaz." Chupito, Chino Porfirio'nun alnındaki dışarı fırlamış toplardamara baktı; Bay Pantoja da ter içindeydi.

"Şu yaptıklarını kimse anlayamaz! Düşmanlık neden? Birçok insan için büyük mutluluk anlamına geliyorduk. Bizi görünce, askerler keyifleniyorlardı. Kışlalara gittiğim zaman, öyle davranıyorlardı ki, kendimi Üç Aziz'den biri zannediyordum."

"Ağacı kendisi seçmiş." Rita, ellerini kavuşturup gözlerini kapadı; biraz içti ve göğsüne vurmaya başladı. "İşte, demiş, şu ağaç, şu ağacı kesip bu büyüklükte bir haç yapın. Yerini de kendisi seçmiş; ırmağın yakınındaki çok güzel bir alan. Burası, demiş onlara, burası olacak, Tanrı, bana böyle emrediyor."

"Kıskanç insanlar, her yerde vardır." Chuchupe, Coca-Cola'ları getirip dağıttı. Sinforoso ile Palomino'nun, ateşi yeni kâğıtlarla alevlendirmelerini seyretti. "Burasının böyle güzel işlemesini çekemediler, Bay Pantoja; sizin yaratıcılığınız sayesinde büyük başarı elde ettik."

"Siz, bu işleğ için seçilmiş biğ dahisiniz." Chino Porfirio, şişeden biraz içti, geğirdi ve yere tükürdü. "Bütün kızlağ diyoğ ki, en büyük Kağdeş Fyancisco, başka büyük yok, ondan sonğa Bay Pantoja!"

"Ya bu dolaplar ne olacak, Sinforoso?" Bay Pantoja, üstündeki tulumu çıkarıp alevlere attı. Ellerindeki ve kollarındaki boyaları, te-

rebentinle sildi. "Revirin paravanını da getirin, Palomino. Çabuk, yardım edin, kamyona atalım. Haydi, çocuklar, hoppa!"

"Neden yaptığımız öneriyi kabul etmiyorlar, Bay Pantoja?" Chuchupe, çantalara tuvalet kâğıtları, alkol şişeleri, merkür krom, sargılar ve pamuklar dolduruyordu. "Bırakın şu orduyu, emeklerinizin karşılığında bakın size böyle yapıyorlar. İstifa edin, gelin, bizimle kalın!"

"Şu sıraları da, Chino!" Bay Pantoja, revirde bir şeyin unutulup unutulmadığına baktı. Ecza dolabındaki kızılhaçı söktü. "Hayır, Chuchupe. Sizlere söyledim. Olmaz, Orduyu, ancak işime son verdiklerinde ya da ölürsem terk ederim. Şu küçük resmi de lütfen!"

"Zengin oluruz, Bay Pantoja, bu büyük fırsatı kaçırmayın!" Chuchupe, süpürgeleri, tüylü toz alıcıları, elbise bohçalarını ve kovalarını sürükleyerek taşıyordu. "Kalın, ne olur. Amirimiz olun, sizin üstünüzde başka amir olmasın. Her dediğinizi yaparız. Komisyonları ve ücretleri, tamamen istediğiniz gibi, siz belirlersiniz!"

"Hadi, şu koca rafı ikimiz kaldıralım, hoo hopp, Chino!" Pantaleón Pantoja, sık sık soluyordu. Meraklıların yine toplanmış olduğunu gördü, omuzlarını silkti. "Sana bunun açıklamasını yapmıştım, Chuchupe. Burasını, yüksek yerlerden gelen emirler üzerine organize ettim. Yoksa, iş olarak beni hiç ilgilendirmiyor. Ayrıca, benim amirlere ihtiyacım vardır. Amirim yoksa, sudan çıkmış balık gibi olurum. Benim için, bütün dünya çökmüş demektir o zaman!"

"Ve bizi, gözyaşları döken bizleri, o kutsal sesiyle teselli etti. Ağlamayın Kardeşler, ağlamayın Kardeşler, diye." Milcaras, gözlerinden akan yaşları sildi; Monica ile Penélope'nin kucakladıkları Pechuga'yı fark etmedi, toprağı öptü. "Her şeyi gördüm, oradaydım. Kanından bir damla aldım, bütün yorgunluğum geçti. Saatlerce dağlarda dolaşmıştım. Yanıma bir daha ne kadın ne de erkek alacağım, asla. Aman Tanrım, yine beni çağırdığını hissediyorum. Geliyorum, ben bir kurbanım!"

"Talihinize sığtmızı dönmeyin, Bay Pantoja!" Chino Porfirio, meraklıların yaklaştıklarını gördü ve eline bir cop aldı. Bu sırada, kulaklarına Bay Pantoja'nın sözleri geliyordu: "Bırak gelsinler, burada saklanacak bir şey yok artık!"

"Askeğleyle sivil vatandaşlağa hostes taşığsak, dünya kadağ seğvet yapağız!"

"Sallar, botlar satın alırız. Gücümüz artınca, küçük bir uçağımız bile olur, Bay Pantoja." Chupito, canavar düdüğü gibi uluyor, pervaneli uçak gibi homurdanıyor ve ince sesiyle *La Raspa*'yı söylüyor-

du. Arkasından asker gibi yürümeye ve selamlar vermeye başladı. "Sermaye koymanıza gerek yok. Chuchupe ve kızlar, şimdiye kadar biriktirdiklerini yatırırlar, başlangıç için de bu yeter. Gerekirse ipotek yaparız, bankalardan kredi alırız!" Chuchupe, önlüğünü ve başörtüsünü çıkardı. Saçlarını bigudiyle sardı. "Kızların hepsi kabul etti, sizden hesap vermenizi istemiyoruz. İşi kurarsınız, kaldırırsınız, ne isterseniz yaparsınız. Bizimle kalın, bize yardım edin. Aman, kızmayın canım!"

"Bizde ve sizde bu akıl, bu zekâ vağken, biğ impayatoğluk kuğağız, Bay Pantoja!" Chino Porfirio, ırmakta önce ellerini, sonra yüzünü ve ayaklarını yıkadı. "Gelin, veğin kağağınızı."

"Karar verilmiştir ve 'hayır'dır!" Pantaleón Pantoja, çıplak duvarlara ve boş binaya baktı. İşe yaramayan son şeyleri de kapının yanına bıraktı. "Gidelim. Öyle yüzünüzü asmayın. Çok hoşunuza gittiyse, işi kendi aranızda kurun. Size bol şans dilerim. Ben, eski işime döneceğim!"

"İşimizin iyi olacağına inanıyorum, Bay Pantoja." Chuchupe, göğsünden küçük bir madalyon çıkardı ve öptü. 'Kurban çocuk'a, bize yardım etmesi için bir kurban adadım. Ama tabii, siz başımızda kalsanız çok daha iyi giderdi işimiz."

"Ve dendiğine göre, hiç bağırmamış, bir tek gözyaşı bile dökmemiş. Hiç acı da duymamış." İris, yeni doğmuş çocuğunu Nuh'un Gemisi'ne getirdi ve havariden, onu vaftiz etmesini rica etti. Çocuk vaftiz babasının döktüğü kanı yalarken, İris de onu seyrediyordu. "Kendisini çarmıha gerenlere demiş ki, daha sıkı Kardeşler, hiç korkmuyorum. Kardeşler, bana büyük bir iyilik ediyorsunuz Kardeşler, demiş."

"Bu projeyi geliştirmemiz lazım, Mama!" Chupito, çatıya doğru bir taş attı; birkaç pilicin kanatlarını çırparak yükselmesini ve kaçmasını seyretti. "Başka ne yapabiliriz? Nanay'da yeni bir ev mi açacağız? Açlıktan ölür gideriz o zaman. Moquitos'la rekabet edilecek gibi değil, adam aldı götürdü işi, bizden çok ilerde!"

"Nanay'da yeni bir ev mi, eskiye dönmek mi?" Chuchupe, tahtaya vurdu ve haç çıkardı. "Kendimizi yine o mağaraya mı tıkacağız? Yine o sıkıcı ve korkunç iş hayatı mı? Bütün gün kendini helak ederek çalış, sonra gelsin o casuslar, insanın kanını emsinler? Asla, Chupito!"

"Burada, üst düzeyde çalışmaya alıştık, tıpkı modern insanlar gibiydik." Chupito, kollarını havaya açıp gökyüzüne, kente ve Selva'

ya doğru baktı. "Gün ışığında başımız dik geziyorduk. Burada, bana hep hayırlı bir iş yapıyormuşum gibi gelirdi; bir fakire sadaka vermek, mutsuzluğa uğramış birini teselli etmek ya da bir hastaya bakmak gibi... Şu işin, benim için en güzel yanı buydu zaten."

"Rica edip istediği tek şey, Kardeşler'in ellerini çabuk tutmasıymış. Çakın çivileri, demiş, askerler gelmeden çivileyin beni! Onlar, buraya geldiğinde yukarıda olmak istiyorum, diye rica etmiş." Penélope, 28 Temmuz Alanı'nda bir müşteri yakaladı; ona servisini Hotel Requena'da verdi, 200 solünü aldı ve sonra adamla vedalaştı. "Ağlaya ağlaya kendilerinden geçmiş 'Kız Kardeşler'e de tesellide bulunmuş. Onlara, müsterih olun, neşenizi kaybetmeyin, yukarıda sizinle daha çok birlikte olacağım, 'Kız kardeşler', demiş."

"Kızların dillerinden düşürmediği bir laf var, Bay Pantoja." Chuchupe, kamyonun kapısını açtı, bindi ve yerine oturdu. "Bay Pantoja, bize yararlı olma ve mesleğimizle gurur duyma duygusunu aşıladı, diyorlar."

"Onlağa sizin ayğılacağınızı söylediğim zaman, şaşkınlıktan ne yapacaklağını bilemedileğ." Chino Porfirio, gömleğini giydi, direksiyona geçti ve motoru ısıtmaya başladı. "Umağım, kuğacağımız yeni işte onlağa, aynı ğuhu, aynı iyimseğliği veğebiliğiz. Esas olan buduğ zaten."

"Peki, nerede onlar? Ortadan kaybolmuşlar." Pantaleón Pantoja, tesisin kapısını kapadıktan sonra, sürgüyü taktı ve ikmal deposuna son bir kez daha baktı. "Onları bir kez daha kucaklamak ve verdikleri emek için teşekkür etmek isterdim."

"Size küçük bir hediye almak üzere, Casa Mori'ye gittiler." Chuchupe fısıldar gibi konuştu, bu arada İquitos yönünü işaret ediyordu. Gülümsemesi son derece duygusaldı. "Üstünde altın harflerle adının yazılı olduğu gümüş bir iğne, Bay Pantoja. Ama sakın bunu size söylediğimi onlara belli etmeyin; hiçbir şeyden haberiniz yokmuş gibi davranın. Size bir sürpriz yapmak istiyorlardı. Hediyenizi havaalanına getirecekler."

"Vay canına! Öyle mi?" Pantaleón Pantoja, elindeki anahtarlığı havada çevirdi. Ana kapıyı kilitledi ve kamyona bindi. "Bu buluşlarıyla, beni daha da hüzünlendirecekler. Sinforoso, Palomino! Geliyor musunuz, yoksa burada mı kalacaksınız? Biz gidiyoruz. Hoşça kal Pantilanya! Adieu İtaya Irmağı! Hadi sür, Chino!"

"Milletin anlattığına göre de, can verdiği anda bütün gökyüzü kararmış. Saat tam dörtmüş. Her yer karanlığa bürünmüş ve bir yağ-

mur patlamış. Çakan şimşekler gözleri kör, gürleyen gök kulakları sağır etmiş." Coca, "'Mao Mao'' barında çalışmakta, müşteri bulmak için, ormanda ağaç kesen işçilerin kamplarına gitmektedir. Bu arada, br makas bileyicisine tutulmuştur. "Dağlardaki hayvanlar inlemeye, kükremeye başlamışlar; balıklar, göğe yükselen Rahip Francisco'yla vedalaşmak için, sularını terk etmişler!'

Bavulları hazırladım, oğlum!' Bayan Leonor, denkleri, paketleri, sökülmüş yatakları gruplandırdı; demirbaş eşyaları gözden geçirdi ve evi devretti. "Yalnız pijamanı, tıraş takımını ve diş fırçanı dışarda bıraktım!"

"Çok güzel, anne!' Panta, bavulları, Faucett'in bürosuna taşıdı ve yanlarına almayacaklarını bagaja verdi. "Pocha ile konuşabildin mi?"

"Dünyanın parasına mal oldu, ama onunla konuşabildim!' Bayan Leonor, pansiyona telgraf çekip, Pantoja ailesi adına yer ayırttı. "Sesini anlamak çok zor oldu. Bu arada iyi bir haber: Görmemiz için yarın Gladycita'yı Lima'ya getiriyor!'

"Panta, bebeği kucağına alabilsin diye geliyorum; ama size şunu da söyleyeyim, oğlunuzun yaptığı bu son düşüncesizliği asla affetmeyeceğim, Bayan Leonor!" Pochita, radyo dinliyor, dergileri okuyor ve dedikodulara kulak veriyordu. Yolda yürürken, milletin kendisini gösterdiğini hissediyordu. Chiclayo'da herkesin diline düşmüş olduğundan emindi. "Burada, bütün gazeteler mezarlıktaki olaydan söz ediyor ve ne diyorlar, biliyor musunuz? Pezevenk diyorlar! Evet, evet, pezevenk. Onunla bir daha hiç barışmayacağım, Bayan Leonor, asla, asla!'

"Çok seviniyorum, yavrumu görmeyi o kadar istiyorum ki.!' Panta, Lima Bulvarı'ndaki dükkânları dolaşıyor, çeşitli oyuncaklar alıyordu. Bu arada bir bebek, minik bir yemek önlüğü ve mavi şeritli ince pamuklu bir elbise satın aldı. "Bir yılda kim bilir ne kadar değişmiştir, değil mi anne?"

"Gladycita'nın iyi olduğunu söyledi, şişmanlamış, sağlığı yerindeymiş. Oyun oynarken sesi geliyordu telefondan. Ah, benim tatlı toruncuğum!' Bayan Leonor, Moronacocha'daki Nuh'un Gemisi'ne gitti. "Kardeşler''le kucaklaştı, 'Kurban çocuk'un madalyonlarından, Azize İgnacia'nın resimlerinden ve Kardeş Francisco'nun haçlarından satın aldı. "Pochita, seni İquitos'tan tayin ettiklerini öğrenince çok sevindi, Panta."

"Ha, öyle mi? Güzel, evet mantıklı tabii!" Panta, Loreto adlı çi-

çekçi dükkânına girdi, bir orkide seçti. Çiçeği mezarlığa götürüp Brezilyalı'nın mezarına bıraktı. "Ama senin kadar çok sevinmemiştir herhalde. Gitme haberini söylediğimden bu yana, yirmi yıl gençleştin. Bir, şarkı söyleyip sokakta dans etmediğin kaldı!"

"Oysa sen, hiç de sevinmiş gibi görünmüyorsun!" Bayan Leonor, Amazon mutfağından çeşitli yemeklerin tariflerini kâğıtlara geçirdi. Tohumlardan, pullardan, dişlerden, çiçeklerden, kuş tüylerinden yapılmış kolyelerle, renkli iplerden yapılmış yay ve oklar satın aldı. "Benim de, buna hiç aklım ermiyor oğlum. Sanki bu pis işi bıraktığına ve tekrar doğru dürüst asker olacağına üzülüyor gibisin!"

"Sonra askerler geldiler ve onu çarmıhta ölmüş görünce, apışıp kaldı haydutlar." Pichuza, lotarya oynuyordu. Ciğerlerinden hastaydı. Evlerde hizmetçilik yapıyor, kiliselerde sadaka dileniyordu. "Hain Juda'nın çocukları, sizi Herodesler sizi, şeytan herifler! Ne halt ettiniz şimdi! Çılgın herifler, ne yaptınız! Kaçıklar! Şimdi üsteğmen olan Horconesli subay, böyle bağırıyordu, neredeyse düşüp ölecekti. Ama 'Kardeşler'in aldırdığı yoktu. Diz çökmüşler, ellerini yukarı kaldırmışlar, durmadan dua ediyorlardı."

"Hayır, üzülmüyorum." Pantita, İquitos'ta son gecesini geçiriyordu. Kafasını öne eğmiş durumda, kentin terk edilmiş sokaklarında tek başına dolaştı. "Şöyle böyle, hayatımın üç yılı geçti. Bana verdikleri görev zordu; ve ben, görevimi geliştirdim. Zorluklara ve anlayışsızlıklara rağmen başarı kazandım. Hayat kazanmış bir şeyi düzenleyip ilerlettim. Serpilip gelişen bir şeydi, yararlıydı. Ama şimdi, başardığımı ellerinin tersiyle yıkıyorlar; ve bana bir teşekkür bile etmiyorlar."

"Görüyor musun, üzgünsün işte! Bu fahişelerle serserilerin arasında yaşamaya alıştın." Bayan Leonor, bir Shanbira hamağı için pazarlık ediyordu. Onu, küçük yolculuk çantası ve el çantasıyla birlikte elinde taşımaya karar verdi. "Buradan ayrıldığın için mutlu olacağına, keyfin kaçmış durumda."

"Öte yandan, büyük hayallere kapılma." Panta, vedalaşmak üzere, Üsteğmen Bacacorzo'ya telefon etti. Eski elbiselerini köşedeki kör adama hediye etti. Öğle zamanı gelip kendilerini havalimanına götürmesi için bir taksiyle anlaştı. "Bizi, İquitos'tan daha iyi bir yere göndereceklerinden çok kuşkuluyum."

"Her yere gelirim ve mutlu olurum; yeter ki sen, bir daha buradaki gibi kirli işler çevirmek zorunda kalma." Bayan Leonor, harekete kadar geçecek saatleri, dakikaları ve saniyeleri sayıyordu artık.

"Dünyanın öbür ucu bile olsa gelirim, oğlum."

"Peki, anne." Panta, sabaha karşı yatağına uzandı, ama gözleri kapanmıyordu. Kalktı, bir duş aldı. Bugün Lima'da olacağım, diye düşündü. Hiç sevinç duymuyordu. "Bir arkadaşla vedalaşmaya, bir dakikalığına çıkıyorum, istediğin bir şey var mı?"

"Onu çıkarken gördüm, bu fırsatı kaçırmayayım,, diye düşündüm, Bayan Leonor." Alicia, Pochita'ya verilmek üzere bir mektup uzattı; Gladycita için aldığı hediyeyi de verdi. Onu havalimanına kadar geçirdi, ayrılırken kucaklayıp öptü. "Sizi hemen mezarlığa götüreyim mi? O orospunun nerede yattığını görün."

"Tamam, Alicia, bu küçük yolculuğu yapalım." Bayan Leonor, burnuna pudra sürdü ve şapkasını giydi. Havalimanında öfkeden titriyordu. Uçağa bindi. Uçak havalanırken, korkmuştu. "Sonra da benimle St. Augustín'e kadar gelir misin? Peder José Marie ile vedalaşmak istiyorum da. O ve sen, sadece ikiniz, bütün kalbimle hatırlayacağım insanlarsınız."

"Başını yüreğinin üstüne devirmişti, gözleri kapalıydı. Yüz hatları, çok daha güçlü ortaya çıkmıştı, ama çok solgundu." Rita, Moquitos'un yanına girdi. Haftada yedi gün çalışıyordu, bir yılda iki kez belsoğukluğuna yakalandı, üç kez de aracısını değiştirdi. "Yağmur, haçın üstündeki kanları yıkamıştı. Ama 'Kardeşler' kutsal suyu mendillerle, kovalarla, tabaklarla toplayıp içtiler ve günahlardan arındılar."

"Bir yanda memnun olanlar, diğer yanda gözyaşı dökenler; bir yanda nefretler, diğer yanda sevgililer!" Sinchi, vıcık vıcık bir sesle konuşuyor, uçakların kısık homurtusunu kesintisiz bir fon olarak kullanıyordu. "Bugün öğle üzeri, hakkında çok şey söylenmiş olan Yüzbaşı Pantaleón Pantoja, işte bu atmosfer içinde hava yoluyla Lima'ya hareket etti. Kendisine validesi hanımefendiden başka, Loreto halkının çelişkili duygusallıkları eşlik ediyordu. İquitos'un o atasözü haline gelmiş inceliğiyle sözlerimizi bitirmek istiyor ve kendisine diyoruz ki: İyi yolculuklar ve daha iyi alışkanlıklar, sayın yüzbaşı!"

"Nedir bu terbiyesizlik, nedir bu kepazelik!" Bayan Leonor, aşağıdaki yemyeşil kocaman çarşafa bakıyordu. Gözleri, yoğun bulutların, And Dağları'nın karlı tepelerinin, kıyıdaki plajların, denizin ve kayalıkların üzerinde dolaştı. "İquitos'un bütün orospuları gelmişti. Hepsi ağlıyordu ve seni kucakladılar. Şu son ana kadar bile, bu kente hep öfke duydum. Yüzüm hâlâ yanıyor. Umarım, artık hayatımda İquitos'lu biriyle karşılaşmam. Baksana, farkında mısın,

iniyoruz?"

"Sizi rahatsız ettiğim için bağışlayın, bayan." Yüzbaşı Pantoja, pansiyona kadar taksiyle gitti, üniformasını ütületti, sonra, Geri Hizmetler, Levazım ve İşletme Komutanlığı'na geldiğini bildirdi. Üç saattir bu koltukta oturuyordu. Öne doğru eğildi. "Beklememi söylediklerinden emin misiniz? Bana, altıda burada ol, denmişti, saat akşamın dokuzu oldu. Bir yanlışlık olmasın?"

"Hiçbir yanlış anlama yok, Yüzbaşım." Sekreter kız, tırnaklarını cilalamayı bıraktı. Hepsi burada, içerde ve beklemenizi emrettiler. Biraz sabredin, şimdi çağırırlar sizi, Corin Tellado'dan bir fotoroman daha vereyim mi size?"

"Hayır, teşekkürler." Yüzbaşı Pantoja, odadaki bütün dergileri karıştırdı, bütün gazeteleri okudu ve bu arada, belki bin kez saatine baktı. Bir an üstüne sıcak basıyor, sonra üşüyordu; susamıştı, ateşi vardı ve karnı da açtı. "Aslında okuyacak hiç halim yok, biraz sinirliyim de." "Eh, tabii. Herhalde insan şimdi sinirli olur." Kız, onunla gözlerini açarak konuşuyordu. "İçerde verilecek karar, sizin geleceğinizle ilgili. Umarım çok ağır ceza vermezler size, Yüzbaşım."

"Sağolun, ama mesele yalnız o değil." Yüzbaşı Pantoja kızardı, Pochita'yla tanıştığı eğlenceyi hatırladı. Nişanlılık yılları ve sonra, arkadaşlarının düğününde kılıçlarını çekip oluşturdukları geçit aklına geldi. "Karımı ve kızımı düşünüyorum. Şimdi, Chiclayo'dan gelmiş olmalılar. Onları uzun süredir görmedim."

"Elbette, Albayım!" Üsteğmen Santana, Selva'yı enine boyuna katedip İndiana'ya geldi. Konuşma yetisini kaybetmişti sanki. Komutanına telefon etti. "Birkaç gündür ölü olduğu anlaşılıyor. Eski bir kule gibi dağılıyor. Burada, insanın saçlarını diken diken eden bir tiyatro oynanıyor. Bırakayım, fanatikler ölüyü alıp gitsinler mi? Yoksa, onu burada gömeyim mi? Herhangi bir yere götürülecek durumda değil. İki üç gündür ölü durumda, yaydığı kokudan insanın nefesi kesiliyor."

"Acaba, sizce bir sakıncası yoksa, bana bir imza verir misiniz?" Sekreter kız, yüzbaşıya deri kaplı küçük bir defter ve bir dolmakalem uzattı. Ona hayranlıkla gülümsüyordu. "Kuzenim Charo'yu unuttum, o da meşhurların imzalarını topluyor."

"Memnuniyetle. Size üç imza verdim, niye dördüncüyü vermeyeyim?" Yüzbaşı deftere, Charo'ya saygı dolu dileklerimle, diye yazdı ve imzaladı. "Ama, sizi temin ederim, yanılıyorsunuz, ben meşhur biri değilim. İmzayı yalnız şarkıcılar verir."

"Yaptıklarınız yüzünden, sanatçıların hepsinden daha çok tanınıyorsunuz, hah hah!" Sekreter kız, çantasından rujunu çıkardı, dudaklarını boyarken, önündeki masanın üstündeki camı ayna yerine kullanıyordu. "Size kimse inanmaz, Yüzbaşı, ne kadar ciddi bir görünüşünüz var!"

"Telefonunuzu bir dakika kullanabilir miyim?" Yüzbaşı Pantoja, yine saatine baktı, pencereye gitti. Sokak lambalarını ve sisin belirsizleştirdiği evleri gördü. Dışardaki nemliliği duyar gibi oldu. "Pansiyona telefon etmek istiyorum da."

"Numarayı verin bana, ben arayayım." Kız, bir düğmeye bastı ve numarayı çevirdi. "Kiminle konuşmak istiyorsunuz? Bayan Leonor'la mı?"

"Benim anne, Panta." Yüzbaşı Pantoja, ahize elindeyken çok alçak sesle konuşuyor ve dikkatle sekreter kıza bakıyordu. "Hayır, beni daha içeri almadılar. Pocha ile çocuk geldiler mi? Ufaklığın durumu nasıl!?"

"Askerlerin, dikilen haça doğru yürürken kendilerine yol açmak için sağa sola tekme attıkları doğru mu?" Pechuga, Nanay'da Belén semtinde çalışıyordu. San Jan'a giden yolun üstünde kendine ait bir ev açmıştı ve yığınla müşterisi vardı. İşleri iyi gidiyor ve para biriktirebiliyordu. "Baltayla haçı devirdikleri doğru mu? Rahip Francisco'yu haçıyla ve nesi var nesi yok, her şeyiyle ırmağa atmışlar, öyle mi? Piranhalar yesin diye?... Anlatsana, Milcaras, bırak dua etmeyi de, gördüklerini anlat!"

"Alo, Panta!" Pocha sesini, tropik şarkıcıları gibi değişken tonlarda çıkarıyordu. Kayınvalidesinin mutlulukla gülümseyişine ve oyuncaklardan bir duvarın içinde kalmış Gladys'e baktı. "Sevgilim, nasılsın? Ah, Bayan Leonor, o kadar heyecanlıyım ki, ne diyeceğimi bilemiyorum. Gladycita burada, yanımda. Öyle tatlı oldu ki, sen de göreceksin ya! Sana her gün daha çok benziyor, Panta."

"Nasılsın, canım benim?" Panta, kalbinin çırpıntısını duyuyordu. Onu sevdiğini düşündü. O benim karım, bir daha hiç ayrılmayacağız, diye aklından geçirdi. "Bir öpücük bebeğe, bir öpücük de sana, seninki daha büyük bir öpücük. Sizi göreceğim diye deli oluyorum. Havaalanına gelemedim, bağışla."

"Biliyorum, bakanlıktasın. Annen, bana her şeyi anlattı." Pochita, şarkı söylüyor gibiydi, ama ağlıyordu da. Bayan Leonor'la birbirlerine karşılıklı anlaşma gülümsemeleri gönderiyorlardı. "Gelmemen hiç önemli değil, aşkın çocuğum benim, sana ne dediler? Ne

yapacaklar sana, sevgilim?"

"Daha bilmiyorum, göreceğiz bakalım. Daha bir şey yok." Panta, cam kapının arkasındaki gölgeleri fark etti. Yine sabırsızlanmış ve korkuya kapılmıştı. "Buradan çıkar çıkmaz sana geleceğim. Kapatmak zorundayım, kapı açılıyor."

Albay López López, "İçeri girin, Yüzbaşı Pantoja!" diye emretti. Ona elini uzatmadı. Hafifçe olsun eğilmedi bile. Sonra, yüzbaşıya sırtını döndü.

"İyi akşamlar, Albayım." Yüzbaşı Pantoja selam verdi, içeri girerken dudaklarını ısırıyordu; topuklarını birbirine vurdu. "İyi akşamlar, Generalim! İyi akşamlar, Generalim!"

"Sizin, bir karıncayı bile inciteməyeceğinizi düşünürdük; şimdi anlaşılıyor ki, siz, kafanızdan geçenleri belli etmeyen usta dümencilerdenmişsiniz, Pantoja." Kaplan Collazos, bir duman perdesinin arkasında başını sallıyordu. "Neden bu kadar çok beklediğinizi biliyor musunuz? Size hemen söyleyelim. Şu kapıdan, biraz önce kimlerin çıktığını biliyor musunuz? Anlat ona, Albay!"

"Savunma Bakanı ve Genelkurmay Başkanı." Albay López López'in gözleri kıvılcımlar saçıyordu.

"Cesedi İquitos'a getirmek, imkânsızdı; çünkü o kadar berbat kokuyordu ki, Santana ve adamları berbat bir enfeksiyon kapabilirlerdi." Máximo Dávila, raporu onayladı. Motosikletle İquitos'a gitti. Garnizonuna dönerken General Scavino'ya rastladı ve küçük bir domuz satın aldı. "Ayrıca, o çılgınlar cesedin peşini bırakmıyorlardı. Bu durumda, çok korkunç bir cenaze töreni olabilirdi. Sanıyorum, ırmak en mantıklı çözümdü. Bilmiyorum, siz ne düşnüyorsunuz, Generalim?"

"Onların neden buraya kadar geldiklerini bilin bakalım?" General Victoria, homurdanarak konuşuyordu. Elindeki hapı bir bardak suda erittikten sonra içti, iğrenmiş gibi yaptı. "İquitos'taki rezaletten dolayı, servisimizi azarlamak için geldiler."

"Sanki acemi erlermişiz gibi, bizi fırçalamak için geldiler, sayın Yüzbaşı, yüzümüze karşı bağırıp çağırmak için buradaydılar. Bu ağarmış saçlarımızla onların azarlarını işittik." Kaplan Collazos, bıyığını çekiştiriyordu. Bitmekte olan sigarasıyla yeni bir tane daha yaktı. "Bu bayları burada ağırlamak zevkini ilk kez tatmıyoruz. Başımızın etini yemek amacıyla zahmet edip buraya kaç defa geldiler, Albayım?"

"Savunma Bakanı'yla Genelkurmay Başkanı'nın ziyaretleriyle bize

şeref vermeleri dördüncü kez vuku buluyor!' Albay López López, sigara tablasının içindekileri çöp sepetine döktü.

"Her göründükleri zaman da, bize hediye olarak yeni bir gazete paketi getiriyorlar, sayın Yüzbaşı!' General Victoria, mavimtırak mendiliyle burnunu ve kulaklarını karıştırdı. "Tabii, bu gazetelerde sizinle ilgili hikâyeler anlatılmakta!'

"Yüzbaşı Pantoja, halen Peru'nun en popüler erkeklerinden biridir!' Kaplan Collazos, kupürlerden birini eline aldı ve başlığı gösterdi: 'Fuhuşu uygun bulan bir yüzbaşı! Loretolu bir hayat kadını için askeri tören yapıldı!' "Sizce bu pislik nereden geliyor? Süslü lahitten geliyor. Siz ne dersiniz?"

"Bu ülkenin tarihinde en çok okunan konuşma olmuştur, hiç şüphe yok!' General Victoria, masanın üstündeki gazetelerin sayfalarını çevirdi, karıştırdı, sonra onları dağınık bir durumda bıraktı. "İnsanlar, konuşmanızdan bazı bölümleri ezbere okuyorlar. Yollarda sizinle ilgili fıkralar anlatılıyor. Hatta yurtdışında bile sizden söz ediliyor!'

"Her neyse, her neyse, Amazon'un iki kâbusu da bir hamlede ebediyen ortadan kalktı!' General Scavino, pantolonunun düğmelerini iliklediği. "Pantoja görevden alındı, Peygamber öldü, hostesler duman oldu dağıldı, Nuh'un Gemisi çöktü. Burası, eski güzel zamanlardaki gibi yine sakin bir ülke olacak. Bunun dışında birkaç küçük iş kaldı, Peludita!'

"Bu girişimimle, komutanlarıma sorun çıkardığım için çok üzgünüm, Generalim!' Yüzbaşı Pantoja'nın kılı bile kıpırdamıyordu. Gözlerini hiç kırpmadan ve nefes almadan duruyordu. Gözleri, cumhurbaşkanının duvardaki fotoğrafına çivilenip kalmıştı. "Niyetim bu değildi, hiçbir zaman da bu olmadı. Avantajları ve dezavantajları yanlış değerlendirdim. Sorumluluğumun bilincindeydim. Bu hatamdan dolayı bana verilecek cezayı kabul ediyorum!'

"Asıl sorun burada. İşin garip tarafı, sizin İquitos'ta yediğiniz haltı cezalandıracak kadar büyük bir ceza yok!' Kaplan Collazos, kollarını çapraz biçimde göğsünde kavuşturdu. "Bu rezaletle orduya öyle büyük bir zarar verdiniz ki, sizi kurşuna dizsek bile cezanızı bulmuş sayılmayacaksınız!'

"Bu olayı doluya koyuyorum almıyor, boşa koyuyorum dolmuyor; ve her seferinde de kendimi daha enayileşmiş buluyorum, Pantoja!' General Victoria, yüzünü eline dayadı; kötülük, şaşkınlık, kıskançlık ve şüphe dolu bakışlarla yüzbaşıyı süzüyordu. "Doğru söy-

leyin, bize gerçeği anlatın: Neden bu Tanrı'nın belası saçmalığı yaptınız? Sevgilinizin ölümünden dolayı kederden aklınızı mı kaçırmıştınız?"

"Tanrı'nın huzurunda yemin ederim ki, söz konusu hostese olan duygularım aldığım kararı hiçbir biçimde etkilememiştir, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, dimdik duruyordu. Dudaklarını bile kıpırdatmadı. Başkomutanın frakının üstünde, altı, sekiz, on iki nişan saydı. "Raporumda yazdıklarım, gerçeğin ta kendisini yansıtmaktadır: Bu işe kalkıştığımda, bütün kalbimle orduya hizmet ettiğimi sanıyordum."

"Bir orospuya askeri tören düzenleyip onu kahraman diye adlandırarak ve karıyı, Silahlı Kuvvetler'e bahşedilmiş geleneklerle onurlandırarak, ha!" Kaplan Collazos, dumanı dışarıya üfledi, öksürmeye başladı; sigarasına nefret dolu gözlerle bakıyordu. Kendi canıma kıyıyorum, diye mırıldandı. "Bırak palavrayı oğlum, ortada bir de böyle bir servis var. Bir daha düzelmemek üzere, işimizi bitirecekler!"

"Acele edeceğim, son kavgayı vermeyip geri çekileceğim!" Peder Beltrán, hamakta başını arkaya yasladı. Gökyüzüne bakıyordu. İçini çekti. "İtiraf edeyim ki, ordugâhları, nöbetçileri, nişanları özledim. Bu aylarda her gün, rüyamda kılıçlar ve çalınan borular görüyorum... Yine üniformayı giyebilir miyim, diye bakıyorum; ve galiba olacak gibi. Topları unutma, Peludita!"

"Yanımda çalışan bayanlar, bu hostesin ölümünden dolayı son derece perişan olmuşlardı!" Yüzbaşı Pantoja, gözlerini bir milimetre kadar yana kaydırdı, Peru haritasıyla Selva'nın büyük ve yeşil lekesini tanıdı. "Amacım, morallerini yükseltmek ve onları teselli etmekti. Sadece geleceği düşünmüştüm. Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'ne son verilmesi gerektiğini bilemezdim. Hem de tam görevini en iyi biçimde yaptığı şu anda."

"Bu hizmetin, ancak mutlak bir gizlilik içinde var olabileceğini hiç aklınıza getirmediniz mi?" General Victoria, odada dolaşmaya başladı. Esniyor ve başını kaşıyordu. Çanları dinledi, zamanın çok geç olduğunu söyledi. "Kafanıza sokacağım diye dilimde tüy bitti; aldığınız görevin ilk şartı gizlilikti!"

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin varlığı ve çalışması, benim bu son girişimimden çok önce, İquitos'taki herkes tarafından biliniyordu!" Yüzbaşı Pantoja, ayaklarını hiç ayırmamıştı; elleri de vücuduna yapışık duruyordu. Başını hiç oynatmadan, haritada İqu-

itos'u bulmaya çalışıyordu; aklı o siyah noktadaydı. "Son derece canım sıkıldı buna. Sizi temin ederim ki, engellemek için, gerekli bütün önlemleri almıştım. Ancak, İquitos gibi küçük bir yerde mümkün değil; birkaç ay sonra her şey biliniyordu."

"Dedikoduların sır dolu bir gerçeğe dönüşmesinin bir nedeni bu muydu?" Albay López López, kapıyı açtı ve "Anita, isterseniz siz gidebilirsiniz, ben kaparım", dedi. "Konuşma yapmak istediyseniz, bunu neden kendi adınıza ve sivil olarak yapmadınız?"

"Yani, hepiniz onu özlediniz mi? Ben de özledim. Biz iyi dosttuk. Biçare adam, şimdi soğuktan helak olacak." Üsteğmen Bacacorzo, sırtüstü uzandı. "Ama hiç olmazsa, onu ordudan uzaklaştıramadılar. Yoksa kederden ölürdü. Evet, bugün böyle yapalım. Eller kalçada olacak, kafa geriye, kımıldamadan, Coca."

"Sonuçların yanlış değerlendirilmesinden kaynaklandı Albayım." Yüzbaşı Pantoja, başını sallamıyor, gözlerinin ucuyla bile bakmıyordu. Ne kadar zaman geçti, diye düşündü. "Nauta'daki olaydan sonra, serviste tam bir çözülmenin olabileceği fikri, bende büyük bir telaş uyandırdı. Ayrıca, hostes bulmak, hele iyi ve kalitelilerini alabilmek her seferinde daha da zorlaşıyordu. Onları elimden kaçırmamak ve kuruma karşı güven ve yakınlık duymalarını sağlamak istiyordum. Bu korkunç hesap hatasını yaptığım için çok üzülüyorum."

"Yaptığınız o hatanın karşılığını, biz bir hafta boyunca, öfkeden öfkeye düşerek, kötü geceler geçirerek ödedik." Kaplan Collazos, bir sigara daha yaktı, içine çektiği dumanı, ağzından ve burnundan çıkardı. Saçları karışmış, gözleri kızarmıştı, yorgun görünüyordu. "Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti'nin bütün adaylarında teçhizat yoklamasını sizin kişisel olarak yaptığınız doğru mu?"

"Bu, takdim sınavının bir parçasıydı, Generalim." Yüzbaşı Pantoja kızardı, dili tutuldu, yutkundu. Kekelemeye başladı, tırnaklarını ellerine geçirmişti. Dilini ısırdı. "Yeteneklerini yoklamak gerekiyordu. Bu konuda yanımda çalışanlara güvenemezdim. Bazılarının tercih edildiğini ve hatta hile yapıldığını keşfettim."

"Nasıl oluyor da sırılsıklam tüberküloz olmadınız, şaşıyorum doğrusu." Kaplan Collazos, gülmemek için dudaklarını ısırıyordu, ama sonunda güldü. Tekrar ciddileşti, yeniden güldü. Gözlerinde yaşlar birikmişti. "Siz sakallı bir aziz misiniz, yoksa uzun aletli bir utanmaz mısınız, henüz anlayamadım."

"Askeri Birlikler Hosteslik Hizmeti boku yedi, Nuh'un Gemisi

de boku yedi. Savunacağım ya da saldıracağım kimse kalmadı artık!" Sinchi, eliyle karnına vuruyordu. Eğilip bükülüyor, geriniyor ve dilini şaklatıyordu. "Bu, genel bir fesat işidir, ben açlıktan öleyim diye. Üstüne atlamayışımın nedeni bu, yoksa senin meziyetlerindeki bir eksiklik değil, kıymetli Penélope!"

"Artık bu meseleyi bitirelim!" General Victoria, masaya vurdu. "İstifanızı istemekten kaçındığınız doğru mu?"

"Bunda kesin olarak kararlıyım, Generalim!" Yüzbaşı Pantoja, enerjisini yeniden kazandı. "Ordu, benim bütün hayatımdır!"

"Size öyle basit bir çıkış yolu bırakmayacağız!" General Victoria, bir dosya açtı, daktiloyla yazılmış bir sayfayı Yüzbaşı Pantoja'ya uzattı. Okumasını bekledi. Yazıyı geri alıp dosyasına koydu. "Çünkü, şimdi hakkınızda bir disiplin soruşturması açarız, sonra kararı tahmin edebilirsiniz: Uygunsuz davranıştan dolayı rütbenizin sökülmesi ve kovulmanız!"

"Size bunu yapmamaya karar verdik. Çıkan skandal yeter; ayrıca, geçmişi, soyunuzu soğunuzu gözönüne aldık." Kaplan Collazos, sigara dumanını üfledi ve öksürmeye başladı. Pencereye gitti, camı açıp sokağa tükürdü. "Orduda kalmaktan yanaysanız, bu sizin bileceğiniz iş. Ancak, dosyanıza koymak zorunda olduğumuz o raporla, terfileriniz yavrulayıncaya kadar hayli uzun bir süre geçecektir."

"Kendimi affettirmek ve olanları telafi etmek için elimden geleni yapacağım, Generalim." Yüzbaşı Pantoja'nın sesine, yüreğine ve gözlerine sevinç dolmuştu. "Kasıtlı olarak orduyu zarara uğratmanın vereceği vicdan azabından daha kötü bir ceza olamaz."

"Güzel, bir daha da böyle çam devirmeyin." General Victoria, saatine baktı. On olmuş, ben gidiyorum, dedi. "Size yeni bir görev veriyoruz. İquitos'tan çok uzakta olsun, diye düşündük."

"Yarın erkenden gideceksiniz. En azından bir yıl boyunca oradan ayrılmayacaksınız, 24 saatliğine bile bir yere kımıldamak yok!" Kaplan Collazos, üniformasının ceketini giydi, kravatını yukarı kaydırdı ve saçlarını düzeltti. "Orduda kalmak istiyorsanız, insanların, meşhur Yüzbaşı Pantoja'nın varlığını mutlaka unutmaları gerekiyor. Sonra, olup bitenleri kimsenin hatırlayamayacağı zamanlar gelince, artık o zaman bakarız."

"Kollar sabit, böyle; bacaklar böyle, baş göğsün üstüne düşmüş durumda." Üsteğmen Santana, kulak verip dinliyor, gidiyor, geliyor, süslemeler yapıyor, ipleri bağlıyor ve ölçüyordu. "Ve şimdi de göz-

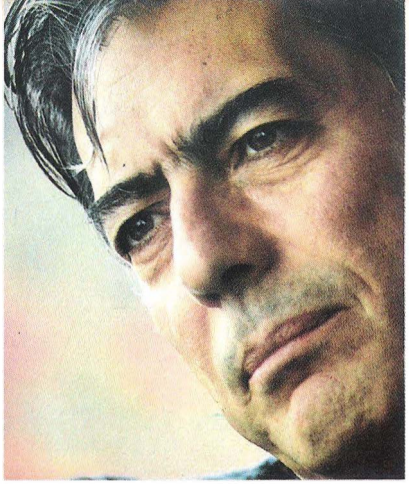
lerini kapa, ölmüş gibi yap, Pechuga! Tamam öyle. Zavallı, zavallı hostes, biçarem benim. Ne kadar elem doluyum. Benim çarmıha gerilmiş küçük yavrum, muhteşem Nuh'un Gemisi'nden 'Kız kardeş'im benim.''

''Pomata'daki garnizonda bir hesap ustasına ihtiyaçları var.'' Albay López López, perdeleri kapadı, dolapları kilitledi, yazı masalarının üstünü düzene soktu ve eline küçük bir valiz aldı. ''Amazonlar yerine bu sefer karşınızda Titicaca Gölü olacak.''

''Ve Selva'nın cehennem sıcağı yerine de Puna'nın soğuğunu yaşayacaksınız.'' General Victoria, kapıyı açtı, diğerlerinin dışarı çıkmalarını bekledi.

''Sonra artık hostesler olmayacak, onların yerine Lamalarla vikunyaları göreceksiniz.'' Kaplan Collazos, şapkasını giydi ve ışığı kapattı. Elini uzattı. ''Ne garip bir yaratıksınız, Pantoja. Evet, artık gidebilirsiniz.''

''Brrrr donuyorum, ne kadar soğuk, uuuuh!'' Pochita titriyordu. ''Kibritler nerede, şu lanet olası mum nereye kayboldu? Elektriksiz bir hayat ne korkunç! Panta, uyan, saat beş oldu. Erlerin kahvaltısına bakmaya neden senin gitmen gerekiyor, bilmiyorum. Çıldırmışsın herhalde. Daha sabahın körü. Soğuktan neredeyse öleceğim. Aaaahh, alık herif, yine şu iğneyle yırttın bir yerlerimi. Neden gece onu üstünden çıkarmıyorsun. Hey, sana söylüyorum, saat beş, uyan artık, Panta!''

Mario Vargas Llosa

★★★ YÜZBAŞI VE KADINLAR TABURU

1990 seçimlerinde **''Demokratik Cephe''**nin **''Başkan''** adayı olarak düşünülen Latin Amerika'nın en ünlü yazarlarından Llosa, bu romanında Peru Ordusu'nun **''düzen''** ve **''disiplin''** anlayışını askerler için açılan bir **''genelev''** aracılığı ile işler.

Peru Ordusu'na mensup askerler izin günlerinde çevre köy ve kasabalardaki kadın ve kızların ırzına geçmektedir. Askerlerin bu cüretkârlığına halkın tepki gösterip **''isyan''** etmesinden çekinen generaller çözümü askerler için bir genelev açmakta bulurlar. Ve subayların sicil dosyalarına bakarak görev bilinci çok gelişmiş, yöneticilik kabiliyeti çok yüksek, orduyu ve vatanını çok seven bir üsteğmeni bu işle görevlendirirler... Üsteğmen içki içmeyen, kumar oynamayan, karısından başka hiçbir kadınla beraber olmayan, **''mahçup''** diye tanımlanabilecek biri olmasına rağmen **''emir verildiği için''** görevi kabul eder... Görev bilinci ve örgütlenme becerisi çok gelişmiş üsteğmen (terfi ederek yüzbaşı olur) büyük bir çabayla topladığı **''hostes''**lerle Peru Ordusu'nun cinsel ihtiyaçlarını karşılamaya; daha sonra generallerin **''Peru Ordusu'nun en iyi çalışan kurumu''** dedikleri **''Kadınlar Taburu''**na komuta etmeye başlar... **''Hostes''**ler diğer erler gibi içtimaya çıkıp, tekmil vermeyi öğrenirler...

Dikkatli okurun hemen farkedebileceği gibi Llosa **''çarpıcı''** bir konu ile okuru tavlamaya çalışmamaktadır. Amacı, Peru Ordusu'nu karakterize eden özelliklerden biri olan **''hayatın bütün alanlarını denetleme, herşeye matematiksel bir düzen ve disiplin sınırları içinde hakim olma''** isteğiyle **''dalga''** geçmektir. Bu anlamda çok az yazarın başarabildiği ölçüde antimilitarist bir kara mizah örneğidir **Yüzbaşı ve Kadınlar Taburu...**

AYRINTI
ROMAN